

เดอะ มอร์ทอล อินสตรูเมนต์ส ในฐานะบทวิจารณ์พระคัมภีร์ไบเบิล : การกีดกัน ความรุนแรง และ
การเยียวยา

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ ภาควิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

*THE MORTAL INSTRUMENTS AS A CRITIQUE OF THE BIBLE: DISCRIMINATION,
VIOLENCE AND HEALING*

Miss Praeploy Na Chiangmai

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Comparative Literature
Department of Comparative Literature
Faculty of Arts
Chulalongkorn University
Academic Year 2017
Copyright of Chulalongkorn University

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

หัวข้อวิทยานิพนธ์ *เดอะ มอร์ทอล อินสตรูเมนต์* ในฐานะบทวิจารณ์พระ
คัมภีร์ไบเบิล : การกีดกัน ความรุนแรง และการเหยียด
โดย นางสาวแพรวพลอย ณ เชียงใหม่
สาขาวิชา วรรณคดีเปรียบเทียบ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก รองศาสตราจารย์ ดร.สุรเดช โชติอุดมพันธ์

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

.....คณบดีคณะอักษรศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร. กิ่งกาญจน์ เทพกาญจนา)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.ถนอมนวล หิรัญเทพ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุรเดช โชติอุดมพันธ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทอแสง เขาว์ชุตติ)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หม่อมราชวงศ์ก้องกาญจน์ ตะเวทีกุล)

แพรวพลอย ณ เชียงใหม่ : *เดอะ มอร์ทัล อินสตรูเมนต์ส* ในฐานะบทวิจารณ์พระคัมภีร์ไบเบิล : การกีดกัน ความรุนแรง และการเยียวยา (*THE MORTAL INSTRUMENTS AS A CRITIQUE OF THE BIBLE: DISCRIMINATION, VIOLENCE AND HEALING*) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รศ. ดร.สุรเดช โชติอุดมพันธ์, 173 หน้า.

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์วรรณกรรมแนวฮีโรอิกแฟนตาซีชุด *เดอะ มอร์ทัล อินสตรูเมนต์ส* ของคาสซานดรา แคลร์ ซึ่งเป็นวรรณกรรมนำเสนอการวิจารณ์แนวคิดที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิล คือการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ ชนชั้น และเพศ อันเป็นแนวคิดที่นำมาสู่การสร้าง ความรุนแรงในสังคม โดยการใช้ลักษณะของแฟนตาซีสะท้อนให้เห็นถึงการวิจารณ์แนวคิดดังกล่าวได้ชัดเจนขึ้น

ผลการศึกษาพบว่า วรรณกรรมชุด *เดอะ มอร์ทัล อินสตรูเมนต์ส* สร้างโลกสมมติเพื่อแสดงให้เห็นถึงการกีดกันและการใช้ความรุนแรงด้านเผ่าพันธุ์ ชนชั้น และเพศ ผ่านตัวละครหลากหลายเผ่าพันธุ์ที่มีสถานะเป็นตัวแทนของคนในสังคม ซึ่งความรุนแรงจากการกีดกันดังกล่าวสร้างบาดแผลทั้งทางกายและจิตใจให้แก่คนในสังคม ซึ่งเป็นบาดแผลจากการสูญเสียคนในครอบครัวและการสูญเสียตัวตน

ขณะเดียวกัน วรรณกรรมชุดดังกล่าวยังแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการเยียวยาบาดแผล อาทิ การเรียนรู้ที่จะยอมรับตัวตนของตนเอง การมอบความรัก ความอบอุ่นแก่คนในครอบครัว การสร้างความเข้าใจถึงความแตกต่างในสังคมเพื่อสนับสนุนการอยู่ร่วมกันอย่างเท่าเทียม และยอมรับความแตกต่าง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาควิชา วรรณคดีเปรียบเทียบ

ลายมือชื่อนิสิต

สาขาวิชา วรรณคดีเปรียบเทียบ

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

ปีการศึกษา 2560

5780159322 : MAJOR COMPARATIVE LITERATURE

KEYWORDS: HEROIC FANTASY / THE BIBLE / DISCRIMINATION / VIOLENCE / HEALING

PRAEPLYOY NA CHIANGMAI: *THE MORTAL INSTRUMENTS* AS A CRITIQUE OF THE BIBLE: DISCRIMINATION, VIOLENCE AND HEALING. ADVISOR: ASSOC. PROF.SURADECH CHOTIUDOMPANT, Ph.D., 173 pp.

This thesis aims to analyze the heroic fantasy series, *the Mortal Instruments*, by Cassandra Clare. This series offers a critique of certain concepts presented in the Bible, especially discrimination based on race, class, and gender, that leads to violence in society. The fantasy elements are utilized to reflect the critique of these concepts more clearly.

The study shows that *The Mortal Instruments* series creates a fictional world to illustrate exclusion and violence resulting from such discrimination through a variety of characters from different races representing various groups of people in society. The exclusion and violence inflict both physical and mental trauma on people, especially the trauma from losing family members or one's identity.

At the same time, this fantasy series also shows the importance of trauma healing through such acts as learning to accept oneself, giving love and warmth to family members, promoting understanding social diversity, and living equally with respect for these differences.

Department: Comparative Literature Student's Signature

Field of Study: Comparative Literature Advisor's Signature

Academic Year: 2017

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากคณะกรรมการทุกท่าน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ถนอมนวล หิรัญเทพ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์สำหรับคำแนะนำและกำลังใจที่อาจารย์มอบให้เสมอมา ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ม.ร.ว.ก่องกาญจน์ ตะเวทีกุล กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัยที่กรุณาสละเวลาอันมีค่ามาให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการแก้ไขวิทยานิพนธ์ ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทองแสง เซาว์ซุติ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ให้คำชี้แนะและเมตตาผู้วิจัยเสมอ และขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุรเดช โชติอุดมพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นอย่างยิ่งที่รับผู้วิจัยเป็นศิษย์ในที่ปรึกษา ให้คำแนะนำปรับแก้วิทยานิพนธ์อย่างอดทน มีเมตตาและเอาใจใส่ศิษย์ที่ไม่เก่งคนนี้เสมอ ตลอดจนผลักดันให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงเป็นฉบับสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุตินา ประภาศวุฒิสารที่เห็นถึงความตั้งใจของผู้วิจัย คอยให้กำลังใจและเป็นแรงผลักดันให้ผู้วิจัยเขียนวิทยานิพนธ์จนสำเร็จ ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร ศรีวรกานต์ที่แนะนำตัวบรรณกรรมเยาวชนชุดนี้และหนังสือเกี่ยวกับความรู้ด้านบรรณกรรมเยาวชนในการวิจัยครั้งนี้

นอกจากนี้ขอขอบคุณพี่สุพัสญา อารีมิตร รุ่นพี่บรรณคดีเปรียบเทียบที่ช่วยเตรียมตัวสอบเข้าสาขาวิชานี้จนกระทั่งสอบติดและยังคอยให้คำแนะนำเสมอมา ขอขอบคุณคุณจิรัฐ เฉลิมแสนยากร คุณศุภิสรา เทียนสว่างชัย คุณปราง ศรีอรุณ เพื่อนร่วมรุ่นที่ให้กำลังใจและยื่นเคียงข้างผู้วิจัยมาตลอดไม่ว่าผู้วิจัยจะมีปัญหามากมายเพียงใด และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ภาควิชาบรรณคดีเปรียบเทียบทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือมาตลอดสี่ปี

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคุณแม่ผู้เป็นกำลังใจสำคัญ คอยดูแล เข้าใจสิ่งที่ผู้วิจัยทำและสนับสนุนการเขียนวิทยานิพนธ์จนสำเร็จ รวมถึงคุณพ่อที่ส่งกำลังใจมาให้แม้ไม่ได้อยู่ด้วยกัน ขอขอบคุณอาที่สนับสนุนด้านที่พักอาศัย ขอขอบคุณ พญ.ธนิดา ต้นตระกูลโรจน์ ที่ช่วยปรับทัศนคติให้ผู้วิจัยมีกำลังใจในการเขียนวิทยานิพนธ์ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงสำเร็จลุล่วงได้ด้วยความเมตตาจากทุกท่าน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทนำ.....	10
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	10
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	14
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	14
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	14
1.5 วิธีการดำเนินงานวิจัย.....	15
1.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15
1.7 ข้อตกลงในการวิจัย.....	18
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	18
บทที่ 2.....	19
ลักษณะวรรณกรรมเยาวชนแนวฮีโรอิกแฟนตาซีและอิทธิพลของพระคัมภีร์ไบเบิลใน <i>The Mortal Instruments</i>	19
2.1 ลักษณะวรรณกรรมเยาวชนแนวฮีโรอิกแฟนตาซี ใน <i>The Mortal Instruments</i>	19
2.2 อิทธิพลของพระคัมภีร์ไบเบิลและคริสต์ศาสนาในวรรณกรรมชุด <i>The Mortal Instruments</i>	26
2.2.1 การนำตัวละครจากพระคัมภีร์ไบเบิลมาดัดแปลง.....	27
2.2.2 การอ้างอิงข้อความจากพระคัมภีร์ไบเบิล.....	30
2.2.3 การนำสัญลักษณ์ อารูธและสถานที่จากพระคัมภีร์ไบเบิลมาดัดแปลง.....	33
2.2.4 <i>The Mortal Instruments</i> กับการวิพากษ์การใช้พระคัมภีร์ไบเบิล.....	35

บทที่ 3.....	39
การกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ ชนชั้นและเพศ.....	39
3.1 อคติ: จุดเริ่มต้นของการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์และชนชั้น	39
3.1.1 การกีดกันด้านเผ่าพันธุ์.....	39
3.1.2 การกีดกันด้านชนชั้น	57
3.2 การกีดกันทางเพศ.....	63
3.2.1 อำนาจที่เหนือกว่าของสตรีเพศและอำนาจที่ถูกกดทอนของบุรุษเพศ	63
3.2.2 เพศที่สาม: เพศที่ไม่ได้รับการยอมรับในสังคม	73
3.3 การกีดกันผ่านพื้นที่.....	80
3.3.1 เขตแดน: การประกอบสร้างชาติและการแสดงอำนาจทางชนชั้น.....	82
3.3.2 พื้นที่ที่ต้องปกปิด: เพศที่สาม	91
3.4 ศิลธรรมในฐานะเกณฑ์ใหม่ในการกีดกัน	94
บทที่ 4.....	98
ความรุนแรง บาดแผลสู่การเยียวยา	98
4.1 บาดแผลจากการสูญเสียคนในครอบครัว	103
4.1.1 ความเจ็บปวดในฐานะแม่	103
4.1.2 ความเจ็บปวดในฐานะลูก	116
4.1.3 ความเจ็บปวดในฐานะคนในครอบครัว	123
4.2 บาดแผลจากการสูญเสียตัวตน.....	126
4.2.1 ความทรงจำที่ขาดหาย: คลารี เพรย์	126
4.2.2 การปกปิดตัวตน: เจซ ไลด์วูด.....	130
4.2.3 การสูญเสียตัวตนในฐานะมนุษย์และนักล่าเงา.....	133
4.3 การเยียวยาบาดแผลทางใจ.....	138

4.3.1. การยอมรับตัวตน	138
4.3.2 การเยียวยาผ่านความรัก ความอบอุ่นจากครอบครัว.....	140
4.3.3 การเล่าความจริง	149
4.3.4 การเยียวยาผ่านความฝัน.....	155
บทที่ 5.....	161
บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	161
5.1 บทสรุป: จากการกีดกัน ความรุนแรงสู่บาดแผลและการเยียวยา.....	161
5.2 ข้อเสนอแนะ	163
.....	165
รายการอ้างอิง.....	165
ภาคผนวก.....	168
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	173

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

พระคัมภีร์ไบเบิลพันธสัญญาเดิมเป็นบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับพระเจ้า การสร้างโลก มนุษย์ และการกำเนิดชนชาติอิสราเอลที่ตกเป็นทาสในแผ่นดินอียิปต์ ก่อนจะอพยพไปยังดินแดนต่าง ๆ และอาศัยอยู่ในดินแดนของชนชาติอื่น ซึ่งระหว่างการเดินทางได้ทำสงครามหลายครั้งเพื่อให้ได้มาซึ่งดินแดนที่พระเจ้ามอบให้ ดังนั้นเนื้อหาของพระคัมภีร์ไบเบิลจึงปรากฏความรุนแรงจากสงคราม โดยมีสาเหตุมาจากเหตุการณ์การกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ เพราะมีการแบ่งแยกอย่างชัดเจนระหว่างชาวอิสราเอลกับชนชาติอื่น นอกจากนี้ยังปรากฏเหตุการณ์การกีดกันของคนบางกลุ่มคือการใช้อำนาจของผู้มีสถานะทางสังคมสูงกว่ากดขี่ผู้มีสถานะทางสังคมต่ำกว่า เช่น การใช้อำนาจของกษัตริย์ต่อทหารด้วยการบีบบังคับให้ทำตามคำสั่ง อันเป็นคำสั่งฆ่าคนที่ไม่เหมาะสม แม้ว่าทหารไม่เห็นด้วยแต่ไม่สามารถโต้แย้งได้

แม้จะมีภาพผู้หญิงหลายคนที่มีอำนาจในพระคัมภีร์ไบเบิล แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้เช่นกันว่ามีผู้หญิงอีกหลายคนถูกกีดกัน แสดงให้เห็นเหตุการณ์การกีดกันทางเพศ ทั้งการกีดกันเพศหญิงให้อยู่ในฐานะผู้ถูกปกครองและผู้ชายในฐานะผู้นำ ซึ่งเป็นการกดทับอำนาจของผู้หญิงไม่让她สามารถเป็นตัวของตัวเองได้ อีกทั้งยังนำเสนอเหตุการณ์การกีดกันคนรักร่วมเพศผ่านกฎของพระเจ้าที่กล่าวว่า การสมรสกับคนเพศเดียวกันเป็นการทำบาปต้องได้รับโทษ ซึ่งเหตุการณ์การกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ ชนชั้นและเพศที่แฝงอยู่ในเนื้อหาของพระคัมภีร์ไบเบิลเผยให้เห็นการใช้ความรุนแรงในการแก้ไข้ปัญหา เหตุการณ์ที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลที่กล่าวมานี้ พบว่ามีความสอดคล้องกับวรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* ที่นำเสนอการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ ชนชั้น และเพศเช่นเดียวกัน

วรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* มีโครงเรื่องหลักเกี่ยวกับปัญหาการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์โดยนำเสนอผ่านตัวละครที่มีความหลากหลายตามลักษณะแฟนตาซี ซึ่งการกีดกันนี้นำไปสู่สงครามล้างเผ่าพันธุ์ และตลอดทั้งเรื่องได้แฝงปัญหาการกีดกันด้านชนชั้นหรือระดับชั้นทางสังคม แสดงให้เห็นว่าผู้มีสถานะทางสังคมสูงกว่าสร้างความไม่ยุติธรรมต่อผู้มีสถานะทางสังคมต่ำกว่า แม้ว่า

จะอยู่ในเผ่าพันธุ์เดียวกัน นอกจากนี้วรรณกรรมยังนำเสนอตัวละครเพศหญิงที่พยายามโต้กลับอำนาจเพศชายในสังคมปิตาธิปไตย อีกทั้งวรรณกรรมยังนำเสนอตัวละครที่มีความหลากหลายทางเพศที่ไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมด้วย

The Mortal Instruments เป็นวรรณกรรมเยาวชนแนวแฟนตาซี ประพันธ์โดยคาสซานดรา แคลร์ ประกอบไปด้วยวรรณกรรมทั้งหมด 6 เล่ม คือ *City of Bones*, *City of Ashes*, *City of Glass*, *City of Fallen Angels*, *City of Lost Souls* และ *City of Heavenly Fire* ตีพิมพ์ครั้งแรกโดยสำนักพิมพ์ Simon & Schuster ในปี 2007 วรรณกรรมเล่มสุดท้ายตีพิมพ์ในปี 2014 เนื่องจาก *The Mortal Instruments* เป็นวรรณกรรมที่ได้รับความนิยมอย่างมาก ผู้ประพันธ์จึงสร้าง *The Shadowhunter Chronicles* ขึ้นและวางแผนให้มีทั้งหมด 5 ชุด¹ โดย *The Mortal Instruments* ถูกจัดเป็นวรรณกรรมลำดับที่ 3 จากวรรณกรรมทั้ง 5 ชุด

จูดิธ รุเมลต์ (Judith Rumelt) เป็นที่รู้จักในฐานะเจ้าของนามปากกาคาสซานดรา แคลร์ เกิดเมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม ค.ศ. 1973 ณ กรุงเทพมหานครเมืองหลวงของประเทศไทย บิดามารดาเป็นชาวอเมริกัน แคลร์จึงถือเป็นชาวยิวอเมริกันรุ่นที่ 2 ชีวิตวัยเด็กได้ท่องเที่ยวไปหลายสถานที่พร้อมกับครอบครัว เคยย้ายไปอาศัยในประเทศอังกฤษ ฝรั่งเศสและสวีเดนตั้งแต่ก่อนอายุ 10 ปี เนื่องจากครอบครัวย้ายที่อยู่บ่อยครั้งจึงทำให้แคลร์คุ้นเคยกับการพกหนังสือติดตัวไปด้วยเสมอ หลังจากนั้นแคลร์กลับมาเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ลอสแอนเจลิส และใช้เวลาช่วงนั้นเขียนเรื่องสั้นที่มีแรงบันดาลใจจากเรื่องสั้นของ Jane Austen คือเรื่อง *The Beautiful Cassandra* (ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจในการตั้งชื่อนามปากกาของเธอ) ซึ่งสร้างความสนุกสนานให้เพื่อนร่วมชั้นอย่างมาก

¹ วรรณกรรมทั้ง 5 ชุด ประกอบด้วย *The Infernal Devices* ฉบับแปลไทยชื่อชุด *เงารัตติกาล* เรื่องราวของนักล่าเงาราวปี 1878 ช่วงยุควิกตอเรียนในลอนดอน ประกอบด้วยวรรณกรรมทั้งหมด 3 เล่ม คือ *Clockwork Angel* (2010) ในฉบับแปลไทยชื่อ *นางฟ้าไขลาน* เล่มที่สองคือ *Clockwork Prince* (2011) ฉบับแปลไทยชื่อ *เจ้าชายไขลาน* และเล่มที่สามคือ *Clockwork Princess* (2013) ฉบับแปลไทยชื่อ *เจ้าหญิงไขลาน* ซึ่งเป็นวรรณกรรมชุดลำดับที่ 1 *The Last Hours* ถูกวางแผนให้เป็นเรื่องในช่วงปี 1903 เหตุการณ์รุ่นลูกของตัวละครจากชุด *The Infernal Devices* เรื่องเกิดในลอนดอนและปารีส เป็นวรรณกรรมชุดลำดับที่ 2 กำหนดตีพิมพ์ในปี 2019 *The Dark Artifices* ฉบับแปลภาษาไทยชุด *เล่ห์รัตติกาล* ประกอบด้วยวรรณกรรม 3 เล่ม คือ *Lady Midnight* (2016) หรือ *ท่านหญิงเที่ยงคืน* *Lord of Shadows* (2017) และ *Queen of Air and Darkness* (2018) ซึ่งวรรณกรรมเล่ม 2-3 ยังไม่ได้รับการแปลเป็นภาษาไทย วรรณกรรมชุดนี้เป็นเรื่องราวห้าปีหลังจากจบสงครามในวรรณกรรมเรื่อง *City of Heavenly fire* เกี่ยวกับตัวละครเอ็มมา คาร์สแตร์ ที่ต้องการสืบถึงการตายของพ่อแม่ในช่วงสงครามซึ่งเชื่อมโยงมาจากวรรณกรรมเล่มดังกล่าว โดยวรรณกรรมชุดนี้เป็นวรรณกรรมลำดับที่ 4 และ *The Wicked Powers* เป็นวรรณกรรมชุดลำดับสุดท้ายของ *The Shadowhunter Chronicles* ซึ่งผู้ประพันธ์ยังไม่เปิดเผยว่าจะเป็นเรื่องราวในยุคสมัยหรือเหตุการณ์เกิดที่ใด แต่วรรณกรรมทุกชุดเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับโลกนักล่าเงาทั้งหมด

และเขียนแฟนฟิక్షัน (Fan Fiction) เรื่อง *The Draco Trilogy* ซึ่งได้แรงบันดาลใจมาจากวรรณกรรมเรื่อง *Harry Potter* และเรื่อง *The Very Secret Diaries* โดยมีแรงบันดาลใจจาก *The Lord of the Rings* (อย่างไรก็ตาม แคลร์ลบแฟนฟิక్షันเหล่านั้นเมื่อ *City of Bones* ได้รับการตีพิมพ์) แคลร์เริ่มเขียนงานวรรณกรรมแนว YA Novel (Young Adult Novel) เรื่อง *City of Bones* ในปี 2004 โดยมีภูมิทัศน์ของแมนฮัตตันเมืองที่เธอชื่นชอบเป็นแรงบันดาลใจ และตัดสินใจเป็นนักเขียนเต็มตัวในปี 2006²

วรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีทั้งการได้รับการตอบรับจากนักอ่านวัยรุ่นและด้านการขาย New York Times ยกให้แคลร์เป็นนักเขียน Bestseller อีกคนของวงการหนังสือ ซึ่งในครั้งแรกแคลร์มิได้ตั้งใจจะแต่งวรรณกรรมสำหรับวัยรุ่น เพียงต้องการแต่งเรื่องเกี่ยวกับแฟนตาซีโดยมีตัวละครเอกอยู่ในช่วงวัยรุ่นเป็นผู้ดำเนินเรื่อง จนกระทั่งสำนักพิมพ์สนใจในงานของแคลร์ เธอจึงตัดสินใจบอกเล่าเรื่องราวของชีวิตวัยรุ่นในการเติบโตเป็นผู้ใหญ่ โดยสอดแทรกสิ่งที่ตนเองสนใจลงไปในเรื่อง คือตำนาน ความเชื่อทางศาสนา รวมถึงได้แรงบันดาลใจในการสร้างตัวละครจากพระคัมภีร์ไบเบิล ซึ่งได้กระแสตอบรับค่อนข้างดีและได้รับรางวัลมากมาย โดยเฉพาะจากเรื่อง *City of Bones* อาทิ An American Library Association Teens Top Ten Award Winner 2008³ และ 2010 Georgia Peach Book Awards for Teen Readers⁴ เป็นต้น รวมไปถึงยังติดอันดับหนึ่งในสิบของวรรณกรรมเยาวชนจากผลโหวตของนักอ่านวัยรุ่น ทั้งยังได้รับคำชมจาก Wall Street Journal ซึ่งกล่าวว่า “Cassandra Clare is the new queen of fantasy”⁵ นอกจากนี้วรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* ยังได้รับการแปลเป็นภาษาต่างประเทศกว่า 34 ภาษา รวมถึงภาษาไทยในชื่อชุด *นครรัตติกาล* แปลโดย ฤทัยรัตน์ สุขถาวร โดยมีชื่อภาษาไทยดังนี้ *เมืองกระดูก, เมืองแก้ว, เมืองแก้ว, เมืองเทวดาทกสวรรค์, เมืองวิญญาณสาบสูญและเมืองไฟสวรรค์* จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์อ้อมอ่าน

² Cassandra Clare, My Bio [Online], Available From: <http://www.cassandraclare.com/about/>. [August 10, 2015]

³ YALSA, The 2008 Teens' Top Ten [Online], Available from : <http://www.ala.org/yalsa/teenreading/teenstopten/ttt2008>. [August 10, 2015]

⁴ GLMA, 2010 Georgia Peach Book Award for Teen Readers Winner Announced [Online], Available from : <https://glma.wordpress.com/2010/04/07/peachaward/>. [August 10, 2015]

⁵ Clare, Home [Online], Available from : <https://www.cassandraclare.com/>. [June 1, 2018]

จากการศึกษาพบว่า วรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* และพระคัมภีร์ไบเบิลพันธสัญญาเดิมนำเสนอแนวคิดการกีดกันที่เหมือนกัน โดยวรรณกรรมได้อ้างอิงแนวคิดการกีดกันจากพระคัมภีร์ไบเบิล แต่วรรณกรรมเป็นงานเขียนที่ต้องมีการเปิดเรื่อง สร้างปมขัดแย้ง คลี่คลายปมขัดแย้ง เพื่อนำไปสู่จุดจบของเรื่อง *The Mortal Instruments* จึงนำเสนอผลที่เกิดจากการกีดกันเพิ่มเติมคือ บาดแผลจากความรุนแรงของสงครามและหนทางเยียวยารักษาบาดแผลที่เกิดขึ้น โดยเลือกใช้ลักษณะฮีโรอิกแฟนตาซี (Heroic Fantasy) สร้างโลกจินตนาการที่มีปัญหาการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ ชนชั้นและเพศ โดยให้ตัวละครเอกของเรื่องเป็นผู้คลี่คลายปัญหา ช่วยให้คนในสังคมทำความเข้าใจปัญหาการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ ชนชั้นและเพศ เพื่อลดทอนความไม่เสมอภาคที่เกิดขึ้นในสังคม ซึ่งเป็นจุดที่แตกต่างระหว่าง *The Mortal Instruments* กับพระคัมภีร์ไบเบิล วรรณกรรมเรื่องนี้ชี้ให้เห็นถึงผลกระทบที่ตามมาของการกีดกันดังกล่าวที่ส่งผลต่อคนในสังคม จึงเป็นการวิจารณ์เหตุการณ์ที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลอย่างสร้างสรรค์

การศึกษาตัวบทวรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* และพระคัมภีร์ไบเบิลทำให้เห็นการใช้ประเด็นการกีดกันในการดำเนินเรื่อง ซึ่งเป็นลักษณะร่วมของวรรณกรรมชุดนี้และพระคัมภีร์ไบเบิล อันเป็นลักษณะร่วมที่น่าสนใจในการศึกษาถึงการรับอิทธิพลจากเหตุการณ์ที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลมาตีความใหม่ตามวิธีการแต่งเรื่องในลักษณะงานวรรณกรรมเยาวชนแนวฮีโรอิกแฟนตาซี โดยมีการขยายความเพิ่ม นอกเหนือจากประเด็นการกีดกันและความรุนแรงคือการนำเสนอบาดแผลและการเยียวยาจิตใจผ่านการเรียนรู้และเติบโตไปพร้อมบาดแผลของตัวละครซึ่งไม่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิล เนื่องจากพระคัมภีร์ไบเบิลมีจุดประสงค์มุ่งแสดงให้เห็นถึงความเป็นมาของศาสนา มากกว่า แต่วรรณกรรมแสดงให้เห็นการเยียวยาด้วยความรักจากครอบครัวและเพื่อนเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ตัวละครก้าวข้ามผ่านบาดแผลทางจิตใจไปได้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* ในฐานะบทวิจารณ์พระคัมภีร์ไบเบิลในประเด็นการกีดกัน ความรุนแรงและการเยียวยา

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์วรรณกรรมแนวแฟนตาซีชุด *เดอะ มอร์ทอล อินสตรูเมนต์ส์* ของคาสซานดรา แคลร์ ในฐานะบทวิจารณ์พระคัมภีร์ไบเบิลโดยนำเสนอประเด็นการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ ชนชั้นและเพศ อันนำมาซึ่งความรุนแรง อีกทั้งวรรณกรรมชุดดังกล่าวยังนำเสนอการเยียวยาปัญหาการกีดกันด้วย

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

วรรณกรรมแนวแฟนตาซีชุด *เดอะ มอร์ทอล อินสตรูเมนต์ส์* สร้างโลกสมมติและองค์ประกอบเหนือจริงที่มีที่มาจากพระคัมภีร์ไบเบิลเพื่อแสดงให้เห็นถึงการกีดกันและการใช้ความรุนแรงด้านเผ่าพันธุ์ ชนชั้นและเพศซึ่งสร้างบาดแผลให้แก่ผู้บริสุทธิ์ ขณะเดียวกัน วรรณกรรมชุดดังกล่าวยังแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการเยียวยาและนำเสนอการเรียนรู้ผ่านการสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวและระหว่างคนในสังคมเพื่อสนับสนุนการอยู่ร่วมกันอย่างเท่าเทียมและยอมรับความแตกต่าง

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาวรรณกรรมเยาวชนแนวแฟนตาซีชุด *The Mortal Instruments* ของคาสซานดรา แคลร์ ฉบับภาษาอังกฤษเป็นหลัก ซึ่งนำเสนอปัญหาการแบ่งแยกเผ่าพันธุ์ ชนชั้น เพศ อันก่อให้เกิดความรุนแรงและการเยียวยา วรรณกรรมชุดนี้ประกอบไปด้วยวรรณกรรม 6 เล่ม ดังนี้

1.4.1 *City of Bones* (2007)

1.4.2 *City of Ashes* (2008)

1.4.3 *City of Glass* (2009)

1.4.4 *City of Fallen Angels* (2011)

1.4.5 *City of Lost Souls* (2012)

1.4.6 *City of Heavenly Fire* (2014)

1.5 วิธีการดำเนินงานวิจัย

1.5.1 สํารวจตัวบทวรรณกรรมที่สนใจศึกษา

1.5.2 ค้นคว้ารวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

1.5.3 วิเคราะห์ข้อมูล

1.5.4 สรุปผลและรายงาน

1.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.6.1 วิทยานิพนธ์

จากการค้นคว้าผู้วิจัยพบวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับตัวบทคือ วิทยานิพนธ์เรื่อง “Developing the modern heroine of fantasy literature: An examination of Lyra from “His Dark Materials” and Clary from “The Mortal Instruments”⁶ (2014) ของ Diana Aileen Borghols Herrera ซึ่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ศึกษาพัฒนาของวีรสตรี (Heroine) ในวรรณกรรมแนวแฟนตาซีโดยใช้กรณีศึกษาจากตัวละครไลรา (Lyra) จากวรรณกรรมเล่มแรกของวรรณกรรมไตรภาคชุด *His Dark Materials* และคลารี (Clary) จากวรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* ในเล่มที่ 5 วิทยานิพนธ์ฉบับนี้แสดงให้เห็นว่า ค่านิยมของวีรบุรุษ (Hero) และวีรสตรีมีลักษณะแตกต่างกัน ทำให้เห็นว่าการแสดงออกถึงความกล้าหาญแตกต่างกันด้วย ไลราและคลารีมีลักษณะของตัวละครบางอย่างที่คล้ายคลึงกัน คือการบรรลุเป้าหมายด้วยความมุ่งมั่นของตัวละคร ซึ่งแสดงให้เห็นพัฒนาการการเติบโตของตัวละครวีรสตรีในวรรณกรรมแนวแฟนตาซี

⁶ Diana Aileen Borghols Herrera, "Developing the Modern Heroine of Fantasy Literature: An Examination of Lyra from His Dark Materials and Clary from the Mortal Instruments" (Master's thesis, The University of Texas-Pan American, 2014).

1.6.2 บทความ

บทความ “The Jewish Undertones of ‘The Mortal Instruments’ Series” ของ Olivia Friedman กล่าวถึงการใช้อยู่ลักษณะของชาวยิวในภาพยนตร์เรื่อง *City of Bones* (2013) ดัดแปลงจากวรรณกรรม *City of Bones* ของคาสซานดรา แคลร์ ซึ่งกล่าวถึงผู้ประพันธ์เรื่องนี้ที่เป็นชาวยิวได้ผสมผสานระหว่างความรู้โบราณของศาสนายิวที่ถ่ายทอดต่อกันมากับลักษณะร่วมสมัย เช่น การสร้างตัวละครยิวคือ ไชมอน ลูอิส (Simon Lewis) ที่มีลักษณะของคนยิวที่เคร่งครัดในศาสนาให้กลายเป็นแวมไพร์ รวมถึงแรงบันดาลใจในการสร้างลักษณะพิเศษในแก้ววรรณกรรมคือ พาราบาตัย (parabatai) หรือสหายศึกจากตำนานของโจนาธานและดาวิดในพระคัมภีร์ไบเบิล ซึ่งเป็นรายละเอียดที่ทำให้เนื้อเรื่องมีความน่าสนใจ ทำให้เป็นภาพยนตร์ที่ได้รับความสนใจจากชาวยิว⁷

บทความ “The Mortal Instruments: City of Bones – Satanic Nephilim Deception” จากเว็บไซต์ Beginning and End ซึ่งกล่าวถึง เนฟิลิมที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลนั้นเป็นแผนการของซาตานที่ต้องการทำลายมนุษย์ แต่ภาพยนตร์สร้างภาพตัวละครเนฟิลิมเป็นวีรบุรุษ นอกจากนี้ยังกล่าวถึงเรื่องเกี่ยวกับเวทมนตร์ความลึกลับในเรื่องที่ได้รับอิทธิพลจากวรรณกรรมชุด *Harry Potter* ซึ่งคาสซานดรา แคลร์ ผู้ประพันธ์เป็นแฟนคลับของวรรณกรรมชุดนี้ ทำให้มีโรงเรียนหรือสถาบันฝึกสอนเช่นเดียวกัน รวมถึงกล่าวถึงที่มาของลายรูในเรื่องซึ่งคาดว่า มาจากคำสาปที่พระเจ้าสาปคาอินหรือเคน (Cain) หลังจากที่เขาฆ่าอาเบล (Abel) น้องชายจากพระคัมภีร์ไบเบิลภาคพันธสัญญาเดิม⁸

1.6.3 หนังสือ

หนังสือ *Shadowhunters and Downworlders: A Mortal Instruments Reader*⁹ เป็นหนังสือรวบรวมบทความที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมชุด *The Mortal Instrument* ที่วิเคราะห์ลักษณะ

⁷ Olivia Friedman, The Jewish Undertones of ‘the Mortal Instruments’ Series [Online], Available from : <http://jewcy.com/jewish-news/the-jewish-undertones-of-the-mortal-instruments-series#sthash.UcXilmV4.dpuf>. [August 10, 2015]

⁸ Beginning and End, The Mortal Instruments: City of Bones – Satanic Nephilim Deception [Online], <http://beginningandend.com/the-mortal-instruments-city-of-bones-satanic-nephilim-deception/>. [August 10, 2015]

⁹ Cassandra Clare, OverDrive, and Inc., *Shadowhunters and Downworlders: A Mortal Instruments Reader* (New York: BenBella Books, Inc., 2013).

และรายละเอียดของตัวละคร สัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ปรากฏในเรื่อง โดยมีคาสซานดรา แคลร์ผู้ประพันธ์ *The Mortal Instruments* เป็นบรรณาธิการ หนังสือเล่มนี้จึงมีประโยชน์ในการช่วยให้เข้าใจที่มา และแรงบันดาลใจในการสร้างตัวละครและสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในวรรณกรรมชุดนี้ ซึ่งได้รับอิทธิพล หลายอย่างจากพระคัมภีร์ไบเบิล

หนังสือ *Navigating the SHADOWHUNTER WORLD: The Unofficial Guide to Cassandra Clare's The Mortal Instruments*¹⁰ โดย Liv Spencer ซึ่งเป็นหนังสือแนะนำ วรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* เล่มที่ 1-5 โดยกล่าวถึงลักษณะเด่นของหนังสือแต่ละเล่ม เพื่อเป็นแนวทางการอ่านวรรณกรรม เนื่องจากวรรณกรรมมีรายละเอียดค่อนข้างมาก การศึกษา หนังสือเล่มนี้จึงช่วยทำให้ผู้วิจัยเข้าใจลักษณะของตัวละครมากขึ้น เพื่อนำข้อมูลจากการศึกษามาช่วย ในการวิเคราะห์วิจารณ์วิทยานิพนธ์ฉบับนี้

หนังสือ *The Mortal Instruments companion City of Bones, shadowhunters, and the sight: The unauthorized Guide*¹¹ ของ Lois H. Gresh อธิบายเกี่ยวกับตัวละครหลัก และตัวละครร้าย รวมถึงอุปกรณ์และอาวุธที่ปรากฏในเรื่อง อีกทั้งยังอธิบายตำนานและอิทธิพลจาก ศาสนาคริสต์ในการสร้างตัวละครเนฟิลิม รวมถึงลักษณะที่ได้รับอิทธิพลจากชาวยิวที่นับถือคริสต์ (Jewish – Christian Motif)

จากการค้นคว้าวิทยานิพนธ์ บทความและหนังสือพบว่าเอกสารเหล่านี้เป็นบทแนะนำเรื่อง ตัวละคร ลักษณะพิเศษต่าง ๆ และอิทธิพลจากคริสต์ศาสนาที่ปรากฏในเรื่อง ทำให้ช่วยให้เข้าใจ รายละเอียดของวรรณกรรมซึ่งมีประโยชน์ในการช่วยศึกษาวรรณกรรมชุด *The Mortal Instrument* ในฐานะบทวิจารณ์พระคัมภีร์ไบเบิลได้มากยิ่งขึ้น

¹⁰ Liv Spencer, *Navigating the Shadowhunter World: The Unofficial Guide to Cassandra Clare's the Mortal Instruments* (Toronto, Ontario: ECW Press, 2013).

¹¹ Lois H Gresh, *The Mortal Instruments Companion City of Bones, Shadowhunters, and the Sight: The Unauthorized Guide* (New York: St. Martin's Griffin, 2013).

1.7 ข้อตกลงในการวิจัย

1.7.1 ในวิจัยฉบับนี้เมื่อมีการอ้างถึงชื่อกลุ่มเผ่าพันธุ์ของตัวละครและองค์กรจะใช้ตามฉบับแปลภาษาไทย ดังนี้

- นักล่าเงาและเนฟิลิม แทน Shadowhunters และ Nephilims
- ชาวบาดาล แทน Downworlders
- แวมไพร์ แทน vampires
- มนุษย์หมาป่า แทน werewolves
- ภูต แทน faeries
- พ่อมด แม่มดหรือผู้มีเวทมนตร์ แทน warlocks
- ภราดาวิเวก แทน Silent Brother
- ภคินีเหล็ก แทน Iron Sister
- ภาคี แทน The Clave
- ชุมกำลัง แทน The Circle
- กงสุล แทน The Consul
- มือปราบ แทน Inquisitor

1.7.2 ชื่อเฉพาะของตัวละครในวรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* ผู้วิจัยจะถอดเสียงตามหลักเกณฑ์ราชบัณฑิตยสถาน

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.8.1 ทำให้เข้าใจความสำคัญของวรรณกรรมแฟนตาซีชุด *เดอะ มอร์ทัล อินสตรูเมนต์ส์* ในฐานะบทวิจารณ์พระคัมภีร์ไบเบิล

1.8.2 เป็นแนวทางในการศึกษาวรรณกรรมแนวแฟนตาซีในฐานะบทวิจารณ์พระคัมภีร์ไบเบิล

บทที่ 2

ลักษณะวรรณกรรมเยาวชนแนวฮีโรอิกแฟนตาซีและอิทธิพลของพระคัมภีร์ไบเบิลใน

The Mortal Instruments

2.1 ลักษณะวรรณกรรมเยาวชนแนวฮีโรอิกแฟนตาซี ใน *The Mortal Instruments*

The Mortal Instruments จัดเป็นวรรณกรรมเยาวชน เนื่องจากมีกลุ่มเป้าหมายผู้อ่านในช่วงวัยรุ่นและนำเสนอเรื่องราวของตัวละครวัยรุ่นคือ ตัวละครเอก คลารี เฟรย์ (Clary Frey), เจชไลต์วูด (Jace Lightwood) และกลุ่มเพื่อนที่เผชิญปัญหาในสังคมผ่านหลากหลายสถานการณ์ โดยวรรณกรรมชุดนี้นำเสนอให้เห็นการเรียนรู้ชีวิตของตัวละครที่เรียนรู้ปัญหาทั้งจากในครอบครัวและสังคมภายนอก เพื่อให้สามารถรับมือกับเหตุการณ์ปัญหาที่ต้องเผชิญในสถานการณ์แตกต่างกันได้ ดังนั้นจะพบว่า แม้วรรณกรรมเยาวชนจะมีเรื่องราวที่เยาวชนให้ความสนใจ ให้ความบันเทิงและความสนุกสนาน แต่วรรณกรรมเยาวชนก็มีวัตถุประสงค์ให้เยาวชนได้เรียนรู้การเผชิญหน้ากับปัญหาที่หลากหลายและพร้อมจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์

ฉะนั้นวรรณกรรมเยาวชนจึงไม่ใช่เพียงแค่วรรณกรรมที่เขียนดี แต่มีจุดประสงค์ให้ผู้อ่าน โดยเฉพาะผู้อ่านช่วงวัยรุ่นพัฒนาตนเองผ่านการเรียนรู้จากตัวละครวัยเดียวกันในการปรับตัวหรือแก้ไขสถานการณ์ที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในสังคม วรรณกรรมเยาวชนจึงมีประโยชน์ในหลายด้าน เช่นที่ Peter Hunt นักวิชาการด้านวรรณกรรมเยาวชนได้กล่าวเกี่ยวกับประโยชน์ของวรรณกรรมเยาวชนไว้ว่า การพิจารณาวรรณกรรมเยาวชน ไม่ใช่แค่การดูว่าวรรณกรรมเล่มนั้นเขียนได้ดีเท่านั้น แต่ต้องพิจารณาว่าวรรณกรรมเล่มนั้นมีประโยชน์ในแง่ใด เพราะวรรณกรรมเยาวชนแต่ละเรื่องถูกใช้ในจุดประสงค์ที่แตกต่างในช่วงเวลาที่ต่างกัน ซึ่งวรรณกรรมเยาวชนมักมีจุดประสงค์ชัดเจนในการเขียนมากกว่าวรรณกรรมส่วนใหญ่ เช่น วรรณกรรมบางเรื่องดีสำหรับการอ่านค้นคว้า บางเรื่องดีสำหรับใช้พัฒนาการอ่านและการเรียนรู้ บางเรื่องช่วยเสริมสร้างจินตนาการให้กว้างไกล ส่วน

บางเรื่องมีประโยชน์ในแง่ของการช่วยบ่มเพาะทัศนคติทางสังคม หรือมีประโยชน์สำหรับการอ่านในเชิงงานวรรณกรรม หรืออาจจะมีประโยชน์ในแง่การช่วยให้สามารถรับมือกับการเหยียดเชื้อชาติ¹

จากการอธิบายประโยชน์ของวรรณกรรมเยาวชนพบว่า วรรณกรรมเยาวชนเป็นหนังสือที่ให้ความบันเทิงไปพร้อมกับทำหน้าที่นำเสนอให้เยาวชนได้พัฒนาและเรียนรู้ชีวิตในด้านต่าง ๆ เพื่อช่วยให้เยาวชนเรียนรู้สังคม วิธีการจัดการปัญหาและมีทัศนคติในการดำเนินชีวิตที่ดี โดยมีตัวละครและเหตุการณ์ในวรรณกรรมเป็นตัวอย่างให้ผู้อ่านเรียนรู้จากการกระทำและผลที่ตามมาของการกระทำนั้น เช่นเดียวกับวรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* ที่ไม่ใช่เพียงวรรณกรรมที่เขียนดีหรือเขียนเพื่อให้เยาวชนอ่านเท่านั้น แต่นำเสนอปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมคือการกีดกัน ความรุนแรงและการเหยียดหยาม วรรณกรรมชุดนี้แสดงให้เห็นว่าปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาร่วมกันของทุกคน อีกทั้งแสดงให้เห็นว่าตัวละครในเรื่องได้เรียนรู้ที่จะรับมือกับปัญหาดังกล่าว หาหนทางแก้ไขหรือปรับตัวให้เข้ากับสถานะทางสังคม มีจุดประสงค์เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และช่วยหล่อหลอมให้ผู้อ่านในช่วงวัยคาบเกี่ยวระหว่างการเป็นเด็กกับผู้ใหญ่ให้มีทัศนคติต่อสังคมและใช้ชีวิตไปในทางที่ดี สิ่งที่วรรณกรรมชุดนี้แนะนำเสนอคือ การยอมรับความเสมอภาคและเท่าเทียมกันของมนุษย์ รวมถึงแยกแยะระหว่างสิ่งที่ดี สิ่งควรทำกับสิ่งที่ไม่ดีและไม่ควรทำได้ ผ่านตัวละครเอกคลารี่ เฟอร์ย์, เจซ ไลด์วูดและกลุ่มเพื่อนที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับปัญหาการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ ชนชั้นและเพศอันนำไปสู่ความรุนแรง การเกี่ยวข้องกับปัญหาการกีดกันดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าตัวละครมีวิธีช่วยกันหาหนทางแก้ไข คลี่คลายปัญหาและเยียวยาปัญหาอย่างไรซึ่งเป็นไปตามลักษณะของวรรณกรรมเยาวชน

นอกจากนี้ *The Mortal Instruments* ใช้ลักษณะหนึ่งของวรรณกรรมแฟนตาซีเป็นกลวิธีในการนำเสนอเรื่องราว ซึ่งวรรณกรรมแนวแฟนตาซีมีหลายประเภท เช่น Epic Fantasy,² High Fantasy,³ Heroic Fantasy, Science Fantasy เป็นต้น สำหรับ *The Mortal Instruments* ได้นำลักษณะแฟนตาซีแบบฮีโรอิกแฟนตาซีซึ่งเป็นคำที่ถูกนำมาใช้แทนวรรณกรรมแฟนตาซีที่เรียกกันว่าแนว “ดาบและเวทมนตร์” (Sword and Sorcery) เนื่องจากจะทำให้เข้าใจเนื้อหาของเรื่องได้

¹ Peter Hunt, *Understanding Children's Literature: Key Essay from the Second Edition of the International Companion Encyclopedia of Children's Literature*, 2nd ed. (London: Routledge, 2005), p. 10.

² เรื่องราวมหากาพย์เกี่ยวกับธรรมะและอธรรม ความมืดกับความสว่าง เช่น การต่อสู้ของเจได (Jedi) และซิท (Sith) ในเรื่อง *Star War* ซึ่งเห็นชัดเจนว่าตัวละครแยกเป็นสองฝ่าย คือเจไดเป็นตัวแทนของธรรมะและซิทเป็นตัวแทนอธรรม

³ เป็นแนวแฟนตาซีที่คล้ายฮีโรอิกแฟนตาซีแต่ฮีโรแฟนตาซีจะเน้นที่ลักษณะของตัวละครและโลกในจินตนาการที่เหนือจริงมากกว่าฮีโรอิกแฟนตาซี

ครอบคลุมมากกว่า⁴ วรรณกรรมแนวฮีโรอิกแฟนตาซีมีพัฒนาการโดยเริ่มจากเป็นวรรณกรรมสมัยนิยม (Popular Literature) ทำหน้าที่ช่วยให้ผู้อ่านหลีกเลี่ยงจากโลกความจริงไปสู่โลกของเวทมนตร์ที่มีความลึกลับซับซ้อนซึ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้จากเหตุการณ์ในวรรณกรรมมาประยุกต์ใช้ในสังคมจริง โครงสร้างของวรรณกรรมฮีโรอิกแฟนตาซีถูกพัฒนามาพร้อมกับวรรณกรรมแฟนตาซีแนววิทยาศาสตร์ (Science Fantasy) อันเป็นวรรณกรรมที่กล่าวถึงโลกในอนาคต แต่ฮีโรอิกแฟนตาซีมีการสร้างเนื้อหาที่หลากหลายได้มากกว่าวรรณกรรมแฟนตาซีแนววิทยาศาสตร์ที่อาจต้องขึ้นอยู่กับเหตุผลและหลักความจริงที่พิสูจน์ได้ด้วย เช่น แฟนตาซีแนววิทยาศาสตร์อาจเล่าเรื่องมนุษย์ต่างดาว การสร้างตัวละครมนุษย์ต่างดาวอาจมาจากจินตนาการ แต่อย่างไรก็ตาม ต้องมีการอธิบายหลักทางวิทยาศาสตร์ในโลกของมนุษย์ต่างดาวเพื่อความสมเหตุสมผล แต่ฮีโรอิกแฟนตาซีจะไม่สนใจหลักการทางวิทยาศาสตร์เหล่านั้น แฟนตาซีแนววิทยาศาสตร์จึงแตกต่างกับฮีโรอิกแฟนตาซีตรงที่ตัวละครเอกของวรรณกรรมแฟนตาซีแนววิทยาศาสตร์จะใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีในการต่อสู้ แต่ฮีโรอิกแฟนตาซีจะใช้พลังเวทมนตร์ซึ่งไม่สามารถอธิบายตามหลักเหตุผลได้ ฮีโรอิกแฟนตาซีช่วยให้ผู้อ่านหลุดพ้นจากชีวิตประจำวันที่น่าเบื่อ เพราะเนื้อเรื่องเป็นการผจญภัยในโลกจินตนาการในช่วงที่วิทยาการทางเทคโนโลยียังไม่ได้มีการพัฒนาหรืออยู่ในยุครุ่งเรือง⁵

ฮีโรอิกแฟนตาซีมีโครงเรื่องเกี่ยวกับตัวละครเอกที่ผจญภัยทำภารกิจเอาชนะสิ่งชั่วร้ายเป็นหลัก ซึ่งเป็นการต่อสู้กับความดีและความชั่วทั้งภายในจิตใจและสังคมภายนอก⁶ หรือเพื่อปกป้องโลกในช่วงกลียุคของสังคม โดยตัวละครเอกมีหน้าที่ทำให้สังคมกลับมาสงบสุข ต้องเผชิญกับอุปสรรคมากมายในระหว่างทำภารกิจและต้องต่อสู้กับตัวละครร้ายซึ่งมีลักษณะตรงกันข้ามกับตัวละครเอกคือเป็นตัวละครด้านมืด นอกจากนี้ตัวละครเอกยังต้องต่อสู้กับด้านมืดในจิตใจและเอาชนะด้านมืดของตนเองด้วย ดังที่ David L. Russel ได้กล่าวถึงลักษณะวีรบุรุษแฟนตาซีไว้ในหนังสือ *Literature for Children: A Short Introduction* ดังนี้

⁴ John Clute and John Grant, *The Encyclopedia of Fantasy* (London: Orbit, 1999), p. 464.

⁵ Robert Plank, D. S., and Hans Joachim Alpers, "Loincloth, Double Ax, and Magic: "Heroic Fantasy" and Related Genres," *Science Fiction Studies* " Vol. 5, no. 1 (March 1978), p. 19.

⁶ Carol Lynch -Brown and Carl M. Tomlinson, *Essentials of Children's Literature*, 2nd ed. (Boston: Allyn and Bacon, 1996), p. 130.

Heroic fantasies are most often structured around the hero's or heroine's quest - this frequently turns out to be a quest for identity, although the hero or heroine usually does not realize that at first. The fate of a nation or a people is often dependent on the success or failure of the quest, and the hero or heroine becomes a figure of adulation and may even be rewarded with a crown by the story's end. The central character acts decisively, is altruistic, and eventually becomes the savior of people. The plot typically consists of a series of remarkable adventures-usually impediments that the central character must overcome to achieve the quest. Because of the seriousness of the themes - the necessity for good to overcome evil, the defense of an entire society, the search for the rightful ruler, and so on - humor is either absent or a decidedly secondary element in heroic fantasy.⁷

จากข้อความที่กล่าวมานี้สรุปได้ว่า โครงเรื่องของฮีโรอิกแฟนตาซีคือการทำภารกิจเพื่อแสวงหาบางสิ่งบางอย่าง อาจเป็นการแสวงหาอัตลักษณ์โดยตัวละครจะค้นพบอัตลักษณ์ของตนเองจากการทำภารกิจนั้น ตัวละครเอกมักจะมีลักษณะนิสัยในการตัดสินใจที่เด็ดเดี่ยว กล้าหาญ เป็นผู้เสียสละและเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว ซึ่งในตอนจบของเรื่องตัวละครเอกมักจะประสบความสำเร็จ เอาชนะสิ่งชั่วร้าย ปกป้องคนในสังคมได้ และรับการยกย่องสรรเสริญในตอนจบ โดยโครงเรื่องจะประกอบด้วยการผจญภัยซึ่งเป็นอุปสรรคในการทำภารกิจของตัวละครเอก และเนื่องจากเน้นการนำเสนอเรื่องที่น่าตื่นเต้นจริงจังคือเรื่องของธรรมชาติธรรมะ จึ่งทำให้ฮีโรอิกแฟนตาซีไม่เน้นอารมณ์ขันหรือหากมีก็จะไม่ใช่ลักษณะเด่นของเรื่อง

โครงเรื่องแนวฮีโรอิกแฟนตาซีที่กล่าวมานี้สอดคล้องกับวรรณกรรมเรื่อง *The Mortal Instruments* กล่าวคือวรรณกรรมชุดนี้นำเสนอตัวละครเอกหญิงคลารี เฟรย์ในฐานะวีรสตรี

⁷ David L. Russell, *Literature for Children: A Short Introduction*, 5th ed. (Boston: Pearson, 2005), pp. 202-203.

เนื่องจากคลารีเป็นตัวละครที่มีปมปัญหาจากความทรงจำที่หายไป ต้องเผชิญกับความจริงว่าตนเองไม่ใช่มนุษย์ทั่วไป การพบโลกนักร่างเงาที่เธอไม่เคยรู้จักเพราะแม่ปกปิดความจริงมาตลอด คลารีต้องตามหาตัวตนที่หายไปของตนเองผ่านภารกิจการนำความสงบกลับคืนสังคม เนื่องจากพ่อและพี่ชายของเธอเป็นผู้อยู่เบื้องหลังสงครามระหว่างเผ่าพันธุ์ ซึ่งสิ่งนี้เป็นปมปัญหาที่สร้างความขัดแย้งในตัวคลารี คลารีเป็นตัวละครที่แสดงความกล้าหาญทั้งด้านการกระทำและความคิดที่เชื่อมั่นในสันติและความเสมอภาคอย่างเต็มที่แม้ว่ามีหลายคนในสังคมไม่เห็นด้วย เพื่อพิสูจน์ตนเองให้ทุกคนในสังคมยอมรับ อีกทั้งยังต้องต่อสู้กับจิตใจที่สับสนเพื่อค้นหาตัวตนที่แท้จริงของตนเองด้วย นอกจากนี้ตัวละครเอกหญิงคลารี อีกตัวละครหนึ่งที่มีความสอดคล้องกับการนำเสนอเรื่องลักษณะฮีโรอิกแฟนตาซีคือตัวละครชาย เจซ โลด์วูดในฐานะผู้ช่วยตัวละครเอก เจซเป็นตัวละครที่มีปมปัญหาในชีวิตคือไม่เคยรับรู้ความจริงเกี่ยวกับตนเอง การทำภารกิจของเจซเป็นการผจญภัยกับอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อค้นหาตัวตนที่แท้จริงไปพร้อมกับการพยายามอย่างหนักเพื่อให้สังคมยอมรับในสิ่งที่ตนเองเป็น โดยไม่มีอคติกับชาติกำเนิดของเขา ทั้งคลารีและเจซจึงต้องผ่านอุปสรรคในโลกแฟนตาซี ประกอบภารกิจต่าง ๆ นำไปสู่การต่อสู้เพื่อปกป้องคนในสังคม คลื่นคลาปัญหาความขัดแย้งในสังคมระหว่างเผ่าพันธุ์ ชนชั้น และเพศเพื่อให้ทุกคนในสังคมได้อยู่ร่วมกันอย่างสันติ การดำเนินเรื่องเผยให้เห็นการต่อสู้ทั้งกับสังคมภายนอกและการต่อสู้กับความขัดแย้งภายในจิตใจ จนท้ายที่สุดตัวละครเอกสามารถเอาชนะตัวละครร้ายและเอาชนะความขัดแย้งในจิตใจตนเอง ทำให้ตัวละครเห็นคุณค่าของตนเองและยอมรับในสิ่งที่ตนเองเป็นได้อย่างภูมิใจ มีความกล้าหาญมุ่งมั่นทั้งในแง่ของการกระทำ ความคิดและยืนหยัดเพื่อความถูกต้อง

นอกจากนี้การดำเนินเรื่องแบบผจญภัย ทำภารกิจและค้นหาตัวตนแล้ว ฮีโรอิกแฟนตาซียังมีลักษณะเด่นเฉพาะอย่างน้อย 2 ประการ ซึ่ง Pamela S. Gate ได้อธิบายไว้ดังนี้⁸

1. noble characters เป็นลักษณะของตัวละครหลักที่จะถูกสร้างให้เป็นคนดี อาจจะเป็นเพราะชาติกำเนิดที่ดี ชนชั้น หรือเพราะเป็นตัวละครแสดงการกระทำดี
2. elevated style คือลีลาการเขียนที่สูงส่งที่ถูกเพิ่มเติมเข้ามาในเรื่อง⁸

⁸ Pamela S Gates, Susan B Steffel, and Francis J Molson, *Fantasy Literature for Children and Young Adults* (Lanham, Md: Scarecrow, 2003), p. 114.

The Mortal Instruments ตรงกับลักษณะของฮีโรอิกแฟนตาซีตามที่อธิบายไว้ทั้งสองลักษณะ คือมีตัวละครเอกที่เป็นคนดีของสังคมคือ คลารี เพรย์ และเจซ ไลต์วูดซึ่งเป็นตัวละครหลักของเรื่องที่แสดงการกระทำดีทั้งทางกายและทางใจ กล่าวคือไม่ใช่แค่กระทำความดีโดยการปฏิบัติภารกิจอบกู้ความสงบให้แก่สังคม แต่ยังมีจิตใจและทัศนคติที่ดีในการพยายามช่วยเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างนักล้าเงาและชาวบาดาลที่มีปัญหาการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ ชนชั้นและเพศ นอกจากนี้วรรณกรรมชุดนี้ได้ใช้ลีลาการประพันธ์ที่สูงส่ง ลักษณะเด่นของวรรณกรรมเรื่องนี้คือการให้ตัวละครอ้างข้อความจากพระคัมภีร์ไบเบิล ซึ่งการอ้างข้อความจากพระคัมภีร์ไบเบิลทำให้ตัวละครได้นำเสนอให้เห็นความลึกซึ้งถึงมุมมองความคิดของตัวละครให้สูงส่งมากยิ่งขึ้น ลักษณะเหล่านี้จึงช่วยให้ผู้อ่านรู้สึกสนุกสนานไปกับการต่อสู้ในแนวฮีโรอิกแฟนตาซี อันเป็นลักษณะเด่นของวรรณกรรมแนวนี

ฉากที่ปรากฏในวีรบุรุษแฟนตาซีเป็นอีกองค์ประกอบที่สำคัญในการนำเสนอเรื่องราวให้สอดคล้องกับโครงเรื่อง ซึ่งฮีโรอิกแฟนตาซีจะนำเสนอฉากที่เป็นโลกที่สองหรือการสร้างโลกที่อยู่เหนือความจริง โดยหนังสือ *Fantasy Literature for Children and Young Adults* ได้แบ่งลักษณะของโลกที่สองหรือโลกในจินตนาการออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. โลกแฟนตาซีที่ไม่เกี่ยวข้องกับโลกความเป็นจริงคือ โลกใหม่ที่สร้างขึ้นมา โดยไม่มีส่วนใดเชื่อมโยงกับโลกความเป็นจริง
2. โลกแฟนตาซีที่เชื่อมต่อกับโลกความเป็นจริงโดยทั้งสองโลกมีความสัมพันธ์กัน อาจเพราะการเปรียบเทียบหรือความแตกต่างระหว่างกันจะทำให้ผู้อ่านรู้สึกประหลาดใจกับลักษณะเฉพาะของโลกแฟนตาซี
3. โลกแฟนตาซีที่มีอยู่ในโลกความเป็นจริง แต่เป็นโลกแฟนตาซีมีพลังอำนาจอย่างจำกัด โดยจะถูกควบคุมให้อยู่ในพื้นที่ของโลกความเป็นจริง⁹

เมื่อพิจารณาลักษณะของโลกแฟนตาซีที่กล่าวมานี้พบว่า *The Mortal Instruments* เข้ากับลักษณะของโลกแฟนตาซีในลักษณะที่หนึ่ง คือเป็นโลกนักล้าเงาซึ่งเป็นโลกที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ ตัดขาดกับโลกความเป็นจริง แม้ว่าในวรรณกรรมจากกล่าวถึงโลกความเป็นจริงที่ตัวละครเอกอาศัยอยู่ แต่ทุกครั้งที่ทำภารกิจตัวละครจะเข้าสู่โลกแฟนตาซีโดย เช่น เมืองกระดุก เมืองแก้ว วังภูต หรือนรก โดยที่ไม่มี

⁹ Ibid, p. 113.

การเชื่อมต่อกับโลกความจริง ทำให้เห็นว่าโลกความจริงไม่ได้ถูกให้ความสำคัญเพียงแต่มีการกล่าวถึงในบางช่วงบางตอนเท่านั้น

นอกจากนี้ Gates ยังกล่าวอีกว่า รูปแบบ (pattern) ของฮีโรอิกแฟนตาซีเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ทำให้วรรณกรรมแนวนี้มีที่น่าสนใจ โดยจะเป็นการจำลองสถานการณ์แบบต่าง ๆ เมื่อเรื่องราวดำเนินขึ้น ตัวละครเอกจะค้นหาตัวตนของตนเองและในที่สุดจะพบว่าตัวเองต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์สำคัญที่ทำให้ตัวละครต้องเผชิญหน้าและตัดสินใจเลือกทางเดินของตนเองระหว่างความดีกับความชั่ว¹⁰ โดยตัวละครจะพบสถานการณ์ที่ไม่อาจคาดเดาได้ เพื่อให้เรื่องไม่ถูกนำเสนอให้คาดการณ์ง่ายจนเกินไปหรือบางครั้งอาจมีการแทรกภารกิจที่ล้มเหลวของตัวละคร ทำให้โครงเรื่องมีอุปสรรคที่หลากหลายและซับซ้อน เพื่อให้ตัวละครได้มีการคิดพิจารณา เกิดความลังเล ความรู้สึกไม่แน่นอน ไม่มั่นใจในตนเอง ทำให้ตัวละครมีมิติของความขัดแย้งระหว่างความดีกับความชั่วในตัวเอง¹¹ การให้ตัวละครเอกเรียนรู้ความขัดแย้งและสามารถตัดสินใจเลือกทิศทางการดำเนินชีวิตของตนเองได้ แสดงให้เห็นว่าวรรณกรรมแนวฮีโรอิกแฟนตาซีไม่เพียงสร้างตัวละครเอกเพื่อต่อสู้กับตัวละครฝ่ายร้าย แต่ตัวละครเอกยังต่อสู้กับจิตใจด้านร้ายของตนเองด้วย ซึ่งในอีกแง่หนึ่งเป็นวิธีการสร้างความตื่นเต้นให้แก่ผู้อ่าน

สำหรับรูปแบบใน *The Mortal Instruments* จะเห็นได้ชัดว่ามีลักษณะเช่นเดียวกับรูปแบบฮีโรอิกแฟนตาซีที่กล่าวมาอย่างชัดเจน เนื่องจากจะพบว่าตัวละครในเรื่องทั้งคลารีและเจซต่างต่อสู้กับตัวละครร้าย และต่อสู้กับความคิดและจิตใจของตนเองไปพร้อมกัน เช่น ในเล่ม *City of Heavenly Fire* คลารีต้องเผชิญกับการต่อสู้ทางใจในการยอมรับว่าตนเองเป็นลูกของวาเลนไทน์ มอร์เกินสเตริน (Valentine Morgenstren) ซึ่งเป็นตัวละครร้าย ความขัดแย้งในตัวส่งผลให้ตัวละครรู้สึกลังเลและกลัวที่จะยอมรับความจริง เพราะถูกมองว่าเป็นลูกของคนร้ายจึงปฏิเสธมาตลอดตั้งแต่วรรณกรรมเล่มแรกว่ามีพ่อเป็นผู้ก่อการร้าย แต่ตัวละครได้ต่อสู้กับความสับสนในจิตใจและเอาชนะได้ในที่สุดซึ่งทำให้เห็นความขัดแย้งในใจที่คลี่คลายในตอนจบของเรื่อง หรือในเล่ม *City of Lost Soul* มีช่วงที่เจซสับสนว่าตนเองเป็นคนดีหรือคนร้าย เพราะเจซเป็นผู้คิดแผนการสร้างกองทัพนักล่าเงาพิฆาตจากเลือดของลิลิธ (Lilith) แม้ว่าในขณะที่เขาคิดจะอยู่ในช่วงที่ถูกโจนาธาน มอร์เกินสเตริน

¹⁰ Ibid, p. 117.

¹¹ Ibid, p. 118.

(Jonathan Morgenstren) ครอบงำ แต่เมื่อเจซุสรู้สึกตัวเขาต้องต่อสู้กับจิตใจของตนเองอย่างหนักในการจะก้าวข้ามความขัดแย้งในตัวเองและเลือกทางเดินระหว่างการเป็นคนดีหรือเป็นคนร้าย

จากข้อมูลดังกล่าวมานี้ทำให้พบว่า ลักษณะของวรรณกรรมเยาวชนแนวฮีโรอิกแฟนตาซีมีความซับซ้อน ยืดหยุ่นและหลากหลาย สามารถทำให้สร้างโลกจินตนาการได้อย่างสมบูรณ์ ซึ่งเอื้อต่อการช่วยให้วรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* เป็นบทวิจารณ์พระคัมภีร์ไบเบิล เนื่องจากลักษณะของวรรณกรรมดังกล่าวทำให้สามารถแฝงประเด็นการกีดกัน ความรุนแรงและการเหยียดชาติที่ต้องการนำเสนอได้อย่างแนบเนียน เพื่อให้กลุ่มนักอ่านเยาวชนได้ซึมซับและตระหนักถึงประเด็นการกีดกันและความรุนแรงไปพร้อมกับได้รับความสนุกสนานจากลักษณะเด่นของฮีโรอิกแฟนตาซีที่นำเสนอเรื่องราวการผจญภัย การฝ่าฟันอุปสรรค การค้นหาตัวตน ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะที่ปรากฏในวรรณกรรมแฟนตาซีประเภทนี้

2.2 อิทธิพลของพระคัมภีร์ไบเบิลและคริสต์ศาสนาในวรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments*

The names of the angels and seraph blades: Ithuriel, Raziel, Israfiel, etc. come from sources of angel mythology. *Paradise Lost*, the Bible, the Talmud, the Koran, the Enochian magic system, and so forth. They are all, as far as I know, sourceable to specific mythologies. I did not make any of them up, nor did I make up any of the names of the demons, which come from sources of demon mythology like the Lesser Key of Solomon and, of course, the Bible.¹²

ข้อความนี้ผู้ประพันธ์ได้กล่าวเกี่ยวกับชื่อตัวละครในวรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* ในเว็บไซต์ส่วนตัวของเธอเพื่อตอบคำถามนักอ่านเกี่ยวกับชื่อของตัวละครต่าง ๆ ในเรื่อง ซึ่งมีตัวละคร

¹² Clare, Where Do the Names of Characters and Places in Your Books Come From? [Online], Available from : <https://www.cassandraclare.com/faq/name/>. [June 1, 2018]

หลายตัวที่ได้รับอิทธิพลมาจากพระคัมภีร์ไบเบิล ซึ่งลักษณะเช่นนี้เป็นการใช้กลวิธีแบบอุปมานิทัศน์ (Allegory) คือกลวิธีการเล่าเรื่องอ้างอิงเหตุการณ์หรือนิทานมาเปรียบเทียบ โดยวรรณกรรมได้นำลักษณะตัวละครบางตัวในพระคัมภีร์ไบเบิลมาตีความใหม่ผ่านการใช้กลวิธีทางแฟนตาซีสร้างตัวละคร นักล่าเงา แวมไพร์ มนุษย์หมาป่า ภูต ผู้มีเวทมนตร์และปีศาจซึ่งมีความแตกต่างและมีลักษณะเฉพาะ เปรียบเสมือนเป็นตัวแทนของคนต่างชนชาติเช่นเดียวกับความหลากหลายทางชนชาติที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ยังนำแนวคิดเหตุการณ์และรายละเอียดต่าง ๆ มาดัดแปลงใหม่ ในวรรณกรรมชุดนี้ด้วย ผู้วิจัยจึงขอสรุปอิทธิพลจากพระคัมภีร์ไบเบิลที่ถูกนำมาดัดแปลงในเรื่องดังนี้

2.2.1 การนำตัวละครจากพระคัมภีร์ไบเบิลมาดัดแปลง

1. เนฟิลิม (Nephilim) พระคัมภีร์ไบเบิลได้กล่าวถึงเนฟิลิมว่า คือมนุษย์ยักษ์ซึ่งเป็นลูกหลานของเทวดาและมนุษย์ใน Genesis บทที่ 6: 4 “The Nephilim were on the earth in those days, and also afterwards, when the sons of God came in to the daughters of man and they bore children to them. These were a mighty men that were of old, the men of renown.”¹³ และในบทความ “The Mortal Instruments: City of Bones -Satanic Nephilim Deception” กล่าวไว้ว่า เนฟิลิมเป็นส่วนหนึ่งของแผนชาตानในการขัดขวางแผนการพระเจ้าที่จะช่วยให้มนุษย์พ้นบาป¹⁴ ซึ่งในพระคัมภีร์ไบเบิลเนฟิลิมถูกพระเจ้าทำลายด้วยการให้น้ำท่วมโลกเพราะเป็นลูกของเทวดาที่ทำบาปกับมนุษย์ผู้หญิง แต่ในวรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* ผู้ประพันธ์นำเอาลักษณะของเนฟิลิมพลิกกลับให้กลายเป็นวีรบุรุษ ไม่ใช่ปีศาจหรือสัตว์ประหลาด แต่เป็นมนุษย์ที่มีความสามารถอย่างน่าทึ่ง เพราะเป็นนักรบฆ่าปีศาจ¹⁵ แสดงให้เห็นถึงการยกเอาตัวละครในพระคัมภีร์ไบเบิลมาเล่าและตีความในรูปแบบใหม่ในมุมมองที่ต่างออกไป เป็นการรื้อภาพลักษณ์เนฟิลิมจากที่เป็นมนุษย์ยักษ์ให้กลายเป็นเผ่าพันธุ์สายเลือดบริสุทธิ์ ได้รับเลือกจากเทวดา

¹³ *The Holy Bible: English Standard Version* (London: Harper Collins, 2012), p. 5.

¹⁴ Beginning and End. The Mortal Instruments: City of Bones – Satanic Nephilim Deception [Online]. <http://beginningandend.com/the-mortal-instruments-city-of-bones-satanic-nephilim-deception/>. [August 10, 2015]

¹⁵ Spencer, *Navigating the SHADOW HUNTER WORLD: The Unofficial Guide to Cassandra Clare's The Mortal Instruments* (Toronto, Ontario: ECW PRESS, 2013), p. 40.

ราเซีล (Raziel) เปรียบได้กับชาวอิสราเอลที่ได้รับเลือกจากพระเจ้า การสร้างภาพลักษณ์ใหม่ให้แก่เนฟิลิมจึงเป็นการรื้อภาพลักษณ์ชาวอิสราเอลที่อาจถูกมองว่าเป็นชนชาติที่รุนแรงให้กลายเป็นวีรบุรุษมิใช่ผู้รุกรานและกระทำความรุนแรงต่อชนชาติอื่นเพียงฝ่ายเดียวดังที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิล ซึ่งเล่าถึงเหตุการณ์สงครามล้างเผ่าพันธุ์หลายครั้ง เช่น เหตุการณ์การแก้แค้นคนมีเดียนโดยการสังหารกษัตริย์และผู้ชายทั้งหมด ในเล่ม Numbers 31 แต่วรรณกรรมชุดนี้นำเสนอทัศนคติด้านบวกต่อนักล่าเงาหรือเนฟิลิมที่เปรียบเป็นตัวแทนของชาวอิสราเอลในฐานะผู้ช่วยปกป้องมนุษย์จากปีศาจ อีกทั้งตัวละครเนฟิลิมยังมีนัยยะในการสื่อให้เห็นถึงการพยายามก้าวข้ามความแบ่งแยกเผ่าพันธุ์ แสดงให้เห็นว่าทุกเผ่าพันธุ์ที่ล้วนมีความสำคัญและมีสิทธิ์ที่จะก้าวขึ้นมาเป็นวีรบุรุษหรือทำความดีปกป้องโลกได้เช่นเดียวกันไม่ว่าในอดีตจะมีความผิดพลาดอย่างไรก็ตาม แต่กระนั้นทุกเผ่าพันธุ์สามารถทำความดีเพื่อสังคมได้

2. ลูซิเฟอร์ (Lucifer) พระคัมภีร์ไบเบิลได้กล่าวถึงลูซิเฟอร์หรือซาตาน (Satan) ซึ่งเป็นเทวดาตกสวรรค์มาปกครองนรก ในวรรณกรรมชุดนี้ลูซิเฟอร์ถูกนำมาดัดแปลงเป็นตัวละครร้ายสองตัวละครคือ วาเลนไทน์ มอร์เก็นสเตรินและปีศาจอัสโมเดียส (Asmodeus)

วาเลนไทน์เป็นชื่อที่รู้จักในฐานะวันแห่งความรัก ผู้ประพันธ์ได้นำลักษณะของตัวละครในตำนานที่แม้ไม่ได้ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลโดยตรง แต่เป็นเรื่องเล่าหนึ่งของชาวคริสต์มาดัดแปลงและนำเสนอใหม่ ชื่อตัวละครนี้มาจากนักบุญวาเลนไทน์ในสมัยกรุงโรมซึ่งมีการประกาศห้ามแต่งงาน แต่บาทหลวงวาเลนไทน์รู้สึกเห็นใจคู่รักจึงแอบจัดพิธีแต่งงานอย่างลับ ๆ ให้ จนกระทั่งถูกทางการจับกุมและเสียชีวิต แต่วรรณกรรมเรื่องนี้ได้นำชื่อวาเลนไทน์มาสร้างให้ตรงกันข้ามกับลักษณะของนักบุญวาเลนไทน์ โดยนำเสนอผ่านตัวละครฝ่ายร้ายต่างจากตำนานอย่างสุดขีดเพราะตัวละครไม่รู้จักความรักที่แท้จริง ไม่มีความเห็นใจผู้อื่น สร้างให้กลายเป็นตัวละครที่มีลักษณะคล้ายคลึงลูซิเฟอร์ที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิล เป็นตัวละครที่ต้องการมีอำนาจทัดเทียมพระเจ้า จนถูกขับไล่ลงจากสวรรค์ ดังเช่นที่วาเลนไทน์กล่าวถึงนามสกุลตนเองโดยอ้างข้อความจากพระคัมภีร์ไบเบิลว่า “Morgenstern means ‘morning star.’ As in ‘How are thou fallen from heaven, O Lucifer, son of the morning! How are thou cut down to the ground, which didst weaken the nations!’”¹⁶ วาเลนไทน์เปรียบตนเองเป็นลูซิเฟอร์ที่ต้องสูญเสียทุกอย่างและถูกขับไล่

¹⁶ Clare, *City of Bones*, 3rd ed. (London: Walker Books, 2015), p. 461.

ออกจากเมืองแก้วซึ่งเป็นพื้นที่แทนสวรรค์ เพราะปฏิเสธการรับใช้พระเจ้าเช่นเดียวกับวาเลนไทน์ที่ไม่
รับใช้รัฐบาลหรือภาคีจนต้องเสียครอบครัว บ้านและเกือบเสียชีวิต นอกจากนี้วาเลนไทน์เป็นตัวละคร
ที่พยายามสวมบทบาทเป็นพระเจ้าด้วยการสร้างสิ่งมีชีวิตใหม่ขึ้นมาจากการผสมเลือดปีศาจให้
โจนาธาน มอร์เก็นสเตรินลูกชายตนเอง ทำให้โจนาธานไร้ความเป็นมนุษย์แต่กลายเป็นเพียงอาวุธใน
การเอาชนะผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับอุดมคติของตนเอง ในวรรณกรรมชุดนี้วาเลนไทน์มีลักษณะและความคิด
แตกต่างจึงกลายเป็นกบฏและถูกขับไล่เช่นเดียวกับลูซิเฟอร์

ตัวละครตัวที่สองที่มีลักษณะคล้ายคลึงลูซิเฟอร์คือ ปีศาจอัสโมเดียส เป็นตัวละครที่อ้างว่าตน
เคยเป็นทูตสวรรค์ เป็นเทวดาที่ตกลงมาจากสวรรค์ซึ่งคล้ายกับความเชื่อในพระคัมภีร์ไบเบิลที่ลูซิเฟอร์
ตกลงมาจากสวรรค์

“I was a seraphim once, one of the angels indeed,” continued
Asmodeus, looking pleased with himself. “Part of an
innumerable company. Then came the war, and we fell like
stars from Heaven. I followed the Light-Bringer down, the
Morning Star, for I was one of his chief advisers, and then he
fell, I fell with him. He raised me up in Hell and made me one
of the nine rulers. In case you were wondering, it is preferable
to rule Hell than serve in Heaven—I’ve done both.”¹⁷

จากข้อความนี้เห็นได้ว่า อัสโมเดียสเป็นตัวละครที่ตกลงจากสวรรค์พร้อมกับลูซิเฟอร์ ซึ่งชื่อลูซิเฟอร์มี
ความหมายว่า Morning Star เนื่องจากเป็นทูตสวรรค์ที่พระเจ้าสร้างให้แก่งในทุกระดับจึงผยองที่ไม่
ยอมรับใช้สวรรค์ จึงต้องร่วงหล่นลงมาปกครองนรก

3. คนต่างด้าว (Strangers) ในพระคัมภีร์ไบเบิลปรากฏชนชาติต่าง ๆ หลายชนชาตินอกจาก
อิสราเอล เช่น คนอียิปต์ คนมีเดีย คนคานาอัน และคนที่ไม่ใช่ชาวอิสราเอลซึ่งถูกเรียกรวม ๆ ว่า
‘คนต่างด้าว’ ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับตัวละครหลากหลายเผ่าพันธุ์ในวรรณกรรมชุดนี้ ซึ่ง *The Mortal*

¹⁷ Clare, *City of Heavenly Fire*, 3rd ed. (London: Walker Books, 2015), p. 551.

Instruments ใช้คำเรียกตัวละครกลุ่มนี้ว่า ‘ชาวบาดาล’ ได้แก่ แวมไพร์ มนุษย์หมาป่า ผู้มีเวทมนตร์ และภูต เป็นตัวละครที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อเป็นตัวแทนของชนชาติต่าง ๆ ที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิล แต่ด้วยการใช้อุปกรณ์ประกอบแฟนตาซีจึงทำให้ตัวละครชาวบาดาลมีลักษณะแตกต่างกันอย่างชัดเจน แต่เป็นกลุ่มคนที่ถูกกีดกันและถูกกระทำเช่นเดียวกันชนชาติอื่นที่ไม่ได้รับเลือกหรือไม่ได้ศรัทธาพระเจ้า

2.2.2 การอ้างข้อความจากพระคัมภีร์ไบเบิล

นอกจากตัวละครและเหตุการณ์ที่นำมาเขียนขึ้นใหม่แล้ว วรรณกรรมชุดนี้ได้สร้างให้ตัวละครบางตัวยกข้อความจากพระคัมภีร์ไบเบิลมาอ้างเพราะถือกันว่าเป็นวรรณกรรมที่ถ่ายทอดพระวจนะของพระเจ้าซึ่งได้รับการยอมรับว่ามีความศักดิ์สิทธิ์ วรรณกรรมชุดนี้ต้องการนำความศักดิ์สิทธิ์ส่งเสริมหรือสนับสนุนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อเป็นนัยยะให้ผู้อ่านเข้าใจแนวคิดที่ต้องการจะสื่อได้อย่างลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น ซึ่งการอ้างข้อความจากพระคัมภีร์ไบเบิลในวรรณกรรมชุดนี้มี 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การอ้างข้อความจากพระคัมภีร์ไบเบิลเพื่อสนับสนุนความเชื่อและความศรัทธาต่อพระเจ้า ผู้วิจัยขอยกตัวอย่างบางเหตุการณ์ เช่น เหตุการณ์ที่ฮอดจ์ สตาร์กเวทเธอร์ (Hodge Starkweather) สวดมนต์อ้อนวอนพระเจ้าในคุกขอให้รอดปลอดภัยจากสงครามที่กำลังจะเกิดขึ้นในเมืองแก้ว

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

“‘If when evil comth upon us, as the sword, judgement, or pestilence, or famine, we stand before this house, and in the presence, and cry unto thee in our affliction, then thou wilt hear and help-’”¹⁸

ซึ่งเป็นข้อความจากพระคัมภีร์ไบเบิลเล่ม 2 Chronicles บทที่ 20: 9 การสวดภาวนาของฮอดจ์ซึ่งเป็นนักล่าเงาแสดงให้เห็นถึงความเชื่อและศรัทธาในพระเจ้าที่จะช่วยให้เขารอดพ้นจากอันตราย แสดงให้เห็นถึงความศักดิ์สิทธิ์ของพระคัมภีร์ไบเบิลในแง่ของการเป็นพระคัมภีร์ทางศาสนาที่ช่วยปลอบประโลมใจผู้ที่กำลังหมดหวัง หรือในเหตุการณ์ที่ไซมอนเรียกเทวดาราเชียลเพื่อขอให้ช่วยตัดสาย

¹⁸ Clare, *City of Glass*, 3rd ed. (London: Walker Books, 2015), p. 248.

สัมพันธ์ระหว่างเจซกับโจนาธาน ไชมอนไม่อาจพูดข้อความจากพระคัมภีร์ได้ เพราะขณะนั้นเขาเป็น
 แวมไพร์ แต่เขาแสดงความศรัทธาต่อพระเจ้าให้เทวดาราเซี่ยลรับรู้ดังนี้ “Simon braced himself,
 This time he did not try to say the words, only thought them *Hear, O Israel!*
The LORD is our God, the LORD is one-”¹⁹ ซึ่งเป็นข้อความจากพระคัมภีร์ไบเบิลเล่ม
 Deuteronomy บทที่ 6:4 นอกจากนี้ยังพบคำกล่าวที่เทวดาราเซี่ยลกล่าวแก่ไชมอนว่า

“The Angel spoke. Once when Joshua was near Jericho, he
 looked up and saw a man standing before him with a drawn
 sword in his hand. Joshua went to him and said to him, ‘Are
 you one of us, or one of our adversaries?’ He replied, ‘Neither;
 but as commander of the army of the LORD I have now
 come.’”²⁰ (จากพระคัมภีร์ไบเบิลเล่ม Joshua บทที่ 5: 13)

เทวดาราเซี่ยลยอมมอบดาบของอัครเทวดาไมเคิลให้ไชมอนไปช่วยเจซและอ้างข้อความจากพระคัมภีร์
 ไบเบิล เพื่อแสดงถึงความศักดิ์สิทธิ์ของดาบแสดงให้เห็นว่าความศรัทธาของไชมอนเป็นความดีและ
 สมควรได้รับการช่วยเหลือ แม้เขาจะเป็นแวมไพร์ไม่ใช่คนกล้าเงาซึ่งเป็นสายเลือดของเทวดาราเซี่ยล ทำ
 ให้เห็นว่าในวรรณกรรมชุดนี้มีการอ้างถึงพระคัมภีร์ไบเบิลในแง่ของการสนับสนุนแนวคิดการอยู่
 ร่วมกันของทุกเผ่าพันธุ์ในสังคม

2. การอ้างข้อความจากพระคัมภีร์ไบเบิลเพื่อจุดประสงค์สร้างความชอบธรรมในการก่อความ
 รุนแรง ยกตัวอย่างจากการอ้างข้อความในพระคัมภีร์ไบเบิล ในเหตุการณ์ที่วาเลนไทน์เข้าไปขโมยดาบ
 แมลลาร์ทซ์ (Maellartach) ที่เมืองกระตุก ดาบเล่มนี้อยู่ในความรับผิดชอบของภราดาวิเวก
 แต่วาเลนไทน์กลับอ้างข้อความจากพระคัมภีร์ไบเบิลว่า

“It belongs to all Nephilim. This is the blade with which the
 Angel drove Adam and Eve out of the garden. And he placed at

¹⁹ Clare, *City of Lost Souls*, 3 rd ed. (London: Walker Books, 2015), p. 436.

²⁰ Ibid, p. 439.

the east of the garden of Eden cherubim, and a flaming sword which turn every way,” he quote, gazing down at the blade.”²¹

ข้อความนี้เป็นข้อความจากพระคัมภีร์ไบเบิลเล่ม Genesis บทที่ 3: 24 การอ้างข้อความจากพระคัมภีร์ไบเบิลของวาลเลนไทน์เป็นการอ้างเพื่อความชอบธรรมที่จะใช้ดาบเล่มนี้ เพราะดาบเล่มนี้เอาไว้ใช้ไล่ตัมและอีฟออกจากสวนเอเดน เนื่องจากทั้งคู่ที่ทำบาป ทำผิดกฎของพระเจ้า ตัวละครวาลเลนไทน์มีอุดมการณ์ต้องการกวาดล้างชาวบาดาลออกไปจากพื้นที่โลกมนุษย์ เปรียบเสมือนการขับไล่ผู้ที่ทำบาปออกไปจากพื้นที่ของพระเจ้าเช่นกัน หรืออีกเหตุการณ์ที่วาลเลนไทน์กล่าวถึงความเป็นเจ้าของ จากบทสนทนาระหว่างวาลเลนไทน์กับคลารี ดังนี้

“You’ve never cared about anyone. Not even my mother. Not even Jace. They were just things that belonged to you.”

“But isn’t that what love is, Clarissa? Ownership? ‘I am my beloved’s and my beloved is mine,’ as the Song of Song goes.”²²

เป็นข้อความจากพระคัมภีร์ไบเบิลเล่ม Song of Songs บทที่ 6: 3 ข้อความที่วาลเลนไทน์อ้างพระคัมภีร์ไบเบิลแสดงให้เห็นว่า เขาใช้ข้อความจากพระคัมภีร์ไบเบิลเพื่อแสดงความชอบธรรมว่าตนเองสามารถทำอะไรกับภรรยาหรือลูกก็ได้ มีจุดประสงค์ในการอ้างพระคัมภีร์ไบเบิลเพื่อบอกคลารีว่าการกระทำของตนเองไม่ใช่สิ่งที่ผิดเพราะภรรยาและลูกถือเป็นสมบัติของพ่อ

จากที่ยกตัวอย่างมานี้ทำให้สรุปได้ว่า วรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* ได้อ้างข้อความจากพระคัมภีร์ไบเบิลใช้เพื่อจุดประสงค์สองลักษณะคือ การอ้างข้อความเพื่อยกระดับความศักดิ์สิทธิ์เป็นการอ้างข้อความของตัวละครฝ่ายดี เพื่อแสดงให้เห็นว่าพระคัมภีร์ไบเบิลเป็นหนังสือทางศาสนาที่เป็นที่พึ่งของมนุษย์ และสนับสนุนแนวคิดการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ และลักษณะที่สองคือการ

²¹ Clare, *City of Ashes*, 3rd ed. (London: Walker Books, 2015), p. 95.

²² Ibid, pp. 356-357.

อ้างพระคัมภีร์ไบเบิลในโดยมีจุดประสงค์ให้ข้อความสนับสนุนความชอบธรรมในการกระทำของตัวละครฝ่ายร้าย ซึ่งเป็นการอ้างถึงพระคัมภีร์ไบเบิลในทางที่ผิด แสดงให้เห็นถึงความซับซ้อนของการใช้พระคัมภีร์ไบเบิลที่อาจมีการตีความในแง่ที่แตกต่างกันซึ่งอาจจะไปสู่ความขัดแย้งและนำมาซึ่งปัญหาความรุนแรงในสังคม

2.2.3 การนำสัญลักษณ์ อาวุธและสถานที่จากพระคัมภีร์ไบเบิลมาดัดแปลง

1. สัญลักษณ์ลายรูน (Rune) ในวรรณกรรมสร้างลายรูนขึ้นมาเป็นการวาดภาพลงบนผิวหนังเพื่อให้หน้ากล่าเงามีพลังในการต่อสู้ ซึ่งในวรรณกรรมมีการอ้างว่าลายรูนแรกคือ ลายคำสาปเคน (Cain) เป็นคำสาปที่พระเจ้าสาปเคนหลังจากที่เขาฆ่าอาเบล (Abel) น้องชายของตนเองตามที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิล หลังจากนั้นหน้ากล่าเงาจึงพัฒนาการสร้างลายรูนไว้เพื่อใช้ในการทำภารกิจ แต่ในวรรณกรรมลายเคนไม่ได้ถูกใช้เพื่อเป็นสัญลักษณ์แทนการลงโทษ แต่คลาริวิตาเคนบนหน้าผากของไซมอนเพื่อปกป้องไซมอนจากอันตราย เพราะไซมอนเป็นแวมไพร์ที่สามารถโดนแสงแดดได้ ทำให้ต่างจากแวมไพร์คนอื่น ซึ่งถูกมองว่าเป็นอันตรายต่อเผ่าพันธุ์แวมไพร์เนื่องจากผิดธรรมชาติ²³

2. ดาบของนักล่าเงา (Mortal Sword) หรือดาบแมลลาร์ทซ์เป็นดาบที่วาลเลนไทน์อ้างว่าเป็นดาบเล่มเดียวกับที่ใช้ขับไล่อัดัมและเอวาออกจากสวนเอเดน ซึ่งดาบเล่มนี้ปรากฏใน *City of Ashes* เป็นหนึ่งในอุปกรณ์มรตัยของนักล่าเงาที่สามารถควบคุมปีศาจได้

3. ดาบกลอรีอัส (Glorious) ดาบของฮาร์ทุดไมเคิลเป็นชื่อผู้พิทักษ์ของอิสราเอลที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลเล่ม Danial ในวรรณกรรมดาบเล่มนี้คือดาบไฟสเวิร์ดเป็นดาบที่ไซมอนได้รับจากเทวดาราเซียล²⁴ มีไว้สำหรับช่วยแยกเงาออกจากโจนาธานและใช้ล้างเลือดปีศาจในตัวโจนาธานในตอนจบของเรื่อง

4. พาราบาตัย หมายถึงสหายนักรบของนักล่าเงาซึ่งทุกคนต้องมีการจับคู่กัน การเป็นพาราบาตัยจะเป็นอยู่ตลอดชีวิต นอกจากจะมีหน้าที่เป็นเพื่อนในการต่อสู้ คู่พาราบาตัยยังสามารถ

²³ Spencer, *Navigating the Shadowhunter World: The Unofficial Guide to Cassandra Clare's the Mortal Instruments* (Toronto, Ontario: ECW Press, 2013), pp. 127-128.

²⁴ Glorious [online], Available from :<http://shadowhunters.wikia.com/wiki/Glorious>. [June 1, 2018]

เชื่อมโยงจิตถึงกันได้ เช่น เจชกับอเล็ก ไลท์วูด (Alec Lightwood) เป็นพาราบาตัย เมื่อเจชได้รับบาดเจ็บหรือตายอเล็กจะสามารถรับรู้ได้ โดยพาราบาตัยได้รับอิทธิพลจากตัวละครในพระคัมภีร์ไบเบิลจากเรื่องราวของดาวิดและโจนาธานซึ่งเป็นสหายที่รักกันมากจนทำพันธสัญญาเชื่อมโยงจิตวิญญาณไว้ด้วยกัน²⁵ ดังที่ปรากฏในพระคัมภีร์เล่ม 1 Samuel “18: 3 Then Jonathan made a covenant with David, because he loved him as his own soul. 18: 4 And Jonathan stripped himself of the robe that was on him and gave it to David, and his armour and even his sword and his bow and his belt”²⁶ ซึ่งพบว่าคู่พาราบาตัยคู่แรกของนักล่าเงามีชื่อว่าดาวิดและโจนาธานเช่นเดียวกับที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลที่โจนาธานทำพันธสัญญากับดาวิดว่าที่จะคอยปกป้องและช่วยเหลือกัน แสดงให้เห็นมิตรภาพที่ดี ซึ่งวรรณกรรมชุดนี้ได้นำพันธสัญญาดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการสร้างเป็นสหายศิษย์นักล่าเงา

5. เอโดม (Edom) เป็นนรกที่ปรากฏใน *City of Heavenly Fire* ตามที่อเล็กค้นหาข้อมูล
ดังนี้

The Bible and the Enochian texts mention quite a few, disguised and subsumed, of course, into stories and myths. Edom is mentioned as a wasteland—” He read out loud, his voice measured. “*And the streams of Edom shall be turned into pitch, and her soil into sulfur; her land shall become burning pitch. Night and day it shall not be quenched; its smoke shall go up forever. From generation to generation it shall lie waste; none shall pass through it forever and ever.*” He sighed. “And of course there’s the legend about Lilith and Edom, that she was banished there, that she rules the place with the demon Asmodeus.”²⁷

²⁵ Parabatai [Online], Available from : <http://shadowhunters.wikia.com/wiki/Parabatai>. [June 1, 2018]

²⁶ *The Holy Bible: English Standard Version*, p. 241.

²⁷ Clare, *City of Heavenly Fire*, p. 302.

ดังนั้นจะพบว่า เอโดมเป็นชื่อเดียวกับนรกที่ถูกทำลายในพระคัมภีร์ไบเบิลเล่ม Isaiah 34: 9-10 ตามที่อเล็กซานเดอร์ให้ทุกคนฟัง ซึ่งผู้ประพันธ์ *The Mortal Instruments* ได้นำความเชื่อเกี่ยวกับสถานที่นี้มาดัดแปลงเป็นนรกซึ่งถูกปกครองโดยปีศาจอัสโมเดียสและลิลิธ ใน *City of Heavenly Fire* เอโดมคือสถานที่ที่โจนาธานใช้เป็นที่ตั้งฐานทัพของตนเอง

จากที่สรุปการดัดแปลงตัวละคร การอ้างอิงข้อความหรือรายละเอียดที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลพบว่าพระคัมภีร์ไบเบิลมีอิทธิพลในแง่ของแนวคิดต่อการการสร้างตัวละครต่าง ๆ วรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* เป็นอย่างมาก โดยมีการสอดแทรกสิ่งที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลอยู่ตลอดทั้งเรื่อง โดยใช้กลวิธีอุปมาอุปไมยในการประพันธ์ดัดแปลงหลายรูปแบบ

2.2.4 *The Mortal Instruments* กับการวิพากษ์การใช้พระคัมภีร์ไบเบิล

พระคัมภีร์ไบเบิลเป็นพระคัมภีร์ที่มีอิทธิพลต่อวรรณกรรมตะวันตกมาอย่างยาวนาน นักประพันธ์ชาวตะวันตกจึงมักนำเรื่องราว สถานการณ์ ตัวละคร และเค้าโครงเรื่องจากพระคัมภีร์ไบเบิลมาปรับให้ทันสมัยเพื่อให้สอดคล้องกับกับงานวรรณกรรม การนำอิทธิพลของพระคัมภีร์ไบเบิลมาสอดแทรกในเนื้อเรื่องผ่านมุมมองของนักประพันธ์ที่แตกต่างเป็นการช่วยให้วรรณกรรมเรื่องนั้นมีคุณค่าและมีแนวคิดที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ดังนั้นจึงพบว่าเรื่องราวเหตุการณ์และข้อคิดจากพระคัมภีร์ไบเบิลมักแฝงอยู่ในวรรณคดีตะวันตก

อย่างไรก็ตาม การอ้างพระคัมภีร์ไบเบิลมิใช่สิ่งที่พบแต่ในวรรณกรรมเท่านั้น จะพบว่าเหตุการณ์ในโลกความจริงก็มีการอ้างพระคัมภีร์ไบเบิลเช่นกัน ยกตัวอย่างกรณีสงครามระหว่างอิสราเอลและปาเลสไตน์ ความขัดแย้งระหว่างสองชนชาตินี้มีมาอย่างยาวนาน เริ่มต้นที่นครเยรูซาเลมในปาเลสไตน์ หรือดินแดน 'คานาอัน' ในอดีตตามความเชื่อของชาวอิสราเอล ซึ่งเชื่อว่าดินแดนที่เป็นที่ตั้งของปาเลสไตน์เดิมหรืออิสราเอลในปัจจุบัน คือดินแดนแห่งพันธสัญญาที่พระเจ้าทรงประทานให้แก่ชาวอิสราเอล ตามเหตุการณ์ที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลชาวอิสราเอลหนีจากการเป็นทาสของอียิปต์ และบุกรุกเพื่อชิงพื้นที่ดังกล่าวจากคนปาเลสไตน์ซึ่งอาศัยอยู่ในพื้นที่นั้นมาก่อน โดยอ้างความเชื่อทางศาสนาตามพระคัมภีร์ไบเบิลว่า พระเจ้าได้ประทานดินแดนแห่งนี้ให้แก่ชาวอิสราเอล ดินแดนนี้จึงเป็นของอิสราเอลตั้งแต่อดีต ดังนั้นความศรัทธาทางศาสนาทำให้คนอิสราเอลหวังจะครอบครอง

นครศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้นำไปสู่การทำสงครามศาสนาระหว่างชาวคริสต์และชาวมุสลิม หรือสงครามครูเสด ในปี 1096 พระสันตะปาปาเออร์บันที่ 1 ผู้นำศาสนจักรคาทอลิกเวลานั้น รวบรวมกองทัพนักบวชชาวคริสต์บุกโจมตีชาวมุสลิมเพื่อแย่งชิงนครเยรูซาเลม จากนั้นชาวคริสต์จึงได้สร้างชุมชนขึ้นในปาเลสไตน์²⁸ ซึ่งเหตุการณ์นี้มีต้นกำเนิดมาจากการอ้างความชอบธรรมจากพระคัมภีร์ไบเบิลเพื่อยึดครองปาเลสไตน์ อันเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้พระคัมภีร์ไบเบิลในระยะหลังถูกมองว่านำเสนอแนวคิดการกีดกันและความรุนแรง

จากที่กล่าวมานี้จะพบว่า พระคัมภีร์ไบเบิลสามารถนำมาตีความได้หลายลักษณะ ขึ้นอยู่กับว่าผู้อ่านมีทัศนคติหรือจุดประสงค์ใดในการอ่านหรือการนำข้อความที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลมาใช้ อย่างไรก็ตาม หากมองในมุมมองของผู้ศรัทธาศาสนาอย่างสุดโต่งในบทความ “The Rise of Religious Fundamentalism” ได้ให้คำนิยามว่าคนกลุ่มนี้ว่า ‘true believer’²⁹ ซึ่งมีลักษณะอย่างน้อย 2 ประการ คือ

1. Dualistic worldview เป็นลักษณะการมองโลกแบบคู่ขนาน เช่น ความดีกับความชั่ว ความสว่างกับความมืด ความชอบธรรมกับความไม่ชอบธรรม กล่าวคือเป็นการมองว่าโลกมีคู่ตรงข้าม
2. Absolutism and inerrancy อุดมการณ์ที่แสดงให้เห็นว่า มีแรงบันดาลใจจากพระเจ้าโดยตรง จึงเชื่ออย่างสุดใจว่าพระคัมภีร์ทางศาสนาเป็นสิ่งที่ถูกต้อง สมบูรณ์และลบลู่ไม่ได้³⁰

ความเชื่อของกลุ่มผู้ศรัทธากลุ่มนี้มีลักษณะศรัทธาอย่างแรงกล้าจนสุดโต่ง ซึ่งอาจมาจากการตีความพระวจนะของพระเจ้าบิดเบือนไป เพราะการตีความคัมภีร์ทางศาสนาขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละบุคคล สำหรับกลุ่มผู้ศรัทธาอย่างสุดโต่งที่มีอุดมการณ์ความรุนแรงมักจะใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือสนับสนุนความคิดที่รุนแรงหรือเพื่อผลประโยชน์ของตนเอง กล่าวคือเป็นการนำแนวคิดการขับไล่ การทำสงครามมาสนับสนุนเพื่อสร้างความขัดแย้งในสังคม ดังที่ปรากฏใน *The Mortal Instruments*

²⁸ คมปทิต สกุลหวง, ย้อนรอยปมขัดแย้ง ‘อิสราเอล-ปาเลสไตน์’ หนึ่งในปัญหาตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ที่ปะทุได้ทุกเมื่อ [ออนไลน์], สำนักข่าว THE STANDARD, แหล่งที่มา : <https://thestandard.co/the-israel-palestine-conflict/>. [1 มิถุนายน 2561]

²⁹ Micheal O. Emerson and David Hartman, "The Rise of Religious Fundamentalism," *Annual Review of Sociology* Vol. 32 (2006), p. 130.

³⁰ Ibid, p. 134.

พบว่าตัวละครวาลเลนไทน์เป็นตัวละครที่มีความคิดแบบสุดโต่งและนำความเชื่อจากพระคัมภีร์ไบเบิล มาบิดเบือน มองว่าสังคมมีนักล่าเงาเป็นตัวแทนของความดีและชาวบาดาลเป็นความชั่วร้าย โดยอ้าง แนวคิดจากพระคัมภีร์ไบเบิลเพื่อใช้เป็นหนทางทำลายสันติภาพของสิ่งมีชีวิตในสังคมนักล่าเงา และ เชื่อว่าหากทำสำเร็จเผ่าพันธุ์นักล่าเงาจะดำเนินต่อไปด้วยดี การนำความเชื่อมาใช้ในลักษณะนี้เป็นการ ตีความข้อความจากพระคัมภีร์ตามตัวอักษร และนำบางช่วงบางตอนของสิ่งที่ปรากฏในพระคัมภีร์ ไบเบิลมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ของตนเอง จะพบว่าการใช้ความเชื่อสร้างความรุนแรงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้น จากสภาพแวดล้อมทางสังคมหรือบุคคล มิได้เกิดจากตัวพระคัมภีร์

สำหรับวรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* นำเสนอการวิจารณ์แนวคิดที่ปรากฏใน พระคัมภีร์ไบเบิล ซึ่งเป็นการวิจารณ์อย่างสร้างสรรค์ นำเสนอให้เห็นอิทธิพลของพระคัมภีร์ไบเบิลที่ถูก นำมาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของผู้ใช้ในหลายแง่มุมซึ่งมีทั้งที่นำมาใช้ในด้านดีและไม่ดี ทำให้เห็นว่าสิ่งสำคัญคือการนำความเชื่อทางศาสนามาปรับใช้นั้น ไม่สามารถสรุปได้ว่าคัมภีร์ทาง ศาสนามีแนวโน้มไปในทิศทางใด เพราะคัมภีร์ทางศาสนาเป็นเพียงตัวอักษรที่ผู้ใช้จะตีความอย่างไรก็ได้ โดยในวรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* แสดงให้เห็นการนำแนวคิดในพระคัมภีร์ไบเบิล มาอ้างอิงทั้งสองลักษณะ คือการอ้างอิงเพื่อสนับสนุนความเชื่อและความศรัทธาที่มีต่อพระเจ้าอย่าง บริสุทธิ์ใจ และการอ้างอิงข้อความในพระคัมภีร์ไบเบิลมาใช้เพื่อสนับสนุนแนวคิดความรุนแรง

The Mortal Instruments นำลักษณะแฟนตาซีคือใช้ตัวละคร ฉากและเรื่องราวเหตุการณ์ที่ เป็นไปไม่ได้ในชีวิตจริงเข้าไปผสมผสานในเรื่อง กล่าวคือเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเวทมนตร์คาถา เรื่องราวเหนือธรรมชาติหรือการผจญภัยในอีกโลกหนึ่งที่มีลักษณะขัดแย้งกับกฎธรรมชาติของโลก ปกติที่เราเข้าใจ³¹ เรื่องในลักษณะเช่นนี้สามารถดึงดูดความสนใจจากผู้อ่านได้เป็นอย่างดี เพราะเป็น เรื่องราวมหัศจรรย์ตรงกันข้ามกับสภาพสังคมจริงในปัจจุบันที่ค่อนข้างตึงเครียด อีกทั้งแฟนตาซีเป็น โลกแห่งจินตนาการที่เราสร้างขึ้นเองและสามารถควบคุมได้ โดยผู้ประพันธ์สร้างโลกจินตนาการขึ้นมา อีกใบหนึ่งคือ โลกของนักล่าเงา ชาวบาดาล และปีศาจคู่ขนานไปกับโลกปกติของมนุษย์ โลกของ นักล่าเงาหรือเนฟิลิมซึ่งเป็นผู้มีความสามารถพิเศษมีจุดกำเนิดมาจากพระคัมภีร์ไบเบิลของคริสต์ ศาสนาและโลกในจินตนาการนี้เต็มไปด้วยสิ่งมีชีวิตในตำนานหรือนิทาน เช่น แวมไพร์ มนุษย์หมาป่า ภูต ผู้มีเวทมนต์ และปีศาจเป็นกลวิธีในการช่วยวิจารณ์แนวคิดที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิล เพราะ

³¹ Russell, *Literature for Children: A Short Introduction*, 5th ed. (Boston: Pearson, 2005), p. 194.

ลักษณะฮีโรอิกแฟนตาซีเอื้อให้เกิดการสร้างโครงเรื่อง ฉาก ตัวละครแฟนตาซีที่มีเผ่าพันธุ์หลากหลาย เพื่อนำเสนอให้เห็นความแตกต่างระหว่างเผ่าพันธุ์อย่างชัดเจนทั้งในแง่ของกายภาพ วิถีชีวิตของแต่ละเผ่าพันธุ์ที่มีความแตกต่างหลากหลายและทำให้สามารถตีความได้มากขึ้น สามารถใช้เป็นพื้นที่หลบหลีกและเยียวยาปัญหาในโลกความจริง

การใช้วิธีการแต่งแบบวรรณกรรมเยาวชนแนวฮีโรอิกแฟนตาซีจะทำให้สามารถนำเสนอการวิจารณ์แนวคิดที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลให้ตึงเครียดน้อยลง โดยการอ้างอิงตัวละครและเหตุการณ์ผ่านการเล่าเรื่องในลักษณะฮีโรอิกแฟนตาซี เพื่อวิจารณ์แนวคิดที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลผ่านตัวละครและการดำเนินเรื่อง และเพื่อนำเสนอเรื่องราวการกีดกันและความรุนแรงให้เห็นภาพชัดเจน การนำแนวคิดในพระคัมภีร์ไบเบิลมาสอดแทรกในวรรณกรรมเยาวชนแนวฮีโรอิกแฟนตาซีจึงเป็นวิธีการหนึ่งในการวิจารณ์พระคัมภีร์ไบเบิลเพื่อสื่อให้เห็นถึงปัญหาของการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ ชนชั้น และเพศในสังคม เป็นการเปิดพื้นที่ในการวิจารณ์แนวคิดการกีดกันและความรุนแรงที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลอย่างสร้างสรรค์ โดยวรรณกรรมอาจไม่ได้วิจารณ์พระคัมภีร์ไบเบิลโดยตรง แต่วิจารณ์การนำพระคัมภีร์ไบเบิลมาใช้ในทางที่ผิดโดยกลุ่มคนที่มีศรัทธาอย่างสุดโต่งที่นำพระคัมภีร์ไบเบิลไปสนับสนุนแนวคิดการกีดกัน

บทที่ 3

การกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ ชนชั้นและเพศ

The Mortal Instruments เป็นวรรณกรรมเยาวชนแนวฮีโรอิกแฟนตาซี นำเสนอโลกสมมติ เพื่อวิพากษ์ปัญหาการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ ชนชั้นและเพศที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิล เนื่องจากประเภทของวรรณกรรมเยาวชนแนวฮีโรอิกแฟนตาซีช่วยนำเสนอประเด็นการกีดกันไปพร้อมกับให้ความบันเทิงแก่ผู้อ่าน ในบทนี้ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ประเด็นการกีดกันดังกล่าวและแสดงให้เห็นถึงการตอบโต้ประเด็นที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลในวรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* ในแง่มุมที่ทำให้วรรณกรรมแตกต่างจากพระคัมภีร์ไบเบิล เพราะวรรณกรรมชุดนี้ไม่ได้เพียงนำเสนอให้เห็นการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ ชนชั้นและเพศเท่านั้น แต่เสนอภาพการอยู่ร่วมกันอย่างสันติด้วย

3.1 อคติ: จุดเริ่มต้นของการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์และชนชั้น

3.1.1 การกีดกันด้านเผ่าพันธุ์

วรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* นำเสนอปัญหาการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์โดยให้ตัวละครเป็นตัวแทนของกลุ่มคนต่างเผ่าพันธุ์ที่มีความต่างทั้งทางกายภาพ วัฒนธรรมและการดำเนินชีวิต โดยอ้างอิงแนวคิดจากพระคัมภีร์ไบเบิลที่นำเสนอภาพการกีดกันเป็นเรื่องปกติ สังเกตได้จากตัวละครในคัมภีร์ไบเบิลที่มีการแยกชนชาติกันอย่างชัดเจนผ่านการเรียกชื่อชนชาตินั้น ๆ เช่น ชาวอิสราเอล ชาวอียิปต์ ชาวคานาอัน ชาวฮิตไทต์ ชาวอาโมไรต์ เป็นต้น ผู้ที่ไม่ใช่คนอิสราเอลจะถูกเรียกว่าคนต่างด้าวโดยมีโครงเรื่องคือการเดินทางของชาวอิสราเอลเพื่อหาพื้นที่ของตนเอง ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวมีจุดกำเนิดมาจากความคิดการกีดกันชนชาติของเราออกจากชนชาติอื่นกัน โดยมีได้มองว่าทุกชนชาติต่างก็สามารถอยู่ร่วมกันในพื้นที่เดียวกันได้

ในพระคัมภีร์หมวดแรกของภาคพันธสัญญาเดิม ก่อนที่ชาวอิสราเอลจะเดินทางอพยพออกจากอียิปต์เพื่อหาดินแดนที่พระเจ้ามอบให้ เกิดความขัดแย้งระหว่างชาวอิสราเอลและชาวอียิปต์และสุดท้ายนำไปสู่ความแตกแยก การกตัญญู และความรุนแรง ชาวอิสราเอลถูกกดขี่ให้อยู่ภายใต้อำนาจของ

ชาวอียิปต์ และได้รับการปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม ภาพของชาวอิสราเอลถูกนำเสนอในฐานะผู้ถูกระงับและภาพของชาวอียิปต์คือผู้กระทำ โดยเฉพาะการที่ฟาโรห์สั่งให้ประหารเด็กชายที่เกิดใหม่เพื่อควบคุมประชากรอิสราเอลไม่ให้อิสราเอลสามารถสืบทอดเชื้อสายได้ แต่ชาวอิสราเอลคือผู้บริสุทธิ์ เพราะเป็นชนชาติที่ถูกพระเจ้าเลือก ดังที่ปรากฏใน Leviticus 20 ซึ่งเป็นตอนที่พระเจ้าได้กล่าวให้สัญญาแก่ชาวอิสราเอลว่าพระเจ้าได้แยกคนอิสราเอลออกจากชนชาติอื่น ดังนี้

Punishment for Child Sacrifice

20: 24 [...] I am the LORD your God, who has separated you from the peoples. [...] 20: 26 You shall be holy to me; for I the LORD am holy and have separated you from the peoples, that you should be mine.¹

นอกจากนี้สังเกตได้จากชาวอิสราเอลเป็นชนชาติที่มีบทบาทในพระคัมภีร์ไบเบิลมากที่สุด การได้รับเลือกจากพระเจ้าของชาวอิสราเอลถูกต่อยอดอีกครั้งผ่านข้อความในพระคัมภีร์ไบเบิลเล่ม Romans บทที่ 9: 4-5 และบทที่ 13: 1-2 ที่กล่าวถึงความเท่าเทียมกันระหว่างชาวอิสราเอลและชนชาติอื่น ดังนั้นชนชาติใดขัดขึ้นต่ออำนาจของพระเจ้าต้องถูกลงโทษ ไม่ต่างจากการถูกทำให้กลายเป็นอื่น เพราะมิใช่สายเลือดของพระเจ้า ดังนี้

God's Sovereign Choice

9: 4 They are Israelites, to them belong the adoption, and the glory, the covenants, the giving of the law, the worship, and the promises. 9: 5 To them belong the patriarchs, and from their race, according to the flesh, is the Christ, who is God over all, blessed for ever. Amen.²

Submission to the Authority

¹ *The Holy Bible: English Standard Version*, p. 99.

² *Ibid*, p. 945.

13: 1 Let every person be subject to the governing authorities. For there is no authority except from God, and those that exist have been instituted by God. 13: 2 Therefore whosoever resists the authorities resists what God has appointed and those who resist will incur judgement.³

จากที่ยกตัวอย่างข้อความในพระคัมภีร์ไบเบิลมานี้ จะเห็นได้ว่าชาวอิสราเอลเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้า เพราะไม่เพียงเป็นชนชาติที่ถูกเลือกแต่ยังได้รับการช่วยเหลือจากพระเจ้าอยู่เสมอ เช่น การอพยพออกจากอียิปต์ การทำสงครามกับเมืองต่าง ๆ การแต่งตั้งให้ชาวอิสราเอลเป็นปุโรหิตผู้ติดต่อกับพระเจ้า มีการนำเสนอเรื่องราวมากมายเกี่ยวกับชนชาติอิสราเอล แต่นำเสนอชนชาติอื่นเป็นกลุ่มคนที่ไม่ได้ถูกเลือกและไม่ได้รับความยุติธรรม ดังที่จะเห็นว่ามี 7 ชาติที่ต้องถูกทำลายเพราะเป็นชาติที่ใหญ่กว่าอิสราเอล และมีการห้ามชาวอิสราเอลเข้าไปเกี่ยวพันกับชนชาติอื่นอย่างชัดเจน ซึ่งมีข้อความกล่าวไว้ในพระคัมภีร์ไบเบิลเล่ม Deuteronomy 7 ดังนี้

A Chosen People

7: 1 When the LORD your God brings you into the land that you are entering to take possession of it, and clears away many nations before you, the Hittites, the Girgashites, the Amorites, the Canaanites, the Perizzites, the Hivites, and the Jebusties, seven nations more numerous and mightier than you, 7: 2 and when the LORD your God gives them over to you, and you defeat them, then you must devote them to complete destruction. You shall make no covenant with them and show no mercy to them 7: 3 You shall not intermarry with them, giving your daughters to their sons or taking their daughters for your sons, 7: 4 for they would turn away your sons from following me, to serve other gods. Then the anger of the LORD would be kindled

³ Ibid, p. 948.

against you, and he would destroy you quickly. 7: 5 But thus shall you deal with them: you shall break down their altars and dash in pieces their pillars and chop down their Asherim and burn their carved image with fire. 7: 6 For you are a people holy to the LORD your God. The LORD your God has chosen you to be a people for his treasured possession, out of all the people who are on the face of the earth.⁴

ข้อความดังกล่าวในพระคัมภีร์ไบเบิลสะท้อนให้เห็นแนวคิดการกีดกันชนชาติในกลุ่มมนุษย์ด้วยกันจากการเลือกเพียงชนชาติเดียวและทำลายชนชาติอื่นให้หมดไป ดังที่จะเห็นว่าชนชาติที่ไม่ได้ศรัทธาในพระเจ้าถูกทำลาย ซึ่งเผยให้เห็นปัญหาความไม่เสมอภาคจึงอาจกล่าวได้ว่า พระคัมภีร์ไบเบิลนำเสนอให้เห็นการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์อย่างชัดเจนระหว่างกลุ่มคนที่พระเจ้าเลือกและกลุ่มคนที่ไม่เลือกพระเจ้า ซึ่งการกีดกันเช่นนี้ได้นำมาสู่ความรุนแรงในท้ายที่สุด

วรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* ก็มีการจัดแบ่งกลุ่มเผ่าพันธุ์ในสังคมออกเป็นหลายเผ่าพันธุ์เช่นเดียวกับที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิล โดยใช้ลักษณะฮีโรอิกแฟนตาซีในการสร้างตัวละครให้มีความหลากหลาย คือมนุษย์ซึ่งแบ่งเป็นนักรักและสามัญชน ชาวบาดาลหรืออมนุษย์และปีศาจ เมื่อมีการแบ่งแยกตัวเองกับคนอื่นเช่นนี้จึงก่อให้เกิดความขัดแย้งต่อกันอันนำมาซึ่งการใช้ความรุนแรงต่อเผ่าพันธุ์อื่นในสังคม โดยมนุษย์เลือกใช้เหตุผลเรื่องความแตกต่างมารองรับการใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่นแทนการใช้สันติวิธี ทำให้การใช้ความรุนแรงกลายเป็นสิ่งชอบธรรม วรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* เป็นวรรณกรรมเรื่องหนึ่งที่วิจารณ์ให้เห็นถึงผลเสียของการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ที่ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันในสังคม โดยการนำเสนอการก่อสงครามเพื่อต้องการกำจัดเผ่าพันธุ์อื่นในสังคมอันเกิดจากการแบ่งแยก “ตัวเอง” และ “ผู้อื่น”

เมื่อเกิดการกีดกันทางชาติพันธุ์ ทำให้มนุษย์สามารถใช้ความรุนแรงโดยการกีดกันคนอื่นออกไปจากสังคมได้ง่ายขึ้น อีกทั้งทำให้ความรู้สึกผิดในการกระทำความรุนแรงต่อผู้อื่นลดน้อยลง ดังนั้นการกีดกันหรือแบ่งแยกจึงมิได้นำมาเพียงแต่ความรุนแรงทางกาย แต่ยังสะท้อนให้เห็นว่า

⁴ Ibid, pp. 151-152.

ศีลธรรมในจิตใจของมนุษย์ที่ค่อย ๆ เสื่อมถอยลงทำให้เกิดความรุนแรง ซึ่งถูกนำเสนออยู่ในวรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* อย่างชัดเจน ดังที่ตัวละครฮอดจ์ สตาร์กเวทเธอร์ อาจารย์ประจำสถาบันนักล้าเงาในนิวยอร์กเล่าถึงที่มาของนักล้าเงาหรือเนฟิลิมว่า

“We are sometimes called the Nephilim,” said Hodge. “In the Bible they were the offspring of humans and angels. The legend of the origin of Shadowhunters is that they were created more than a thousand years ago, when humans were being overrun by demon invasions from other worlds. A warlock summoned the Angel Raziel, who mixed some of his own blood with the blood of men in a cup, and gave it to those men to drink. Those who drank the Angel's blood became Shadowhunters, as did their children and their children's children. [...]”⁵

จากการเล่าของฮอดจ์พบว่า เมื่อนักล้าเงามองตนเองว่าสืบเชื้อสายมาจากเทวดาเป็นเผ่าพันธุ์ที่เทวดาเลือกเช่นเดียวกับที่พระเจ้าเลือกชาวอิสราเอล จึงถูกเผ่าพันธุ์อื่นว่าต่ำต้อยกว่าและไม่ใช้พรรคพวกตนเอง แต่ปัจจุบันต่างจากอดีตสังคมมีการเปลี่ยนผ่าน มีเรื่องสิทธิมนุษยชนเข้ามาเกี่ยวข้องซึ่งเป็นเรื่องที่ลดทอนอำนาจของชาวอิสราเอลในอดีตเช่นเดียวกับนักล้าเงา นักล้าเงาโหยหาอดีตและความยิ่งใหญ่ที่ตนเองเคยมีจึงพยายามนำความคิดเหล่านั้นกลับมา ด้วยการครอบงำโดยใช้วิธีการเป็นอาณานิคมทางความคิดผ่านการตอกย้ำซ้ำ ๆ โดยการสร้างภาพลักษณ์ที่แตกต่างทำให้ชาวบาดาลเกิดความรู้สึกเป็นอื่นละแปลกแยก อีกทั้งการกล่าวถึงที่มาของตนเช่นนี้เป็นการยกระดับเผ่าพันธุ์ของตนเองให้เหนือกว่าเผ่าพันธุ์อื่นทำให้นักล้าเงากีดกันเผ่าพันธุ์อื่นออกไป

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าอำนาจในวรรณกรรมชุดนี้คือกลุ่มนักล้าเงาที่ต้องการกีดกันเผ่าพันธุ์อื่นเพื่อแสวงหาอำนาจและคงอำนาจความยิ่งใหญ่ของตนเอง นักล้าเงาจึงผลักดันให้เผ่าพันธุ์อื่นกลายเป็นอื่นหรือเป็นกลุ่มชายขอบที่ถูกยึดเยียดอัตลักษณ์อันมีลักษณะอันตราย น่ารังเกียจ ไม่น่าไว้วางใจ จากวรรณกรรมชุดนี้จะได้ชัดจากเหตุการณ์ที่ไซมอน ลูอิส มนุษย์ที่กลายเป็นแวมไพร์เล่าให้นักล้าเงา

⁵ Clare, *City of Bones*, p. 90.

ฟังผ่านมุมมองของเขาว่า ชาวบาตอลมักไม่ได้รับการต้อนรับที่ดีจากนักล้าเงา เช่น เมื่อแม็กนัส เบน (Magnus Bane) พอมดได้รับเชิญให้ไปงานเลี้ยงที่สถาบันนักล้าเงา นักล้าเงานำภาชนะใส่อาหารที่ชาวบาตอลแต่ละต้องหึ่งหึ่งหมดเพราะเชื่อว่าเลือดของชาวบาตอลมีมลทิน หรือตอนที่ไซมอนเข้ามาเมืองแก้วโดยไม่ได้ตั้งใจ ไซมอนเชื่อว่าภาคีจะส่งเขากลับบ้านตามที่ตกลงกันแต่เขากลับถูกขังเป็นนักโทษและทรมานด้วยการไม่ให้อาหารแสดงให้เห็นถึงความไม่เท่าเทียมกันในสังคมที่นักล้าเงากระทำต่อชาวบาตอล เป็นการกดทับและทำเสมือนว่าชาวบาตอลไม่ใช่ส่วนหนึ่งของสังคม ทั้งยังทำให้ชาวบาตอลรู้สึกว่ตนเองอยู่ใต้อำนาจนักล้าเงาอีกด้วย ชาวบาตอลถูกทำให้ไร้อำนาจในการต่อรองและจำต้องอยู่ใต้อำนาจของผู้มีสายเลือดบริสุทธิ์กว่าอย่างเลียงไม่ได้ จึงต้องถูกลงโทษหรือกีดกันออกไป

ในพระคัมภีร์ไบเบิลมีเหตุการณ์การเป็นมลทินของชนชาติอื่นที่ถูกกีดกันออกจากสังคมเช่นกัน ในพระคัมภีร์ไบเบิลเล่ม Numbers 25 เพราะคสปีหญิงชาวมีเดียนทำให้ศิมรีชายชาวอิสราเอลเป็นมลทินด้วยการชักนำเขาไปกราบไหว้พระต่างชาติ ทั้งคู่จึงถูกไฟเนหัสฆ่าตาย เพื่อล้างมลทินให้อิสราเอลและให้โมเสสรบกับชาวมีเดียนเพราะชนชาติมีเดียนทำให้ชาวอิสราเอลเป็นมลทิน ดังนี้

The Zeal of Phinehas

25: 13 [...] he was jealous for his God and made atonement for the people of Israel. [...] 25: 16 And the LORD spoke to Moses, saying, 25: 17 “Harass the Midianites and strike them down, 25: 18 for they have harassed you with their wives, with which they beguiled you [...]”⁶

จากข้อความนี้จะพบว่า พระเจ้ามอบให้ชาวอิสราเอลเป็นผู้บริสุทธิ์ แสดงให้เห็นว่าชาวอิสราเอลอยู่เหนือชนชาติอื่น ดังนั้นเมื่อความบริสุทธิ์ของตนเองถูกทำให้เป็นมลทินจึงรับไม่ได้ เช่นเดียวกับนักล้าเงาที่ไม่อาจยอมรับสายเลือดมลทินของชาวบาตอลได้ ทำให้พยายามแสดงความรังเกียจเพื่อกีดกันชาวบาตอลให้ออกไปจากสังคม

⁶ The Holy Bible: English Standard Version, pp. 133-134.

นอกจากนี้ยังพบประเด็นการกีดกันในเผ่าพันธุ์เดียวกัน เมื่อสายเลือดบริสุทธิ์ถูกผสมในเป็นมลทินซึ่งปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลเกี่ยวกับการแต่งงานกับคนที่นับถือพระเจ้าองค์อื่น มีข้อความที่แสดงให้เห็นชัดเจนถึงการมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงต่างชาติและบทลงโทษ เช่นในพระคัมภีร์ไบเบิลเล่ม Ezra ซึ่งกล่าวอย่างชัดเจน หลังจากที่เอซราและชาวอิสราเอลเดินทางกลับจากบาบิโลน พวกเขาแอบแต่งงานกับต่างชาติทำให้สายเลือดอิสราเอลปนเปื้อนถือเป็นความผิดที่ละเมิดกฎของพระเจ้าที่มีมาตั้งแต่อดีต และแสดงถึงความไม่ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าจึงต้องอธิษฐานเพื่อให้พระเจ้ายกโทษให้และส่งภรรยาต่างชาติกับลูก ๆ กลับไป

Ezra Prays About Intermarriage

9: 1 [...] “The people of Israel and the priests and the Levites have not separated themselves from the people of the land with their abominations, from the Canaanites, the Hitties, the Perizzites, the Jebusites, the Ammonites, the Moabites, the Egyptians, and the Amorites. 9: 2 For they have taken some of their daughters to be wives for themselves and for their sons, so that the holy race has mixed itself with the people of the land. And in this faithlessness the hand of the officials and chief men has been foremost.⁷ 9: 11 which your commanded by your servants the prophets, saying, ‘The land that you are entering, to take possession of it, is a land impure with the impurity of the people of the land, with their abominations that have filled it from end to end with their uncleanness. 9: 12 Therefore do not give your daughters to their sons, and never seek their peace or prosperity,⁸

⁷ Ibid, p. 395.

⁸ Ibid, p. 396.

จากข้อความที่ยกตัวอย่างมานี้เผยให้เห็นว่าการแต่งงานกับคนต่างชาติพันธุ์เป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสมและไม่ควรได้รับการสนับสนุน ซึ่งมีข้อความปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลเล่ม Malachi บทที่ 2 ได้กล่าวถึงการแต่งงานกับคนต่างชาติไว้อีกครั้งว่า การแต่งงานกับคนต่างชาติเป็นสิ่งที่ไม่สมควร ซึ่งจะทำให้ถูกตัดออกจากชนชาติอิสราเอล ถือเป็นกรีกัดกันโดยใช้สายเลือดเป็นเกณฑ์ ทำให้ผู้ที่ไม่ใช่ชาวอิสราเอลโดยตรงกลายเป็นกลุ่มคนที่มีมลทินและถูกกีดกันจากสังคม

The LORD Rebukes the Priests

2: 11 Judah has been faithless, and abomination has been committed in Israel and in Jerusalem. For Judah has profaned the sanctuary of the LORD, which he loves, and has married the daughter of a foreign god. 2: 12 May the LORD cut off from the tents of Jacob any descendent of the man who does this, who brings an offering to the LORD of hosts!⁹

แนวคิดการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลมีความคล้ายกับแนวคิดการกีดกันในวรรณกรรม *The Mortal Instruments* ที่กล่าวถึงการมีสายเลือดของเผ่าพันธุ์อื่นปนกับสายเลือดเทวดา ซึ่งจะทำให้ผู้ที่มีเลือดผสมไม่ได้รับความเสมอภาคในสังคม วรรณกรรมชุดนี้ได้วิจารณ์แนวคิดการกีดกันผ่านตัวละครสองพี่น้อง เฮเลน (Helen) และมาร์ก แบล็กธอร์น (Mark Blackthorn) ลูกครึ่งนักล้าเงาและภูต มีพ่อเป็นนักล้าเงาส่วนแม่เป็นภูต โดยวรรณกรรมสร้างให้มีลักษณะทางกายภาพที่แตกต่างเพื่อแสดงถึงความแตกต่างระหว่างนักล้าเงาปกติกับนักล้าเงาเลือดผสมอย่างชัดเจน เช่น สีดวงตาเขียวผสมทองแดง สีผิวซีด ผมหาวประกายทอง ซึ่งเป็นลักษณะของภูต แม้ว่าทั้งสองเติบโตมาด้วยวิธีการเลี้ยงดูแบบนักล้าเงา เมื่อถึงเกณฑ์กำหนดเข้าทดสอบพวกเขาสามารถทนลายรูน¹⁰ ของนักล้าเงาได้ แต่ลายรูนก็ทำให้เฮเลนและมาร์กเจ็บปวดมากกว่านักล้าเงาธรรมดา ทำให้สภาพจำใจยอมรับเข้ามาเป็นนักล้าเงา แม้จะไม่พอใจเพราะไม่ใช่สายเลือดเทวดาบริสุทธิ์ และยังคงถูกกีดกัน

⁹ Ibid, p. 820.

¹⁰ เป็นสัญลักษณ์ที่วาดลงบนผิวหนังเพื่อเพิ่มพลัง หรือใช้ในการประกอบพิธี เช่น การทดสอบเป็นนักล้าเงา การแต่งงาน การเป็นสหยาวยศ เป็นต้น

และได้รับการปฏิบัติที่ไม่เท่าเทียมจึงมีสภาพไม่ต่างจากคนนอก ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมอย่างแท้จริงเพราะไม่ใช่สายเลือดแท้ แม้ว่าจะมีการกำหนดให้สายเลือดเทวดาเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด คือเป็นหลักในการตัดสินเด็กทั้งสองเข้าร่วมเป็นนักล้าเงา แต่การมีเลือดอื่นปะปนอยู่ทำให้ไม่ได้รับความไว้วางใจ ดังนั้นเมื่อเกิดสงครามซึ่งเผ่าพันธุ์ภูตเป็นฝ่ายทรยศทั้งสองคนถูกกีดกันออกไปจากสังคมนักล้าเงา ภาคีประชุมตกลงกันไม่ให้ช่วยเหลือมาร์กซึ่งถูกขังอยู่ในแผ่นดินภูตอย่างถาวร และเฮเลนถูกส่งให้ไปประจำการสถาบันในรัสเซียซึ่งห่างไกล ทั้งที่สองพี่น้องไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทรศนักล้าเงา อีกทั้งมาร์กยังช่วยส่งข่าวให้นักล้าเงารู้ว่าภูตทรยศ แต่อย่างไรก็ตามเลือดภูตในตัวก็เป็นสิ่งสกปรกในสายตาของนักล้าเงา ดังจะเห็นได้จากการประชุมของนักล้าเงาหลังจบสงครามที่มีนักล้าเงาส่วนหนึ่งคิดว่าไม่ควรไว้วางใจเฮเลนและมาร์กเพราะมีสายเลือดภูต

[...] “Both Mark and Helen Blackthorn have the blood of faeries in them. We know the boy’s already joined up with the Wild Hunt, so he’s beyond us, but the girl shouldn’t be among Shadowhunters. It isn’t decent.”

Aline shot to her feet. “That’s ridiculous!” she spat. “Helen’s a Shadowhunter; she’s always been one! She’s got the blood of the Angel in her—you can’t turn your back on that!”

“And the blood of faeries,” said Balogh “She can lie. We’ve already been tricked by one of her sort, to our sorrow. I say we strip her Marks--” [...]

“Accidents of birth make us all what we are,” said Balogh stubbornly. “You can’t deny the faerie blood in her. You can’t deny she can lie. If it comes down to a war again, where will her loyalties stand?”¹¹

¹¹ Clare, *City of Heavenly Fire*, p. 570.

เหตุการณ์ได้เลียงในสภาถึงเลือดกุตในตัวมาร์กและเฮเลนนี้ แสดงให้เห็นว่าผู้มีสายเลือดของเผ่าพันธุ์อื่นไม่ได้รับการยอมรับอย่างแท้จริง จึงไม่ได้รับสิทธิ์อย่างเท่าเทียมและถูกกีดกันออกไปจากสังคม ซึ่งสภาให้ความสำคัญกับสายเลือดเป็นหลักโดยไม่มองว่าเฮเลนและมาร์กมิได้กระทำความผิดใด ๆ แม้จะมีกรณีไม่เห็นด้วยกับความคิดของนักล่าเงาบางคนที่ไม่ไว้ใจกุต แต่สุดท้ายแล้วสภาก็ต้องตัดสินใจตามเสียงข้างมาก ดังที่กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่าแม้กระทั่งในเผ่าพันธุ์เดียวกันก็ยังมีกรณีกีดกันด้วยเช่นกัน ทั้งเฮเลนและมาร์ก แบล็กธอร์นถูกทำให้อยู่ในสถานะด้อยกว่านักล่าเงาทั่วไป

ดังนั้น การแต่งงานหรือมีความสัมพันธ์กับคนต่างเผ่าพันธุ์ไม่เป็นที่ยอมรับในสังคม ทายาทของคนกลุ่มนี้จึงถูกลดสถานะลง เช่น เฮเลนและมาร์กแม้ทนทายาทเหมือนนักล่าเงาได้ แต่ก็ไม่ได้เพียงนักล่าเงาเลือดผสมซึ่งไม่ได้ถูกยกให้เทียบเท่านักล่าเงาทั่วไป ดังที่จะเห็นจากการตัดสินของนักล่าเงาในที่ประชุมต่อเฮเลนและมาร์ก วรรณกรรมเผยให้เห็นอคติของนักล่าเงาที่มีต่อเผ่าพันธุ์อื่น แม้สงครามจะจบลงแล้ว แต่นักล่าเงายังมีความกังวลใจกับกุตที่ทรยศ สุดท้ายเฮเลนและมาร์กจึงถูกแยกออกจากสังคม แม้ไม่ได้ทำความผิดแต่เพราะมีเลือดกุตในตัว ซึ่งเป็นสิ่งที่นักล่าเงาหลายคนยังมีอคติ จึงตัดสินเฮเลนและมาร์กตามอคติของตนโดยเหมารวมว่าสองพี่น้องแบล็กธอร์นอาจทรยศเช่นกุต แทนการแยกแยะความผิดของแต่ละบุคคล ซึ่งทำให้เห็นถึงการวิจารณ์แนวคิดการกีดกันเช่นที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิล เพราะวรรณกรรมแสดงให้เห็นความไม่ยุติธรรมต่อคนที่การแต่งงานกับคนต่างเผ่าพันธุ์และทายาทของพวกเขาซึ่งไม่ได้กระทำความผิดใด

ไม่เพียงนักล่าเงาเลือดผสมที่ได้รับผลกระทบจากการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ นักล่าเงากลายพันธุ์อย่างตัวละคร ลูเซียน เกรย์มาร์ก (Lucian Graymark) ก็ได้รับการกีดกันไม่ต่างกัน ลูเซียนเป็นอดีตนักล่าเงาที่ถูกเปลี่ยนสถานะสายเลือดเทวดาให้กลายเป็นเลือดมลทิน เพราะได้รับเชื่อมั่นมนุษย์หมาป่า เมื่อกลายเป็นมนุษย์หมาป่า จึงต้องเนรเทศตนเองออกจากสังคมนักล่าเงากลายเป็นคนนอก และที่สุดคือถูกมองว่าไม่ควรมีชีวิตอยู่เพราะทำให้สายเลือดแปดเปื้อนมลทิน สถานะของลูเซียนจึงเหมือนคนไร้ตัวตนเพราะเขาเติบโตมาในสังคมแบบนักล่าเงา แต่สุดท้ายต้องเปลี่ยนชีวิตไปใช้ชีวิตแบบมนุษย์หมาป่า เขาจึงไม่มีที่ยืนในฐานะนักล่าเงาอีกต่อไป เช่นในฉากที่อะเมทิส เฮอร์อนเดล (Amatis Herondale) พี่สาวไล่ หลังจากรู้ว่าลูเซียนติดเชื่อมั่นมนุษย์หมาป่า อะเมทิสแสดงความรังเกียจเลือดมลทินด้วยการบอกว่าการฆ่าตัวตายอาจเป็นทางออกที่ดีที่สุดหากต้องกลายเป็นชาวบาดาล ตามที่เธอเล่าให้คลาร์ฟิงว่า “He said he was afraid that if he did have it, if he’d become a were-creature, that

Valentine would ask him to kill himself, and I said ... I said *maybe that would be the best thing.*¹² จากข้อความนี้พบว่า คำพูดของตัวละครแสดงให้เห็นถึงอคติที่นักล่าเงามีต่อเผ่าพันธุ์อื่นและมองว่าชาวบาดาลเป็นอสูรกาย ทั้งที่ชาวบาดาลมีจิตใจมีความรู้สึกเช่นกัน แต่นักล่าเงากลับไม่มองสิ่งนั้น เพราะให้คุณค่ากับการสืบสายเลือดเป็นหลักจนมองข้ามจิตใจของผู้อื่น ดังที่จะเห็นว่าลูเซียนถูกทำให้กลายเป็นคนนอกในสายตาของนักล่าเงาและคนในครอบครัว ทั้งที่ครอบครัวคือที่พึ่งสุดท้ายของมนุษย์ แต่เขาก็กลับถูกปฏิเสธจากคนในครอบครัวราวกับเขาเป็นคนอื่น ซึ่งเห็นได้ชัดเจนถึงการถูกกีดกันจากอีกตัวอย่างหนึ่ง ในบทสนทนาระหว่างวาเลนไทน์พูดกับลูเซียนซึ่งเคยเป็นพาราบาดัลย์ แต่เมื่อลูเซียนกลายเป็นมนุษย์หมาป่า วาเลนไทน์แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าการมีเลือดมลทินเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ ดังที่จะเห็นจากบทสนทนา

When he saw me, he smiled, fierce and feral. “A werewolf who fights with sword and dagger,” he said, “is as unnatural as a dog who eats with a fork and a knife.”

“You know the sword, you know the dagger,” I said. “And you know who I am. If you must address me, use my name.”

“I do not know the names of half men,” said Valentine. “Once I had a friend, a man of honor who would have died before he let his blood be polluted. Now a nameless monster with his face stands before me.” He raised his blade. “I should have killed you while I had the chance,” he cried, and lunged for me.¹³

คำพูดของวาเลนไทน์สะท้อนให้เห็นการเหยียดหยามในสิ่งที่ลูเซียนเป็นอันเผยให้เห็นถึงทัศนคติที่มีต่อชาวบาดาลซึ่งถูกมองว่าเป็นครึ่งปีศาจหรืออมนุษย์ ไม่ใช่มนุษย์ที่แท้จริง การไม่ยอมเรียกชื่อเพื่อนสื่อ

¹² Clare, *City of Glass*, p. 142.

¹³ Clare, *City of Bones*, p. 419.

ให้เห็นว่าตัวละครนักล้าเงามองชาวบาดาลเป็นสิ่งที่ไร้ตัวตน จึงสามารถทำร้ายได้เพราะเป็นสายเลือดที่ไม่บริสุทธิ์

การกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ถูกแสดงผ่านอีกฉากหนึ่งคือ ฉากที่ลูเซียนพยายามช่วยเจซ ไลต์วูด อธิบายกับแมริส ไลต์วูด (Maryse Lightwood) แม่บุญธรรมของเจซซึ่งไล่เจซ ออกจากสถาบัน เมื่อรู้ว่าเจซเป็นลูกของวาเลนไทน์ ลูเซียนปกป้องเจซด้วยการบอกว่าตนเองเป็นพยานได้ว่าเจซต่อสู้กับวาเลนไทน์และไม่ได้คิดจะร่วมมือกับพ่อของเขา เจซไม่รู้มาก่อนจริง ๆ ว่าวาเลนไทน์เป็นพ่อเพราะถูกหลอกว่าพ่อคือไมเคิล เวย์แลนด์ แต่แมริสไม่เชื่อคำพูดของลูเซียน เพราะลูเซียนไม่ใช่บัลลังก์เงาอีกต่อไปแล้ว ดังนั้นคำพูดของลูเซียนซึ่งกลายเป็นชาวบาดาลแล้วไม่มีน้ำหนักพอที่จะเชื่อถือได้ เหตุการณ์นี้สะท้อนให้เห็นว่า บัลลังก์เงาถูกกีดกันออกไปจากสังคมบัลลังก์เงา เพราะแม้แมริสจะเคยเป็นเพื่อนกับลูเซียนซึ่งต้องรู้จักนิสัยของเขาคือ แต่เมื่อลูเซียนกลายเป็นลูกในเลือดของเขา จึงทำให้เขาไม่ได้รับการยอมรับอีกต่อไป

นอกจากนี้ ลูเซียนต้องเผชิญกับมนุษยหมาป่าที่มีวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันเป็นฝูง ในช่วงแรก ลูเซียนจึงเข้ากับฝูงไม่ค่อยได้นัก แม้ว่าเขาจะเป็นจำฝูง แต่ก็รู้สึกได้ว่าคนในฝูงไม่ยอมรับเพราะเคยเป็นบัลลังก์เงามาก่อน แต่ที่ทุกคนทำตามคำสั่งเพราะเป็นกฎเท่านั้น ซึ่งทำให้เห็นว่าการเป็นบัลลังก์เงาถูกกีดกันเพียงเพราะถูกรังเกียจจากบัลลังก์เงาเท่านั้น แต่ในความคิดของมนุษยหมาป่า ลูเซียนก็เป็นอื่นเช่นกัน เมื่อต้องใช้ชีวิตในโลกปกติลูเซียนจึงเป็นเพียงเจ้าของร้านหนังสือเก่า และไม่เข้าร่วมฝูงกับมนุษยหมาป่าคนอื่นเป็นเวลาหลายปี จนกระทั่งโจเซลิน แฟร์ไชลด์ (Jocelyn Fairchild) ถูกจับตัวไป เขาเข้าร่วมฝูงอีกครั้งด้วยการทำชิงตำแหน่งกับจำฝูงคนเดิมและกลายเป็นจำฝูงแทนเพื่อรวบรวมพรรคพวกในการต่อสู้กับวาเลนไทน์ เหตุการณ์นี้สะท้อนให้เห็นว่า การกลายเป็นบัลลังก์เงาไม่เพียงเป็นสิ่งแปลกปลอมสำหรับบัลลังก์เงาซึ่งเป็นเผ่าพันธุ์ต้นกำเนิดของ ลูเซียนเท่านั้น แต่การกลายเป็นบัลลังก์เงายังถูกกีดกันจากชาวบาดาลด้วยเช่นกัน เพราะจะเห็นได้ว่าลูเซียนไม่ได้เป็นที่ยอมรับของมนุษยหมาป่าและยังไม่สามารถใช้ชีวิตตามแบบวัฒนธรรมของมนุษยหมาป่าได้ เนื่องจากเข้ากับคนอื่นไม่ได้และยังติดอยู่กับการดำเนินชีวิตแบบบัลลังก์เงา วรรณกรรมชุดนี้จึงสะท้อนให้เห็นว่าการเป็นพวกกลายเป็นบัลลังก์เงาทำให้ตัวละครไม่มีที่ยืนในสังคม ไม่สามารถกลับไปใช้ชีวิตแบบเดิมได้และก็ไม่สามารถเริ่มต้นชีวิตใหม่ได้ จึงต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยว

ดังนั้น วรรณกรรมชุดนี้จึงให้แสดงให้เห็นปัญหาการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ที่เกิดขึ้นในสังคม โดยใช้เกณฑ์ทางสายเลือดหรือการมีมลทินเป็นการตัดสิน แม้จะพบว่าในพระคัมภีร์ไบเบิลจะสอนให้ไม่ชมเชงคนต่างด้าว แต่กระนั้นก็ไม่ได้ระบุว่าคนต่างด้าวเป็นพวกเดียวกับตนหากยังคงอยู่ในสถานะความเป็นอื่น ซึ่งผู้ประพันธ์นำเสนอประเด็นนี้ผ่านนักล่าเงาที่แสดงทัศนคติในแง่ลบกับเผ่าพันธุ์อื่นและไม่ได้มองว่าเผ่าพันธุ์อื่นเป็นสิ่งมีชีวิตที่เท่าเทียมกันกับตน เป็นการวิจารณ์แนวคิดการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลซึ่งทำให้เกิดความไม่เสมอภาคในสังคม

อย่างไรก็ตาม วรรณกรรมชุดนี้ไม่เพียงแสดงให้เห็นความรุนแรงของการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ แต่ยังวิจารณ์แนวคิดเรื่องการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ผ่านการโต้ตอบของตัวละครเอกคือ คลารี เพรย์ นักล่าเงาที่ถูกเลี้ยงมาแบบสามัญชน การอยู่ร่วมกับสามัญชนที่มีความหลากหลายทำให้ความคิดของคลารีแตกต่างจากนักล่าเงาทั่วไป เธอปฏิเสธการมองชาวบาดาลว่าเป็นอื่นหรือเป็นเพียงสิ่งมีชีวิตไร้ค่าที่ด้อยกว่า ดังที่จะเห็นได้จากตอนที่มนุษย์หมาป่าต้องเสียชีวิตเพื่อเธอ

She couldn't see Gretel or the Forsaken who had killed her, only a mass of heaving bodies and flashing metal. Her face was wet. She reached up with a free hand to see if she was bleeding but realized that she was crying instead. Luke looked at her curiously. "She was only a Downworlder," he said. Clary's eyes burned. "Don't say that." [...]

Luke gripped her shoulder with his hand. "Are you all right?"

She wiped at her cheeks. "You shouldn't have said that. About Gretel being just a Downworlder. I don't think that."

"I'm glad to hear it." He reached for the torch in its metal holder.¹⁴

¹⁴ Ibid, pp. 444-445.

คำพูดของคลารีที่กล่าวว่า เธอไม่คิดว่าเกรเทล (Gretel) เป็นเพียงแค่ชาวบาดาล แสดงให้เห็นถึงจุดยืนที่ชัดเจนของตนเองคือ ตัวละครไม่มีความคิดเรื่องการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ คลารีไม่ได้มองเกรเทลเป็นเพียงชาวบาดาลหรือลูกน้องในฝูงหมาป่าของลูเซียน (ลูค) แต่มองเกรเทลในฐานะที่เป็นสิ่งมีชีวิตเท่าเทียมกับตนเอง ดังนั้นคลารีจึงแสดงออกด้วยการร้องไห้ เพราะเสียใจที่เกรเทลต้องเสียชีวิตเพื่อเธอ ทั้งที่เกรเทลไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นี้ เพียงแต่ทำตามคำสั่งของจำฝูงเท่านั้น ดังนั้นคำพูดของตัวละครที่บอกกับลูเซียนว่า ไม่ควรพูดว่าเกรเทลเป็นแค่ชาวบาดาล เพราะคลารีไม่เห็นด้วยกับการไม่เห็นคุณค่าของสิ่งมีชีวิตเพียงเพราะเขาเป็นคนต่างเผ่าพันธุ์ ซึ่งเป็นการตอบโต้การนำแนวคิดการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลมาอ้างเพื่อความชอบธรรมในการมองว่า สิ่งมีชีวิตเผ่าพันธุ์อื่นไม่มีความสำคัญ ดังเช่นที่ลูเซียนให้เหตุผลกับคลารีว่า เกรเทลเป็นแค่ชาวบาดาลซึ่งหมายถึงชีวิตของเกรเทลไม่มีค่า คำพูดของคลารีจึงเหมือนการดิงนักล่าเงาซึ่งเปรียบเสมือนชาวอิสราเอลกลับสู่โลกความเป็นจริง ไม่ติดอยู่กับความเชื่อในอดีตที่ชาวอิสราเอลมีอำนาจเหนือเผ่าพันธุ์อื่นและใช้อำนาจนั้นกีดกีดเผ่าพันธุ์ออกจากสังคม เพราะนั่นเป็นเพียงสิ่งที่ปรากฏอยู่ในพระคัมภีร์ไบเบิลซึ่งไม่สามารถหวนกลับมาได้

นอกจากนี้คลารียังแสดงลักษณะของการเป็นตัวละครเอกผู้พยายามรวมทุกเผ่าพันธุ์เข้าด้วยกัน เพื่อแสดงให้เห็นว่าสิ่งมีชีวิตทุกเผ่าพันธุ์สามารถพึ่งพาช่วยเหลือและอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ แม้ว่าจะมีลักษณะทางกายภาพ วัฒนธรรม หรือความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ดังนั้นคลารีจึงคิดริ้นผูกพันเพื่อช่วยประสานความสามารถของนักล่าเงาและชาวบาดาลเพื่อร่วมกันต่อสู้ในสงคราม

CHULALONGKORN UNIVERSITY

“Binding,” she said out loud. “It’s a binding rune. It joins like and unlike.”¹⁵ [...] “But what if you *could* share it? What if I could make a rune that could bind each of you, each Shadowhunter, to a Downworlder who was fighting by your side, and you could *share your powers*—you could be fast-healing as a vampire, as tough as a werewolf, or as swift as a faerie knight. And they, in turn, could share your fighting skills. You could be an unbeatable force—if you’ll let me Mark you, and if you’ll

¹⁵ Clare, *City of Glass*, p. 345.

fight with the Downworlders. Because if you don't fight beside them, the rune won't work.”¹⁶

การกระทำของคลาริแสดงให้เห็นความคิดต่างเพื่อเป็นการตอบโต้แนวคิดการกีดกันเผ่าพันธุ์ที่ถูกนำเสนอในพระคัมภีร์ไบเบิล วรรณกรรมชุดนี้ได้โต้แย้งว่าความแตกต่างมิใช่ความเป็นอื่นหรือภัยคุกคาม แต่ทุกเผ่าพันธุ์อยู่ร่วมกันได้โดยไร้อคติทางชาติพันธุ์ เพียงแค่ยอมรับความแตกต่างของกันและกัน การกระทำของคลาริทำให้เห็นการลดช่องว่างด้านเผ่าพันธุ์ เพราะนักล่าเงาไม่สามารถปฏิเสธความช่วยเหลือจากชาวบาดาลที่ตนมองว่าไม่ใช่สายเลือดเดียวกันหรือมีฐานะด้อยกว่าได้ อีกทั้งเป็นการจุดประกายและแสดงให้เห็นความหวังว่า สักวันการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์จะหมดไป อีกนัยหนึ่งการรวมกันเป็นหนึ่งจึงเป็นการทำลายกำแพงด้านเผ่าพันธุ์ที่นักล่าเงาส่งสร้างขึ้น เพราะการมีความคิดของตัวเองเหนือกว่า ส่งผลให้ผู้เหนือกว่าก่อความรุนแรงกับผู้ด้อยกว่า

นอกจากตัวละครเอกอย่างคลาริ ผู้ประพันธ์ยังตอบโต้การกีดกันด้านเผ่าพันธุ์โดยการสร้างตัวละครไซมอน ลูอิส ตัวละครชาวยิว ไซมอนเป็นมนุษยธรรมดาที่กลายเป็นแวมไพร์เพราะอุบัติเหตุ แต่ไซมอนเป็นแวมไพร์ที่มีลักษณะพิเศษคือสามารถทนแสงแดดได้ เพราะดื่มเลือดของเจซซึ่งมีเลือดเทวดาในตัว การให้แวมไพร์ได้รับเลือดจากนักล่าเงาเป็นการแสดงให้เห็นถึงการก้าวข้ามอคติระหว่างเผ่าพันธุ์และเผยให้เห็นการยอมรับเผ่าพันธุ์อื่นจากการช่วยเหลือกัน เป็นการตอบโต้การกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ผ่านตัวละครสองเผ่าพันธุ์ที่แสดงความเป็นมิตร ความมีเมตตาต่อกันในฐานะผู้อยู่ร่วมสังคมเดียวกัน นอกจากนี้ผู้ประพันธ์ยังเสริมว่า ไซมอนเป็นตัวละครที่เหมือนเธอมากที่สุด เพราะเป็นชาวยิว การให้ตัวละครชาวยิวมีสายเลือดของเผ่าพันธุ์อื่นปะปนอยู่ แสดงให้เห็นว่าการที่ยิวที่สายเลือดอื่นปะปนไม่ใช่สิ่งที่ควรถูกกีดกันออกจากสังคม เพราะแม้ไซมอนจะกลายเป็นแวมไพร์ แต่ผู้ประพันธ์อยากให้ไซมอนเป็นแวมไพร์ชาวยิวที่มีเสน่ห์ร้อนแรง ชาวยิวจะได้ไม่ถูกกันออกไปจากวัฒนธรรมกระแสหลัก¹⁷ การที่ให้ไซมอนซึ่งเป็นตัวละครชาวยิวกลายเป็นแวมไพร์เป็นการก้าวข้ามอคติทางเผ่าพันธุ์ที่ห้ามไม่ให้สายเลือดบริสุทธิ์ถูกปนเปื้อน ซึ่งในกรณีนี้ไซมอนถือว่าเคยเป็นสายเลือดบริสุทธิ์

¹⁶ Ibid, pp. 351-352.

¹⁷ Friedman, The Jewish Undertones of 'the Mortal Instruments' Series [Online]. Available from : <http://jewcy.com/jewish-news/the-jewish-undertones-of-the-mortal-instruments-series#sthash.UcXilmV4.dpuf>. [August 10, 2015]

เพราะเป็นชาวยิวโดยตรง แม้ไซมอนจะเป็นยิวที่มีสายเลือดมลทินในตัว แต่ก็ได้รับการยอมรับจากคนในสังคม ไซมอนยังสามารถใช้ชีวิตร่วมกับเพื่อน ๆ ได้อย่างปกติโดยไม่ถูกกีดกันออกไป

นอกจากนี้ผู้ประพันธ์ได้ตอบโต้แนวความคิดที่ดักันเผ่าพันธุ์ทางสายเลือดโดยแสดงให้เห็นถึงความเท่าเทียมกันของทุกเผ่าพันธุ์ในวรรณกรรมเล่มสุดท้ายตอน *City of Heavenly Fire* ในฉากที่เจีย เพนฮัลโลว์ (Jia Penhallow) กล่าวกับเซบาสเตียน (Sebastian) เมื่อถูกข่มขู่ให้ส่งตัวเจซและคลารีไปให้เพื่อแลกกับการปล่อยตัวหัวหน้าชาวบาดาลได้แก่ ลูเซียน จำฝูงมนุษย์หมาป่า แม็กนัส ตัวแทนผู้มีเวทมนตร์ ราฟาเอลหัวหน้ากลุ่มแวมไพร์และโจเซลิน แฟร์ไรลด์ ซึ่งเจียตอบเซบาสเตียนว่า

[...] We will not make a bargain in our blood with you. Not because we think it is more valuable than Downworlder's blood. Not because we do not want our prisoners back. But because we cannot condone your tactics of fear." [...]

I could send you Luke Garroway's head on a stick," [...]

"You could," Jia said. "But if you harm any of the prisoners, it will be war to the death. [...]"¹⁸

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากคำพูดของเจีย เพนฮัลโลว์สะท้อนให้เห็นว่า เจียในฐานะตัวแทนนักล้าเงาไม่ได้มีอคติเรื่องสายเลือดของชาวบาดาลอีกต่อไป เพราะวรรณกรรมแสดงให้เห็นพัฒนาการของตัวละครตั้งแต่แรกเริ่มที่นักล้าเงากีดกันชาวบาดาล แต่เมื่อชาวบาดาลแสดงให้เห็นว่าพวกเขาเป็นมิตรกับนักล้าเงาและคอยช่วยเหลือนักล้าเงาเสมอ เจียจึงยอมรับพวกเขาในฐานะสิ่งมีชีวิตเผ่าพันธุ์หนึ่งที่เท่าเทียมกับเธอ ดังนั้นเจียจึงต้องการช่วยตัวประกันทุกคนที่ถูกจับไป แม้ว่าพวกเขาจะเป็นชาวบาดาลโดยไม่สนว่าจะมีสายเลือดที่ต่างกัน หรือมองว่าสายเลือดนักล้าเงาของตนสูงกว่า เพียงแต่รับไม่ได้กับการข่มขู่ด้วยวิธีป่าเถื่อนของเซบาสเตียน ดังนั้นเจียในฐานะผู้นำตัวแทนของนักล้าเงา เธอพร้อมจะทำสงครามกับเซบาสเตียนเพื่อช่วยตัวประกัน แม้รู้ว่าผลจากสงครามคือการสูญเสียครั้งใหญ่ แต่เธอจะไม่ยอมส่งเจซ

¹⁸ Clare, *City of Heavenly Fire*, pp. 373-374.

และคลาริให้เซบาสเตียน แม้ว่าจะเป็นหนทางที่ลดการสูญเสียชีวิตได้มากกว่า แต่เพราะเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง เหตุการณ์นี้แสดงให้เห็นถึงการพยายามตอบโต้ทัศนคติการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ระหว่างนักร้องกับชาวบาดาลว่าแนวคิดการกีดกันได้ถูกทำลายลงแล้ว และการช่วยเหลือชาวบาดาลที่ถูกจับเป็นตัวประกันจะต้องเป็นไปในทางที่ยุติธรรม ไม่ใช่การใช้กลอุบายมาต่อรองแลกเปลี่ยน

วรรณกรรมจึงตอบโต้การกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ด้วยการได้แฝงแนวคิดความสงบสุขและสันติภาพไว้ในเรื่อง โดยมีฉากในเล่ม *City of Heavenly Fire* ที่ลูเซียนอ้างข้อความจากพระคัมภีร์ไบเบิลหลังจากที่เห็นไฟศักดิ์สิทธิ์ในระยะไกลว่า “By day the Lord went ahead of them in a pillar of cloud to guide them on their way and by night in a pillar of fire to give them light, so that they could travel by day or night.”¹⁹ ข้อความที่ลูเซียนอ้างอาจตีความได้ว่าพระเจ้าได้นำทางให้คลาริและเจซมาช่วยชาวบาดาลออกไปจากการถูกจับเป็นตัวประกันของเซบาสเตียน โดยการอ้างข้อความจากพระคัมภีร์ไบเบิลเป็นการแสดงให้เห็นความศรัทธาในพระเจ้า แม้ว่าลูเซียนจะไม่ใช่คนกล้าแล้ว แต่วรรณกรรมต้องการแสดงให้เห็นว่าทุกเผ่าพันธุ์สามารถมีความเชื่อ ความศรัทธาและความหวังอันมีศาสนาเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจได้เช่นกัน จึงเป็นการก้าวข้ามการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ที่มีต่อกัน ผ่านการช่วยเหลือและรวมตัวกันเป็นหนึ่งในทุกเผ่าพันธุ์ในที่สุด เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมสันติของกลุ่มคนต่างเผ่าพันธุ์ต่างอัตลักษณ์และวัฒนธรรมผ่านการร่วมมือกันร่วมใจสามัคคีสูงส่งคราม การให้คนต่างเผ่าพันธุ์ช่วยเหลือกันเป็นการลดช่องว่างและปรับทัศนคติให้เห็นว่าทุกเผ่าพันธุ์ต่างเป็นหนึ่งเดียวกันคือมีจิตใจที่ดีงาม ผู้ประพันธ์ได้ใช้เผ่าพันธุ์ในเรื่องเป็นตัวแทนแสดงให้เห็นว่า มนุษย์ไม่ว่าชาติพันธุ์ใดต่างอยู่ในฐานะมนุษย์ที่มีความเท่าเทียมกัน ทั้งยังส่งเสริมให้เข้าใจธรรมชาติและความแตกต่างของแต่ละเผ่าพันธุ์ เพื่อปรับตัวให้อยู่ร่วมกันได้ในสังคม อีกทั้งพยายามทำลายกำแพงการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ในสังคม ด้วยการนำเสนอภาพของทุกกลุ่มชนที่มีความเท่าเทียมกันภายใต้กฎกติกาทางสังคมที่ให้ทุกเผ่าพันธุ์หรือชนชั้นมีความเสมอภาคโดยในตอนจบของเรื่องได้มีการตั้งสภาที่ประชุมโดยมีผู้นำจากทุกเผ่าพันธุ์เข้าร่วมประชุมปรึกษาปัญหาและหนทางที่จะใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

¹⁹ Ibid, p. 410.

นอกจากนี้ยังส่งเสริมสันติภาพผ่านความรักข้ามเผ่าพันธุ์อันเป็นรักต้องห้ามจากตัวละครหลายคู่ เช่น โจเซลินนักร้องนำเก่าตัวแทนชนชั้นสูงกับลูเซียนซึ่งเป็นมนุษย์หมาป่าตัวแทนชนชั้นล่างที่สุดท้ายแต่งงานและใช้ชีวิตร่วมกันในตอนจบโดยมีทั้งนักร้องนำและชาวบาดาลมาร่วมแสดงความยินดี

It was always a surprise that werewolves turned out to have such a deft touch with floral arrangements, Clary thought. Luke's old pack—Maia's now—had pitched in to decorate the grounds around the farmhouse, where the reception was being held, and the old barn where the ceremony had taken place. The pack had overhauled the entire structure.²⁰

Even Robert and Maryse were there...²¹

“The house is full of vampires,” [...] They were invited, and they came last night. They've been waiting in there for the sun to go down.²²

ในฉากนี้จะเห็นได้ว่าทั้งนักร้องนำและชาวบาดาลมาร่วมตัวกันเพื่อแสดงความยินดีกับโจเซลินและลูเซียนโดยปราศจากอคติที่เคยมีต่อกันและกันแต่มาด้วยความเต็มใจ หรือแซ็คคาโรอาห์ (Zachariah) อดีตภราดาวิเวกที่ได้กลับมาเป็นนักร้องนำกับเทสซา เกรย์ (Tessa Gray) ผู้เป็นแม่มดที่สุดท้ายได้กลับมาอยู่ร่วมกันอีกครั้ง หลังจากการเป็นคนต่างเผ่าพันธุ์ทำให้ทั้งคู่ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันไม่ได้ ทำให้ถูกกีดกันต้องพลัดพรากจากการเป็นเวลาหลายร้อยปี แต่แซ็คคาโรอาห์กับเทสซาก็กลับมาสานความสัมพันธ์กันใหม่ โดยไม่เกรงกลัวอุปสรรคเรื่องกาลเวลาที่จะทำให้ทั้งคู่ต้องพลัดพรากจากกัน แต่สิ่งสำคัญที่สุดคือความรักที่ทั้งคู่มีให้กันดังที่เทสซา เกรย์ ได้บอกกับคลารี “He will age and die, and I will remain as I am. But he has had a long life, longer than most, and understands me. Neither he nor I are the age we seem. And we love each other.

²⁰ Ibid, p. 612.

²¹ Ibid, p. 613.

²² Ibid, p. 615.

That is the important thing.”²³ จากคำพูดของเทสซาทำให้เห็นว่าเทสซาและแซ็คคาไรอาห์ไม่กลัวว่าวันหนึ่งจากตายจากกัน เพราะความแตกต่างระหว่างเผ่าพันธุ์ เนื่องจากเทสซาเป็นอมตะ แต่แซ็คคาไรอาห์เป็นนักล้าเงาที่วันหนึ่งต้องตาย เพราะสิ่งสำคัญกว่าความแตกต่างหรือการถูกกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ที่เป็นอุปสรรคของทั้งคู่ คือความรักที่มีให้กันซึ่งทำให้ทั้งคู่พร้อมจะผ่านอุปสรรคไปด้วยกัน

จากที่กล่าวมาทั้งหมดในหัวข้อ 3.1.1 จะพบว่าวรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* และพระคัมภีร์ไบเบิลมีทั้งส่วนที่คล้ายและส่วนที่แตกต่างกัน กล่าวคือวรรณกรรมชุดนี้มีการนำเสนอแนวคิดการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์เช่นเดียวกับพระคัมภีร์ไบเบิล แต่วรรณกรรมไม่ได้สะท้อนให้เห็นเพียงการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ที่นำมาซึ่งการใช้ความรุนแรง หรือการกีดกันอย่างสิ้นเชิง วรรณกรรมได้นำแนวคิดการกีดกันและการอ้างข้อความจากพระคัมภีร์ไบเบิลมาตีความและนำเสนอใหม่ เพื่อแสดงให้เห็นการตอบโต้แนวคิดการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์เพื่อให้เกิดสันติในสังคม

3.1.2 การกีดกันด้านชนชั้น

นอกจากนี้วรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* เผยให้เห็นปัญหาการกีดกันด้านชนชั้นผ่านเผ่าพันธุ์ในฐานะตัวแทนของกลุ่มคนแต่ละชนชั้นในสังคม ได้นำเสนอให้เห็นการแบ่งแยกชนชั้นในอีกมิติหนึ่งผ่านการได้รับมรดกทางสายเลือดซึ่งเป็นสิ่งกำหนดตัวตนและจุดยืนในสังคมมาตั้งแต่กำเนิด ซึ่งเป็นการแบ่งชนชั้นแบบดั้งเดิมและปัจจุบันยังคงมีอยู่ ซึ่ง “ชนชั้น” ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะหมายถึงการใช้อำนาจของกลุ่มคนในวรรณกรรมที่มีระดับชั้นทางสังคมสูงกว่าที่แสดงอำนาจความไม่ชอบธรรมต่อกลุ่มคนที่อยู่ในระดับชั้นต่ำกว่า ระดับชั้นทางสังคมอาจเป็นเรื่องปกติ แต่การใช้อำนาจกีดกันกดขี่หรือบีบบังคับ คนที่มีระดับชั้นต่ำกว่านับเป็นสิ่งที่ไม่ยุติธรรม เพราะแสดงให้เห็นการกีดกันและความไม่เท่าเทียมกันในสังคม

ระดับชั้นทางสังคมที่ไม่เสมอภาคมีปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลดังที่จะเห็นได้ว่า ผู้ปกครองหลายคนใช้อำนาจในฐานะของตนในทางที่ไม่ยุติธรรม กดขี่ หรือบีบบังคับให้ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ขัดต่อความต้องการของผู้ที่อยู่ในฐานะต่ำกว่า ยกตัวอย่างจากกรณีของคนอิสราเอลที่ขับไล่ชาวเมืองออก

²³ Ibid, p. 632.

จากเมืองและเข้ายึดครองแผ่นดินนั้น หากชาวเมืองคนใดยังอาศัยอยู่จะถูกกดขี่ให้กลายเป็นผู้ใช้แรงงานทั้งที่แผ่นดินนั้นเป็นแผ่นดินของพวกเขามาก่อนซึ่งปรากฏในพระคัมภีร์เล่ม Judges ดังนี้

1:30 Zebulun did not drive out the inhabitants of Kitron, or the inhabitants of Nahalol, so the Canaanites lived among them, but became subject to forced labor. 1: 33 Naphtali did not drive out the inhabitants of Beth-shemesh, or the inhabitants of Beth-anath, so they lived among the Canaanites, the inhabitants of the land. Nevertheless, the inhabitants of Beth-shemesh and of Beth-anath became subject to forced labor for them. 1: 35 The Amorites persisted in dwelling in Mount Heres, in Aijalon, and in Shaalbim, but the hand of the house of Joseph rested heavily on them, and they became subject to forced labor.²⁴

นอกจากนี้ยังปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลเล่ม 1 Samuel ซึ่งกล่าวถึงประชาชนที่ผ่านสงครามมาอย่างเหน็ดเหนื่อย แต่กษัตริย์ซาอูลมีคำสั่งห้ามรับประทานสิ่งใดจนกว่าจะได้รับชัยชนะ แม้ว่าประชาชนจะหิวเพียงใดก็ตามและยังข่มขู่ว่าจะสาปแช่งคนที่ละเมิดคำสั่ง ซึ่งการบังคับเช่นนี้เป็นการกระทำที่ไม่สมเหตุสมผลและเป็นการใช้อำนาจในทางที่มีชอบ แสดงถึงการกดขี่ประชาชนที่อยู่ในฐานะต่ำกว่า ทำให้ประชาชนไม่ได้รับความยุติธรรม จนเมื่อรบชนะประชาชนจึงกินเนื้อสัตว์ทั้งที่ยังมีเลือดติดอยู่ด้วยความหิว แต่การกินเนื้อสัตว์ที่มีเลือดติดอยู่นั้นเป็นการทำบาป

14: 24 And the men of Israel had been hard pressed that day, so Saul had laid an oath on the people, saying, “Cursed be the man who eats food until it is evening and I am avenged on my enemies.” So none of the people had tasted food. 14: 25 Now when all the people came to the forest, behold, there was

²⁴ The Holy Bible: English Standard Version, pp. 200-201.

honey on the ground. 14: 26 And when the people entered the forest, behold, the honey was dropping, but no one put his hand to his mouth, for the people feared the oath. 14: 32 The people pounced on the spoil and took sheep and oxen and calves and slaughtered them on the ground. And the people ate them with the blood.²⁵

จากข้อความจะพบว่าประชาชนถูกบังคับไม่ให้รับประทานอาหาร สุดท้ายเพราะความหิวบีบบังคับให้รับประทานจนลิ้มรสของตนเองไป หรือการที่ซาอูลสั่งฆ่าปุโรหิตด้วยเหตุที่ไม่พอใจ แม้ว่าทหารจะไม่เห็นด้วยแต่ก็ไม่อาจขัดคำสั่งได้ ซึ่งทำให้เห็นว่าซาอูลเป็นกษัตริย์ที่ใช้อำนาจในทางที่ผิดและไม่มีเหตุผลซึ่งปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลเล่ม 1 Samuel ดังนี้

22: 17 And the king said to the guard who stood about him, “Turn and kill the priests of the LORD, because their hand also is with David, and they knew that he fled and did not disclose it to me.” But the servants of the king would not put out their hand to strike the priests of the LORD 22: 18 Then the king said to Doeg, “You turn and strike the priests.” And Doeg the Edomite turned and struck down the priests, and he killed on that day eighty-five persons who wore the linen ephod.²⁶

หรือใน 2 Samuel ที่กษัตริย์ดาวิดเป็นชู้กับนางบัทเชบาซึ่งมีสามีอยู่แล้ว เมื่อนางตั้งครรภ์จึงใช้อำนาจการเป็นกษัตริย์กำจัดปุโรหิตสามีของบัทเชบาโดยการส่งไปให้พวกโมอับฆ่า ซึ่งเป็นการใช้อำนาจทางระดับชั้นในทางที่มีชอบ ดังที่ปรากฏในข้อความ “11: 14 In the morning David wrote a letter to Joab and sent it by the hand of Uriah. 11: 15 In the letter he wrote, “Set Uriah in

²⁵ Ibid, p. 236.

²⁶ Ibid, p. 245.

the forefront of the hardest fighting, and then draw back from him, that he may be struck down, and die.”²⁷ จากข้อความที่ปรากฏนี้จะพบว่ากษัตริย์ดาวิดใช้อำนาจในฐานะกษัตริย์อย่างไม่ยุติธรรมต่อยูโรอาห์ เพราะเป็นการตั้งใจส่งยูโรอาห์ไปรบในสถานที่ที่คิดว่าเขาจะต้องตาย เพื่อให้ได้ภรรยาของเขามาครอบครอง

The Mortal Instruments ใช้ระดับชั้นทางสังคม เช่น หัวหน้ากับลูกน้อง ผู้ปกครองกับผู้ถูกปกครอง เพื่อแสดงให้เห็นถึงความไม่ชอบธรรมในการใช้อำนาจเช่นกัน ซึ่งไม่เพียงนำเสนอการกีดกันชนชั้นระหว่างเผ่าพันธุ์เท่านั้น แต่พบว่าแม้ในเผ่าพันธุ์เดียวกันก็ยังมี ความไม่เท่าเทียมกัน ดังที่จะเห็นได้จากทุกเผ่าพันธุ์มีการแบ่งชนชั้นกันอย่างชัดเจน เริ่มจากเผ่าพันธุ์มนุษย์ที่มีระดับชั้นหรือสถานภาพไม่เท่าเทียมกัน สามารถแบ่งเป็นระดับชั้นได้ 3 ระดับชั้น คือ นักล่าเงาตระกูลเก่าแก่เป็นชนชั้นสูง นักล่าเงาทั่วไปเป็นชนชั้นกลาง และมนุษย์ธรรมดาเป็นชนชั้นล่าง ดังนั้นนักล่าเงาตระกูลเก่าแก่จึงมีอภิสิทธิ์มากกว่านักล่าเงาทั่วไปที่ไม่ได้สืบเชื้อสายมาจากตระกูลเก่าแก่ร้ายวย เช่น ฮอดจ์ เขาเป็นนักล่าเงาธรรมดาคนหนึ่งไม่ใช่คนในตระกูลเก่า เขาเข้าร่วมขุมกำลังกับวาเลนไทน์แต่เมื่อถูกจับได้ ฮอดจ์ถูกลงโทษหนักกว่าคนอื่นคือถูกสาปให้อยู่แต่ในสถาบันนักล่าเงาไม่มีสิทธิ์ออกมาข้างนอก ต่างจากนักล่าเงาคนอื่นที่ทำความผิดเดียวกันแต่ยังใช้ชีวิตปกติได้ เพราะมีเส้นสายในภาคี ยกตัวอย่างจากที่ผู้ประพันธ์บรรยายดังนี้

Michael, wracked with grief over the loss of his wife, had hidden himself away at his country estate with his young son. The Clave had punished the other three with exile: They were leaving for New York, to run the Institute there. The Lightwoods, who had connections to the highest families in the Clave, got off with a far lighter sentence than Hodge. A curse had been laid on him: He would go with them, but if ever he were to leave the hallowed ground of the Institute, he would be

²⁷ Ibid, p. 262.

instantly slain. He was devoting himself to his studies, they said, and would make a fine tutor for their children.²⁸

จากข้อความที่ยกมานี้แสดงให้เห็นว่า สายเลือดเก่าแก่เท่านั้นที่จะได้รับอภิสิทธิ์เหนือคนอื่น เป็นเหตุผลให้ครอบครัวโลด์วูดไม่ต้องโดนคำสาปเหมือนฮอดจ์ พวกเขาสามารถออกไปข้างนอกได้ตามปกติ หรือกลับไปยังเมืองแก้วบ้านเกิดของตนได้ ผิดกับฮอดจ์ที่ทำได้เพียงโยยหาบ้านเกิดและตัวตนของตัวเองเท่านั้น เพราะการอาศัยอยู่แต่ในสถาบัน ไม่สามารถแม้จะยื่นแขนออกไปนอกหน้าต่างได้ ในสายตาของฮอดจ์ไม่ต่างจากกรงขังอิสรภาพซึ่งสิ่งนี้เกิดขึ้น เพราะเขามาจากครอบครัวธรรมดาและไม่มีความสัมพันธ์กับตระกูลชนชั้นสูงที่จะสามารถช่วยเขาได้ทั้งที่ความผิดมีเท่าๆกับคนอื่นในชุมก้าง เหตุการณ์นี้จึงแสดงให้เห็นความอยุติธรรมในสังคมที่ให้อภิสิทธิ์ทางสายเลือดและบุคคลที่มีระดับชั้นทางสังคมสูงกว่า ดังนั้นสิ่งที่ตัวละครฮอดจ์ได้รับการลงโทษมากกว่าคนอื่นจึงเป็นการตอกย้ำให้เห็นถึงความไม่ปกติของระดับชั้นในสังคมที่ผู้มีชนชั้นสูงกว่ากระทำต่อชนชั้นด้อยกว่าอย่างไม่ยุติธรรม

ระดับชนชั้นล่างสุดในบรรดามนุษย์คือสามัญชน คนธรรมดาที่ไม่รู้เรื่องโลกนักล้าเงา นักล้าเงาจึงมองสามัญชนเป็นเสมือนผู้ถูกปกครองและต้องได้รับการปกป้องเพราะมีลักษณะอ่อนแอ ไม่แข็งแรงและฉลาดเท่ามนุษย์ที่เป็นนักล้าเงา เห็นได้จากการที่วาเลนไทน์ดูถูกการศึกษาของสามัญชน “I forget how regrettably lax mundane education is,” Valentine said.²⁹ หรือตอนที่เจซพูดกับคนขับแท็กซี่ว่า “Turn left! Left! I said to take Broadway, you brain-dead moron!”³⁰ คำพูดเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงการดูถูกคนสามัญชน ตัวละครแสดงให้เห็นสถานะของคนขับแท็กซี่ว่าเป็นชนชั้นที่ด้อยกว่าเพราะเป็นเพียงผู้รับจ้าง ทว่าการเป็นผู้รับจ้างไม่ได้หมายถึงลูกค้าจะสามารถพูดจาถูกอย่างไรก็ได้ หรือจะเห็นได้จากสามัญชนที่รู้สึกถึงความด้อยค่าของตนเองเช่นที่ไซมอนต้องการออกจากสถาบันนักล้าเงา ในขณะที่เขายังเป็นมนุษย์อยู่โดยกล่าวว่า “I've been here too long, I think. Mundanes like me don't belong in a place like this.”³¹ คำพูดของไซมอนแสดงให้เห็น

²⁸ Clare, *City of Bones*, pp. 422-423.

²⁹ Clare, *City of Ashes*, p. 416.

³⁰ Clare, *City of Bones*, p. 204.

³¹ *Ibid*, p. 338.

เห็นถึงการยอมรับว่าตนเองด้อยกว่าซึ่งเป็นความคิดที่นักล่าเงาส่งสร้างขึ้นและทำให้เขารู้สึกเช่นนั้น สามัญชนจึงอยู่ในฐานะของผู้ถูกปกครอง ไม่เคยรับรู้ว่ามีโลกมีเผ่าพันธุ์อื่นและได้รับความคุ้มครองจากนักล่าเงาโดยไม่รู้ตัว

มิใช่เพียงกลุ่มนักล่าเงาเท่านั้นที่มีการแบ่งชนชั้นในเผ่าพันธุ์เดียวกัน จากวรรณกรรมจะพบว่า เผ่าพันธุ์ชาวบาดาลก็มีการแบ่งระดับของผู้ปกครองหรือหัวหน้ากลุ่มและผู้ถูกปกครองหรือสมาชิกในกลุ่มที่ต้องทำตามคำสั่งหัวหน้าอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เช่นกัน ผู้วิจัยขอยกตัวอย่างกรณีการกีดกันด้านชนชั้นในเผ่าพันธุ์เดียวกันที่เกิดจากการใช้อำนาจอย่างไม่ยุติธรรมจากฝูงหมาป่าที่ต้องมีหัวหน้าและรองหัวหน้าคอยออกคำสั่งและลูกน้องต้องจงรักภักดีทำตามคำสั่งของหัวหน้าเสมอ เห็นได้จากเหตุการณ์ที่ลูเซียมนำฝูงออกไปช่วยโจเซลิน

Alaric's growling voice was flat. "You are the pack leader. I am your second now that Gretel is dead. It would not be right to let you go alone."

"I--" Luke looked at Clary, and then back out at the field in front of the hospital. "I need you out here, Alaric. I'm sorry. That's an order." Alaric's eyes flashed resentfully, but he stepped aside. [...]³²

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จากคำสั่งของหัวหน้าอลาริก (Alaric) ต้องทำตามคำสั่งอย่างเลี่ยงไม่ได้ แม้จะไม่เห็นด้วยแต่เขาไม่ได้อยู่ในระดับเดียวกับลูเซียน อลาริกถูกบังคับจากสถานะเป็นลูกน้องจึงต้องทำตามคำสั่งโดยไม่มีอิสระในการโต้แย้ง ทำให้ไม่เป็นตัวของตัวเอง อีกทั้งฝูงหมาหลายคนต้องมาตายขณะบุกเข้าไปช่วยโจเซลินทั้งที่ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องใดด้วย แต่ต้องทำเพราะจำฝูงสั่ง จากข้อความที่ยกมานี้เผยให้เห็นว่าสิ่งมีชีวิตแม้จะอยู่ในชนชาติหรือเผ่าพันธุ์เดียวกันก็ยังมีกรีกกันด้านชนชั้น ซึ่งวรรณกรรมได้วิจารณ์ให้เห็นว่าการกีดกันด้านชนชั้นแสดงให้เห็นความไม่ยุติธรรมในสังคม

³² Ibid, p. 444.

เผ่าพันธุ์ปีศาจเองก็มีการแบ่งชนชั้นเช่นกันโดยแบ่งเป็นเจ้าผู้ปกครองซึ่งเป็นปีศาจที่มีพลังอำนาจสูง เช่น ลิลิธหรืออัสโมเดียส ดังที่ปรากฏในวรรณกรรม “Asmodeus is the one of the Greater Demons of the abysses between world” [...] “Like Abaddon?” Simon inquired. “He was a Greater Demon.” “Far more powerful than that. Asmodeus is a Prince of Hell—there are nine of them.”³³ ดังบทสนทนาที่แสดงให้เห็นถึงลำดับชั้นของปีศาจที่ไม่เท่าเทียมกัน ปีศาจไม่ได้แข็งแกร่งหรือมีพลังมากทุกตัว แต่มีการแบ่งชนชั้นเป็นเจ้าชายของโลก ปีศาจและลูกน้องซึ่งมีพลังน้อยกว่า ตายง่ายกว่า ซึ่งส่วนใหญ่คือปีศาจที่นักล่าเงาสามารถจัดการได้ วรรณกรรมนำเสนอการกีดกันทางชนชั้นในเผ่าพันธุ์ปีศาจผ่านการนำเสนอที่ทำให้เห็นภาพความเหลื่อมล้ำและความไม่เท่าเทียมกัน ขณะที่เจ้าปีศาจมีพลังอำนาจมากมียศเป็นเจ้าชายเจ้าหญิงหรือผู้ปกครอง สามารถแปลงกายเป็นมนุษย์ เข้าออกดินแดนนรกได้อย่างอิสระ อาศัยอยู่ในเขตบริเวณที่ดี ต่างจากปีศาจที่อยู่ในฐานะผู้ด้อยกว่า เป็นเพียงสมุนรับใช้ทั่วไปที่ต้องอาศัยอยู่ตามถ้ำหากินท่ามกลางอากาศร้อนระอุของดินแดนนรก ยื้อแย่งเหยื่อกันกินเพื่อเอาชีวิตรอด

จากที่กล่าวมานี้ทำให้เห็นว่าวรรณกรรมเรื่อง *The Mortal Instruments* สะท้อนให้เห็นเรื่องราวและความคิดต่างของผู้ประพันธ์ ที่พยายามนำเสนอแนวคิดความเสมอภาคในวรรณกรรมชุดนี้ เพื่อตอบโต้แนวคิดการกีดกันด้านชนชั้น ซึ่งพระคัมภีร์ไบเบิลอาจเสนอให้เห็นว่าเป็นเรื่องปกติ แต่ผู้ประพันธ์ต้องการนำเสนอให้เห็นว่าการกีดกันเช่นนี้ไม่ปกติ แต่เป็นการกระทำที่รุนแรง และก่อให้เกิดความเสียหาย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

3.2 การกีดกันทางเพศ

3.2.1 อำนาจที่เหนือกว่าของสตรีเพศและอำนาจที่ถูกกดทอนของบุรุษเพศ

นอกจากการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์และชนชั้นแล้ว แนวคิดการกีดกันอีกประการหนึ่งที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลคือการกีดกันทางเพศ ซึ่งในพระคัมภีร์ไบเบิลนำเสนอการปกครองแบบปิตาธิปไตย อำนาจการปกครองจึงขึ้นอยู่กับเพศชาย โดยพระคัมภีร์ไบเบิลให้ภาพผู้ชายในฐานะผู้นำ เช่น โมเสส เป็นผู้นำชาวอิสราเอลออกจากอียิปต์ กษัตริย์ดาวิดที่ได้รับการแต่งตั้งจากพระเจ้า เป็นต้น ขณะที่

³³ Clare, *City of Heavenly Fire*, p. 430.

ผู้หญิงส่วนใหญ่เป็นผู้ตาม³⁴ เนื่องจากพระคัมภีร์ไบเบิลได้กล่าวเกี่ยวกับการกำเนิดของผู้หญิงว่า พระเจ้าตั้งกระดูกซี่โครงของมนุษย์เพศชายออกมาสร้างเป็นมนุษย์เพศหญิง หมายความว่าครั้งหนึ่ง เพศหญิงเคยเป็นส่วนหนึ่งของเพศชาย ถ้าวัดว่าเพศหญิงเป็นสมบัติของเพศชาย ผู้ชายจึงมีสิทธิ์ในตัว ผู้หญิงในฐานะเจ้าของทำให้ผู้หญิงตกอยู่ใต้อำนาจผู้ชาย ต้องเชื่อฟังและทำตามคำสั่งอย่างซัดมิดได้ จึงมีสถานะที่ต่ำกว่าเพศชาย

ดังนั้นจะเห็นว่าภาพรวมของผู้หญิงที่ดีที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลมักเป็นผู้หญิงที่เชื่อฟัง และศรัทธาในพระเจ้า เช่น รูธ ที่จงรักภักดีต่อแม่สามีแม่สามีของเธอจะเสียชีวิตแล้ว แต่เธอยังคงเชื่อฟังแม่สามีเสมอ และยังมีศรัทธาในพระเจ้า ส่วนผู้หญิงที่ทำผิดจารีต เช่น คำประเวณีหรือ ชักชวนให้ผู้ชายไปนับถือพระเจ้าอื่นจะถูกมองเป็นผู้หญิงที่ชั่วร้าย แต่ไม่ว่าอย่างไรก็ตาม ภาพผู้หญิงที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลทั้งสองลักษณะต่างก็เป็นผู้หญิงที่ต้องอยู่ภายใต้อำนาจผู้ชายและมีมลทินมากกว่า ดังนั้นจะพบว่า มีการกล่าวถึงการเป็นมลทินของผู้หญิง เช่น หญิงที่คลอดบุตร ดังที่ปรากฏใน Leviticus 12 ดังนี้

Purification After Childbirth

12: 1 And the LORD spoke to Moses, saying, 12: 2 “Speak to the people of Israel, saying, If a woman conceives and bears a male child, then she shall be unclean seven days. As at the time of her menstruation, she shall be unclean. [...] 12: 4 Then she shall continue for thirty - three days in the blood of her purifying. She shall not touch anything holy, nor come into the sanctuary, until the days of her purifying are completed. 12: 5 But if she bears a female child, then she shall be unclean two weeks, as

³⁴ จากพระคัมภีร์ไบเบิลพบว่าผู้หญิงส่วนใหญ่อยู่ในฐานะผู้ตาม แต่อย่างไรก็ตามมีผู้หญิงที่มีได้เกรงกลัวต่ออำนาจของผู้ชายเช่นกัน เช่น กรณีของพระราชธิดาของฟาโรห์แห่งอียิปต์ที่รับโมเสสเป็นลูกบุตรธรรม แม้จะทราบว่าเป็นชาวฮีบรู ซึ่งตามคำสั่งของฟาโรห์เด็กชายชาวฮีบรูที่เกิดให้เข้าไปทิ้งในแม่น้ำเพื่อไม่ให้ชาวฮีบรูได้สืบทอดชาติพันธุ์ จากกรณีนี้เห็นได้ว่าพระราชธิดาของฟาโรห์มิได้เกรงกลัวต่ออำนาจของบิดา แต่มีความกล้าในการต่อต้านคำสั่งบิดา ซึ่งกรณีเช่นนี้เป็นส่วนน้อยที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิล

in her menstruation. And she shall continue in the blood of her
purifying for sixty - six days.³⁵

จากข้อความในพระคัมภีร์ไบเบิลเห็นได้ว่าการคลอดบุตรของผู้หญิงเป็นมลทิน ทั้งที่การให้กำเนิดชีวิต เป็นเรื่องที่น่ายินดี เพศหญิงเป็นเพศที่เสียสละและอดทนในการอุ้มท้องและให้กำเนิดบุตรอย่าง ยากลำบากกลับกลายเป็นมลทิน ไม่บริสุทธิ์ ยิ่งหากคลอดลูกเป็นเพศหญิงยังมีมลทินนานขึ้น แสดงให้ เห็นว่าเพศหญิงถูกมองเป็นเพศที่ต่ำต้อย โดยถูกกีดกันออกจากสังคมเพราะต้องแยกอยู่ ห้ามแตะต้อง ของบริสุทธิ์ แนวคิดที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลสะท้อนให้เห็นว่าเพศหญิงถูกกดทับทำให้อยู่ใน สถานะเหมือนเป็นแม่พันธุ์ผลิตผู้สืบทอดเชื้อสายให้แก่ชายเท่านั้น

นอกจากนี้ในพระคัมภีร์ยังปรากฏว่าผู้ใดที่บนบานต่อพระเจ้า บุคคลนั้นต้องนับว่าเป็นของ พระเจ้า และพระเจ้าให้กำหนดราคาไว้ใน Leviticus ดังนี้ “ผู้ชายที่อายุ 20-26 ปีมีราคาเป็นเงิน 50 เซเชล หากเป็นผู้หญิงมีราคา 30 เซเชล เด็กชายอายุ 5-20 ปี กำหนดราคา 20 เซเชลและผู้หญิง 10 เซเชล เด็กชายอายุ 1 เดือนถึง 5 ปี กำหนดราคา 5 เซเชล ส่วนผู้หญิง 3 เซเชล สุดท้ายบุคคลที่อายุ 60 ปีขึ้นไป ผู้ชายมีค่าเงิน 15 เซเชลและผู้หญิงมีค่า 10 เซเชล”³⁶ การกำหนดราคาในตัวบุคคลเช่นนี้ แสดงให้เห็นถึงความไม่เท่าเทียมกันกับระหว่างเพศชายและเพศหญิงอย่างเห็นได้ชัดว่า ผู้หญิงถูก ลดทอนคุณค่าให้น้อยกว่าผู้ชายเสมอ นอกจากนี้พระคัมภีร์ไบเบิลยังปรากฏข้อความที่สะท้อนให้เห็น ว่าเพศหญิงเปรียบได้กับวัตถุทางเพศดังที่ปรากฏในเล่ม Numbers ดังนี้

Vengeance on Midian

31: 17 Now therefore, kill every male among the little ones, and
kill every woman who has known man by lying with him. 31:
18 But all the girls who have not known a man by lying with
him keep alive for yourselves.³⁷

³⁵ *The Holy Bible: English Standard Version*, p. 90.

³⁶ *Ibid*, pp. 106-107.

³⁷ *Ibid*, p. 139.

ตัวอย่างข้างต้นมาจากพระคัมภีร์ไบเบิลเล่ม Leviticus และ Numbers ซึ่งได้กล่าวถึงการเป็นมลทินของเพศหญิงและการกำหนดราคาระหว่างเพศชายหญิง ทำให้เห็นระบบปีตารีปโตยที่แฝงอยู่ในพระคัมภีร์ไบเบิล เพราะแสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญและคุณค่าแก่เพศชายมากกว่าเพศหญิงเห็นได้ชัดเจนว่า พระคัมภีร์ไบเบิลให้คุณค่ากับเพศชายในฐานะของเพศที่เป็นผู้นำ มีอำนาจ ขณะที่เพศหญิงเป็นผู้ตาม เป็นผู้ถูกปกครองและเป็นเพียงวัตถุทางเพศสำหรับเพศชายดังที่จะเห็นว่าให้เก็บเฉพาะเด็กผู้หญิงที่บริสุทธิ์ไว้สำหรับผู้ชาย

นอกจากภาพรวมของพระคัมภีร์ไบเบิลจะให้ความสำคัญกับผู้ชายมากกว่าผู้หญิงแล้ว ยังมีกฎเกี่ยวกับเรื่องเพศหลายอย่าง เช่น การลงโทษชายหญิงที่ทำผิด ซึ่งเป็นการได้รับโทษที่ต่างกันซึ่งพบในพระคัมภีร์ไบเบิลเล่ม Deuteronomy

22: 13 “If any man takes a wife and goes in to her and then hates her 22: 14 and accuses her of misconduct and brings a bad name upon her, saying, ‘I took this woman, and when I came near her, I did not find in her evidence of virginity,’ 22: 15 then the father of the young woman and her mother shall take and bring out the evidence of her virginity to the elders of the city in the gate. 22: 16 And the father of the young woman shall say to the elders, ‘I gave my daughter to this man to marry, and he hates her; 22: 17 and behold, he has accused her of misconduct, saying, “I did not find in your daughter evidence of virginity.” And yet this is the evidence of my daughter’s virginity.’ And they shall spread the cloak before the elders of the city. 22: 18 Then the elders of that city shall take the man and whip him, 22: 19 and they shall fine him a hundred shekels of silver and give them to the father of the young woman, because he has brought a bad name upon a virgin of Israel. And she shall be his wife. He may not divorce her all his days. 22: 20 But if the thing is true, that evidence of virginity was not found

in the young woman, 22: 21 then they shall bring out the young woman to the door of her father's house, and the men of her city shall stone her to death with stones, because she has done an outrageous thing in Israel by whoring in her father's house. So you shall purge the evil from your midst.³⁸

จากข้อความนี้จะพบว่า เมื่อผู้ชายร้องเรียนว่าผู้หญิงที่แต่งงานด้วยไม่บริสุทธิ์ ฝ่ายพ่อผู้หญิงจะต้องหาหลักฐานมาพิสูจน์ หากพิสูจน์ได้ว่าลูกสาวของเขาบริสุทธิ์จริง ชายผู้เป็นสามีจะถูกลงโทษโดยการปรับเงิน 100 เซเซลและถูกตี แต่หากผู้หญิงเป็นจริงไม่บริสุทธิ์จริงจะถูกปาด้วยหินจนตาย ดังที่กล่าวมานี้จะแสดงให้เห็นถึงบทลงโทษที่ไม่เท่าเทียม ในขณะที่ผู้ชายเกลียดภรรยาหรือไม่ต้องการเธอแล้วสามารถร้องเรียนได้ แต่ไม่ปรากฏว่า ผู้หญิงสามารถร้องเรียนหลังแต่งงานได้ อีกทั้งบทลงโทษของผู้ชายยังน้อยกว่าผู้หญิงมาก คือถูกลงโทษไม่ถึงตาย ในขณะที่เมื่อผู้หญิงทำผิดต้องโดนลงโทษถึงชีวิต ดังนั้นจึงจะเห็นความเหลื่อมล้ำระหว่างผู้ชายและผู้หญิงที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลว่ามีสถานะไม่เท่าเทียมกัน

The Mortal Instruments เป็นวรรณกรรมที่นำเสนอมุมมองเกี่ยวกับชายและหญิงที่ต่างจากแนวคิดที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิล คือวรรณกรรมชุดนี้การตอบโต้แนวคิดอำนาจเพศชายในพระคัมภีร์ไบเบิลโดยแสดงให้เห็นเพศหญิงที่มีคุณค่า มีอำนาจและเป็นผู้นำได้เช่นกันเพื่อเป็นการวิจารณ์แนวคิดที่แฝงอยู่ในพระคัมภีร์ไบเบิล ดังที่จะเห็นว่าวรรณกรรมนำเสนอภาพรวมของตัวละครผู้หญิงให้เป็นผู้หญิงที่เข้มแข็ง มีความคิดเป็นของตนเอง เช่น ตัวละครเอกหญิงซึ่งเป็นฮีโร่ของเรื่องคือ คลารี เพรย์ เป็นตัวดำเนินเรื่อง คลารีเป็นตัวละครหญิงที่มีความคิดและจุดยืนของตนเองอย่างชัดเจน อีกทั้งยังเป็นตัวละครฮีโร่ที่ทำลายปีศาจนำความสงบกลับคืนสังคมในตอนจบ เนื่องจากตัวละครชายอย่างเจซ ไลด์วูด ไม่สามารถควบคุมพลังไฟสวรรค์ได้ เจซจึงกลายเป็นตัวละครฮีโร่รองเท่านั้น ดังที่ผู้ประพันธ์บรรยายไว้ดังนี้

A gift from Ithuriel, she guessed, who had given her so many gifts. The image had rested in her mind until she'd

³⁸ Ibid, p. 164.

needed it. The rune for shaping Heaven's fire. [...] *This weapon could kill Sebastian*, she had said. Jace had been more dubious, careful. He had tried to take it from her, but the light had died in it when he'd touched it. It reacted only to her, the one who had created it. She had agreed that they had to be cautious, in case it didn't work. It seemed the height of hubris to imagine she had trapped holy fire in a weapon, the way that fire had been trapped in the blade of Glorious...³⁹

จากบทบรรยายที่กล่าวมาทำให้เห็นว่าคลารีซึ่งเป็นตัวละครหญิงมีอำนาจในการควบคุมพลังไฟสวรรค์ อันเป็นพรที่ได้รับจากเวทดาแทนตัวละครชายอย่างเจซ โลด์วูดที่มีไฟสวรรค์ในตัวแต่ควบคุมไม่ได้ ทำให้น้ำที่การเป็นผู้นำของตัวละครชายถูกลดบทบาทลง ทำให้คลารีกลายเป็นผู้มีอำนาจและเป็นผู้นำแทน ต่างจากในพระคัมภีร์ไบเบิลที่ผู้นำอิสราเอลได้รับคำสั่งจากพระเจ้าล้วนเป็นชาย การให้ตัวละครหญิงมีอำนาจมากกว่าชายเช่นนี้ อาจเป็นสิ่งที่ผู้ประพันธ์ตั้งใจเขียนขึ้นเพื่อตอบโต้อำนาจเพศชายและแสดงให้เห็นถึงพลังของเพศหญิงที่มีไม่ต่างจากชาย

จากวรรณกรรมชุดนี้ไม่เพียงเห็นแค่ตัวละครเอกหญิงอย่างคลารีมีบทบาทมากกว่าตัวละครชายเท่านั้น ตัวละครรองเพศหญิงตัวอื่นก็แสดงให้เห็นว่ามีลักษณะความเข้มแข็งอยู่ภายใต้ความงดงามแบบหญิงซึ่งแสดงให้เห็นถึงอำนาจของเพศหญิงเช่นเดียวกัน เช่น ตัวละครอิซาเบล โลด์วูด (Isabelle Lightwood) ดังที่คลารีได้บรรยายภาพของอิซาเบลไว้ว่า

There was a small wooden gazebo built out over the water; Isabelle was sitting in it, staring out across the lake. She looked like a princess in a fairy tale, waiting at the top of her tower for someone to ride up and rescue her. Not that traditional princess behavior was like Isabelle at all.

Isabelle with her whip and boots and knives would chop anyone who tried to pen her up in a tower into pieces,

³⁹ Clare, *City of Heavenly Fire*, pp. 539-540.

build a bridge out of the remains, and walk carelessly to freedom, her hair looking fabulous the *entire time*.⁴⁰

อิซาเบลไม่ใช่ผู้หญิงที่มีแต่ความมั่งคั่งเท่านั้น เธอยังเป็นนักรบที่มีความเข้มแข็งและกล้าหาญทั้งทางกายและจิตใจไม่ต่างจากผู้ชาย สังเกตได้จากการแต่งตัวและลักษณะภายนอกแม้จะดั่งเจ้าหญิงในนิทาน แต่ภายใต้ความมั่งคั่งกลับซ่อนอาวุธไว้พร้อมรับมือกับศัตรูเสมอ อิซาเบลจึงไม่ใช่ตัวละครหญิงตามขนบเสียทีเดียว แต่ฉีกกฎเกณฑ์ละครหญิงตามขนบก้าวสู่ความเป็นหญิงยุคใหม่ที่ทั้งงดงาม สง่า และเข้มแข็ง อิซาเบลจึงเป็นตัวละครนักรบกล้าหาญที่ได้รับการฝึกมาอย่างดีและเก่งที่สุดเมื่อเทียบกับนักรบกล้าหาญวัยเดียวกัน มีความกล้าหาญซึ่งเป็นความเข้มแข็งทางจิตใจมากกว่าเพศชายเสียอีก เช่นเดียวกับแมริส ไลต์วูด มารดาของเธอตั้งชื่อเล็ก ไลต์วูดลูกชายคนโตเล่าผ่านสายตาเขาเมื่อโรเบิร์ต ไลต์วูด (Robert Lightwood) สามียของแมริสเข้ามารายงานสถานการณ์

[...] Robert was looking at Maryse. “The Conclave stands ready,” Robert said. “The boats are waiting at the dock.”

The Inquisitor's hands fluttered around her face. “It's no good,” she said. “There aren't enough of us—we can't possibly—”

Robert ignored her. Instead, he looked at Maryse. “We should go very soon,” he said, and in his tone there was the respect that had been lacking when he had addressed the Inquisitor. [...]

“ [...] From now on, the orders around here are going to come from me.” She smiled grimly. “And the first thing you're going to do is free my son from that accursed Malachi Configuration.”

⁴⁰ Clare, *City of Ashes*, p. 145.

She looked magnificent as she spoke, Alec thought with pride, a true Shadowhunter warrior, every line of her blazing with righteous fury.⁴¹

ดั่งที่ยกตัวอย่างมานี้จะเห็นได้ว่าโรเบิร์ตมีความเกรงใจภรรยามาก อีกทั้งผู้ออกคำสั่งคือแมรีสซึ่งเป็นผู้หญิงไม่ใช่โรเบิร์ตตั้งที่น่าจะเป็น เพราะโดยมากเพศชายมักเป็นเพศที่เป็นผู้นำ แต่ผู้ประพันธ์นำเสนอกลับกันให้แมริสกลายเป็นผู้นำแทนเพื่อสื่อให้เห็นอำนาจของเพศหญิง และจะเห็นได้ว่าโรเบิร์ตสูญเสียอำนาจความเป็นชายในฐานะผู้นำครอบครัวและในฐานะพ่อผู้มีหน้าที่ต้องปกป้องลูก ซึ่งเห็นได้จากบทสนทนา

“Here you go, Mom,” she said. Alec turned and saw his sister in the process of handing the naginata to his mother, who took it and spun it expertly in her grasp.

“Thank you, Isabelle,” Maryse said, and with a movement as swift as any of her daughter's, she lowered the blade so that it pointed directly at the Inquisitor's heart.

Imogen Herondale looked up at Maryse with the blank, shattered eyes of a ruined statue. “Are you going to kill me, Maryse?”⁴²

วรรณกรรมแสดงให้เห็นว่าแมริสรับบทบาทเป็นผู้นำแทนในหลายเรื่อง แม้ว่าอาจมองได้ว่าเป็นลักษณะของอำนาจและการครอบงำที่เพียงเปลี่ยนชั่วคราวอำนาจจากเพศชายมาเป็นเพศหญิง แต่วรรณกรรมเผยให้เห็นว่า เพศหญิงอย่างแมริสต่อสู้และลดทอนอำนาจของโรเบิร์ตจากความเป็นหญิงของตนเองซึ่งในที่นี้คือบทบาทของการเป็นแม่ที่รักลูก ความรักของแม่คือความอ่อนโยนอันเป็นลักษณะอย่างหนึ่งของเพศหญิงเป็นความอ่อนโยนทำให้เกิดความเข้มแข็ง เพราะต้องการปกป้องลูก ความเป็นหญิงของแมริสจึงลดอำนาจของความเป็นพ่ออย่างโรเบิร์ต เพราะแมริสไม่เพียงมีความ

⁴¹ Ibid, pp. 340-341.

⁴² Ibid, p. 340.

สวยงามแบบเพศหญิง ไม่ใช่เป็นเพียงแม่บ้านที่ทำอาหารได้รสชาติดี แต่เธอมีความเข้มแข็งทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีเหตุผลแต่คำพูดยังแฝงอารมณ์ส่วนตัวตามที่สังคมทั่วไปมักให้คำนิยามเพศหญิงว่าเป็นเพศที่ชอบใช้อารมณ์ ดังที่จะเห็นจากที่เธอพูดกับอิมเจน เฮอร์อนเดล (Imogen Herondale) มือปราบซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ระดับสูงด้วยความโกรธดังนี้ “Maryse hissed through her teeth. "Not even close," she said. "We need every Shadowhunter in the city, and right now, that includes you. Get up, Imogen, and get yourself ready for battle.”⁴³ จากการแสดงอาการและคำพูดของแมรี่สแสดงความเป็นหญิงในการใช้อารมณ์พูดกับอิมเจน เพราะเห็นได้ชัดว่าเธอไม่พอใจ แต่พยายามสงบสติอารมณ์ไว้ เพราะตระหนักได้ว่ากำลังอยู่ในสถานการณ์ฉุกเฉินและสิ่งสำคัญตอนนี้คือความสามัคคีของนักล้าเงา นอกจากนี้แมรี่สยังแสดงการมีเหตุผลของตัวเอง เพราะแม้อิมเจนจะทำความผิด แต่เธอไม่ได้อยู่ในฐานะที่จะลงโทษอิมเจนตามอำเภอใจ แมรี่สไม่ใช้ความโกรธที่อิมเจนซิงเจชลูกชายบุญธรรมของเธอและยึดอำนาจการดูแลสถาบันโดยพลการเป็นข้ออ้างในการทำร้ายมือปราบ แต่เธอมีสติและมีเหตุผลรู้ว่าสิ่งสำคัญตอนนี้คืออันตรายจากวาเลนไทน์ ในขณะที่โรเบิร์ตไม่แสดงความเป็นชายออกมาเลยแม้แต่หน่อย เขาทำเพียงรายงานสถานการณ์และรอรับคำสั่งจากภรรยาเท่านั้น

อีกกลุ่มตัวละครคือ ภคินีเหล็กและภราดาวิเวกเป็นกลุ่มตัวละครที่ทำให้เห็นได้ชัดว่าผู้ประพันธ์ต้องการแสดงให้เห็นความแข็งแกร่งของเพศหญิง ขณะที่ภราดาวิเวกทำหน้าที่เป็นแพทย์รักษาและดูแลเมืองกระดุกสุสานและห้องสมุดของนักล้าเงา ภคินีเหล็กอาศัยอยู่ในป้อมอะดามัสที่ห่างไกลผู้คนและเป็นผู้ทำหน้าที่สร้างอาวุธต่าง ๆ ให้นักล้าเงา อีกทั้งจะพบว่าเมืองกระดุกที่ได้รับการคุ้มครองจากภราดาวิเวกถูกวาเลนไลน์บุกเข้าไปเผาและฆ่าภราดาไปจำนวนมากเพื่อชิงดาบมรตัย แต่ขณะที่เซบาสเตียนไม่สามารถบุกเข้าป้อมของภคินีเหล็กได้ และเมื่อภคินีเหล็กปรากฏตัวเซบาสเตียนจำต้องล่าถอยกลับไปขณะต่อสู้กับเจซดังที่จะเห็นได้จากตัวอย่าง

[...] Women, gowned in white like Greek oracles, their eyes leaping orange flames. Their faces were tattooed with mark, as

⁴³ Ibid, p. 340.

delicate and winding as vine. They were beautiful and terrible.

They were Iron Sisters.

Each of them held a sword of adamas, point—down.

They were silent, their mouths set in grim lines. [...]

“ [...] the heavenly fire calls us, and we come. Move away from Jace Lightwood, Valentine’s son. Harm him again, and we destroy you.”

“You did not know to fear the heavenly fire. Now you do.” Said Cleophas. “Time to retreat, boy.”

The tip of the Mogenstern sword lowered toward Jace—lowered - and with a cry of Sabastian lunged forward. The sword whistled past Jace and buried itself in the earth.⁴⁴

จากเหตุการณ์ในฉากนี้จะเห็นว่า ผู้ประพันธ์นำเสนอภาพผู้หญิงที่สวยงามและน่าเกรงขาม อีกทั้งยังเป็นผู้ขับไล่เซบาสเตียน ซึ่งปกติคิโนเหล็กจะเก็บตัวอยู่ในป้อมอะดามัส แต่เมื่อไฟสวรรค์เรียกพวกเขาออกมาปกป้องเจซ ในขณะที่ยุทธาธาวิเวกที่ร่วมต่อสู้อยู่ในเหตุการณ์นั้นไม่สามารถคลี่คลายสถานการณ์ได้ ทว่าคิโนเหล็กใช้เพียงคำพูดไม่ได้ใช้กำลัง เซบาสเตียนต้องถอยกลับไป ทำให้เห็นอำนาจของเพศหญิงผ่านเสียงและคำพูดโดยไม่ต้องใช้กำลัง จึงเห็นได้ว่าสตรีในวรรณกรรมชุดนี้แสดงให้เห็นถึงอำนาจที่เหนือกว่าของสตรีเพศและอำนาจที่ถูกกดทอนของบุรุษเพศ

ดังนั้นวรรณกรรมชุดนี้แสดงให้เห็นว่าเพศหญิงมีอำนาจ ความเข้มแข็งและความเป็นผู้นำเหนือกว่าผ่านความสง่างามแบบเพศหญิงได้อย่างชัดเจน โดยการใช้ลักษณะความเป็นหญิงที่มีความละเอียด รอบคอบ และพลังของความเป็นแม่ในการแสดงอำนาจ เพื่อให้เห็นความเท่าเทียมกันของเพศหญิงและเพศชายและลดความเหลื่อมล้ำระหว่างเพศหญิงและเพศชายและย้ำให้เห็นความไม่เท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิง ซึ่งเป็นแนวคิดที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลอย่างชัดเจน เพราะเพศ

⁴⁴ Clare, *City of Heavenly Fire*, p. 169.

หญิงเป็นผู้ถูกปกครองเสมอ *The Mortal Instruments* ได้ใช้ภาพความหญิงในการวิจารณ์แนวคิดชายเป็นใหญ่ในพระคัมภีร์ไบเบิลและนำเสนอให้เห็นถึงบทบาทของสตรีในการก้าวขึ้นมาเป็นส่วนหนึ่งของสังคมอย่างเท่าเทียม

3.2.2 เพศที่สาม: เพศที่ไม่ได้รับการยอมรับในสังคม

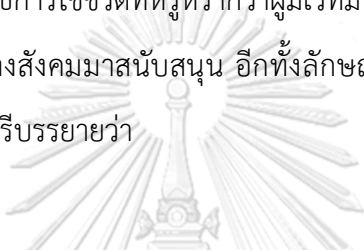
นอกจาก *The Mortal Instruments* จะนำเสนอการกีดกันระหว่างเพศหญิงและชายแล้ววรรณกรรมชุดนี้ยังได้นำเสนอการแบ่งแยกและการไม่ยอมรับความหลากหลายทางเพศเพื่อวิจารณ์แนวคิดเรื่องเพศที่สามที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิล เช่น การห้ามใส่เสื้อผ้าไม่ตรงกับเพศดังที่ปรากฏใน Deuteronomy 22:5 “A woman shall not wear a man’s garment, nor shall a man put on a woman’s cloak, for whoever does these things is an abomination to the LORD your God.”⁴⁵ จากกฎข้อนี้ทำให้เห็นว่า แนวคิดที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลเกี่ยวกับเรื่องเพศนั้น มีการแบ่งเพศเป็นเพียงเพศชายและเพศหญิงเท่านั้น ซึ่งอาจจะเป็นไปตามอุดมการณ์ทางสังคมที่ต้องมีการผลิตทายาทสืบทอดสายเลือดต่อไป ดังนั้นผู้ที่ระบุเพศไม่ได้จะไม่สามารถเป็นประชาชนของพระเจ้าได้ Deuteronomy 23: 1 “No one whose testicles are crushed or whose male organ is cut off shall enter the assembly of the LORD.”⁴⁶ ข้อความนี้ที่กล่าวถึงผู้ชายที่ถูกตอนหรือถูกตัดอวัยวะเพศห้ามเข้าเป็นประชากรของพระเจ้า จากตัวอย่างนี้ทำให้เห็นการกีดกันทางเพศอย่างชัดเจน

จากที่กล่าวมาจะพบว่าภาพรวมของเพศที่สามหรือบุคคลที่ประพัติตนไม่ตรงกับเพศสภาพของตนเองจะไม่ได้รับการยอมรับ อาจเป็นเพราะความไม่คุ้นเคยกับลักษณะการกระทำทางเพศที่แตกต่าง เพราะคุ้นเคยกับการที่สังคมมีเพียงเพศชายและเพศหญิงเท่านั้น ทำให้ผู้ที่มีพฤติกรรมต่างถูกมองว่าแปลกไปจากธรรมชาติของสังคม ดังนั้นแม้ว่าในปัจจุบันสังคมจะเปิดรับเพศที่สามมากขึ้น แต่ก็ยังไม่อาจกล่าวได้ว่า ความรักของกลุ่มคนรักเพศเดียวกันได้รับการยอมรับจากสังคมอย่างแท้จริง เพราะการรักเพศเดียวกันยังคงไม่ใช่แนวคิดในสังคมกระแสหลัก ตัวตนของคนกลุ่มนี้จึงยังคงถูกกดทับไว้

⁴⁵ *The Holy Bible: English Standard Version*, p. 164.

⁴⁶ *Ibid*, p. 165.

วรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* ได้นำเสนอให้เห็นถึงกลุ่มคนรักเพศเดียวกันที่ไม่ได้รับการยอมรับในสังคมผ่านตัวละครเพศที่สามทั้งชายรักชายและหญิงรักหญิง กลุ่มคนรักเพศเดียวกันแบบชายรักชายคือ แม็กนัส เบน และอเล็ก โลด์วูด แม็กนัส เบน เป็นพอมดชั้นสูงที่มีอายุยืนยาวหลายร้อยปี ผู้ประพันธ์เปิดตัวตัวละครแม็กนัส เบน เป็นพอมดชั้นสูงแห่งบรูคลินมีความสามารถสูงโดยเฉพาะด้านการรักษาและสามารถเลือกรับงานได้ตามใจ ไม่ใช่พอมดแหม่มดทั่วไปที่ต้องออกไปทำงานหรือทำตัวให้กลมกลืนกับสังคมมนุษย์ ดังที่จะเห็นว่าเพศที่สามต้องใช้ฐานะทางสังคมในการเปิดเผยตนเอง เพราะพอมดแหม่มดปกติต้องทำงานปะปนอยู่กับมนุษย์ต่างจากแม็กนัสที่มีอิทธิพลในการรับงานของตนเองรวมถึงวิธีการใช้ชีวิตที่หรูหรากว่าผู้มีเวทมนตร์คนอื่น ทำให้เห็นว่าการเป็นเพศที่สามต้องมีปัจจัยด้านฐานะทางสังคมมาสนับสนุน อีกทั้งลักษณะที่ชัดเจนคือแต่งตัวของแม็กนัสที่มีเอกลักษณ์ส่วนตัวสูง ดังที่คลารีบรรยายว่า

[...] He was wearing canary-yellow pajamas, and on his feet were green slippers with alien faces, complete with springy antennae.⁴⁷

[...] He was wearing a floor - length green silk dressing gown open over a silver mesh shirt and black jeans. A glittering red stone winked in his left ear. [...]⁴⁸

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จากข้อความที่บรรยายการแต่งตัวของตัวละครแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงภาพลักษณ์ที่แตกต่างของกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน เพราะแม็กนัสไม่ได้อยู่ในงานปาร์ตี้ เขาก็มีรสนิยมการแต่งตัวต่างจากคนทั่วไปในสายตาคลารี แต่มุมมองของคลารีไม่ได้แฝงความดูถูกแต่เป็นไปในเชิงชื่นชมในความมั่นใจในตัวเองของแม็กนัส นอกจากนี้เขายังเป็นพอมดเลือดผสมคือเป็นลูกครึ่งผู้มีเวทมนตร์และปีศาจเพราะเป็นลูกของเจ้าชายปีศาจฮัสโมเดียสและตัวละครเป็นอมตะ การเป็นอมตะของตัวละครเชื่อมโยงกับเวลาที่หยุดและวนอยู่กับที่ ไม่มีอดีต ไม่มีอนาคต เพราะเพศที่สามมีชีวิตอยู่กับปัจจุบันเท่านั้น คือไม่สามารถผลิตลูกหลานสืบทอดเผ่าพันธุ์ได้จึงไม่อาจสร้างอนาคตให้แก่สังคมได้ ทำให้แม็กนัสเป็นตัว

⁴⁷ Clare, *City of Lost Souls*, p. 118.

⁴⁸ Clare, *City of Ashes*, pp. 132-133.

ละครที่ปกปิดอดีต ไม่สามารถตอบได้ว่าอนาคตเรื่องความรักของเขากับอเล็ก ซึ่งเป็นคู่รักจะเป็นอย่างไร การที่อเล็กพยายามสืบหาอดีตว่าแท้จริงแล้วแม้กันสเป็นใครและความเป็นอมตะของเขายังทำให้อเล็กหวาดกลัวเพราะรู้สึกว่าจะอนาคตไม่แน่นอน ซึ่งนั่นทำให้ความสัมพันธ์ทั้งสองสั่นคลอน แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของกลุ่มคนรักเพศเดียวกันว่าเป็นความรักที่ไม่ยั่งยืนและไม่มีความเชื่อใจกัน จึงไม่ใช่ความรักในอุดมคติ อันเป็นผลพวงของการแบ่งแยกเพศจากการกำหนดกรอบของสังคมที่ส่งผลมาสู่ความสัมพันธ์ระดับบุคคลทำให้ความสัมพันธ์ของตัวละครรักเพศเดียวกันไม่มั่นคง ทำให้สังคมไม่สนับสนุนความรักเช่นนี้

นอกจากนี้การเป็นเพศที่สามทำให้คนเหล่านี้ไม่กล้าเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงให้สังคมรับรู้ เช่นอเล็กที่ไม่ยอมรับว่าตนเองชอบเพศเดียวกัน เริ่มแรกอเล็กแอบชอบเจซนึ่งชายบุญธรรมแต่ไม่กล้าเปิดเผย เพราะไม่สามารถยอมรับความรู้สึกและสิ่งที่ตนเองเป็นได้ เนื่องจากการรักเพศเดียวกันเป็นสิ่งที่ไม่ถูกยอมรับในสังคมนักล่าเงาซึ่งเปรียบได้กับสังคมในอดีตเช่นเดียวกับแนวคิดที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลจะพบว่า สังคมของคนอิสราเอลในสมัยนั้นยอมรับไม่ได้อย่างยิ่งกับการมีสัมพันธ์ระหว่างชายและชาย เพราะการสมรสกับชายเป็นกฎเฉพาะในพระคัมภีร์ที่ระบุโดยพระเจ้าว่า ห้ามกระทำและผู้ฝ่าฝืนจะได้รับบทลงโทษ ดังที่กล่าวไว้ใน Leviticus เกี่ยวกับการห้ามสมรสกับคนเพศเดียวกัน ดังนี้

Unlawful Sexual Relations

18: 22 You shall not lie with a male as with a woman; it is an abomination.⁴⁹

Punishment for Child Sacrifice

20: 13 If a man lie with a male as with a woman, both of them have committed an abomination; they shall surely be put to death; their blood is upon them.⁵⁰

⁴⁹ *The Holy Bible: English Standard Version*, p. 97.

⁵⁰ *Ibid*, p. 99.

ดังนั้นหากมองว่านักล้าเงาเทียบได้กับชาวอิสราเอล ความรู้สึกของอเล็กถือเป็นสิ่งที่ผิดต่อกฎของพระเจ้า เพราะไม่ใช่เพียงรักกับคนต่างชาติแต่ยังรักเพศเดียวกันด้วย อเล็กจึงพยายามปิดเป็นความลับ และกลัวว่าผู้อื่นจะรู้ เมื่อคลารีจับได้ว่า อเล็กคิดกับน้องชายบุตรธรรมมากกว่าคนในครอบครัว จึงทำให้อเล็กโกรธเป็นเพราะเขาไม่อาจยอมรับสิ่งที่เป็นไปได้ ดังเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้

“You can rant all you want about honor and honesty and how mundanes don't have any of either, but if you were honest, you'd admit this tantrum is just because you're in love with him. It doesn't have anything to do with—”

Alec moved, blindingly fast. A sharp crack resounded through her head. He had shoved her against the wall so hard that the back of her skull had struck the wood paneling. His face was inches from hers, eyes huge and black. “Don't you ever,” he whispered, mouth a blanched line, “ever, say anything like that to him or I'll kill you. I swear on the Angel, I'll kill you.”⁵¹

ในฉากนี้จะเห็นได้ว่า อเล็กไม่สามารถควบคุมอารมณ์ตัวเองได้เพราะความหวาดกลัว ความวิตกกังวล และความตกใจที่คลารีล่วงรู้ตัวตนที่แท้จริงของเขา เพราะการรักเพศเดียวกันไม่เป็นที่ยอมรับในสังคม นักล้าเงา อเล็กจึงไม่สามารถเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงได้ และอีกเหตุการณ์หนึ่งที่อเล็กปฏิเสธสิ่งที่ตัวเองเป็นกับเจซ

“ [...] you are the only warlock we know who happens to be dating a friend of ours.”

For a moment everyone stared at him—Alec in sheer horror, Magnus in astonished anger, and Clary and Simon in

⁵¹ Clare, *City of Bones*, p. 318.

surprise. It was Alec who spoke first, his voice shaking. “Why would you say something like that?”

Jace looked baffled. “Something like what?”

“That I’m dating—that we’re—it’s not true,” Alec said, his voice rising and dropping several octaves as he fought to control it. [...]

“We’re not dating,” Alec said again.⁵²

การปฏิเสธสิ่งที่ตัวเองเป็นหรือต้องการเป็นไม่ใช่นิสัยที่แท้จริงของมนุษย์ เพราะทุกคนล้วนอยากทำตามความปรารถนาของตนเองทั้งนั้น แต่ถูกกฎเกณฑ์ของสังคมครอบงำไว้ ดังนั้นคนในสังคมจึงต้องปฏิเสธสิ่งที่สังคมไม่ยอมรับ พยายามตัดขาดสิ่งเหล่านั้นออกไป โดยเฉพาะกลุ่มคนรักเพศเดียวกันที่ถูกนิยามว่าเป็นรักที่แปลกปลอม ไม่ปกติ คือความเป็นอื่น และเป็นอันตราย ดังนั้นจากสองบทสนทนาที่ยกมานี้จะพบว่าอเล็กย่ำช้า ๆ ว่าเขาไม่ได้เดทกับแม็กนัสยิ่งเป็นการตอกย้ำว่า เพศที่สามไม่อาจยอมรับสิ่งที่ตนเองเป็นได้ในสังคม อเล็กจึงปฏิเสธความสัมพันธ์ของเขาและแม็กนัสในตอนนั้น เนื่องจากสังคมรอบให้เขาต้องเป็นเพศชาย นักร้องเป็นสายเลือดเทวดาที่ต้องสืบทอดสายเลือดต่อไป แต่การรักเพศเดียวกันทำให้ไม่สามารถมีลูกได้ ซึ่งหมายถึงสังคมไม่สามารถดำเนินไปได้ การเป็นหนึ่งในคนรักเพศเดียวกันจึงเป็นสิ่งที่สังคมนักร้องไม่เห็นด้วยและไม่อาจยอมรับได้ โดยเฉพาะผู้ใหญ่รุ่นพ่อแม่ของอเล็ก เขาจึงอยู่ในสถานะที่ไร้ตัวตน

แม้ว่าอเล็กและแม็กนัสจะพบอุปสรรคจากการรักเพศเดียวกัน แต่ในตอนจบของเรื่องทั้งสองคนก็สามารถก้าวผ่านอุปสรรคทั้งเรื่องการไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม อดีตของแม็กนัสและความเป็นอมตะซึ่งเป็นอุปสรรคใหญ่ที่จะทำให้อเล็กและแม็กนัสต้องจากกันในวันหนึ่ง แต่ทั้งคู่ก็พร้อมจะจับมือต่อสู้อุปสรรคนั้นไปด้วยความเข้าใจ ดังที่อเล็กให้คำสัญญาแก่แม็กนัสตั้งในบทสนทนา

“We might not have that much time,” said Alec. “I’ll get old and I’ll die. But I promise I won’t leave you until then. It’s the only promise I *can* make” [...] “Even if it were just days,

⁵² Clare, *City of Ashes*, p. 226.

I would want to spend them all with you. Does that mean anything?”

“Yes,” Magnus said. “It means that from now on we make every day matter.”⁵³

บทสนทนาระหว่างอเล็กกับแม็กนี่สตอกย้าให้เห็นว่าวรรณกรรมกรรมชุดนี้ต้องการนำเสนออุดมการณ์ความรักของกลุ่มคนรักเพศเดียวกันที่มีความมั่นคง จริงใจ ไม่ต่างจากคนรักต่างเพศ เพื่อวิจารณ์แนวคิดในพระคัมภีร์ไบเบิลเรื่องการมีสัมพันธ์ระหว่างชายว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง โดยวรรณกรรมเปิดกว้างให้เห็นถึงอีกมุมมองหนึ่งของความรักที่ก้าวข้ามเรื่องเพศแต่ความรักสามารถเกิดขึ้นได้กับทุกคน

นอกจากนี้ วรรณกรรมยังเสนอกลุ่มคนรักเพศเดียวกันอีกคู่คือเฮเลน แบล็กธอร์นและอลีน เพนฮอลล์ (Aline Penhallow) ซึ่งเป็นคูรักรักหญิงรักหญิงจากที่กล่าวไปข้างต้นแล้วว่าเฮเลนเป็นลูกครึ่งนักล้าเงาและถูกทำให้เธอถูกย้ายไปประจำการที่เกาะในรัสเซียซึ่งห่างไกล หากมองในแง่ของการไม่ยอมรับคนรักเพศเดียวกัน การส่งเฮเลนไปไกลบ้านไม่เพียงเป็นการกีดกันทางชนชั้นในเผ่าพันธุ์เดียวกันเท่านั้น แต่ยังเป็นการกีดกันกลุ่มคนรักเพศเดียวกันออกไปจากสังคม สิ่งที่เกิดกับเฮเลนไม่ต่างจากสิ่งที่เกิดกับอเล็กคือไม่ได้รับการยอมรับ เธอถูกกักไม่ให้อยู่กับน้อง ๆ ซึ่งเป็นคนในครอบครัวของเธอที่เหลืออยู่ เฮเลนถูกผลักออกไปให้อยู่ในที่ที่ห่างไกลและโดดเดี่ยว เพราะกลุ่มคนรักเพศเดียวกันไม่ถูกมองว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมนักล้าเงา หรือพวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของสังคมทั่วไปซึ่งตัวตน ซึ่งเห็นได้จากบทสนทนาที่ยกตัวอย่างดังนี้

“The rest of us have decided that, as Helen is eighteen, at the age where many young Shadowhunters are posted to other Institutes to learn their ways, she will be posted to Wrangel Island to study the wards.”

“For how long?” said Balogh immediately

⁵³ Clare, *City of Heavenly Fire*, p. 625.

“Indefinitely,” said Robert, and Helen sank down into her chair, Aline at her side, her face a mark of grief shock.⁵⁴

จากบทสนทนาจะพบว่า การรักเพศเดียวกันไม่ได้รับการยอมรับในสังคมนักล้าเงา อีกทั้งยังไม่มีสิทธิ์มีเสียงในการโต้แย้งใด ๆ มิใช่เพียงเฮเลนที่ไม่ได้รับการยอมรับ ครอบครัวของอลินก็ไม่ยอมรับในสิ่งที่เธอเป็นเช่นกัน พ่อของอลินเพิกเฉยกับความสัมพันธ์ของลูกสาวที่คบผู้หญิงเหมือนกัน ส่วนแม่มีความกังวลในความสัมพันธ์แบบหญิงรักหญิงเพราะกลัวว่า วันหนึ่งอลินจะต้องเสียใจ ดังนั้น *The Mortal Instruments* จึงแสดงให้เห็นถึงความรักของคนเพศเดียวกันที่จริงจัง เพราะแม่ภาคีซึ่งเป็นตัวแทนของสังคมจะสร้างอุปสรรคให้แก่คู่รักหญิงรักหญิงอย่างเฮเลนและอลินต้องแยกจากกัน แต่ออลินได้พิสูจน์ให้เห็นว่าบทลงโทษนั้นไม่ใช่อุปสรรคความรักระหว่างทั้งสองคน ออลินจึงตัดสินใจย้ายไปอยู่กับเฮเลนเพื่อเป็นกำลังใจให้คนรักของเธอที่ต้องอยู่ในสถานที่ห่างไกลโดดเดี่ยว

อย่างไรก็ตามจะพบว่าตัวละครคนรักเพศเดียวกันถูกนำเสนอในฐานะของลูกครึ่ง ไม่ว่าจะความรักระหว่างชายกับชายหรือหญิงกับหญิง ใครคนหนึ่งต้องไม่ใช่สายเลือดบริสุทธิ์แต่เป็นสายเลือดผสม เช่น แม็กนัสเป็นลูกของเจ้าชายอัสโมเดียสแห่งนรกทำให้เป็นครึ่งพอมดครึ่งปีศาจ หรือเฮเลนเป็นลูกครึ่งนักล้าเงาและภูตซึ่งภูตและสายเลือดระหว่างเทวดาและปีศาจ สื่อให้เห็นว่าการเป็นเพศที่สามเหมือนเป็นส่วนหนึ่งของปีศาจที่ต้องการดิ้นรนหรือถูกล่อลวงออกไปจากค่านิยมอันดีงาม หรือกรอบจารีตประเพณีที่สังคมบอกไว้ เพศที่สามจึงกลายเป็นสัญลักษณ์ของความเลวร้ายที่จะมาทำลายอุดมคติของสังคม เช่นเดียวกับในพระคัมภีร์ไบเบิลที่ปฏิเสธกลุ่มคนรักเพศเดียวกันและลงโทษให้จุดจบของคนรักเพศเดียวกันคือความตาย เพราะเป็นการกระทำที่เป็นบาปขัดต่อคำสั่งสอนของพระเจ้า แต่ท้ายที่สุดวรรณกรรมชุดนี้เสนอการก้าวข้ามความเหลื่อมล้ำทางเพศของกลุ่มคนเพศที่สาม โดยนำเสนอความสัมพันธ์ของกลุ่มคนเหล่านี้ไม่แตกต่างจากคนรักต่างเพศ คนรักเพศเดียวกันที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมและพร้อมที่จะสู้เพื่อให้สังคมยอมรับ ผ่านภาพความสำเร็จของความรักระหว่างคนรักเพศเดียวกันที่กล้าเปิดเผย กล้าแสดงออก ยอมรับสิ่งที่ตัวเองเป็น และพิสูจน์ให้เห็นว่าธรรมเนียมการรักเพศเดียวกันไม่ใช่เรื่องผิดธรรมชาติ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้สังคมเปิดกว้างยอมรับในความแตกต่างและความหลากหลายของมนุษย์

⁵⁴ Ibid, p. 572.

3.3 การกีดกันผ่านพื้นที่

นอกจากการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ ชนชั้น และเพศ วรรณกรรมชุดนี้สะท้อนการกีดกันผ่านพื้นที่ ซึ่งพื้นที่คือสถานที่ที่บ่งบอกหรือแสดงสถานะและตัวตนของผู้อยู่ในพื้นที่นั้น ๆ พื้นที่จึงสัมพันธ์กับตัวตนของผู้อาศัยเพราะสามารถเป็นส่วนหนึ่งที่สร้างตัวตนหรือลักษณะของบุคคลได้ ดังนั้นเราอาจนิยามลักษณะบุคคลได้จากพื้นที่ที่เขาอยู่ อีกทั้งการแบ่งแยกพื้นที่ยังเป็นเสมือนเส้นแบ่งเขตแดนระหว่างตัวเรากับสิ่งอื่น

ในพระคัมภีร์ไบเบิลจะเห็นได้ชัดว่าการมีพื้นที่เป็นของตนเองหรือของชนชาติตนเองนั้นมีความสำคัญอย่างมากต่อสภาพจิตใจและการสร้างตัวตนของชาวอิสราเอล เพราะการมีพื้นที่หรือเมืองของตนเองทำให้ชาวอิสราเอลรับรู้ได้ถึงการมีตัวตนมีหลักแหล่งที่มา มีใจคนเร่ร่อน ชาวอิสราเอลจึงต้องออกเดินทางหาพื้นที่ของตนเอง เพราะการอาศัยอยู่ในพื้นที่ของชาวอียิปต์ซึ่งเป็นพื้นที่ของคนอื่นส่งผลให้ชาวอิสราเอลถูกกดขี่ กีดกันและกลายเป็นเพียงทาส แต่กว่าจะสามารถเดินทางไปถึงจุดหมายปลายทางของตนได้นั้น ต้องเดินทางผ่านพื้นที่ของชนชาติอื่น ๆ ซึ่งบางครั้งต้องใช้ความรุนแรงเพื่อผ่านเส้นทางนั้น หากกษัตริย์หรือผู้ปกครองเมืองนั้นไม่ยอมให้ชาวอิสราเอลเดินทางผ่านเมือง เพราะการปล่อยให้ชนชาติอื่นรุกล้ำเข้ามายังพื้นที่ของตนทำให้คนในเมืองรู้สึกถึงภัยคุกคาม ดังที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลเล่ม Numbers

Drive out the Inhabitants

33: 51 “Speak to the people of Israel and say to them, When you pass over the Jordan into the land of Canaan, 33: 52 then you shall drive out all the inhabitants of the land from before you and destroy all their figured stones and destroy all their metal images and demolish all their high places. 33: 53 And you shall take possession of the land and settle in it, for I have given the land to you to possess it. 33: 54 You must distribute the land among the clans by sacred lot and in proportion to their size. A larger portion of land will be allotted to each of the larger clans, and a smaller portion will be allotted to each of

the smaller clans. The decision of the sacred lot is final. In this way, the portions of land will be divided among your ancestral tribes. 33: 55 But if you do not drive out the inhabitants of the land from before you, then those of them whom you let remain shall be as barbs in your eyes and thorns in your sides, and they shall trouble you in the land where you dwell.⁵⁵

จากข้อความนี้พบว่า พระเจ้าอนุญาตให้ชาวอิสราเอลยึดครองคานาอันและขับไล่ชาวคานาอันออกจากพื้นที่ นอกจากนี้ยังพบข้อความที่พระเจ้าทำลายชาติอื่นและยกดินแดนให้อิสราเอลครอบครองเสมือนเป็นการมอบพื้นที่ทางจิตใจให้ชาวอิสราเอลไม่รู้สึกลัวว่าตนเองไม่มีแผ่นดิน ดังที่จะเห็นในพระคัมภีร์ไบเบิลเล่ม Deuteronomy 19: 1 “When the LORD your God cuts off the nations whose land the LORD your God is giving you, and you dispossess them and dwell in their cities and in their houses,”⁵⁶ ซึ่งประเด็นพื้นที่ถูกนำเสนอในพระคัมภีร์ไบเบิลหลายครั้ง นอกเหนือจากการเดินทางผ่านพื้นที่ของผู้อื่น ยังมีการทำสงครามเพื่อยึดครองเมืองอื่นด้วย หรือการเข้ายึดเมืองต่าง ๆ ในพระคัมภีร์ไบเบิลเล่ม Joshua เป็นการเข้าไปยึดครองพื้นที่ของชนชาติอื่น

Conquest of the Southern Canaan

10: 28 As for Makkedah, Joshua captured it on that day and struck it, [...] 10: 29 Then Joshua and all Israel with him passed on from Makkedah to Libnah and fought against Libnah. 10: 30 And the LORD gave it also and its king into the hand of Israel. [...]. 10: 31 Then Joshua and all Israel with him passed on from Libnah to Lachish and laid siege to it and fought against it. 10: 32 And the LORD gave Lachish into the hand of Israel, and he captured it on the second day [...] 10: 34 Then Joshua and all Israel with him passed on from Lachish to Eglon. And they laid

⁵⁵ *The Holy Bible: English Standard Version*, p. 142.

⁵⁶ *Ibid*, p. 161.

siege to it and fought against it. [...] 10: 36 Then Joshua and all Israel with him went up from Eglon to Hebron. And they fought against it [...] 10: 38 Then Joshua and all Israel with him turned back to Debir and fought against it 10: 39 and he captured it with its king and all its towns. And they struck them with the edge of the sword and devoted to destruction every person in it; he left none remaining. [...] 10: 40 So Joshua struck the whole land, the hill country and the Negeb and the lowland and the slopes, and all their kings. He left none remaining, but devoted to destruction all that breathed, just as the LORD God of Israel commanded. 10: 41 And Joshua struck them from Kadesh-barnea as far as Gaza, and all the country of Goshen, as far as Gibeon.⁵⁷

จากที่กล่าวมาเป็นเพียงตัวอย่างจากการทำสงครามยึดครองพื้นที่เมืองต่าง ๆ ที่อยู่ทางใต้เท่านั้น ยังมี การกล่าวต่อถึงการยึดเมืองทางเหนือในบทต่อไปด้วยด้วย การทำสงครามยึดเมืองต่าง ๆ ในครั้งนี้ เกิดขึ้นหลังจากโมเสสเสียชีวิตและโยชูวาเป็นผู้รับใช้พระเจ้าต่อจากโมเสส พระเจ้าจึงทำตามสัญญาที่ให้ไว้แก่โมเสส โดยจะยกดินแดนให้แก่คนอิสราเอล ให้โยชูวาเป็นผู้นำทัพข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปยึดครองแผ่นดินที่พระเจ้ามอบให้ โดยการเข้าโจมตียึดพื้นที่ของเมืองนั้น เผยให้เห็นว่าชาวอิสราเอล ต้องการแสวงหาและขยายอำนาจให้กลุ่มของตนเองและหนทางหนึ่งของการแสวงหาอำนาจคือการ รุกรานพื้นที่

3.3.1 เขตแดน: การประกอบสร้างชาติและการแสดงอำนาจทางชนชั้น

ใน *The Mortal Instruments* วาเลนไทน์เป็นหนึ่งในตัวละครที่ต้องการช่วงชิงพื้นที่ของเผ่าพันธุ์อื่นมาเป็นของเผ่าพันธุ์ตนเอง หลังจากที่พ่อของเขาถูกมนุษย์หมาป่าฆ่าตาย วาเลนไทน์จึงเกิดความคิดต่อต้านการสร้างสัมพันธ์ไมตรีกับชาวบาดาลโดยมองว่าชาวบาดาลเป็นภัยอันตรายมิสมควร

⁵⁷ Ibid, pp. 186-187.

อยู่บนโลก จึงต้องการทำลายล้างชาวบาตาลทั้งหมดเพื่อแย่งพื้นที่ซึ่งคือโลกมนุษย์มาเป็นของเผ่าพันธุ์ตน สะท้อนให้เห็นว่าการกระทำของวาเลนไทน์ไม่เพียงทำเพื่อเยียวยาบาดแผลจากการถูกพรากพ่อแม่ แต่เป็นการขยายอำนาจ และประกาศถึงอำนาจของนักล้าเงาที่อยู่เหนือเผ่าพันธุ์อื่น เพราะพื้นที่เป็นส่วนหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับการประกอบสร้างชาติ ดังนั้นชาวบาตาลจึงสมควรถูกกีดออกไปในอยู่อีกสถานที่อยู่ในขอบเขตของตนไม่มีสิทธิ์เข้ามาอาศัยปะปนกับนักล้าเงา การกีดกันในวรรณกรรมชุดนี้เห็นได้จากการแบ่งแยกผ่านพื้นที่ที่มีอาณาเขตบริเวณของตนเองตัดขาดจากกันอย่างชัดเจนว่าพื้นที่ส่วนไหนเป็นของเราและส่วนไหนเป็นของเขา นอกจากนี้พื้นที่ยังแสดงให้เห็นถึงระดับของอำนาจทางชนชั้นด้วย

การกีดกันเชิงพื้นที่ไม่เพียงทำให้เกิดการแบ่งเขตแดนแยกเผ่าพันธุ์กันเท่านั้น แต่จะพบว่าพื้นที่อาศัยของแต่ละเผ่าพันธุ์บ่งบอกถึงสถานภาพทางชนชั้นของเผ่าพันธุ์นั้นอีกด้วย เพราะในขณะที่ชาวบาตาลอาศัยอยู่ในที่รกร้าง เขตพื้นที่อันตราย พื้นที่ของชาวต่างชาติและไม่มีคนต้องการ ทำให้เปรียบเสมือนชาวบาตาลเป็นเพียงพลเมืองชั้นสอง ขณะที่นักล้าเงากลับอาศัยอยู่ในสถาบันซึ่งสามัญชนมองจากภายนอกจะเห็นเป็นโบสถ์เก่าแสดงให้เห็นว่า นักล้าเงาอยู่ในพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ เมืองกระตุกและเมืองแก้วถูกบรรยายว่ามีความงดงามแบบโบราณให้ความรู้สึกอบอุ่น ปลอดภัย เปรียบเหมือนโลกในอุดมคติหรือสวรรค์ แต่เมื่ออยู่ในโลกปกติมีการแบ่งแยกอาณาเขตของแต่ละเผ่าพันธุ์ ทำให้เห็นการแบ่งแยกพื้นที่ทางสังคมว่าพื้นที่ส่วนไหนเป็น “ของพวกเรา” และส่วนไหนเป็น “ของพวกเขา” อย่างชัดเจน กล่าวคือนักล้าเงาที่อาศัยอยู่ในโลกปกติเพื่อดูแลสามัญชนจะอาศัยอยู่ในสถาบันนักล้าเงาที่ภายในประดับตกแต่งอย่างงดงาม แต่ภายนอกคนทั่วไปจะเป็นเพียงโบสถ์เก่าเท่านั้นแสดงให้เห็นถึงความศักดิ์สิทธิ์ ต่างจากชาวบาตาลยกตัวอย่างเช่น มนุษย์หมาป่าจะอาศัยอยู่ที่สถานีตำรวจร้าง

[...] “On the inside it’s an abandoned police station; from the outside, mundane only see a condemned apartment building, or a vacant lot, or...”

“Actually it looks like a Chinese restaurant from the outside” Luke said.” Luke said. “Takeout only, no table service”

“A Chinese restaurant?” Clary echoed in disbelief.

He shrugged. “Well, we are in Chinatown. This was the Second Precinct building once.”⁵⁸

คำอธิบายดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าชาวบาดาลไม่เพียงอาศัยอยู่ในสถานีดำรวจร้าง แต่จะเห็นได้ว่าเป็นสถานีดำรวจที่อยู่ในบริเวณไชน่าทาวน์ ซึ่งเป็นพื้นที่ของชาวต่างชาติในประเทศสหรัฐอเมริกาเรียกได้ว่าเป็นพื้นที่ของความเป็นอื่น ยิ่งเป็นการตอกย้ำให้เห็นการกีดกันและแบ่งแยกเผ่าพันธุ์อย่างชัดเจน

ขณะที่แวมไพร์อาศัยอยู่ในโรงแรมร้างที่มีข่าวลือว่ามีปีศาจอาศัยอยู่จนไม่มีมนุษย์กล้าเข้าไปใกล้บริเวณนั้น ดังที่ตัวละครแวมไพร์ ราฟาเอลพยายามข่มขู่ไม่ให้เจสและคลารีเข้าไปในโรงแรมดุมอร์ตที่อยู่ของแวมไพร์ว่า “[...] This place is haunted, cursed. Bad luck. [...]”⁵⁹ จากคำพูดของราฟาเอลสะท้อนให้เห็นถึงความด้อยค่าของเผ่าพันธุ์แวมไพร์ที่เป็นเผ่าพันธุ์ต้องคำสาป น่ารังเกียจและถูกกีดกันให้อยู่ในสถานที่ที่ไม่น่าอยู่ ดังที่ผู้ประพันธ์บรรยายว่า

Maid must have used it to carry linens up and down the stairs in the days before elevators. Dust lay thick on the steps now, like a layer of powdery grey snow that make Clary cough. [...] At the top of the stairs was a door in which the painted word LOBBY was barely legible beneath years of accumulated dirt. [...]”⁶⁰

จะเห็นได้ว่าพื้นที่ของแวมไพร์เป็นพื้นที่ที่ไม่น่าอยู่ ทั้งสกปรกเต็มไปด้วยฝุ่น น่ากลัว ไร้ชีวิตชีวาและความงดงาม เป็นพื้นที่ที่ลึกลับอยู่ในความมืดตลอดเวลา เปรียบเหมือนสถานะของแวมไพร์ที่ต้องอยู่อย่างหลบซ่อนไม่สามารถเปิดเผยตัวตนได้ อีกทั้งเป็นพื้นที่ที่เวลาหยุดเดินเพราะแวมไพร์มีชีวิตเป็นอมตะ ไม่มีการเจริญเติบโต ร่างกายหยุดไว้เท่ากับตอนที่กลายเป็นร่าง ส่วนทางเข้าดินแดนภูตต้องลงไปยังใต้ดิน ภายในสวยงามเต็มไปด้วยธรรมชาติดังที่บรรยายว่า

⁵⁸ Clare, *City of Bones*, p. 434.

⁵⁹ Ibid, p. 279.

⁶⁰ Ibid, p. 284.

“[...] the corridor opened out into a wide room whose floor was packed dirt and whose walls were lined with high stone pillars twined all over with vines and bright flowers bursting with color. Thin cloths were hung between the pillars, dyed a soft blue that was almost the exact hue of the sky. The room was filled with light, though Clary could see no torches, and the overall effect was of a summer pavilion in bright sunshine rather than a dirt and stone room underground.”⁶¹

จากการบรรยายนี้จะเห็นได้ว่าพื้นที่ของภูตเป็นพื้นที่ธรรมชาติ เป็นดินแดนที่ดูไม่เหมือนกับบอญูใต้ดิน แต่กลับแฝงด้วยอันตรายตามที่ผู้ประพันธ์บรรยายผ่านคลารีเมื่อเข้าไปยังดินแดนภูต คลารีตกอยู่ในมนต์ลวงตาในงานเต้นรำของภูต ดนตรีของภูตที่ทำให้เธอรู้สึกผ่อนคลายและอยากเต้นกับชาวภูต หากเธอเข้าร่วมงานเต้นรำกับภูตเธอต้องเต้นจนตายแต่เจซช่วยไว้ได้ทัน

“[...] “Now look.” She looked again—and froze. The faces that had seemed so lovely to her were still lovely, yet behind them lurked something vulpine, almost feral. The girl with the pink and blue wings beckoned, and Clary saw that her fingers were made of twigs, budded with closed leaves. Her eyes were entirely black, without iris or pupil. The boy dancing next to her had poison green skin and curling horns twisting from his temples. When he turned in the dance, his coat fell open and Clary saw that beneath it, his chest was an empty rib cage. Ribbons were woven through his bare rib bones, possibly to make him look more festive. Clary's stomach lurched.”⁶²

⁶¹ Clare, *City of Ashes*, p. 153.

⁶² *Ibid*, p. 154.

จากบทบรรยายดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าดินแดนภูตเป็นพื้นที่ที่ใช้ความงดงามของธรรมชาติเปรียบเสมือนความงามที่เคลือบไว้ด้วยยาพิษที่พร้อมจะทำอันตรายได้ทุกเมื่อ ทำให้เห็นการใช้พื้นที่เป็นสัญลักษณ์แทนอำนาจของเผ่าพันธุ์ตนเอง เพราะแม้ธรรมชาติจะสวยงามแต่ก็แฝงไว้ด้วยความอันตรายเช่นกัน ธรรมชาติจึงเป็นสัญลักษณ์ของความสวยงามที่แฝงไว้ด้วยพิษภัยรอบด้าน นอกจากนี้ดินแดนภูตยังเป็นทางเชื่อมสู่นรกเป็นการตอกย้ำให้เห็นชัดเจนว่าพื้นที่ของภูตนั้นเป็นพื้นที่ไม่ปลอดภัย สุดท้ายคือพื้นที่ของเผ่าพันธุ์ปีศาจ อันเป็นนรกที่อยู่อีกมิติหนึ่ง มีสภาพแห้งแล้ง บรรยากาศร้อน สิ่งมีชีวิตไม่สามารถอาศัยอยู่ได้ยกเว้นปีศาจ

The uneven ground made the walking harder. None of the hills were very high, but they were pathless, and covered in shale and jagged rock. Sometime there were plains of sticky, tarry pitch to cross, and their feet sank in almost to ankles, dragging down their step.⁶³ [...] the air was foul, thick with smoke and ash [...] It sloped down steeply on the other side, ending in a plateau of gray rock that stretched to the horizon, piled here and there with heaps of slag and shale. [...] ⁶⁴

ฉากที่ผู้ประพันธ์บรรยายมานี้เผยให้เห็นภาพพื้นที่นรกนั้นเป็นเมืองแห่งสัญลักษณ์ของความเสื่อมโทรม เลวร้าย มีดบอด และไร้อารยธรรมอย่างที่สุด ซึ่งการบรรยายสภาพพื้นที่ที่แตกต่างกันเผยให้เห็นความไม่เท่าเทียมระหว่างเผ่าพันธุ์ วรรณกรรมชุดนี้เสนอให้เห็นว่า ขณะที่นักล่าเงามีที่อยู่ที่ดี แต่ชาวบาดาลกลับต้องอยู่อย่างหลบซ่อนในที่รกร้าง หรือบริเวณที่ไม่ปลอดภัย ไม่น่าเข้าใกล้ และเผ่าพันธุ์ปีศาจต้องอาศัยในพื้นที่ที่มีบรรยากาศเป็นเมืองร้างไร้สิ่งมีชีวิต ดังนั้นสภาพพื้นที่ที่มีหลากหลายแบบและแตกต่างกัน สะท้อนความเป็นอยู่ที่ไม่เท่าเทียมกัน เพราะชาวบาดาลถูกผลักให้อยู่ในพื้นที่เสื่อมโทรม อันตราย พื้นที่จึงเป็นอีกสัญลักษณ์หนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำและความไม่เท่าเทียมกันของคนในสังคม ทำให้เห็นระดับฐานะทางชนชั้นที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน

⁶³ Clare, *City of Heavenly Fire*, p. 350.

⁶⁴ *Ibid*, p. 352.

วรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* นำเสนอการกีดกันเผ่าพันธุ์ผ่านพื้นที่ผ่านนักล้าเงาที่กำหนดพื้นที่เมืองกระดุก เมืองแก้ว (เมืองหลวงของนักล้าเงา) และสถาบันนักล้าเงาประจำเมืองต่าง ๆ เป็นพื้นที่ส่วนตัวเฉพาะนักล้าเงาเท่านั้น สามัญชนและชาวบาดาลรวมถึงปีศาจไม่มีสิทธิ์เข้ามาในพื้นที่โดยมิได้รับอนุญาต แต่จะพบว่านักล้าเงาบุกรุกเข้าพื้นที่ของชาวบาดาลได้โดยไม่ได้รับความผิดใด เช่นการที่เจซและคลารีบุกเข้าโรงแรมคัวร์ตซึ่งเป็นที่อยู่ของแวมไพร์ แม้ทำไปเพราะต้องการช่วยไซมอนแต่พวกเขาควรเข้าไปอย่างสันติวิธีตามกฎหมายที่ตั้งร่วมกันไว้ไม่ใช่บุกเข้าไปพร้อมอาวุธ หรือการที่เจซเข้าไปก่อเรื่องทะเลาะวิวาทในผับของมนุษย์หมาป่า หรือการที่เจซและเพื่อน ๆ บุกเข้าดินแดนภูตโดยไม่ได้รับอนุญาต อีกทั้งยังฆ่าอัศวินภูตตายแม้ว่าอยู่ในดินแดนของภูตเอง อาจกล่าวได้ว่าสำหรับภูตแล้วดินแดนซึ่งเป็นบ้านหรือพื้นที่ที่ปลอดภัยสำหรับเผ่าพันธุ์ของตนก็ยังไม่สามารถคุ้มครองตนเองได้ เพราะอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกัน แต่เมื่อชาวบาดาลเข้าสู่พื้นที่ของนักล้าเงากลับถูกกล่าวหาว่าทำผิดกฎดังที่จะเห็นได้จากตัวอย่างเหตุการณ์ที่มนุษย์หมาป่าเข้าเมืองแก้ว แม้มีจุดประสงค์เข้ามาช่วยเหลือแต่ก็ทำให้กงสุลไม่พอใจกับการกระทำนี้อย่างมาก

“I might have expected you’d be the one behind this—this invasion.”

“Invasion?” Luke echoed, and suddenly, there was his pack of lycanthropes, standing behind him. They had moved into place so quickly and silently it was as if they’d appeared from out of nowhere. “We’re not the ones who invaded your city, Consul. That was Valentine. We’re just trying to help.”

“The Claw doesn’t need help,” the Consul snapped. “Not from the likes of you. You’re breaking the Law just by entering the Glass city, wards or no wards. You must know that.”⁶⁵

⁶⁵ Clare, *City of Glass*, pp. 240-241.

จากบทสนทนานี้จะเห็นได้ว่านักล้าเงาไม่เพียงปฏิเสธความช่วยเหลือจากมนุษยหมาป่า แต่กล่าวหาว่ามนุษยหมาป่าบุกรุก อีกทั้งยังแฝงน้ำเสียงดูถูกเผ่าพันธุ์มนุษยหมาป่าที่ด้อยกว่าและมองเป็นสิ่งแปลกปลอม แสดงให้เห็นถึงการกีดกันผ่านพื้นที่ทั้งกายภาพและจิตใจ เพราะกฎคือชาวบาดาลเข้าเมืองแก้วซึ่งเปรียบเสมือนเมืองหลวงของนักล้าเงาไม่ได้หากไม่ได้รับอนุญาต การที่ชาวบาดาลเข้ามาโดยไม่ได้รับอนุญาตเช่นนี้เป็นการสั่นคลอนอำนาจและความมั่นคงของนักล้าเงา ทำให้รู้สึกว่าการที่พื้นที่ของตนหรือบ้านไม่ปลอดภัยอีกต่อไป ซึ่งการเข้ามาของมนุษยหมาป่าไม่เพียงรุกล้ำพื้นที่ทางกายภาพเท่านั้นแต่สะท้อนไปถึงความรู้สึกในใจหรือพื้นที่ทางใจของนักล้าเงา เพราะนักล้าเงามีความคิดว่าพื้นที่ของตนเป็นพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์มีคุณค่าทางด้านจิตใจ เป็นพื้นที่ที่เทวดาและบรรพบุรุษสร้างขึ้น อีกทั้งรอบเมืองจะมีด่านป้องกันชาวบาดาลและปีศาจ ถึงแม้ด่านจะถูกทำลายลงแต่การเข้าสู่อาณาเขตซึ่งเป็นพื้นที่ของนักล้าเงาก็ถือเป็นสิ่งที่ห้ามกระทำ เพราะพื้นที่เป็นสิ่งสร้าง ความหมายและเอกลักษณ์ให้แก่ผู้อาศัย ทำให้โดยปกติแล้วชาวบาดาลต้องเรียนรู้ที่จะเอาชีวิตรอดและปรับตัวอยู่ในสังคมนักล้าเงารวมถึงโลกมนุษย์ด้วยการไม่ปฏิบัติตนผิดกฎที่ตั้งไว้เพื่อความอยู่รอด ขณะเดียวกันก็พยายามรักษาสีธรรมของตนและพยายามทำให้เผ่าพันธุ์ของตนได้รับการยอมรับเช่นที่มนุษยหมาป่าพยายามก้าวข้ามอคติของนักล้าเงาด้วยการยื่นมือเข้าช่วยเหลือเพื่อแสดงให้เห็นถึงความเป็นมิตร อีกทั้งวรรณกรรมยังแสดงให้เห็นถึงความเท่าเทียมกันผ่านการช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพราะหากไม่ได้มนุษยหมาป่าเข้ามาช่วยไว้ทันเมืองแก้วอาจเสียหายมากกว่านี้

ดังนั้นวรรณกรรมจึงนำเสนอให้เห็นอำนาจทางพื้นที่ของชาวบาดาลในการตอบโต้อำนาจของนักล้าเงา ดังจะเห็นจากการแสดงออกของราชินีภูตที่พยายามตอบโต้อำนาจของนักล้าเงาและแสดงให้เห็นว่าภูตก็มีอำนาจเช่นกันผ่านการแสดงอำนาจในพื้นที่ของตนเอง เห็นได้จากการที่ราชินีภูตที่รู้ว่าการีต้องมาขอความช่วยเหลือ จึงเสนอให้คลาริซโซมยแหวนภูตจากสถาบันนักล้าเงามาคืนแลกเปลี่ยนกับการช่วยเหลือ ทำให้คลาริซโซมยแหวนภูตจำเป็นต้องทำ เพราะขณะเจรจากรีอยู่ในพื้นที่ของภูตจึงไม่สามารถต่อรองได้

“There is the set of rings” said the Queen. “They belonged to my father. I desire the return of these objects, [...]”

“You want me to steal something from the Institute?”

Clary said, surprised. Of all the favors she might have guessed the Queen would ask for, this one wasn't high on the list.

“It is not theft,” said the Queen, “to return an item to its rightful owners”

“And then you'll find Jace for us?” [...]

“I will assist you finding him,” said the Queen⁶⁶

การที่ชาวบาดาลลุกขึ้นต้านทานอำนาจของนักล้าเงาเพื่อเรียกร้องสิทธิ์อันเป็นสิ่งที่ชาวบาดาลควรได้รับผ่านการแสดงอำนาจของตนผ่านพื้นที่ การกระทำนี้จึงเป็นสัญญาณในการต่อสู้เพื่อพยายามปลดแอกตนเองออกจากการถูกกดขี่ด้วยอำนาจของนักล้าเงา และสะท้อนให้เห็นว่าชาวบาดาลมิได้นิ่งเฉยและพวกเขามีอำนาจในการจัดการเมื่ออยู่ในพื้นที่ของตนเช่นกัน วรรณกรรมจึงแสดงการตอบโต้เพื่อเป็นการวิจารณ์พระคัมภีร์ไบเบิลว่า เผ่าพันธุ์อื่นมิได้ตกอยู่ใต้อำนาจหรือเป็นรองนักล้าเงา เช่นที่อิสราเอลทำสงครามชนะชนชาติอื่นตามคำบัญชาของพระเจ้า แต่จะเห็นผ่านการกระทำของราชินีภูต แสดงให้เห็นว่าชาวบาดาลไม่ได้นิ่งเฉยกับสถานะที่เป็นรองและไม่ยอมอยู่ในสถานะที่ไร้อำนาจในการต่อรองอย่างสิ้นเชิง แต่แสดงให้เห็นการมีอำนาจเช่นเดียวกับนักล้าเงาโดยใช้กลวิธีหรือความสามารถพิเศษของเผ่าพันธุ์ตนเองในการต่อรอง

หรือในช่วงสงครามที่ต้องการกำลังสู้กับกลุ่มวาเลนไทน์ กลุ่มแวมไพร์ขอตัวไซมอนเป็นการแลกเปลี่ยนจึงจะยอมเข้าร่วม แม็คคลารีและกลุ่มเพื่อนจะไม่ยอม แต่สุดท้ายไซมอนก็ต้องเป็นตัวประกันให้เพื่อให้นักล้าเงาได้กองกำลังเพิ่มในการทำสงครามมากขึ้น เหตุการณ์เหล่านี้ทำให้เห็นว่านักล้าเงามีได้อยู่ในสถานะที่เหนือกว่าตลอดเวลาแต่กลับตกเป็นรองได้เช่นกัน เพราะการต่อรองเกิดขึ้นในพื้นที่เมืองแก้วเมืองหลวงของนักล้าเงาเอง เหตุการณ์เหล่านี้จึงเปรียบเสมือนการต่อรองและท้าทายกับแนวคิดการกีดกันในพระคัมภีร์ไบเบิลว่ามีผู้ถูกเลือกเท่านั้นที่มีอำนาจกดขี่ผู้อื่น ดังนั้นแม้วรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* จะนำเสนอประเด็นการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์และชนชั้น

⁶⁶ Clare, *City of Lost Souls*, pp. 46-47.

เช่นเดียวกับพระคัมภีร์ไบเบิล แต่จะพบว่าในอีกมุมหนึ่งวรรณกรรมชุดนี้ได้วิจารณ์แนวคิดการกีดกันดังกล่าวเพื่อเป็นการตอบโต้ผ่านตัวละครชาวบาดาลที่มีได้ยินยอมตกอยู่ได้อำนาจ แต่พยายามแสดงตัวตนและจุดยืนเพื่อให้มีพื้นที่และสิทธิเท่าเทียมกับนักล้าเงา

นอกจากนี้ชื่อของสถานที่ เช่น เมืองกระดุก เมืองแก้วเป็นสิ่งที่สร้างตัวตนให้แก่กล้าเงา เพื่อให้ตระหนักอยู่เสมอว่าตนเป็นเผ่าพันธุ์ที่สืบสายเลือดเทวดามีความยิ่งใหญ่ มีศักดิ์ศรีที่เหนือกว่าเผ่าพันธุ์อื่น มีพื้นที่ที่มีอารยธรรมและประวัติศาสตร์มายาวนาน ภาพเมืองแก้วจึงเป็นเมืองที่มีสถาปัตยกรรมงดงามน่าอยู่ถูกสร้างอย่างประณีต มีธรรมชาติสวยงามไร่่มลพิช ชาวเมืองอยู่กันอย่างสงบไม่วุ่นวายหรือมีชีวิตริบเร่ซึ่งต่างจากเมืองในโลกมนุษย์เปรียบเสมือนเมืองหรือโลกในอุดมคติ ทว่าหากมองอีกมุมหนึ่งจะเห็นได้ว่าพื้นที่เมืองกระดุกและเมืองแก้วของกล้าเงาไม่มีอยู่จริง ไม่สามารถระบุได้ว่าอยู่ส่วนใดของโลก กล่าวคือไม่ปรากฏในแผนที่โลก การเข้าเมืองกระดุกแม้จะอยู่ในนิวยอร์ก แต่มิได้หมายความว่าเมืองกระดุกตั้งอยู่ตรงนั้นจริง ๆ การตั้งชื่อเมืองจึงมีความสำคัญเพราะเป็นการสร้างตัวตนให้แก่กล้าเงา ตอกย้ำว่าเผ่าพันธุ์กล้าเงาพื้นที่เป็นของตนเองจริงและเพื่อเติมเต็มความรู้สึกขาดหายจากการที่พื้นที่ของตนไม่ปรากฏแน่ชัดในพื้นที่โลกมนุษย์ เพราะจะเห็นได้ชัดว่าเมื่อพื้นที่ของตนเองถูกบุกรุกกล้าเงาเกิดความวิตกกังวล ไม่ต่างจากชาวอิสราเอลที่ไม่มีพื้นที่เป็นของตนเอง แต่ต้องเดินทางตามหาแผ่นดินที่พระเจ้ามอบให้ ดังนั้นการที่พื้นที่ถูกบุกรุกจากคนนอกหรือเผ่าพันธุ์อื่นจึงทำให้กล้าเงารู้สึกตระหนก โกรธเคืองเพราะรู้สึกเหมือนถูกคุกคาม ไม่ต่างจากชาวอิสราเอลในพระคัมภีร์ไบเบิลที่ต้องการแสวงหาพื้นที่ของตนเองเพื่อยืนยันความเป็นชนชาติของตนและสร้างความสำคัญให้แก่ตนเอง

วรรณกรรมชุดนี้เผยให้เห็นว่าการกีดกันเผ่าพันธุ์และชนชั้นผ่านพื้นที่มิได้ทำให้เจ้าของพื้นที่รู้สึกปลอดภัยมากหรือมั่นคงขึ้น เพราะเจ้าของพื้นที่อย่างกล้าเงาไม่สามารถปกป้องพื้นที่ของตนได้ ดังนั้นการแบ่งแยกพื้นที่หรือการสร้างเส้นแบ่งพื้นที่จึงเป็นเพียงสิ่งสมมติ อีกสถานการณ์หนึ่งคือฉากที่คลาร์รีเห็นชาวบาดาลมาเยือนรอการประชุมเพื่อให้ได้รับอนุญาตเข้าเมืองอยู่หน้าด่านดังคำบรรยายว่า “Beyond the wards, at the North Gate of the city, hundreds of dark figures were gathering, some huddled together, some standing apart: Downworlders Luke had called to the city’s aid, waiting patiently for word from the Clave to let them in.

[...]⁶⁷ ด้านป้องกันเปรียบเสมือนด้านตรวจคนเข้าเมือง ซึ่งในที่นี้สะท้อนให้เห็นเส้นแบ่งระหว่างคำว่า “พวกเรา” กับ “พวกเขา” ชาวบาดาลไม่อาจก้าวข้ามอคติของนักล่าเงาได้ แม้เป็นพันธมิตรแต่ก็ไม่ถือเป็นพวกพ้อง เหมือนที่ลูเซียน เกรย์มาร์กถูกพี่สาวไล่เพราะคิดว่าลูเซียนอาจติดเชื้อมนุษย์หมาป่า “I told him get out of my house and not to come back until he was sure he didn’t have it. [...]”⁶⁸ บ้านคือพื้นที่ที่ทำให้มนุษย์รู้สึกอุ่นใจ แต่เมื่อลูเซียนกลายเป็นอื่นในสายตาพี่สาวแล้ว บ้านที่อยู่ในพื้นที่เมืองแก้วซึ่งเป็นของนักล่าเงาจึงไม่ใช่พื้นที่ของเขาอีกต่อไป และไม่ว่าใครก็ตามที่เคยเป็นนักล่าเงาหากได้รับเชื้อหรือถูกเปลี่ยนเป็นชาวบาดาลก็จะโดนกีดกันออกไปจากพื้นที่ของนักล่าเงา เหตุการณ์เช่นนี้มีใช่เป็นเพียงการถูกกีดกันออกจากพื้นที่ทางกายภาพเท่านั้น แต่ถูกกีดกันทางด้านจิตใจอีกด้วยเพราะเป็นการถูกกีดกันออกจากพื้นที่หรือโลกของครอบครัว ผู้ประพันธ์จึงวิพากษ์วิจารณ์ปัญหาการกีดกันเผ่าพันธุ์และชนชั้นผ่านพื้นที่ ในขณะที่พื้นที่ที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลเป็นพื้นที่ปิด มีการทำสงครามยึดครองดินแดนกันอย่างชัดเจน มีการขับไล่ผู้ที่อาศัยอยู่ก่อนออกไป แต่วรรณกรรมชุดนี้นำเสนอพื้นที่ที่เปิดที่สุดท้ายแล้วทุกเผ่าพันธุ์ทุกชนชั้นสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ เพื่อวิจารณ์แนวคิดที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลซึ่งแสดงให้เห็นว่าพื้นที่เป็นที่ยึดของแต่ละชนชาติซึ่งจะถูกรุกไล่ไม่ได้

3.3.2 พื้นที่ที่ต้องปกปิด: เพศที่สาม

ในพระคัมภีร์ไบเบิลจะพบว่า เพศที่สามไม่มีพื้นที่ทางสังคม ดังนั้นใครก็ตามที่ทำผิดกฎสมสู่กับเพศเดียวกันจะต้องถูกลงโทษ จากเนื้อหาคือพบว่า พื้นที่ที่แสดงให้เห็นถึงการไม่ได้รับการยอมรับของเพศที่สามคือเมืองโสโดมที่ถูกพระเจ้าทำลายเพราะทำบาปและหนึ่งในนั้นคือการสมสู่กับเพศเดียวกัน ดังจะเห็นจากข้อความที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลเล่ม Genesis ดังนี้

⁶⁷ Clare, *City of Glass*, p. 340.

⁶⁸ Ibid, p. 142.

Abram and Lot Separate

13:13 Now the men of Sodom were wicked, great sinners
against the LORD.⁶⁹

God Rescues Lot

19: 4 But before they lay down, the men of the city, the men of
Sodom, both young and old, all the people to the last men,
surrounded the house 19: 5 And they called to Lot, “Where are
the men who came to you tonight? Bring them out to us, that
we may know them.”⁷⁰

จากข้อความที่ยกมานี้จะพบว่า พื้นที่ของเมืองโสโดมเป็นพื้นที่แห่งบาป ผู้ชายทั้งเมืองไม่ว่าหนุ่มหรือ
แก่ต่างมารุมล้อมบ้านของโลท เพราะต้องการสมสู่กับเทวทูต ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่า พฤติกรรม
เช่นนี้ไม่เหมาะสม ดังนั้นเมืองโสโดมจึงต้องถูกทำลาย

ในวรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* สะท้อนให้เห็นถึงการที่ตัวละครเพศที่สาม
ไม่ได้รับการยอมรับ จึงไม่มีพื้นที่ทางสังคม ดังที่สังเกตได้จากคำพูดของอเล็กที่ตัดพ้ออย่างเจ็บปวด
จากการไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม แม้ว่าเขาอายุครบกำหนดที่สามารถเข้าร่วมประชุมในภาคีได้
แต่การแสดงความคิดเห็นของเขากลับถูกเพิกเฉยไม่มีใครสนใจฟังเนื่องจากเขาเป็นเกย์

CHULALONGKORN UNIVERSITY

“Iz,” Alec said tiredly “It’s not like it’s one big bad
thing. It’s a lot of little invisible things. When Magnus and I were
traveling, and I’d call from the road, Dad never asked how he
was. When I get up to talk in Clave meeting, no one listens, and
I don’t know if that’s because I’m young or if it’s because of
something else. I saw Mom talking to a friend about her
grandchildren and the second I walked into the room they shut

⁶⁹ *The Holy Bible: English Standard Version*, p. 9.

⁷⁰ *Ibid*, p. 13.

up. Irina Cartwright told me it was a pity no one would ever inherit my blue eyes now.” He shrugged and looked toward Magnus, who took a hand off the wheel for a moment to place it on Alec’s. “It’s not like a stab wound you can protect me from. It’s a million little paper cuts every day”⁷¹

จากคำพูดของตัวละครแสดงให้เห็นถึงเพศที่สามที่ไม่มีตัวตนในสังคม เพราะสิ่งที่ไม่ตอบรับต่ออุดมคติ การสืบทอดสายเลือดเพื่อดำรงเผ่าพันธุ์ของสังคม อีกทั้งยังแสดงให้เห็นถึงความไม่เท่าเทียมกัน ระหว่างกลุ่มคนรักต่างเพศกับกลุ่มคนรักเพศเดียวกันที่ไม่มีสิทธิ์มีเสียงในสังคมอุดมคติ และสังคมอุดมคดียังกดทับพร้อมกับสร้างความเจ็บปวดให้แก่ตัวละครทำให้อเล็กรู้สึกว่ตนเองกลายเป็นอื่น ถูกแยกออกจากพื้นที่ทางสังคม เช่นที่เซบาสเตียนพูดว่า “I think we all know what’s wrong with you. They shouldn’t let your kind in the Clave, You’re disgusting”⁷² คำพูดดุฎุกของเซบาสเตียน สื่ออย่างชัดเจนว่า การเป็นเกย์เป็นสิ่งผิดปกติและน่ารังเกียจ พื้นที่ในสังคมจึงไม่ใช่พื้นที่ของคนรักเพศเดียวกัน

หรือในกรณีของเฮเลน แบล็กธอร์นที่ไม่ได้กระทำความผิดแต่ถูกย้ายให้ไปอยู่ในสถานที่ห่างไกล โดดเดี่ยว เหมือนนักล่าเงากำลังพยายามซ่อนเฮเลนจากสังคม เพราะมองว่าเฮเลนเป็นเพศที่ไม่ปกติ ไม่เป็นไปตามธรรมชาติของมนุษย์ ดังจะพบว่า สถานที่ที่เฮเลนต้องย้ายไปอยู่คือเกาะทางตอนเหนือของรัสเซียซึ่งมีลักษณะเหมือนชายขอบของสังคม “Wrangel Island might have been the seat of all the wards that protected the world, a prestigious posting in many ways, but it was also a tiny island in the frozen Arctic sea north of Russia, thousands of miles from Los Angeles.”⁷³ การที่เฮเลนถูกย้ายไปประจำสถาบันห่างไกลไม่ต่างจากการที่สังคมนักล่าเงาพยายามจะซ่อนตัวเธอไว้ในพื้นที่ที่ถูกปกปิดและปฏิเสธการมีอยู่ของเธอ เพราะสถานที่ที่เฮเลนต้องไปอยู่เป็นเกาะเล็กในมหาสมุทรอันเยือกเย็น ซึ่งอาจเชื่อมโยงได้กับกลุ่มคนเพศที่สามที่อยู่ใน

⁷¹ Clare, *City of Lost Souls*, p. 401.

⁷² Clare, *City of Glass*, p. 263.

⁷³ Clare, *City of Heavenly Fire*, p. 572.

สถานะถูกแช่แข็ง เหมือนเวลาหยุดเดินอยู่กับเพียงปัจจุบัน ไม่สามารถมองเห็นอนาคต และไร้ชีวิตชีวา ต่างจากคนรักต่างเพศ

ดังนั้นอาจสรุปได้ว่าวรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* ได้วิจารณ์แนวคิดการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ ชนชั้นและเพศที่แฝงอยู่ในพระคัมภีร์ไบเบิลผ่านพื้นที่ซึ่งทำให้คนในสังคมมีความไม่เท่าเทียมกันและมองคนต่างเผ่าพันธุ์เป็นสิ่งอื่นหรือคนนอก การกระทำเช่นนี้นำไปสู่การใช้ความรุนแรงต่อเผ่าพันธุ์ซึ่งเป็นการทำให้สังคมวุ่นวายและแตกแยก วรรณกรรมจึงพยายามชี้ให้เห็นว่าทุกเผ่าพันธุ์สามารถอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขได้ผ่านการอยู่ร่วมกันอย่างสันติในตอนจบของเรื่องที่มีการร่วมมือกันต่อสู้สงครามกับวาลเลนไทน์และโจนาธาน มอร์เก็นสเตร็นจนได้รับชัยชนะในที่สุด อีกทั้งมีการตั้งสภาและมีตัวแทนจากทุกเผ่าพันธุ์ในการเข้าร่วมประชุมแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในโลกนักร้องา เหตุการณ์เหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความเท่าเทียมกันและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติของทุกเผ่าพันธุ์เป็นหนทางที่ดีที่สุด อันเป็นการนำเสนอทางออกให้แก่ปัญหาการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ซึ่งต่างจากในพระคัมภีร์ไบเบิลที่ต่อสู้แบ่งแยกกันไม่จบสิ้น

3.4 ศิลธรรมในฐานะเกณฑ์ใหม่ในการกีดกัน

วรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* นำเสนอให้เห็นพัฒนาการของการนำเสนอประเด็นการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ ชนชั้นและเพศจากจุดเริ่มต้นในการกีดกันไปสู่การเปลี่ยนแปลงทัศนคติการกีดกัน วรรณกรรมชุดนี้ได้เปลี่ยนแปลงการกีดกันให้อยู่บนพื้นฐานของคุณธรรมแทนการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ ชนชั้นและเพศโดยให้ปีศาจเป็นตัวแทนของความเลวเป็นสิ่งที่ชีวิตชั้นต่ำที่สุด เพราะไร้จิตใจมีแต่ความชั่วร้ายจึงถูกกีดกันออกจากสังคม ในขณะที่ชาวบาดาลต่อสู้เพื่อสิทธิ์ของตนด้วยการแสดงให้เห็นถึงศีลธรรมความดีจนได้รับการยอมรับ แต่ปีศาจยังคงอยู่ในสถานะเป็นอื่นเพราะความชั่วร้าย โดยผู้ประพันธ์เปลี่ยนให้สังคมตัดสินคุณค่าของสิ่งมีชีวิตจากการใช้กฎหมายทางศีลธรรมขึ้นมาตัดสินนั่นคือความดีและความชั่ว มิใช่ตัดสินจากเผ่าพันธุ์ ชนชั้นหรือเพศ เห็นได้จากบทบรรยาย

“[...] demons come from other worlds. They're interdimensional parasites. They come to a world and use it up. They can't build, just destroy—they can't make, only use. They

drain a place to ashes and when it's dead, they move on to the next one. It's life they want—not just your life or mine, but all the life of this world, its rivers and cities, its oceans, its everything.⁷⁴

ปีศาจเป็นเผ่าพันธุ์ที่มาจากโลกอื่น เป็นภัยคุกคามมนุษย์เพราะเป็นเผ่าพันธุ์แห่งการทำลายล้าง ไม่สร้างประโยชน์แต่ตัดดวงผลประโยชน์จากสิ่งมีชีวิตบนโลกมนุษย์จนกลายเป็นเถ้าธุลี และทำเช่นนี้กับโลกอื่นไปเรื่อย ๆ เปรียบเสมือนสิ่งมีชีวิตที่มีสายเลือดสกปรก ไม่เป็นที่ต้องการ สิ่งนี้ทำให้เห็นว่าการสังคมตัดสินคนจากการกระทำของแต่ละบุคคล ปีศาจจึงเป็นภาพแทนของความเลวร้ายที่นับวันยิ่งเพิ่มจำนวนขึ้นในสังคมเป็นความวิตกกังวลของสังคมที่กลัวว่าความดีจะค่อย ๆ เลือนหายไปตามการเปลี่ยนแปลงของสังคม นอกจากนี้ปีศาจยังเป็นสิ่งมีชีวิตที่ไม่สามารถควบคุมได้ ไม่อยู่ในกฎเกณฑ์หรือเป็นส่วนหนึ่งของโลกเปรียบเสมือนสัญลักษณ์ของความชั่วร้ายที่เข้าครอบงำมนุษย์ จากบทบรรยายที่ยกมานี้ปีศาจอาจเปรียบได้กับความตาย เป็นสิ่งที่กีดกันทำลายความดีและความเป็นมนุษย์ พื้นที่ของนักล่าเงาเป็นพื้นที่ที่ปีศาจห้ามเข้ามา การสร้างระบบป้องกันปีศาจและการตามล่าฆ่าปีศาจที่แอบเข้ามายังโลกมนุษย์นั้นหนึ่งเป็นการป้องกันมนุษย์จากความป่าเถื่อน ไร้ศีลธรรม หรืออาจเปรียบปีศาจเป็นสัญลักษณ์ของความเห็นแก่ตัว เช่น การกระทำของปีศาจอัสมิเดียมหนึ่งในเจ้าชายผู้ปกครองนรกที่ยื่นข้อเสนอจะช่วยให้คลาร์ริและเพื่อน ๆ กลับสู่เมืองแก้วโดยแลกกับความเป็นอมตะของแม็กนัส เบนลูกชายของเขาเอง เพราะความเป็นอมตะของแม็กนัสจะช่วยเพิ่มพลังและอำนาจแก่เขาเพื่อฟื้นฟูนรกได้ โดยไม่สนว่าแม็กนัสเป็นลูกของตน “I do not plan to kill Magnus. That would be messy and silly, and beside I could have had his death arranged at any time. It is his life freely given I want, for the life of an immortal has power, great power, and it will help me fuel my kingdom.”⁷⁵ จากคำพูดของอัสมิเดียม เขาเห็นแม็กนัสเป็นเพียงวัตถุที่ให้ผลประโยชน์แก่ตนเองเท่านั้น ไม่เหมือนคำพูดที่พ่อพูดกับลูก แม้จะบอกว่าไม่คิดจะฆ่าแต่การเอาความอมตะของแม็กนัสไปก็ไม่ต่างจากการฆ่าเพราะแม็กนัสจะแก่ลงสี่ร้อยปีในทีเดียวซึ่งไม่ต่างจากการตาย

⁷⁴ Clare, *City of Bones*, p. 190.

⁷⁵ Clare, *City of Heavenly Fire*, p. 554.

แต่เมื่อไซมอนเสนอตัวแทนเขาก็หันไปสนใจไซมอนทันทีเพราะการเป็นแวมไพร์ที่ทนแสงแดดได้ของไซมอนให้พลังที่มากกว่า

“I also have an immortal life,” he said. “Magnus isn’t the only one. Take mine; take my immortality.”

“Ahhhh,” breathed Asmodeus, his eyes suddenly shining.

“Azazel told me of you. A vampire is not interesting, but a *Daylighter*! You carry the power of the world’s sun in your veins. Sunlight and eternal life, that is a power indeed.”⁷⁶

จากบทสนทนาที่เห็นได้ว่าอัสโมเดียมมีความเห็นแก่ตัวและสนใจเพียงผลประโยชน์เป็นสิ่งสูงสุดโดยไม่คำนึงถึงสิ่งใดทั้งสิ้น การให้ความช่วยเหลือของเขามีไซมาจากความเมตตาต่อลูกและเพื่อน ๆ ลูก แต่เป็นเพียงการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ ดังนั้นปีศาจจึงเป็นสัญลักษณ์ของความชั่ว เป็นศัตรูต่อความอยู่รอดของมนุษย์ เป็นสิ่งที่จะทำให้ความศีลธรรมความดีในใจมนุษย์ลดน้อยลง เป็นสิ่งแปลกปลอมซึ่งสมควรถูกกำจัดออกไปเพื่อให้สังคมสงบสุข

ดังนั้นสรุปได้ว่าผู้ประพันธ์ได้ปลดแอกการกีดกันโดยใช้คุณธรรม จริยธรรมเป็นเกณฑ์ในการตัดสินมนุษย์แทนการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ ชนชั้นและเพศ ซึ่งเป็นไปตามพื้นฐานของคุณธรรมที่เหมาะสมกว่าการตัดสินมนุษย์จากเผ่าพันธุ์ ชนชั้นและเพศ วรรณกรรมจึงเป็นเสมือนภาพสะท้อนสังคมแม้ไม่อาจแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมได้ แต่อย่างน้อย *The Mortal Instruments* ก็เป็นวรรณกรรมที่ทำให้ผู้อ่านได้ตระหนักถึงปัญหาการกีดกันดังกล่าวเพื่อเป็นกระบอกเสียงในการเรียกร้องในทุกคนร่วมมือกันแก้ไขปัญหานี้ให้ดีขึ้น และทำหน้าที่วรรณกรรมเยาวชนโดยใช้ลักษณะฮีโรอิกแฟนตาซีช่วยตอบโต้ผู้ที่นำพระคัมภีร์ไบเบิลมาใช้ในทางที่ผิด ทำให้ผู้อ่านที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นได้ตระหนักถึง

⁷⁶ Ibid, pp. 556-557.

การกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ ชนชั้นและเพศที่เป็นปัญหาอยู่ในสังคมปัจจุบันนี้เพื่อให้เข้าใจถึงปัญหาและสามารถหาทางรับมือหรือแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้

บทที่ 4

ความรุนแรง บาดแผลสู่การเยียวยา

ในบทที่ 3 ผู้วิจัยได้นำเสนอวรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* ในฐานะบทวิจารณ์ พระคัมภีร์ไบเบิลประเด็นการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ ชนชั้นและเพศ ซึ่งเป็นประเด็นปัญหาในปัจจุบัน โดยอธิบายถึงจุดเริ่มต้นของการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์และชนชั้นผ่านการให้ความสำคัญทางสายเลือดและการกีดกันทางพื้นที่ รวมถึงประเด็นการกีดกันเรื่องเพศในกรณีของผู้หญิงที่พยายามโต้กลับอำนาจของผู้ชาย และการก้าวข้ามอคติของผู้รักร่วมเพศ ซึ่งจะพบว่าการกีดกันในด้านต่าง ๆ เป็นการสร้างความรุนแรงอย่างหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจ

การกีดกันด้านเผ่าพันธุ์นำเสนอผ่านการสร้างภาพความเป็นอื่นให้แก่เผ่าพันธุ์อื่น โดยมิได้คำนึงถึงวิถีการดำเนินชีวิตและวัฒนธรรมของแต่ละเผ่าพันธุ์อันเป็นปัจจัยทำให้เกิดความแตกต่าง สิ่งเหล่านี้ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมในการเติบโต การกีดกันด้านเผ่าพันธุ์นั้นเชื่อมโยงไปสู่การจัดระดับชนชั้นในสังคมระหว่างผู้ที่มีสถานะทางสังคมสูงและผู้ที่มีสถานะทางสังคมต่ำกว่า ซึ่งแสดงให้เห็นความไม่ยุติธรรมที่ผู้มีอำนาจกระทำต่อผู้ที่อยู่ใต้อำนาจ ดังนั้นแต่ละกลุ่มบุคคลจึงมีความไม่เท่าเทียมกันด้านอำนาจ สิทธิและเกียรติ โดยอาจใช้ปัจจัยทางสายเลือดและความเป็นมลทินเป็นตัวกำหนดทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในสังคม

นอกจากนี้ยังพบการกีดกันเรื่องเพศ ทั้งเพศหญิงที่อยู่ใต้อำนาจเพศชาย ซึ่งสืบเนื่องมาจากแนวคิดปิตาธิปไตยที่มีมาตั้งแต่อดีต และการไม่ได้รับการยอมรับของเพศที่สามเพราะถูกมองว่าเป็นเรื่องผิดปกติ ซึ่งประเด็นกีดกันที่กล่าวมาทั้งหมดนี้มีปรากฏเป็นเหตุการณ์หนึ่งในพระคัมภีร์ไบเบิลอันนำมาสู่ปัญหาการสร้างเสริมความรุนแรงต่อสิ่งมีชีวิตด้วยกัน วรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* จึงวิจารณ์การกีดกันดังกล่าวเพื่อกระตุ้นให้ตระหนักถึงความไม่เท่าเทียมที่เกิดขึ้นในสังคม

บทนี้จะกล่าวถึงการใช้ความรุนแรงจากสงครามอันมีสาเหตุมาจากการกีดกันซึ่งก่อให้เกิดการละเมิดสิทธิและความไม่เท่าเทียม จากการที่กลุ่มคนที่มีอำนาจเหนือกว่ากดขี่และเอาเปรียบ

กลุ่มคนที่มีอำนาจน้อยกว่า ความรุนแรงไม่ได้มาในรูปแบบของการถูกระงับทางกายโดยตรงเพียงอย่างเดียว แต่เกิดจากการสร้างระบบการกีดกันที่ส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจซึ่งถือเป็นความรุนแรงด้วยเช่นกัน ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในวรรณกรรมชุดนี้คือ ความไม่เท่าเทียมกันทางเผ่าพันธุ์ที่พยายามสร้างความผิดแปลกให้เผ่าพันธุ์อื่น ทำให้เผ่าพันธุ์อื่นตกอยู่ในสถานะเป็นรองหรือการพยายามทำลายล้างเผ่าพันธุ์อื่นเพียงเพราะทัศนคติส่วนตัว รวมไปถึงความเหลื่อมล้ำทางชนชั้นที่ใช้ข้ออ้างทางสายเลือดและฐานะทางการเงินมาเป็นเครื่องมือวัดอำนาจ ทำให้คนบางกลุ่มไม่ได้รับสิทธิหรือการมีเกียรติเช่นสิ่งมีชีวิตหนึ่งที่อยู่อาศัยในโลกอย่างเท่าเทียม

เหตุการณ์ความรุนแรงมีปรากฏให้เห็นหลายครั้งในพระคัมภีร์ไบเบิล ยกตัวอย่างจากพระคัมภีร์ไบเบิลเล่ม Joshua ได้กล่าวถึงการทำสงครามระหว่างชาวอิสราเอลกับเมืองเยรีโค ซึ่งชาวอิสราเอลฆ่าประชาชนทั้งชาย หญิง ไม่เว้นแม้กระทั่งเด็กและคนชรา มีการทำลายทรัพย์สิน ไรบทรัพย์สินของมีค่ารวมถึงสัตว์เลี้ยง และหลังจากยึดเมืองได้ก็เผาทำลายเมืองทิ้งโดยอ้างว่าการทำสงครามครั้งนี้เป็นบัญชาของพระเจ้าตามที่ปรากฏดังนี้

6: 21 Then they destroyed all in the city to destruction, both man and woman, young and old, and ox, and sheep, and donkeys, with the edge of the sword.

6: 24 And they burned the city with fire, and everything in it. Only the silver and gold, and the vessels of bronze and of iron, they put into the treasury of the house of the LORD.¹

นอกจากนี้ยังพบว่า การทำสงครามในลักษณะนี้ เกิดขึ้นในสงครามระหว่างชาวอิสราเอลกับเมืองอัยเช่นเดียวกัน โดยผู้ชายชาวเมืองอัยถูกหลอกให้ออกจากเมืองเพื่อรบกับชาวอิสราเอล ในขณะที่ชาวอิสราเอลรอโอกาสให้ผู้ชายเมืองอัยออกไปรบและจุดไฟเผาเมือง แม้ทหารเมืองอัยจะเห็นควันลอยโหมงจากเมืองของตน แต่ก็ไม่สามารถทำอะไรเพื่อปกป้องประชาชนและเมืองได้ เพราะอยู่ในวงล้อม

¹ The Holy Bible: English Standard Version, p. 182.

ของกองทัพอิสราเอล พวกเขาถูกฆ่าตายทั้งหมด เช่นเดียวกับชาวเมืองที่ไม่มีผู้ใดรอดชีวิต เว้นแต่เพียง กษัตริย์เมืองอัยเท่านั้นที่ถูกคุมตัวไปพบโยชูวาและเสียชีวิตในภายหลัง ซึ่งปรากฏเนื้อความดังนี้

8: 8 And as soon as you have taken the city, you shall set the city on fire. You shall do according to the word of the LORD. See, I have commanded you.²

8: 24 When Israel had finished killing all the men of Ai in the fields and in the wilderness where they had chased them, and when every one of them had been put to the sword, all the Israelites returned to Ai and killed those who were in it. 8: 25 Twelve thousand men and women fell that day—all the people of Ai. 8: 26 For Joshua did not draw back the hand that held out his javelin until he had destroyed all who lived in Ai. 8: 27 But Israel did carry off for themselves the livestock and plunder of this city, as the LORD had instructed Joshua. 8: 28 So Joshua burned Ai and made it a permanent heap of ruins, a desolate place to this day. 8: 29 He impaled the body of the king of Ai on a pole and left it there until evening. At sunset, Joshua ordered them to take the body from the pole and throw it down at the entrance of the city gate. And they raised a large pile of rocks over it, which remains to this day.³

นอกจากนี้ยังพบข้อความที่กล่าวเกี่ยวกับผู้หญิงที่ต้องอยู่ภายใต้อำนาจของผู้ชาย ยกตัวอย่างข้อความจากพระคัมภีร์ไบเบิลเล่ม Judges 21 ที่กล่าวถึงการหาภรรยาในเผ่าเบนยามินซึ่งเป็นเผ่าหนึ่งของชนชาติอิสราเอล มีการส่งนักรบไปฆ่าชายาเบชกิเลอาดเพื่อนำผู้หญิงพรหมจรรย์มาเป็นภรรยาของชาวเบนยามิน ซึ่งปรากฏดังนี้

² Ibid, p. 183.

³ Ibid, p. 184.

21: 10 So the congregation sent 12,000 of their bravest men there and commanded them, "Go and strike the inhabitants of Jabesh-gilead with the sword; also the women and the little one. 21: 11 This is what you are to do; every male and every woman that has lain with the male you shall devote to destruction." 21: 12 And they found among the inhabitants of Jabesh-gilead 400 young virgins who had not known a man by lying with him, and they brought them to the camp at Shiloh, which is in the land of Canaan. [...]21: 14 And Benjamin returned at that time. And they gave them the women whom they had saved alive of the woman of Jabesh-gilead, but there were not enough for all of them.⁴

จากข้อความที่ยกตัวอย่างมานี้แสดงให้เห็นอุดมการณ์ปีศาจปไตโดยที่ยิ่งใหญ่จนสามารถกระทำสิ่งใดต่อผู้หญิงก็ได้ เพราะจากข้อความนี้ผู้หญิงพรหมจรรย์มิได้ถูกนำตัวมาด้วยความสมัครใจแต่เป็นการใช้ความรุนแรงบังคับมา อีกทั้งผู้หญิงเหล่านี้ต้องสูญเสียครอบครัว และถูกกระทำเหมือนเป็นเพียงสิ่งของหรือเครื่องผลิตทายาท เพื่อเป็นการกลืนชาติพันธุ์ โดยมีได้กล่าวถึงชีวิตหลังจากนั้นของผู้หญิงที่ถูกจับมาหรือกล่าวถึงคนที่อาจรอดชีวิต

ไม่เพียงแต่ผู้หญิงที่ต้องอยู่ในสถานะไร้อำนาจ เด็กก็อาจตกเป็นเหยื่อจากสงครามเช่นเดียวกัน เพราะเด็กไม่สามารถต่อสู้กับผู้ใหญ่ได้ ดังที่จะเห็นจากในพระคัมภีร์ไบเบิลเล่ม Numbers 31 ได้กล่าวถึงเหตุการณ์ความรุนแรงและแสดงให้เห็นภาพสงครามอันโหดร้ายที่คนอิสราเอลแก้แค้นคนมีเดียน โดยการฆ่ากษัตริย์แห่งมีเดียนและประชาชน ซึ่งไว้ชีวิตเฉพาะผู้หญิงและเด็ก ๆ ที่ยังบริสุทธิ์ไว้เป็นเชลย

⁴ Ibid, p. 221.

Vengeance on Median

31: 9 The Israelites took the women of Midian and their little ones captive; [...] 31: 17 Now therefore, kill every male among the little ones, and kill every woman who has known a man by sleeping with him. 31: 18 But all the young girls who have not known a man by sleeping with him, keep alive for yourselves.⁵

ดังนั้น จะพบว่าคนอิสราเอลที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลกระทำความรุนแรงต่อคนมีเดียในฐานะผู้ที่มีอำนาจมากกว่า เนื่องจากเป็นกลุ่มคนที่พระเจ้าเลือก แต่การกระทำนี้ส่งผลร้ายต่อทั้งชีวิตและทรัพย์สินของชาวมีเดียที่ต้องสูญเสียแผ่นดิน สูญเสียความเป็นมนุษย์เพราะถูกกระทำไม่ต่างจากวัตถุประสงค์ระหว่างคนต่างเผ่าพันธุ์เช่นนี้จึงไม่ได้นำมาเพียงความเจ็บปวดทางกาย แต่ยังก่อให้เกิดบาดแผลทางใจจากการถูกทำให้ไร้คุณค่า สูญเสียครอบครัว สูญเสียตัวตนและอิสราภาพ เกิดความเหลื่อมล้ำในสังคม และเกิดการพยายามกลืนกินเชื้อชาติและวัฒนธรรมสังเกตได้จากการที่คนอิสราเอลไว้ชีวิตเฉพาะหญิงที่บริสุทธิ์เท่านั้น หากหญิงคนใดให้กำเนิดบุตรแน่นอนว่าเด็กจะกลายเป็นคนอิสราเอลทันทีด้วยถือเอาสายเลือดของชายเป็นใหญ่ สิ่งเหล่านี้มิได้ก่อให้เกิดเพียงบาดแผลทางกาย แต่ยังส่งผลให้เกิดบาดแผลทางจิตใจ จากที่กล่าวมาพบว่า พระคัมภีร์ไบเบิลนำเสนอภาพสงครามและเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นจากความขัดแย้งซึ่งไม่เพียงเป็นการใช้ความรุนแรงเฉพาะกลุ่มที่ขัดแย้งกันเท่านั้น แต่เหตุการณ์นั้นได้ส่งผลกระทบต่อผู้อื่นที่มีได้เกี่ยวข้องทั้งประชาชน รวมถึงเด็กและสตรีด้วย

ตัวอย่างทั้งหมดที่ยกมานี้แสดงให้เห็นความรุนแรงที่เกิดจากสงคราม ซึ่งมีต้นเหตุมาจากการกีดกันที่ชนชาติหนึ่งกระทำต่อชนชาติอื่น ซึ่งเป็นสงครามที่นำมาแต่ความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สิน ผู้คนถูกทำร้ายและเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก โดยชาวอิสราเอลที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลอ้างบัญชาของพระเจ้าเพื่อความชอบธรรมในการกระทำ ซึ่งในพระคัมภีร์ไบเบิลไม่ปรากฏการกล่าวถึงผู้รอดชีวิตบางเมืองพบว่าผู้รอดส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงและถูกจับไปเป็นเชลยหรือทาส ทว่าไม่มีการกล่าวถึงเชลย

⁵ Ibid, p. 139.

หรือทาสเหล่านั้นว่ามีความเป็นอยู่อย่างไร ผู้รอดชีวิตต้องเจ็บปวดกับการสูญเสียและเกิดเป็นบาดแผลทั้งทายกายและสภาพจิตใจหลังสงครามอย่างไร

สำหรับวรรณกรรม ความรุนแรงมักแสดงผ่านการกระทำตัวละครฝ่ายร้ายโดยเฉพาะในวรรณกรรมแฟนตาซี ตัวละครร้ายที่สร้างความรุนแรงมักถูกนำเสนอผ่านกลุ่มตัวละครที่มีลักษณะต่างจากมนุษย์ทั่วไป เช่น ปีศาจ อมนุษย์ อันเป็นสัญลักษณ์แทนผู้มีพฤติกรรมและลักษณะผิดปกติ จากที่ยกตัวอย่างข้อความซึ่งปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลทำให้เห็นภาพสงครามที่รุนแรง มักเป็นการฆ่าประชาชนทั้งเมืองและเผาเมือง ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับสงครามที่เกิดขึ้นในวรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* คือตัวละครร้ายพยายามฆ่าล้างเผ่าพันธุ์อื่นโดยมีสาเหตุมาจากการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ แต่แตกต่างกันที่ในพระคัมภีร์ไบเบิลไม่ได้กล่าวถึงผลกระทบจากสงคราม เนื่องจากเป็นคัมภีร์ทางศาสนาที่มุ่งนำเสนอความเป็นมาและคำสั่งสอนของศาสนา ทว่าในวรรณกรรมการเล่าเรื่องราวของตัวละครต้องมีการดำเนินเรื่องไปจนถึงจุดจบ วรรณกรรมชุดนี้จึงต้องนำเสนอผลที่เกิดจากความรุนแรงที่ส่งผลต่อผู้ถูกกระทำในฐานะเหยื่อหลังสงครามและบาดแผลอันมีต้นเหตุจากการกีดกัน

4.1 บาดแผลจากการสูญเสียคนในครอบครัว

4.1.1 ความเจ็บปวดในฐานะแม่

ในบทที่ 3 ผู้วิจัยได้กล่าวถึงประเด็นการกีดกันเรื่องเพศ ซึ่งหนึ่งในนั้นคือการกีดกันผู้หญิงให้อยู่ในสถานะที่ด้อยกว่าผู้ชาย แม้ว่าวรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* จะพยายามนำเสนอการโต้กลับอำนาจของแนวคิดปิตาธิปไตยที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิล แต่อย่างไรก็ตามวรรณกรรมยังคงนำเสนอบาดแผลจากร่องรอยการพยายามต่อสู้ของผู้หญิงเพื่อปลดตัวเองจากการอยู่ภายใต้การปกครองของผู้ชายผ่านตัวละครหญิงในฐานะแม่

ตัวอย่างที่เห็นชัดเจนจากพระคัมภีร์ไบเบิลคือ เรื่องของโลทผู้มีศรัทธาและเชื่อฟังในพระเจ้า โลทและครอบครัวอาศัยอยู่ในเมืองโสโดมที่ประชาชนมักทำผิดศีลธรรม พระเจ้าจึงต้องการทำลายเมืองโสโดม แต่จะทรงไว้ชีวิตโลทและครอบครัวเพราะมีความเคารพต่อพระเจ้า ทว่าภรรยาของโลทขัดคำสั่งทูตสวรรค์ที่พาพวกเขาหนีออกมา นางหันกลับไปดูเมืองโสโดมจึงกลายเป็นเสาเกลือ

เหตุการณ์นี้ถูกมิ น้าวาลได้วิเคราะห์ในบทความ “แต่ภรรยาของลีโอท⁶: สตรีผู้เลื่อนหายไปในโลกของบุรุษ” ว่าเหตุการณ์ดังกล่าวสะท้อนอุดมการณ์ปิตาธิปไตยที่ผู้ชายมีอำนาจเหนือผู้หญิง เพราะโลทมิ พฤติกรรมเป็นใหญ่ในครอบครัว สามารถตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้เพียงลำพังโดยไม่ต้องฟังความเห็นจากใคร เช่น การยกลูกสาวให้ชาวบ้านกระทำชำเราได้ตามแต่ใจ ซึ่งไม่ได้บอกแก่ลูกสาวทั้งสองของตนก่อนราวกับลูกเป็นเพียงสิ่งของหรือการตัดสินใจหนีออกจากเมืองซึ่งเป็นการตัดสินใจเพียงลำพัง⁷ จากบทความตัวอย่างนี้สอดคล้องกับวรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* ที่การกล่าวถึงตัวละครหญิงที่ถูกระบบชายเป็นใหญ่ทำร้ายจนเกิดเป็นบาดแผลทางใจเช่นเดียวกัน

ตัวละครแรกคือ โจเซลิน แพร์โซลด์ มารดาของโจนาธาน มอร์เกินสเตอร์และคลารี เพรย์ ผู้ละทิ้งการเป็นนักร้อง หลังจากวาเลนไทน์ มอร์เกินสเตอร์สามีของเธอก่อจลาจลกลางเมืองโดยมีเป้าหมายเพื่อกำจัดชาวบาดาล โจเซลินเริ่มเห็นความผิดปกติในตัวสามีขณะตั้งครรภ์ลูกคนแรกและไม่เห็นด้วยกับการกระทำของเขา ที่ตั้งใจกำจัดชาวบาดาลให้หมดไปจากสังคม เพียงเพราะอุดมการณ์เหยียดเผ่าพันธุ์ แต่โจเซลินไม่อาจขัดขวางหรือเปลี่ยนความคิดของวาเลนไทน์ได้ เนื่องจากสังคมนักร้องเป็นสังคมที่ยังคงอยู่ในระบบปิตาธิปไตย ระบบชายเป็นใหญ่มิได้เอื้อให้ผู้หญิงสามารถต่อรองหรือโต้แย้งผู้ชายอย่างตรงไปตรงมาได้ โจเซลินจึงตกเป็นเหยื่อการกระทำอันรุนแรงครั้งนี้โดยไม่รู้ตัว

โจเซลินจึงกลายเป็นตัวละครหนึ่งที่ถูกกระทำทารุณอย่างสาหัสจากคนในครอบครัวคือสามีของเธอ เริ่มต้นด้วยการคลอดบุตรชายที่มีสายเลือดปีศาจ เนื่องจากวาเลนไทน์ผสมเลือดปีศาจในอาหารให้เธอรับประทานขณะตั้งครรภ์ เมื่อเห็นโจนาธานครั้งแรกโจเซลินจึงรู้สึกตกใจ หวาดกลัวและรับไม่ได้ที่ลูกชายของเธอเกิดมาไม่ปกติ ดังที่เห็นจากการเล่าของตัวละครดังนี้ “His eyes were black, black as night, fathomless as tunnels dug into his skull. There was nothing human in them at all.”⁸ คำพูดของโจเซลินแสดงถึงความเจ็บปวดภายในจิตใจ เพราะลูกของเธอมีลักษณะที่ไม่เหมือนมนุษย์ ตัวละครย้ำว่าดวงตาของลูกชายดำเหมือนกับเวลากลางคืน เหมือนอุโมงค์ที่ขุดลึกลงไปถึงกะโหลกศีรษะซึ่งต่างจากเด็กที่เพิ่งเกิดใหม่ เหตุการณ์นี้แสดงให้เห็นว่าโจเซลินไม่มีสิทธิ์ในร่างกายของเธอและไม่มีสิทธิ์ปกป้องลูกในฐานะแม่ ทั้งตัวเธอและลูกต่างเป็นสมบัติของสามี หากมองในมุมนี้พบว่า โจเซลินตกอยู่ในสถานะสิ่งของอันเป็นสมบัติของสามีคือวาเลนไทน์ ดังนั้น

⁶ ตัวละครเดียวกับโลท

⁷ มิ น้าวาล, "แต่ภรรยาของลีโอท: สตรีที่เลื่อนหายไปในโลกของบุรุษ," *อ่าน* (2554), หน้า 185.

⁸ Clare, *City of Glass*, p. 362.

เขาจึงสามารถกระทำสิ่งใดกับเธอและลูกก็ได้ เหตุการณ์นี้ทำให้เธอตกใจอย่างมากดังที่เธออธิบายความรู้สึกขณะอุ้มลูกชายครั้งแรกว่า

“Horror washed over me. It was like being bathed in acid—my skin seemed to burn off my bones, and it was all I could do not to drop the baby and begin screaming. [...] I suppose the opposite is true as well. Every nerve in my body was crying out that this was not my baby, that it was something horrible and unnatural, as inhuman as a parasite.”⁹

จากคำบอกเล่าของโจเซลิน แสดงให้เห็นจิตใจอันบอบช้ำของผู้หญิงที่ถูกระบบปิศาจไปตอยทำร้ายให้ตกอยู่ในฐานะที่ด้อยกว่าจึงไม่สามารถเรียกร้องความยุติธรรมใดได้ การพบลูกในสภาพไม่เหมือนมนุษย์จึงเป็นประสบการณ์อันเลวร้ายและรุนแรงซึ่งทำร้ายโจเซลิน สถานการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นผลจากระบบชายเป็นใหญ่ที่ทำให้โจเซลินตกอยู่ในภาวะจำยอม โจเซลินไม่สามารถแก้ไขสิ่งที่เกิดขึ้นได้ ดังนั้นเธอจึงไม่สามารถแม้แต่จะเปล่งเสียงที่แสดงความตกใจออกมาได้ เพราะอยู่ในภาวะตกใจอย่างยิ่งกับเหตุการณ์โหดร้ายที่เกิดขึ้นตรงหน้า จิตใจของตัวละครถูกความเสียใจจู่โจมอย่างไม่ทันตั้งตัว จะเห็นได้ว่าจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตัวละครไม่ได้ตระหนักรู้ในทันทีว่า ภาพของลูกชายในอ้อมแขนจะสร้างบาดแผลในจิตใจให้ตนเอง ปฏิกริยาตอบสนองกับเหตุการณ์นี้คือตัวละครไม่สามารถเปล่งคำพูดหรือแม้แต่เปล่งเสียงออกมาได้ แสดงให้เห็นว่าบาดแผลครั้งนี้เป็นสิ่งที่ไม่สามารถกล่าวออกมาอย่างตรงไปตรงมาได้ แต่กลับเป็นความโหดร้ายที่ฝังใจและหวนกลับมาสร้างความเจ็บปวดหลังจากนั้นครั้งแล้วครั้งเล่า เห็นได้จากตอนที่โจเซลินนำกล่องเก็บปอวยผสมของโจนาธานมาดูและร้องไห้ทุกครั้งที่ครบวันเกิดของเขา โดยที่ตัวละครไม่อาจเล่าความเจ็บปวดนี้ให้ใครฟังได้ ทำได้เพียงเก็บความทรงจำอันเลวร้ายไว้กับตนเอง ยิ่งไปกว่าการตกใจที่เห็นลูกผิดปกติคือคนในครอบครัวทั้งแม่และสามีต่างแสดงพฤติกรรมเหมือนว่าไม่มีสิ่งใดผิดปกติ ทั้งที่เห็นชัดเจนว่าโจนาธานต่างจากมนุษย์ ทำให้ความรู้สึกของเธอสับสน ในขณะที่ใจหนึ่งคิดว่านี่คือลูกแต่อีกใจกลับบอกว่าไม่ใช่ลูก ความสุขที่โจเซลินเคยวาดฝันไว้ก่อนหน้านี้ว่า เธอจะมีลูกกับสามีและเป็นครอบครัวที่อบอุ่นถูกพังทลายลง กลายเป็นความสะเทือนใจที่ก่อให้เกิด

⁹ Ibid, pp. 362-363.

บาดแผลติดตัวเธอไปตลอดชีวิตด้วยไม่อาจรักลูกอย่างที่ลูกเป็นได้ ในฐานะแม่ความรู้สึกรังเกียจลูก เช่นนี้เป็นสิ่งที่สร้างความอึดอัดคับข้องใจให้แก่ตัวละครอย่างยิ่ง เพราะตัวละครไม่สามารถทำหน้าที่แม่อย่างที่ใจอยากทำได้

ดังนั้น เหตุการณ์นี้ทำให้ความเป็นแม่ของโจเซลินถูกทำลายและกลายเป็นบาดแผลครั้งใหญ่ที่หลอกหลอนเธอไปชั่วชีวิต ประสบการณ์ของตัวละครสะท้อนให้เห็นอำนาจของอุดมการณ์ชายเป็นใหญ่ที่กดทับผู้หญิง เพราะในฉากนี้ไม่เพียงแต่โจเซลินเท่านั้นที่ไม่อาจตอบโต้อำนาจของสามีได้ แต่จะพบว่าแม่ของโจเซลินก็ไม่เห็นความผิดปกติก่อกับหลานชายเพราะวาเลนไทน์บอกว่าเป็นสิ่งที่ปกติ แสดงให้เห็นว่าแม่ของโจเซลินถูกอำนาจของผู้ชายที่มีมากกว่าของวาเลนไทน์ซึ่งอยู่ในฐานะหัวหน้าครอบครัวครอบงำจนทำให้ไม่เห็นความผิดปกติก่อกำเนิดขึ้น

เมื่อโจเซลินให้กำเนิดคลารี เธอจึงตกอยู่ในภาวะกลัวและวิตกกังวลเสมอว่า คลารีจะรู้ความจริงที่ตนเองเป็นนักล่าเงา ลูกจะเป็นอันตรายและจะต้องกลับเข้าไปอยู่ในวังวนเหตุการณ์ร้าย ๆ เช่นเดิมอีก ความหวาดกลัวและวิตกกังวลของตัวละครเป็นรูปแบบของบาดแผลทางจิตใจที่ย้อนกลับมาหลอกหลอนตัวละคร เพราะตัวละครตกอยู่ในห้วงความรู้สึกไม่ปลอดภัยตลอดเวลาเนื่องจากเหตุการณ์รุนแรงและสะเทือนใจที่เกิดขึ้นในอดีตยังคงอยู่ในความทรงจำ นอกจากนี้เหตุการณ์ที่ตอกย้ำบาดแผลทางใจของโจเซลินในฐานะแม่อีกเหตุการณ์หนึ่งคือ ฉากที่เธอรู้สาเหตุที่โจนาธานผิดปกติ ดังที่ตัวละครเล่าว่า

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

“Across from the page recording those particular conclusions he had written a series of notes with a heading I recognized. My name. *Jocelyn Morgenstern*.

“I remember the way my fingers shook while I turned the pages, the words burning themselves into my brain. ‘Jocelyn drank the mixture again tonight. No visible changes in her, but again it is the child that concerns me.... With regular infusions of demonic ichor such as I have been giving her, the child may be capable of any feats.... Last night I heard the child’s heartbeat, more strongly than any human heart, the

sound like a mighty bell, tolling the beginning of a new generation of Shadowhunters, the blood of angels and demons mixed to produce powers beyond any previously imagined possible.... No longer will the power of Downworlders be the greatest on this earth....’

“There was more, much more. I clawed at the pages, my fingers trembling, my mind racing back, seeing the mixtures Valentine had given me to drink each night, the nightmares about being stabbed, choked, poisoned. But I wasn’t the one he’d been poisoning. It was Jonathan. Jonathan, whom he’d turned into some kind of half-demon *thing*.”¹⁰

จากการเล่าของโจเซลินทำให้เห็นว่า เธอถูกกระทำราวกับเป็นสิ่งของไม่ใช่มนุษย์ การรับรู้ความจริงว่า ผู้ที่เปลี่ยนลูกชายของเธอให้กลายเป็นครึ่งปีศาจคือพ่อของตัวเอง เป็นสิ่งที่เจ็บปวดอย่างสาหัส สังเกตได้นิ้วมือที่สั้นขณะพลิกหน้าหนังสือ ทุกตัวหนังสือเหมือนกำลังเผาไหม้อยู่ในสมอของเธอสอง แสดงให้เห็นสภาพจิตใจที่ถูกทำลาย เพราะไม่ใช่เธอที่ได้รับผลจากการทดลองเกิดอาการฝันร้ายเท่านั้น แต่กลายเป็นโจนาธานที่ต้องเป็นครึ่งปีศาจ ซึ่งการเปลี่ยนพันธุกรรมลูกนั้นมีจุดประสงค์เพียงเพราะต้องการจะใช้ลูกเป็นอาวุธเพื่อชนะสงคราม การรับรู้ความจริงเรื่องนี้ทำให้ประสบการณ์บาดแผลในใจของตัวละครขยายวงกว้างขึ้น เนื่องจากไม่ใช่เพียงตนเองที่ถูกทดลองแต่เจ็บปวดในฐานะแม่ที่ไม่อาจปกป้องลูกได้

ดังนั้น จะพบว่าตัวละครหญิงเป็นฝ่ายถูกกีดกันและกระทำไม่ต่างจากวัตถุเช่นเดียวกับแนวคิดในพระคัมภีร์ไบเบิล ในวรรณกรรมอาจมีได้นำเสนอภาพที่ผู้หญิงบริสุทธิ์ตกเป็นเชลยหรือถูกเก็บไว้เพื่อผู้ชายเพียงเท่านั้น แต่นำเสนอความเป็นมนุษย์ของตัวละครหญิงที่ถูกกลดทอน เพราะสังคมที่ปกครองโดยผู้ชายเป็นใหญ่ทำให้ผู้หญิงไม่มีสิทธิ์มีเสียงในสังคม ดังที่โจเซลินรู้ความจริงในตอนที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขอะไรเพื่อช่วยลูกได้ เพราะผู้หญิงในสังคมนักล่าเงาไม่ได้อยู่ในสถานะเช่นนั้น

¹⁰ Ibid, p. 366.

วรรณกรรมชุดนี้จึงสะท้อนให้เห็นการสร้างบาดแผลให้แก่เพศหญิงในฐานะแม่คนหนึ่งที่ต้องสูญเสียลูก ซึ่งเป็นผลพวงจากสงคราม

แม้ในวรรณกรรมจะกล่าวถึงความรักที่โจเซลินมีต่อลูกชายจากการเก็บปอຍมของเขาไว้ในกล่อง เธอมักจะนำมาดูและร้องไห้ จากพฤติกรรมนี้ของตัวละครพบว่าบาดแผลทางจิตใจของตัวละคร ยังไม่ได้ถูกประมวลผลหรือหลอมรวมเข้ากับตัวละครในทันที ในช่วงแรกที่เกิดเรื่องบาดแผลจึงยังไม่ได้เป็นบาดแผลความทรงจำโดยทันที แต่บาดแผลกลับเห็นได้ชัดเจนภายหลังและกลับมาตอกย้ำถึงความเจ็บปวดทางใจซ้ำ ๆ ตลอดเวลา เมื่อพบว่าโจนาธานยังไม่ตายโจเซลินจึงพยายามจะฆ่าโจนาธาน เพราะความรู้สึกผิดที่ไม่สามารถปกป้องลูกได้ขณะที่ตั้งครรภ์และทำให้ลูกต้องเป็นปีศาจ การที่โจนาธานยังมีชีวิตอยู่ทำให้เธอต้องทรมานกับความรู้สึกนั้นต่อไป อันเป็นผลพวงจากการกีดกันทางเพศ ซึ่งกดทับผู้หญิงให้อยู่ภายใต้ผู้ชาย โจเซลินจึงตกอยู่ภายใต้อำนาจของสามี อีกทั้งยังตอกย้ำความรุนแรงที่ผู้ชายหรือสามีคือวาเลนไทน์กระทำความรุนแรงทางจิตใจต่อโจเซลินโดยการทำให้เธอเสียลูกไป บาดแผลของโจเซลินล้วนเกิดจากความเครียดฝังใจจากการที่ตนเองไม่มีอำนาจทำอะไรได้เพราะอุดมการณ์ชายเป็นใหญ่ทำให้เธอต้องจำยอม

นอกจากนั้นโจนาธานยังเติบโตมามีนิสัยโหดร้ายและสร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่น คือการก่อสงครามความรุนแรงเพียงเพราะความคับข้องใจที่ถูกครอบครัพลักใส่เท่านั้น พฤติกรรมของโจนาธานไม่ต่างจากเด็กมีปัญหา ซึ่งโจเซลินผู้เป็นแม่คิดว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของผลที่เกิดขึ้นกับลูกชาย การพยายามจะฆ่าลูกจึงเป็นการแสดงความรับผิดชอบต่อหน้าที่การเป็นแม่ที่บกพร่อง เธอปฏิเสธว่าโจนาธานเป็นลูกโดยคิดว่าจิตวิญญาณของลูกชายของเธอตายไปแล้ว โจเซลินพยายามปฏิเสธและหากเป็นไปได้เธอต้องการลบประสบการณ์บาดแผลความทรงจำออกไป คือการพยายามฆ่าโจนาธาน (เซบาสเตียน) ซึ่งเปรียบเป็นสัญลักษณ์แทนความทรงจำในอดีตที่หวนกลับมาให้ระลึกถึงเหตุการณ์นั้นอีกครั้ง การปฏิเสธลูกชายของตัวละครในฐานะแม่จึงแสดงให้เห็นบาดแผลทางจิตใจจากการไม่สามารถหาทางออกให้กับบาดแผลทางจิตใจ ดังนั้นการปฏิเสธหรือพยายามฆ่าลูกจึงเป็นกลวิธีหนึ่งในการแสดงออกถึงบาดแผลทางจิตใจที่ไม่อาจลบเลือนไปจากความทรงจำ

[...] You look like you always did, from the moment I first saw you. You look like a demon thing.” Her voice was achingly sad. “I’m so sorry.”

“Sorry for what?”

“For not killing you when you were born,” she said, and came out from behind the counter, spinning the kindjal in her hand.

Clary tensed, but Sebastian didn’t move. His dark eyes followed his mother as she came toward him. “Is that what you want?” he said. “For me to die?” He opened his arms, as if he meant to embrace Jocelyn, and took a step forward. “Go ahead. Commit filicide. I won’t stop you.” [...]

Jocelyn moved another step forward. The knife was a blur in her hand. When it came to stop, the tip was pointed directly at Sebastian’s heart [...]

Jocelyn brought the blade up in a swift, clean, cutting arc. A perfectly placed blow, it should have driven up under Sebastian’s ribs and into his heart. It would have, if he had not moved even faster than Jace; [...]¹¹

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จากเหตุการณ์นี้สะท้อนให้เห็นว่าผู้หญิงอยู่ในฐานะที่ไม่อาจโต้แย้งผู้ชายได้ เมื่อผู้หญิงไม่อยู่ในโอวาทหรือไม่เชื่อฟังคำสั่งจึงถูกนำเสนอภาพให้กลายเป็นคนชั่วร้าย เช่น โจเซลิน ที่ถูกทำให้กลายเป็นแม่ที่ใจร้าย ไม่รักลูก จากการพยายามฆ่าลูก ทั้งที่สิ่งเหล่านี้คือบาดแผลจากการถูกอำนาจผู้ชายกดทับไม่ทำให้สามารถโต้ตอบอำนาจของสามีคือวาเลนไทน์ เนื่องจากจะเห็นว่าการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงพันธกรรมโจนาธานเป็นการตัดสินใจเพียงลำพัง วาเลนไทน์ใช้อำนาจความเป็นใหญ่ในบ้านหรือการเป็นผู้นำครอบครัวตัดสินใจทำการทดลองนี้ โดยไม่ปรึกษาโจเซลินซึ่งเป็นภรรยาและแม่ของลูก เสมือนว่าการตัดสินใจเรื่องลูกเป็นสิทธิ์ของเขาแต่เพียงคนเดียว วาเลนไทน์จึงเป็นตัวแทนของระบบ

¹¹ Clare, *City of Lost Souls*, pp. 109-110.

ปีตาธิปไตยที่ไม่เพียงมีอำนาจปกครองผู้หญิง แต่มีอำนาจเหนือผู้หญิงทุกประการ การกระทำของ วาเลนไทน์ทำให้โจเซลินไม่พอใจ แต่เมื่อเธอเป็นผู้หญิงที่อยู่ในสังคมปีตาธิปไตยจึงไม่สามารถแสดงการ ต่อต้านโดยตรงได้ การที่โจเซลินคิดว่าควรฆ่าโจนาธานเพราะในแง่หนึ่งโจนาธานคือสัญลักษณ์ของ ปีตาธิปไตย เขาคือผลผลิตที่เกิดจากการถูกกดทับอำนาจ ดังนั้นการฆ่าโจนาธานจึงเป็นการโต้ตอบ ของโจเซลินที่ต้องการหลุดพ้นจากอำนาจของวาเลนไทน์ รวมถึงปลดปล่อยลูกชายของเธอออกจาก การถูกกดขี่จากผู้เป็นพ่อ พฤติกรรมของตัวละครแม่ที่ต้องการฆ่าลูกจึงเป็นไปเพื่อปฏิเสธอำนาจของ ผู้ชายที่สร้างบาดแผลทางใจให้แก่ผู้หญิง

ด้วยสาเหตุนี้โจเซลินจึงหันหลังให้สังคมนักล่าเงาอันมีผู้ชายเป็นใหญ่ เพราะเป็นสังคมที่ไร้ ความยุติธรรมและสร้างความเจ็บปวดให้เธอจนไม่คิดจะกลับมาใช้ชีวิตเช่นนั้นอีก โจเซลินเลือกที่จะ เดินหนีออกมาเพราะความเจ็บปวดที่ได้รับทำให้เธอไม่สามารถใช้ชีวิตอยู่กับวิถีชีวิตเดิม พื้นที่เดิมได้อีก ต่อไป เพราะบาดแผลทางจิตใจส่งผลให้ตัวละครหวาดวิตกว่าจะได้รับบาดแผลเพิ่มขึ้นเช่นที่ผ่านมา พื้นที่สามัญชนจึงกลายเป็นพื้นที่ที่ทำให้เธอรู้สึกปลอดภัยมากกว่า

“I never thought I’d see this place again,” Jocelyn went on. Clary stole a sideways glance at her mother and saw that she was looking out over the city, at the demon towers casting their pale whitish light over the skyline. “I dreamed about it sometimes. I even wanted to paint it, to paint my memories of it, but I couldn’t do that. I thought if you ever saw the paintings, you might ask questions, might wonder how those images had ever come into my head. I was so frightened you’d find out where I was really from. Who I really was.”¹²

การที่โจเซลินฝันถึงเมืองแก้วหรืออยากวาดภาพเมืองแก้วสะท้อนให้เห็นว่า การประสบเหตุการณ์ในอดีตสร้างบาดแผลให้ตัวละครและยังคงกลับมาหลอกหลอนเธออยู่ตลอดเวลา ด้วยไม่อาจลืมเลือน

¹² Clare, *City of Glass*, p. 356.

ความทรงจำในอดีตได้ โจเซลินจึงพยายามตัดขาดตนเองและคลารีจากโลกนักล้าเงาโดยเลี้ยงเธอเช่น
 สามัญชน เพราะวิตกกังวลว่าวันหนึ่งคลารีจะรู้ความจริงและสังคมนักล้าเงาอาจทำให้ลูกสาวเจ็บปวด
 หรืออาจทำให้เธอต้องสูญเสียลูกไปอีกครั้ง เนื่องจากการทรยศวเลนไทน์ในการจลาจลครั้งนั้นทำให้
 เธอสูญเสียคนสำคัญที่สุดในชีวิตคือ พ่อแม่และลูกชายไปในเพลิงไหม้บ้านที่วเลนไทน์เป็นผู้ลงมือทำ
 ประสบการณ์บาดแผลในครั้งนั้นส่งผลให้โจเซลินพยายามปกปิดความจริง ไม่ขอข้องเกี่ยวและรังเกียจ
 โลกนักล้าเงานับแต่นั้น เพราะเป็นพื้นที่แห่งความทรงจำอันเจ็บปวด การอยู่ไกลจากนักล้าเงาจึงเป็น
 ทางออกที่ดีที่สุด ดังที่ลูเซียนเล่าให้คลารีฟังเมื่อโจเซลินตัดสินใจออกจากเมืองแก้ว

We fled to Paris. We had no money, but she refused to go to
 the Institute there and ask for help. She was done with
 Shadowhunters, she told me, done with the Shadow World. [...]
 She was carrying another child, and had known it for weeks. She
 would make a new life for herself and her baby, and she
 wanted no whisper of Clave or Covenant ever to taint her
 future. [...] She wouldn't tell me where she was going. The
 farther away she could get from Idris, she said, the better. [...] I
 knew that if not for the child she carried, she would have taken
 her own life [...]¹³

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 CHULALONGKORN UNIVERSITY

จากข้อความนี้จะพบว่าความทรงจำและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้โจเซลินตกอยู่ในภาวะวิตกกังวล
 ดังนั้นแม้ต้องลำบากมากแค่ไหน หากให้กลับไปขอความช่วยเหลือจากสถาบันนักล้าเงาจึงไม่ต่างจาก
 การกลับเข้าสู่พื้นที่บาดแผลที่เธอพยายามจะหนีออกมา เธอจึงหลีกเลี่ยงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับนักล้าเงาทุก
 อย่าง การตั้งท้องอีกครั้งทำให้โจเซลินต้องการเริ่มต้นชีวิตใหม่ในพื้นที่ของมนุษย์ธรรมดา แทนที่จะฆ่า
 ตัวตายเพราะความเจ็บปวดทางใจที่ได้รับอย่างสาหัส แต่ลูกอีกคนทำให้เธอจำต้องหาทางออกอื่นคือ
 การมีชีวิตใหม่ จะเห็นได้ว่าสังคมนักล้าเงาที่มีผู้ชายกุมอำนาจบีบบังคับให้ผู้หญิงต้องอดทนและ
 รับผิดชอบลูกเพียงลำพัง เมื่อสังคมรับรู้ว่ามีคนตายโจเซลินไม่อาจอยู่ในพื้นที่ที่ไม่มีผู้ชายคอยปกป้องได้

¹³ Clare, *City of Bones*, pp. 421-422.

อีก เธอต้องรับหน้าที่เป็นทั้งพ่อและแม่ให้ลูกเพราะวาเลนไทน์ไม่อาจเป็นที่พึ่งให้เธอได้ โจเซลินจึงตัดขาดจากพื้นที่บ้านเกิดของเธอไม่รับรู้เรื่องของภาคีนักล้าเงาและปัญหาพันชกติกาก่อนเป็นสัญญา ระหว่างชาวบาดาลและนักล้าเงาอีกต่อไป เพราะไม่ต้องการถูกความทรงจำในอดีตเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้กลับมาทำร้ายเธอและคลารี

แต่สุดท้ายอดีตอันเจ็บปวดก็กลับมาตอกย้ำบาดแผลจากประสบการณ์ในอดีตที่ของโจเซลินอีกครั้งเพราะคลารียังคงได้รับพลังแบบนักล้าเงา การที่คลารีมีพลังเช่นนักล้าเงาเป็นสัญลักษณ์แทนบาดแผลทางจิตใจของโจเซลินที่พยายามปฏิเสธการเป็นนักล้าเงาและปิดบังความจริงไว้ คลารีสามารถมองเห็นภูต ปีศาจ ชาวบาดาลเพราะสายเลือดของคลารีคือนักล้าเงา ทำให้โจเซลินแก้ปัญหาด้วยการพาเธอไปพบพ่อมดแม็กนัส เบนทุกสองปีเพื่อลบความทรงจำ การกระทำเช่นนี้สะท้อนให้เห็นว่าการไม่ยอมรับอดีตที่เจ็บปวดและเผชิญหน้ากับบาดแผลทางจิตใจที่ทำให้โจเซลินยังคงอยู่ในวังวนความเจ็บปวด บาดแผลที่พยายามจะลบเลือนยังคงอยู่และตัวละครยังคงไม่สามารถหลุดออกจากบาดแผลจากประสบการณ์ที่เลวร้ายได้

ตัวละครตัวหนึ่งที่สะท้อนความเจ็บปวดในฐานะแม่คือ อิมोजิน เฮอร์อนเดล ผู้สูญเสียครอบครัวทั้งหมด ทั้งสามี ลูกชาย ลูกสะใภ้และหลานที่เธอคิดว่าเสียชีวิตในครรภ์ ตัวละครหญิงตัวนี้ต้องเผชิญกับความเจ็บปวดทางใจจากการสูญเสียครอบครัวเพียงลำพัง เธอจึงโกรธและเกลียดวาเลนไทน์มาก เพราะลูกชายคนเดียวของเธอเข้าเป็นสมาชิกขุมกำลังกับวาเลนไทน์จึงต้องตาย ดังที่จะเห็นได้จากข้อความนี้ “[...] Valentine needed a new second in command and he wanted Stephen. Imogen, who was utterly loyal to the Clave, was hysterical—she begged Stephen to reconsider—but he cut her off. Wouldn't speak to her, or his father. [...]”¹⁴ เมื่อสติเฟิน เฮอร์อนเดล (Stephen Herondale) เข้าร่วมกับวาเลนไทน์ อิมोजินไม่สามารถโน้มน้าวให้ลูกชายกลับมาได้ การเห็นลูกทำผิดขณะที่คนเป็นแม่ไม่อาจช่วยหรือห้ามปรามได้ เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความรู้สึกผิดในใจต่ออิมोजินอย่างมาก เธอต้องทนเห็นลูกเดินทางผิดโดยไม่อาจช่วยเหลือสิ่งใดได้นั้นคือบาดแผลที่เกิดขึ้นในใจ

¹⁴ Clare, *City of Ashes*, p. 324.

หลังจากที่สติเฟินตาย เซลีน เฮอร์อนเดล (Celine Herondale) ภรรยาของเขารู้ข่าวจึงฆ่าตัวตายตามขณะตั้งครรภ์ได้แปดเดือน การฆ่าตัวตายของเซลีนเป็นการตอกย้ำให้เห็นสังคมปิตาธิปไตย เซลีนแสดงบทบาทของผู้หญิงที่เป็นผู้ตาม เป็นภรรยาที่จงรักภักดีต่อสามีเธอยอมทำตามสามีทุกอย่าง สนับสนุนการเข้าร่วมขุมกำลังกับวาเลนไทน์ กล่าวคือเป็นตัวละครที่อยู่ในระบบชายเป็นใหญ่อย่างสมบูรณ์ นอกจากนี้สามีของอิมเจนตรอมใจตายเพราะรับไม่ได้กับเรื่องที่เกิดขึ้น เพราะการตายของสติเฟินหมายถึงตระกูลเฮอร์อนเดลไร้ผู้สืบทอดอำนาจ ความคาดหวังของพ่อที่ต้องการให้ลูกชายสืบทอดตำแหน่งผู้นำของครอบครัวจึงพังทลายลง คือสิ่งที่สังคมชายเป็นใหญ่รับไม่ได้ เหตุการณ์ทั้งหมดนี้ทำให้อิมเจนไม่เหลือใคร และที่สำคัญคือไม่สามารถฝังศพลูกสะใภ้และหลานในสุสานได้อย่างสมเกียรติ กลับต้องฝังร่างของทั้งสองไว้ในสถานที่เดียวกับผู้ก่ออาชญากรรม ดังที่ผู้ประพันธ์บรรยายไว้ว่า “[...] So that was Imogen's whole family, all gone. They couldn't even bury her daughter-in-law and grandchild's ashes in the Bone City, because Céline was a suicide. She was buried at a crossroads outside Alicante. [...]”¹⁵ อิมเจนต้องเผชิญกับบาดแผลจากการสูญเสียคนในครอบครัวและชื่อเสียงของวงศ์ตระกูลเพียงลำพังจากสงครามที่มีสาเหตุมาจากการกีดกัน เหตุการณ์ครั้งนั้นจึงเปลี่ยนอิมเจนให้เป็นอีกคน เธอกลายเป็นคนเย็นชา การเป็นผู้รอดไม่ได้ทำให้ตัวละครมีความสุข แต่ทำให้ยิ่งเป็นทุกข์จากบาดแผลแห่งการสูญเสียคนในครอบครัว โดยเฉพาะลูกชายคนเดียว ในฐานะแม่ที่ไม่สามารถยื้อชีวิตลูกได้ ไม่ใช่เพียงเห็นลูกทำความผิด แต่แม่อย่างอิมเจนตระหนักอนาคตของสติเฟินที่ไม่ว่าอย่างไรก็ต้องจบลงด้วยความตาย บาดแผลจากประสบการณ์การเสียลูกชายเพียงคนเดียวเป็นบาดแผลที่ตัวละครได้รับนั้นไม่อาจลบล้างให้หายไปได้

ผู้ประพันธ์นำเสนอบาดแผลทางจิตใจของอิมเจนผ่านการเข้ารับตำแหน่งมือปราบในภาคีซึ่งมีหน้าที่ดูแลเรื่องกฎหมายและลงโทษผู้กระทำความผิด ตำแหน่งมือปราบที่เป็นเสมือนตำแหน่งผู้ดำรงความยุติธรรมจึงเป็นกลวิธีหนึ่งในการพยายามสร้างความยุติธรรมมาทดแทนความอยุติธรรมที่ตัวละครเคยได้รับในอดีต และเป็นการทำความดีเพื่อลบล้างความเจ็บปวดในใจที่เคยเกิดขึ้น แต่อย่างไรก็ตามบาดแผลในอดีตไม่อาจลบเลือน อิมเจนจึงกลายเป็นคนเย็นชาและไม่เคยเอ่ยชื่อลูกชายอีกเลย เพราะการเอ่ยชื่อสติเฟินไม่ต่างจากการตอกย้ำบาดแผลในจิตใจของเธอ การสูญเสียครอบครัวทำให้อิมเจนเกลียดวาเลนไทน์มาก สังเกตได้จากบทสนทนาระหว่างลูเซียกับเจซ ดังนี้ “[...] it does explain

¹⁵ Ibid, p. 325.

why she hates Valentine as much as she does.” “Because my father poisons everything he touches?” Jace said bitterly. “Because your father, for all his sins, still has a son, and she doesn't. And because she blames him for Stephen's death.”¹⁶ หรือในอีกบทสนทนาหนึ่งที่ลูเซียนเอ่ยถึงสติเฟิ่นเหมือนเป็นการกรีดข้่าบาดแผลในใจซึ่งทำให้อิโมเจนแสดงออกอย่างชัดเจนถึงอารมณ์ความรู้สึกโกรธ ดังจะเห็นได้จากการโต้เถียงของอิโมเจน “So this is about Stephen after all,” said Luke, with a sort of pity in his voice. “Imogen--” The Inquisitor’s face contorted. “This is not about Stephen! This is about the Law !”¹⁷ บทสนทนาี้ทำให้เห็นว่าการสูญเสียลูกเป็นบาดแผลรุนแรงในใจของตัวละคร ดังนั้นความรักของแม่อย่างอิโมเจนก่อให้เกิดเป็นความโกรธแค้น เพราะขณะที่เธอสูญเสียทุกอย่างวาลเลนไทน์ยังคงมีลูกชายและลูกสาว เขายังคงมีคนในครอบครัวไม่ว่าทำเรื่องเลวร้ายแค่ไหนก็ตาม แต่เธอสูญเสียทุกอย่าง เจซจึงกลายเป็นตัวแทนของวาลเลนไทน์ต่อกัย้าสิ่งที่สร้างบาดแผลทางจิตใจให้แก่อิโมเจน นอกจากนี้วรรณกรรมนำเสนอให้ตระกูลเฮรอนเดลเป็นตระกูลเก่าแก่ในสังคมนักล้าเงา การต้องตกอยู่ในสภาพไร้ทายาทเช่นนี้ยิ่งทำให้อำนาจของเฮรอนเดลลดน้อยลงเหมือนยิ่งเป็นการต่อกัย้าความสูญเสียทุกอย่างที่อิโมเจนซึ่งเป็นผู้หญิงต้องแบกรับเพียงคนเดียว นอกจากนี้ตัวละครตัวนี้ยังแสดงให้เห็นความรักของเพศหญิงในฐานะแม่ที่สามารถทำได้ทุกอย่างเพื่อลูก

The Inquisitor shook her head. “You don't understand,” she said, and there was a puzzling trace of resentment in her voice. “Children never do. The love a parent has for a child, there *is* nothing else like it. No other love so consuming. No father— not even Valentine—would sacrifice his son for a hunk of metal, no matter how powerful.” [...]

She stopped at the door and turned to look at him. Jace could only see the angular shadows of her face, the pointed chin, and dark hollows at her temples. Her gray clothes vanished into the shadows so that she looked like a bodiless

¹⁶ Ibid, p. 325.

¹⁷ Ibid, p. 325.

floating skull. “Don't think,” she said, “that returning you to your father is what I want to do. It's better than Valentine Morgenstern deserves.”

“What does he deserve?”

“To hold the dead body of his child in his arms. To see his dead son and know that there is nothing he can do, no spell, no incantation, no bargain with hell that will bring him back—” She broke off. “He should *know*,”¹⁸

จากบทสนทนาที่สะท้อนให้เห็นการสร้างตัวละครที่ตกอยู่ภายใต้อุดมการณ์ปีศาจไปได้อย่างชัดเจน จากคำพูดที่แฝงไปด้วยอารมณ์ของอิมोजนตรงกับการนิยามผู้หญิงว่าต้องชอบใช้อารมณ์เหนือเหตุผล ขณะที่เจซเป็นตัวแทนของผู้ชายที่พยายามอธิบายเหตุผลว่า แผนการของอิมोजนไม่มีทางสำเร็จ เพราะวาเลนไทน์เป็นคนที่จะยอมทำทุกอย่างเพื่อชัยชนะแม้ว่าต้องเสียลูก อย่างไรก็ตามการที่อิมोजนอยากให้วาเลนไทน์รับรู้ความรู้สึกสูญเสียลูกบ้าง เป็นการพยายามเยียวยารักษาบาดแผลในใจตนเอง ด้วยการโยนบาดแผลที่ตนมีให้แก่ผู้ที่เคยกระทำกับเธอไว้ และพบว่าบาดแผลในจิตใจของตัวละครไม่เคยหายไป และในฐานะแม่อิมोजนคิดว่าการทำให้วาเลนไทน์สูญเสียลูกอาจทำให้วาเลนไทน์เข้าใจความเจ็บปวดของเธอในฐานะผู้ให้กำเนิดที่ต้องเสียลูกชายไป และเธอจะสามารถลบบาดแผลในอดีตได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สังเกตได้ว่าไม่ว่าตัวละครจะเลือกทางใดผู้ถูกกระทำมักเป็นตัวละครหญิง เพราะผู้กระทำ ความรุนแรงต่อผู้อื่นมักเป็นตัวละครเพศชาย ซึ่งเป็นการวิพากษ์วิจารณ์พระคัมภีร์ไบเบิลที่ปรากฏการกระทำ ความรุนแรงต่อเพศหญิง ยกตัวอย่างเช่น ในช่วงทำสงครามเมืองอัยที่ทำให้มีผู้หญิงจำนวนมาก ต้องเสียชีวิต โดยเฉพาะผู้หญิงที่มีสามีแล้ว และเด็กชายมักจะถูกสังหารจนหมดเหลือไว้เพียงผู้หญิงบริสุทธิ์ที่ถูกจับเป็นเชลยไว้เพื่อรับใช้ผู้ชาย และเหตุการณ์การส่งนักรบไปฆ่าชาวยาเบซกิเลอาดไปนำผู้หญิงพรหมจรรย์มาเป็นภรรยาของชาวเบนยามิน เหตุการณ์ที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลไม่กล่าวถึงความสูญเสียหลังสงคราม และไม่ได้บอกเล่าความเจ็บปวดของผู้หญิงเหล่านั้นที่ต้องพลัดพรากจาก

¹⁸ Ibid, pp. 283-285.

ครอบครัว หรืออธิบายว่าชีวิตของพวกเขาที่ต้องตกเป็นเชลยจะมีชีวิตเช่นไรต่อไป วรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* จึงได้พยายามนำเสนอให้เห็นบาดแผลของผู้หญิงที่ได้รับผลกระทบหลังสงครามซึ่งมาสาเหตุมาจากการกีดกัน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เห็นถึงความไม่เท่าเทียมระหว่างผู้ชายและผู้หญิงซึ่งก่อให้เกิดบาดแผลทางใจ

4.1.2 ความเจ็บปวดในฐานะลูก

เหตุการณ์ที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลอีกประการคือ ความรุนแรงต่อเด็ก ทั้งเด็กหญิงที่ถูกเก็บไว้เพื่อผู้ชายและเด็กชายที่ถูกฆ่าทั้งหมดเพื่อล้างเผ่าพันธุ์ดังที่ได้กล่าวไปในตอนต้นของบทที่ 4 ทำให้เด็กเหล่านั้นสูญเสียครอบครัวทำให้เห็นสถานะของเด็กที่ตกเป็นเหยื่อในสงครามและไร้อำนาจใด ๆ ในการต่อรองกับผู้ใหญ่ กล่าวคือใช้อำนาจปิศาจไปในการปกครองเสมือนพ่อปกครองลูก เด็กซึ่งเป็นลูกจึงอยู่ในฐานะผู้ถูกปกครองจึงอยู่ใต้อำนาจของพ่อเพราะพ่อคือผู้นำของครอบครัว เด็กจึงไม่มีสิทธิ์ในการโต้แย้ง

ในวรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* พบว่ามีตัวละครเด็กในฐานะลูกหลายตัวละครที่ตกเป็นเหยื่อในสงครามที่มีสาเหตุจากการกีดกัน ถูกสร้างบาดแผลอันมีต้นเหตุจากความขัดแย้งของผู้ใหญ่ซึ่งส่งผลกระทบต่อชีวิตพวกเขา ตัวละครที่มีบาดแผลชัดเจนในฐานะลูกคือโจนาธาน มอร์เกินสเตรนเป็นตัวละครวัยรุ่นที่ถูกทดลองโดยได้รับเลือดปิศาจตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา เมื่อเกิดมาจึงมีลักษณะไม่เหมือนมนุษย์กล่าวคือมีดวงตาสีดำสนิท โจนาธานในขณะที่เป็นทารกไม่เคยส่งเสียงร้อง เช่นเด็กทั่วไป หลังจากวาเลนไทน์ก่อการจลาจลเขาพาโจนาธานหลบหนีไปโดยทำให้คนอื่นเข้าใจผิดว่าโจนาธานตายในกองเพลิงที่คฤหาสน์แล้ว วาเลนไทน์แอบเลี้ยงโจนาธานลับ ๆ โดยมีจุดประสงค์ให้เป็นอาวุธที่จะทำให้ชนะสงครามกับชาวบาดาล วาเลนไทน์ต้องการใช้เลือดปิศาจของโจนาธานในการเปิดด่านป้องกันเมืองแก้วซึ่งต้องใช้เลือดปิศาจเปิดจากด้านใน เนื่องจากโจนาธานสามารถแฝงตัวเข้าเมืองแก้วในฐานะนกกระจ่างได้อย่างไม่มีใครสงสัย ดังนั้นโจนาธานจึงถูกเลี้ยงเหมือนเป็นสายลับหรือทหารเพื่อจุดประสงค์ทางสงครามเท่านั้น เขาไม่ได้รับความรักจากพ่อและถูกเลี้ยงมาด้วยความรุนแรง

[...] His bare back was striped with ragged scars, one after the one, too even to be random accident. Whip marks.

“Who did this to you?” she said.

“Who do you think? Our father,” he said. “He used a whip made of demon metal, so no *iratze* could heal them. They’re meant to remind me.”

“Remind you of what?”

“Of the perils of obedience.”

[...] “Do they hurt?”

“All the time,” Impatiently he glanced back over his shoulder.¹⁹

การเคยเผชิญหน้ากับความรุนแรงและการถูกทรมานเป็นสาเหตุหนึ่งที่ไม่เพียงแต่ทำให้เกิดบาดแผลทางร่างกาย แต่ยังส่งผลกระทบต่อจิตใจของตัวละคร ความรุนแรงจากการเขียนตีด้วยแส้ที่ทำให้บาดแผลไม่อาจรักษาได้นั้นเป็นบาดแผลที่ตอกย้ำให้ตัวละครรู้สึกว่าเขาเองไร้ค่าและไม่ใช่มนุษย์ แต่เป็นเพียงปีศาจเท่านั้น ซึ่งส่งผลต่อความรู้สึกของตัวละครในฐานะลูกที่ถูกกระทำ ความรุนแรงจากพ่อ และการไม่เคยได้รับการกระทำแบบมนุษย์จากใคร จากบทสนทนาที่แสดงให้เห็นว่า โจนาธานถูกทรมานทางร่างกายตั้งแต่เด็กจนเกิดเป็นแผลเป็นที่แม้แต่ “*iratze*” ซึ่งเป็นลายรูนในการรักษาบาดแผลของนักล้าเงาก็ไม่สามารถรักษาได้ บาดแผลจากการถูกลงโทษกลายเป็นแผลเป็นที่ติดตัวโจนาธานไปชั่วชีวิต เปรียบเสมือนบาดแผลในจิตใจของโจนาธานที่ถูกพ่อทำร้ายไม่มีวันลบเลือน ก่อนหน้านั้นโจนาธานไม่ได้แสดงความรู้สึกใดออกมา เพราะบาดแผลเกิดกับตัวเขาไม่เคยมีใครรับรู้ แต่เมื่อคลาริสังเกตเห็นและแสดงความรู้สึกเห็นใจ ตัวละครจึงหงุดหงิดเพราะเหมือนถูกสะกิดบาดแผลในจิตใจที่ไม่เคยรับรู้ ตั้งแต่แรกว่ามีอยู่ให้ตื่นขึ้นมา คำพูดของคลาริจึงทำให้หวนระลึกถึงอดีตที่ความเจ็บปวดอีกครั้ง เพราะรอยแผลเป็นสิ่งที่ตอกย้ำให้เห็นว่า โจนาธานไม่ได้รับความรักในฐานะลูก กล่าวคือเขาได้รับการดูแลจากพ่อผู้ให้กำเนิดน้อยกว่าเจซ ไลด์วูดเสียอีก เพราะเจซไม่เคยถูกเขียนด้วยอาวุธที่รุนแรงเช่นนี้

¹⁹ Clare, *City of Lost Souls*, pp. 283-284.

ตรงกันข้ามเจซยังได้ทำหลายอย่างแบบเด็กบ้าง เช่น แขนในอ่างซอสสปาเก็ตตี้ในวันเกิด มีพี่เลี้ยงดูแล และอาศัยในคฤหาสน์ ต่างจากโจนาธานที่ถูกเลี้ยงหลบอยู่ในป่า

คำพูดของโจนาธานที่บอกว่า พ่อใช้แซ่ดีหลังเขาสะท้อนให้เห็นว่าเขาไม่เคยได้รับความรักและความเอาใจใส่จากพ่อ ทั้งยังต้องปกปิดตัวตนที่แท้จริง เพราะต้องแฝงตัวเป็นสายลับเข้ามาในเมืองแก้วตามคำสั่งของพ่อโดยปลอมตัวเป็นเซบาสเตียน และมักจะให้ผู้อื่นเรียกชื่อนี้เสมอ เขาไม่ชอบที่ถูกเรียกว่าโจนาธาน เนื่องจากชื่อ “โจนาธาน” เป็นชื่อที่ทำให้เขาเจ็บปวด เพราะการเป็นโจนาธานสื่อถึงการถูกเลี้ยงอย่างโหดร้ายทารุณราวกับไม่ใช่ลูก นอกจากโจนาธานจะไม่เคยได้รับความรักจากพ่อแล้ว เมื่อแม่ทราบว่าเขายังมีชีวิต เขากลับถูกปฏิเสธว่าไม่ใช่ลูก อีกทั้งแม้อย่างพยายามจะฆ่าเขา ดังที่ปรากฏในฉากนี้ “Jonathan,” Jocelyn whispered. [...] “I go by ‘Sebastian’ now,” [...] “I conclude that I wasn’t interested in keeping the name you and my father gave me, Both of you betrayed me, and I would prefer as little association with you as possible.”²⁰ การบอกว่าไม่ต้องการใช้ชื่อที่พ่อกับแม่ตั้งให้เหมือนเป็นการปฏิเสธเหตุการณ์ในอดีตที่ต้องเผชิญ เพราะชื่อนี้ไม่เคยได้รับความรักจากทั้งพ่อและแม่ ทั้งยังรู้สึกเหมือนถูกพ่อแม่ทรยศกระทำกับเขาราวกับไม่ใช่ลูก บาดแผลทางจิตใจที่ได้รับทำให้ตัวละครพยายามสร้างตัวตนใหม่โดยใช้ชื่อเซบาสเตียนแทน และไม่ชอบให้ใครเรียกว่าโจนาธานที่เป็นชื่อจริง เพราะการถูกเรียกด้วยชื่อจริงซ้ำ ๆ เหมือนเป็นการถูกรื้อฟื้นอดีตอันเจ็บปวดกลับมาอีกครั้ง

ผู้ประพันธ์ได้นำเสนอให้เห็นภาพเด็กที่เปรียบเสมือนผ้าขาว ที่พ่อแม่เป็นผู้เติมแต่งสีสันทันให้แก่ลูกผ่านการเลี้ยงดูซึ่งมีความสำคัญต่อพัฒนาการทางด้านพฤติกรรมและอารมณ์ของเด็ก ซึ่งจะเห็นว่าตัวละครโจนาธานไม่ได้เป็นตัวละครที่เลวด้วยสันดาน เพียงแต่เป็นเด็กที่ถูกเลี้ยงดูอย่างผิดวิธี ถูกกระทำราวกับไม่ใช่มนุษย์ ไม่เคยได้รับความรักเพราะถูกมองว่าเป็นปีศาจไร้ความรู้สึก แต่ลึก ๆ แล้วตัวละครยังคงโหยหาครอบครัว เห็นได้จากการโต้เถียงกับคลารี ดังนี้ “Your mother,” he said, “hated me. Hated me. You saw her. She tried to kill me. You want to tell me you take after your mother, fine. Jocelyn Fairchild is ruthless. She always has been.”²¹ คำพูดเช่นนี้ไม่ได้ปรากฏในวรรณกรรมเพียงครั้งเดียวแต่ตัวละครยังคงย้ำซ้ำ ๆ ว่าแม่เกลียดเขา พ่อก็

²⁰ Ibid, p. 107.

²¹ Ibid, p. 369.

เช่นเดียวกันดังคำพูดนี้ “Our mother cheated me,” he said “She denied me and hated me. I was a child and she hated me. As did our father.”²² จากคำพูดของโจนาธานเผยให้เห็นถึงความน้อยใจของลูกที่ไม่ได้รับความรักจากแม่ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าสิ่งที่เขาต้องการคือความรักจากแม่ จากที่จอร์จรู้สึกได้ถึงความเจ็บปวดในคำพูดของโจนาธาน เมื่อรู้ว่าแม่รังเกียจ ภาพที่แม่พยายามจะฆ่าเขาหรือบอกว่าเขาเสแสร้งแกล้งแสดงท่าทางหรือคำพูดเหมือนน้อยใจเมื่อบอกให้แม่ฆ่าเขาถ้าต้องการกลายเป็นการสร้างบาดแผลในจิตใจให้แก่โจนาธานอย่างไม่รู้ตัว คำพูดของแม่สร้างความเจ็บปวดอย่างไม่อาจลืมเลือน

ในขณะที่คนอื่นมองว่าเขาเพียงเสแสร้งทำตัวมีความรู้สึกเหมือนมนุษย์เพราะเป็นปีศาจ แต่อย่างไรก็ตามหากมองทางกายภาพเขายังมีความเป็นมนุษย์อยู่ในตัวครึ่งหนึ่งเช่นกัน แสดงให้เห็นว่าบาดแผลของโจนาธานนอกจากจะเป็นผลกระทบที่มาจากความรุนแรงจากการกีดกันแล้ว ยังถูกกดทับให้อยู่ในร่างที่มีเลือดปีศาจจึงไม่สามารถแสดงตัวตนที่แท้จริงได้ เพราะลักษณะทางกายภาพส่งผลต่ออารมณ์และความคิด สิ่งเหล่านี้จึงทำให้ตัวละครแบ่งแยกตัวตนออกเป็นสองตัวตน เพราะจะเห็นได้ว่าในตัวของเขา มีทั้งด้านมืดและด้านดี ตัวละครไม่ได้มีเพียงด้านมืดที่ก่อแต่ความรุนแรงเท่านั้น แต่อีกส่วนหนึ่งยังต้องการเป็นที่รัก รักคนอื่นและเป็นคนดี ทว่าเมื่อไม่ได้รับความรักจากพ่อและแม่ น้องสาวจึงเป็นคนในครอบครัวคนสุดท้ายที่เป็นความหวังของเขาในการเติมเต็มความรู้สึกโดดเดี่ยวและเป็นที่ยอมรับ แต่กลับแสดงออกไม่ถูกต้องด้วยการบังคับคลาร่าให้ไปอยู่ในอาณาจักรปีศาจกับตนเอง เพราะไม่เข้าใจว่าการแสดงออกถึงความรักต่อผู้อื่นควรทำอย่างไร เนื่องจากไม่เคยได้รับจากใคร ทำให้เห็นภาวะความแปลกแยกในตัวของโจนาธาน

ผู้ประพันธ์ได้เสนอให้เห็นว่า ไม่ว่าเด็กจะเกิดจากเผ่าพันธุ์ใด หากถูกเลี้ยงอย่างอบอุ่นก็สามารถเติบโตเป็นคนดีได้ เพราะพฤติกรรมและความคิดเป็นสิ่งที่ได้รับการหล่อหลอมจากพ่อแม่ผู้เลี้ยงดูและสิ่งแวดล้อมรอบตัว โจนาธานเป็นตัวละครที่ถูกเลี้ยงในสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี โดยพ่อที่มีอุดมการณ์ต้องการทำลายล้างเผ่าพันธุ์อื่นและยึดมั่นความคิดของตนว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องจนก่อสงครามโดยไม่คิดถึงครอบครัวตนเอง จึงสอนให้ลูกชายกลายเป็นคนที่มีแต่ความชิงชัง โหดร้าย เจ้าเล่ห์ อีกทั้งยังได้รับการทารุณทางร่างกายตั้งแต่เด็ก ทำให้โจนาธานฝังใจและแสดงความเจ็บปวดจากบาดแผลในจิตใจด้วยการแค้นผู้อื่น แต่บาดแผลจากการโดนทำร้ายร่างกายยังไม่หนักหนาเท่ากับการได้เจอ

²² Clare, *City of Heavenly Fire*, p. 231.

ครอบครัวแต่ถูกปฏิเสธ การถูกคนในครอบครัวที่เหลือคือแม่และน้องสาวปฏิเสธเป็นการรื้อฟื้นบาดแผลในจิตใจตอกย้ำซ้ำลงไปว่าโจนาธานไม่เป็นที่ต้องการ

โจนาธานจึงเป็นเด็กที่ตกเป็นเหยื่อของสงครามการกีดกันในอดีต การประกาศสงครามอีกครั้งหลังจากที่พ่อเสียชีวิตจึงเป็นการแสดงให้เห็นถึงการมีตัวตนของตนเอง และเป็นการแสดงพฤติกรรมเรียกร้องความสนใจจากแม่และน้องสาวให้เห็นถึงการมีตัวตนของเขา การกระทำของตัวละครสะท้อนให้เห็นความอึดอัดคับข้องใจที่ไม่สามารถพึ่งใครได้ ความรักจากพ่อซึ่งไม่เคยได้ จึงหวังว่าแม่จะมอบความรักให้ แต่เมื่อแม่ผลักไสจึงยิ่งเหมือนกรีดซ้ำบาดแผลภายในจิตใจและตอกย้ำว่าตนเองไม่เป็นที่ยอมรับ ภาพความรักที่แม่มีให้คลารีจึงเป็นภาพรื้อฟื้นบาดแผลในจิตใจของโจนาธาน มันคือสิ่งที่โจนาธานปรารถนามาตลอดแต่ไม่เคยได้รับ

นอกจากนี้การถูกเลี้ยงดูให้กลายเป็นผู้มีพฤติกรรมก้าวร้าว การแสดงความก้าวร้าวและการใช้ความรุนแรงกระทำต่อผู้อื่นเป็นหนทางหนึ่งที่สะท้อนถึงบาดแผลในจิตใจของตัวละคร เขาเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นเหยื่อของความรุนแรงเป็นผู้กระทำความรุนแรง การก่อสงครามจึงเผยให้เห็นบาดแผลในใจของตัวละครจากการสูญเสียพ่อแม่ที่ไม่ใช่การสูญเสียชีวิตแต่เป็นการถูกทอดทิ้ง เขาสร้างกองทัพปีศาจของตัวเองโดยมีเครื่องแต่งกายเป็นสีแดง อันเป็นสีแห่งโลหิตซึ่งมีความสัมพันธ์กับอารมณ์ เป็นสัญลักษณ์ของทั้งความรักและความเกลียดชัง²³ สื่อให้เห็นถึงความรู้สึกของตัวละครที่ต้องการความรักจากครอบครัว แต่การไม่เคยได้รับทำให้จิตใจเต็มไปด้วยความเกลียดชัง เพราะตั้งแต่เกิดโจนาธานไม่เคยมีตัวตน ถูกเลี้ยงอย่างหลบซ่อน ถูกพอมองว่าเป็นอาวุธที่ใช้เพื่อชนะสงครามราวกับเป็นเพียงวัตถุ และไม่มีใครรับรู้ถึงการมีอยู่ของเขาทุกคนคิดว่าเขาตายไปในกองไฟหลังพ่อก่อจลาจล สาเหตุหนึ่งเป็นเพราะการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์เลือดผสมของโจนาธานทำให้เกิดการแบ่งแยก จึงถูกแยกออกจากสังคมไม่สามารถเข้ากับสภาพสังคมนักล่าเงาเลือดบริสุทธิ์ได้เพราะการมีเลือดผสมเป็นสิ่งที่ไม่ได้รับการยอมรับเช่นเดียวกับตัวละครเฮเลนและมาร์ก แบล็กธอร์นที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 3 ต่างกันที่เฮเลนและมาร์กมีโอกาสได้เติบโตในสังคมนักล่าเงา แม้จะไม่ได้รับการยอมรับมากนักแต่ยังได้อยู่ร่วมกับครอบครัว ทว่าโจนาธานเป็นตัวละครที่ถูกกีดกันออกไปจากสังคมอย่างสิ้นเชิง ไม่มีครอบครัวไม่มีพี่น้องเหมือนอยู่ตัวคนเดียวเพราะเลือดในตัวทำให้แปลกแยกจากสังคม

²³ จอร์จ เฟอร์กูสัน, *เครื่องหมายและสัญลักษณ์ในคริสต์ศิลป์*, พิมพ์ครั้งที่ 7 (กรุงเทพฯ: อมรินทร์, 2556), หน้า 89.

เมื่อความจริงเปิดเผยว่า ลูกชายวาเลนไทน์ยังไม่ตาย วาเลนไทน์ทำให้ทุกคนเข้าใจว่า เจซคือ ลูกชายของเขา ในขณะที่โจนาธานตัวจริงต้องปลอมตัวเป็นเซบาสเตียน อีกทั้งตัวละครยังคงอยู่ได้ อำนาจของพ่อมาตลอด ขณะที่แม่ทำให้รู้สึกถึงการถูกทอดทิ้งให้อยู่เพียงลำพัง มองว่าเขาเป็นปีศาจ ไม่ใช่มนุษย์ ไม่ใช่ลูกของแม่ ความรุนแรงเช่นนี้ส่งผลให้กลายเป็นบาดแผลทางใจทำให้ตัวละครโหยหาความรัก แต่ไม่สามารถแสดงความรักได้อย่างถูกวิธี เนื่องด้วยไม่รู้จกคำว่าความรักและไม่เคยได้สัมผัสสิ่งนั้นจากใครนั้นเป็นสิ่งที่เจ็บปวด

วรรณกรรมชุดนี้จึงได้เสนอให้เห็นบาดแผลจากครอบครัวที่กลายเป็นสงคราม เพราะการลุกขึ้นมาก่อสงครามเปรียบเป็นการแสดงการมีอยู่ของตนเอง เพราะถูกกีดกันจากการมีเลือดของปีศาจ อยู่ในตัวซึ่งเป็นสิ่งที่โจนาธานถูกกระทำจากพ่อ บาดแผลของตัวละครตัวนี้จึงเป็นปมด้อยที่ทำให้ตัวละครกระทำความรุนแรงต่อผู้อื่นซึ่งเป็นตัวอย่างหนึ่งที่ทำให้เห็นถึงผลพวงของการกีดกันทำให้เกิดความรุนแรง ผู้ประพันธ์ไม่เพียงสะท้อนภาพบาดแผลที่เกิดจากความรุนแรงผ่านตัวละครโจนาธานเท่านั้น แต่จะพบว่าตัวละครอีกหลายตัวที่ต้องเผชิญกับปัญหาการสูญเสียคนรักจากสงคราม สูญเสียตัวตนและอิสรภาพซึ่งเป็นเรื่องฝังใจไม่อาจลืมเลือน

ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า โจนาธานเป็นตัวละครที่ตกเป็นเหยื่อจากสงครามที่มีสาเหตุมาจากการกีดกัน สงครามไม่ได้พรากชีวิตพ่อแม่ไปจากเขา แต่สงครามทำให้พ่อแม่ทอดทิ้งโจนาธาน เพราะวาเลนไทน์มองโจนาธานเป็นเพียงเครื่องมือบรรลุเป้าหมายในการทำสงคราม ส่วนโจเซลินทอดทิ้งโจนาธานเพราะคิดว่าโจนาธานไม่ใช่ลูกแต่เป็นปีศาจ การกระทำของพ่อและแม่ที่กระทำต่อโจนาธานเป็นผลพวงของความรุนแรงจากการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ โจนาธาน มอร์เกินสเตอร์จึงเป็นตัวแทนของลูกที่ตกเป็นเหยื่อจากสงคราม

อีกกลุ่มตัวละครที่ได้รับความเจ็บปวดในฐานะลูกคือ พี่น้องตระกูลแบล็กธอร์น พวกเขาเสียพ่อแม่ไปในสงครามที่โจนาธานก่อขึ้น เริ่มจากแอนดรูว์ แบล็กธอร์น (Andrew Blackthorn) ถูกโจนาธานเปลี่ยนเป็นผู้มีดมน²⁴ ทำให้สติการรับรู้ดีชั่วและความเป็นพ่อของแอนดรูว์หมดไป เขาเชื่อฟังแต่คำสั่งโจนาธานเท่านั้น ในสงครามเขาจึงคิดจะทำร้ายลูก ๆ ตนเอง แอนดรูว์ตั้งใจเข้ามาหาลูก ๆ เพื่อทำร้ายโดยการหลอกไทบีเรียส (Tiberius Blackthorn) ให้ไปหา จูเลียน (Julian Blackthorn)

²⁴ ผู้มีดมนคือนักล่าเงาที่คัดเลือกลึลิตจากถ้วยมรดกที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ ผู้มีดมนจะไม่ใช่ของตัวเอง ไม่สนใจครอบครัว ไม่มีความรู้สึกเมตตา ชอบการสู้รบ

หนึ่งในลูกชายของเขาไม่มีทางเลือกจึงต้องสังหารพ่อตนเองอย่างเลี่ยงไม่ได้ เพราะต้องปกป้องน้อง ๆ จากเหตุการณ์นี้จะพบว่า จูเลียสซึ่งเป็นเพียงเด็กไม่เพียงต้องรับภาระดูแลน้อง ๆ ทุกคนแทนพ่อ แต่สุดท้ายยังถูกบีบบังคับให้ต้องฆ่าพ่อตนเองอย่างไม่มีทางเลือกและต้องทำให้สำเร็จ เพราะต้องปกป้องครอบครัว และหากไม่สำเร็จจะหมายถึงชีวิตของไทป์เรียสตกอยู่ในอันตราย สิ่งนี้ไม่ใช่สิ่งที่จูเลียสอยากทำหรือตั้งใจ แต่เพราะสงครามที่เกิดขึ้นเปลี่ยนพ่อเป็นใครที่เขาไม่รู้จักอีกต่อไป ลูก ๆ บ้านแบล็กธอร์นจึงเหมือนสูญเสียพ่อเป็นครั้งที่สอง ครั้งแรกคือตอนที่พ่อถูกเปลี่ยนให้เป็นคนของโจนาธาน และตอกย้ำการสูญเสียพ่ออีกครั้งในช่วงสงคราม การตายของแอนดรูว์มิได้เป็นเพียงบาดแผลที่ติดตัวจูเลียสเท่านั้นแต่ยังส่งผลต่อน้อง ๆ ของเขาซึ่งยังเด็กมากที่ต้องเห็นพ่อของตนเองซึ่งเป็นคนในครอบครัว ผู้ที่เลี้ยงดูพวกเขาโดยตลอดตายไปต่อหน้า ซึ่งบาดแผลทางจิตใจนี้สะท้อนออกมาผ่านไทป์เรียส

“No,” Ty panted. “Why did you do that, Jules? I hate you, I hate you—”

Julian hardly seemed to feel it. He was staring at the place where his father had fallen; [...] Diana Wrayburn stood a distance away: She had begun to move toward the children and then stopped, her eyes full of sorrow.

Hands came up and caught at the back of Tiberius’s shirt, pulling him away from Julian. It was Livvy, her face set. “Ty.” Her arms went around her twin, pinning his fists to his sides. “Tiberius, stop it right now.” Ty stopped, and sagged against his sister; slight as she was, she supported his weight. “Ty,” she said again, softly. “He had to. Don’t you understand? He had to.”

Julian stepped back, his face as white as paper, stepped back and back until he hit one of the stone pillars and

slid down it, crumpling, his shoulders shaking with silent gasps.²⁵

เหตุการณ์ที่ถูกบรรยายมานี้สะท้อนให้เห็นความเจ็บปวดของเด็กที่ต้องเสียพ่อไปอย่างไม่มีวันกลับ พวกเขากลายเป็นเด็กที่ไร้ที่พึ่งพิง เหมือนความหวังสุดท้ายว่าพ่อจะกลับมาได้พังทลายลงไป ดังนั้นจึงเห็นว่าโทบีเรียสลับไม่ได้ต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ในใจลึก ๆ เด็กอาจรับรู้ได้ว่าคนตรงหน้าไม่ใช่พ่ออีกต่อไป แต่การเป็นเด็กทำให้พวกเขายังไม่สามารถยอมรับความจริงที่เกิดขึ้นได้ในทันที

นอกจากนี้ฉากนี้แสดงให้เห็นความเจ็บปวดทางใจที่รุนแรงต่อจูเลียน เพราะเขาเป็นผู้ลงมือขว้างมีดเพื่อฆ่าพ่อตนเอง แม้เป็นการทำเพื่อช่วยน้อง แต่ก็ไม่มีใครปฏิเสธได้ว่าแอนดรูว์ที่กลายเป็นผู้มีดีดมนไม่ใช่พ่อของเขา การต้องดูแลน้อง ๆ หลายชีวิตเพราะพี่สาวต้องช่วยนักร้องล่าเงาทำงาน ส่วนพี่ชายถูกจับตัวไป จูเลียนเป็นเพียงเด็กสิ่งที่เขาต้องรับผิดชอบถือเป็นเรื่องที่หนักมากแล้ว การที่ตนเองต้องเป็นคนทำร้ายพ่อผู้ให้กำเนิดอีกยิ่งเป็นการกรีดบาดแผลในใจของจูเลียนให้ลึกลงไปอีก จากที่ล้มเหลวในการดูแลน้อง ๆ ที่ไม่ค่อยเชื่อฟัง แล้วยังทำลายความเชื่อใจของน้องที่มีให้เขาอีก เด็ก ๆ ครอบครัวยุคเรอเนซองส์เป็นอีกกลุ่มตัวละครที่สะท้อนให้เห็นความเจ็บปวดในฐานะลูกอันเป็นผลมาจากการกีดกันในสังคมจนก่อให้เกิดสงคราม วรรณกรรมได้นำเสนอให้เห็นว่า การกีดกันส่งผลให้เกิดความรุนแรงไม่เพียงสร้างความเสียหายต่อกลุ่มคนฝ่ายตรงข้าม แต่ผู้บริสุทธิ์ที่ไม่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ต้องได้รับผลกระทบนี้ไปด้วย หนึ่งในนั้นคือ เด็ก ๆ ที่ต้องกำพร้าพ่อแม่ ซึ่งเป็นการวิจารณ์แนวคิดการกีดกันที่ทำให้เกิดความรุนแรงและส่งผลกระทบต่อผู้บริสุทธิ์

4.1.3 ความเจ็บปวดในฐานะคนในครอบครัว

บาดแผลความรุนแรงจากการกีดกันไม่ได้ส่งผลกระทบเพียงแค่ตัวละครแม่และลูกที่ต้องสูญเสียเท่านั้น แต่ยังมีตัวละครในครอบครัวไลต์วูดที่ต้องสูญเสียแม็กซ์ ไลต์วูด (Max Lightwood) ไปจากการถูกโจนาธานฆ่า แม็กซ์เป็นลูกชายคนเล็กของครอบครัวไลต์วูด เขายังไม่ได้รับการฝึกให้เป็น

²⁵ Clare, *City of Heavenly Fire*, pp. 527-528.

นักล่าเงาจึงไม่อาจป้องกันตัวเองได้ เหตุการณ์ตายของแม็กซ์เกิดขึ้นขณะที่มีการทำสงคราม โจนธาณที่ปลอมตัวเป็นเซบาสเตียนทำให้ไอซาเบลเชื่อใจฝากแม็กซ์ไว้กับเขา

[...] the Lightwoods: Maryse with her arms around Isabelle, who was sobbing, and Robert Lightwood sitting on the ground and holding something—no, *someone*, and Clary thought of the first time she had seen Max, at the Institute, lying limp and asleep on a couch, his glasses knocked askew and his hand trailing along the floor. *He can sleep anywhere*, Jace had said, and he almost looked as if he were sleeping now, in his father's lap, but Clary knew he wasn't.

Alec was on his knees, holding one of Max's hands, but Jace was just standing where he was, not moving, and more than anything else he looked lost, as if he had no idea where he was or what he was doing there.²⁶ [...]

จากข้อความที่ยกมานี้แสดงให้เห็นการสูญเสียสมาชิกอันเป็นที่รักของคนในครอบครัว ซึ่งเป็นการสูญเสียอย่างกะทันหันจากสงครามที่คนในครอบครัวไม่สามารถปกป้องซึ่งกันและกันได้ ทำให้เห็นความรุนแรงของสงครามที่เป็นผลมาจากการกีดกันส่งผลกระทบเป็นวงกว้าง แม้ว่าแม็กซ์ไม่ใช่ตัวละครหลักในเรื่อง แต่การตายของตัวละครเด็กเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ตอกย้ำให้เห็นความรุนแรงจากสงครามที่คร่าชีวิตได้ทุกคน ทุกวัย ไม่เว้นแม้กระทั่งเด็กที่ไม่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งของผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นผลกระทบทางอ้อมแต่ส่งผลต่อสภาพจิตใจของคนในครอบครัว เด็กที่อยู่ในวัยที่ไม่สามารถป้องกันตนเองได้ต้องรับผลของความรุนแรงดังกล่าว การตายของแม็กซ์จึงเป็นบาดแผลที่ติดตัวไอซาเบล เพราะเธอโทษว่าเป็นความผิดของตนเองที่ไม่สามารถปกป้องน้องชายได้ ซึ่งบาดแผลทางใจของไอซาเบลถูกนำเสนอผ่านฉากที่ไซมอนพยายามปลอบใจเธอ

²⁶ Clare, *City of Glass*, p. 271.

[...] She was staring down at the object in her hands. “Do you know what this is?” she said, and held it up. It seemed to be a small toy soldier, carved out of wood. [...] “It was Jace’s,” she said, without waiting for him to answer. “It was the only toy he had when he came from Idris. [...] I He used to take it everywhere with him when he was little, always in a pocket or whatever. Then one day I noticed Max carrying it around. Jace must have been around thirteen then. He just gave it to Max, [...] it was in Max’s hand when they found him. It was like he grabbed it to hold on to when Sebastian—when he—” She broke off. The effort she was making not to cry was visible; her mouth was set in a grimace, as if it were twisting itself out of shape. “I should have been there protecting him. I should have been there for him to hold on to, not some stupid little wooden toy.” She flung it down onto the bed, her eyes shining.²⁷

ความเจ็บปวดของอิชเบลที่ต้องสูญเสียน้องชายโดยที่ตนเองไม่สามารถทำอะไรได้ เป็นความเจ็บปวดที่ไม่อาจแม้แต่จะร้องให้ออกมาได้ สิ่งที่เสียใจที่สุดคือการที่น้องถือของเล่นไม้ไว้ราวกับเป็นสิ่งที่จะปกป้องตัวเขาได้แทนที่จะเป็นอิชเบลผู้เป็นพี่สาว เธอควรเป็นคนที่ปกป้องน้องเป็นที่พึ่งของน้องไม่ใช่ตุ๊กตาไม้ เหตุการณ์นี้จึงเป็นเหตุการณ์ที่สร้างบาดแผลทางใจให้แก่อิชเบลมากที่สุด ผู้ประพันธ์ให้ตัวละครหญิงอย่างอิชเบลเป็นผู้อยู่ในเหตุการณ์การตายของแม็กซ์แทนที่จะเป็นตัวละครผู้ชายอาจเพื่อต้องการย้ำให้เห็นว่าผู้หญิงยังคงตกเป็นรองผู้ชาย โดยให้ผู้หญิงรับรู้สึกผิดไว้เพียงลำพัง โดยไม่ได้กล่าวหรือบรรยายถึงความรู้สึกของคนในครอบครัวไว้ด้วยอย่างละเอียดและชัดเจน ทั้งที่ทุกคนต่างก็สูญเสียเช่นกัน

จากประเด็นในข้อ 4.1 นี้พบว่าความเจ็บปวดจากการสูญเสียคนในครอบครัวนั้นเป็นตัวละครเพศหญิงและตัวละครลูกซึ่งเป็นเด็กในช่วงวัยรุ่นไม่ใช่ผู้ใหญ่เต็มตัว จากปีตาธิปไตยในแง่นี้วรรณกรรม

²⁷ Ibid, pp. 301-302.

ชุด *The Mortal Instruments* จึงนำเสนอภาพผู้หญิงและเด็กที่ตกอยู่ใต้อำนาจของสังคมปิตาธิปไตย ที่ถูกลดรองสิทธิ และไม่ได้รับความเท่าเทียมกัน เพื่อสะท้อนให้เห็นความรุนแรงจากการกีดกัน แม้เป็นผลกระทบทางอ้อมแต่ได้สร้างบาดแผลให้แก่ตัวละคร ทั้งทางกายและจิตใจเผยให้เห็นความเหลื่อมล้ำ ไม่เท่าเทียม ผู้ที่มีอำนาจน้อยกว่าต้องตกเป็นเหยื่อความรุนแรง

4.2 บาดแผลจากการสูญเสียตัวตน

“ตัวตน” ไม่ใช่สิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด แต่เป็นสิ่งที่สังคมและวัฒนธรรมมีส่วนในการหล่อหลอมให้เกิดขึ้น ตัวตนจึงอาจปรับเปลี่ยนไปได้ตามกระแสสังคม ตัวตนของตนเองกับตัวตนของเราที่ถูกนิยามจากคนอื่นอาจไม่ตรงกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแนวคิดของแต่ละบุคคล ในหัวข้อย่อเรื่องนี้จะกล่าวถึงบาดแผลจากการสูญเสียตัวตนของตัวละครในวรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* การสูญเสียตัวตนของตัวละครมีสาเหตุมาจากการกีดกันในสังคม ซึ่งส่งผลกระทบต่อทั้งตัวละครที่เกี่ยวข้องโดยตรงและตัวละครรุ่นลูกที่ไม่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ดังกล่าว วรรณกรรมชุดนี้ได้แสดงให้เห็นความไม่มั่นคงของตัวละครจากการรับรู้ถึงตัวตนของตนเองที่เปลี่ยนไปด้วยปัจจัยทางสังคม ทำให้ตัวละครเกิดความสับสน ไม่เข้าใจตัวเอง หรือบางครั้งตั้งคำถามว่าตนเองคือใคร ซึ่งเป็นบาดแผลจากการถูกระทบกระเทือนทางจิตใจ ทำให้ตัวตนที่ตัวละครถูกสังคมและวัฒนธรรมสร้างขึ้นนั้นทำให้บุคลิกลักษณะและความคิดของตัวละครเปลี่ยนไป

4.2.1 ความทรงจำที่ขาดหาย: คลารี เพรย์

คลารี เพรย์ ตัวละครเอกหญิงของเรื่องเป็นตัวละครหนึ่งที่มีบาดแผลทางใจจากการถูกปิดบังความทรงจำที่แท้จริง จนทำให้เธอรู้สึกสับสนและวิตกกังวล เธอเติบโตในโลกมนุษย์ปกติ ไม่เคยรับรู้การมีอยู่ของสังคมนักล้าเงาหรือสิ่งมีชีวิตเผ่าพันธุ์อื่น และมองว่าเป็นเพียงจินตนาการหรือเรื่องแต่งที่ไม่มีความจริง เพราะแม่เลี้ยงดูและปลุกฝังว่าแฟนตาซีเป็นเรื่องไร้สาระ แต่วันหนึ่งแม่กลับหายตัวไปและเกิดเหตุการณ์แปลกประหลาดขึ้น เธอมองเห็นนักล้าเงา อมนุษย์และปีศาจ รู้จักโลกที่เธอไม่เคยคิดว่ามีอยู่จริง เป็นเหตุการณ์ที่ทำให้ตัวละครเกิดอาการตกใจอย่างมาก เพราะกลายเป็นว่าตัวเองที่เธอเคยรู้จักกลับไม่ใช่ตัวเธอเลย ความจริงที่รับรู้ทำให้คลารีตกใจ กลัว สับสนและไม่อาจยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้นได้ในระยะแรก บาดแผลของคลารีเริ่มขึ้นพร้อมกับการตั้งคำถามว่าตนเองคือใคร แม้แต่แม่ผู้ให้กำเนิด

และเลียดูเธอมาตลอดชีวิตกลายเป็นเหมือนคนแปลกหน้าดังที่ผู้ประพันธ์บรรยายว่า “She was no longer sure how well she knew Jocelyn. Her mother had become a stranger to her, a liar, a hider of secrets. What *wouldn't* she have done?”²⁸ คลารีไม่เพียงแค่ว่าไม่รู้จักรักแม่ แต่การไม่รู้จักรักแม่เชื่อมโยงกับตัวเธอในฐานะลูก เมื่อไม่ทราบประวัติอันแท้จริงของแม่ว่าเป็นใคร มาจากที่ไหนจึงไม่ต่างกับการไม่รู้จักรักตนเองไปด้วย การที่ไม่รู้จักรักแม่ทำให้เหมือนตัวตนของคลารีค่อย ๆ หายไป เพราะแม่คือแม่แบบของเธอ คลารีจึงต้องพยายามค้นหาตัวตนที่แท้จริงของเธอเพื่อยืนยันการมีอยู่ของตัวเอง คลารีไปพบภราดาวิเวกที่เมืองกระดุกเพื่อให้พวกเขาช่วยค้นหาความทรงจำที่หายไป ความทรงจำที่เธอได้เห็นนั้นไม่ค่อยชัดเจน ภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ มากมายปรากฏอย่างรวดเร็วตามทีผู้ประพันธ์บรรยายไว้

Her mind seemed to snap in on itself, like a rubber band, and she reeled soundlessly into a whirlwind of images cast against the insides of her closed eyelids. Her mother was hurrying her down a night-black street between piles of heaped and dirty snow. Then a lowering sky, gray and leaden, rows of black trees stripped bare. An empty square cut into the earth, a plain coffin lowered into it. Ashes to ashes. Jocelyn wrapped in her patchwork quilt, tears spilling down her cheeks, quickly closing a box and shoving it under a cushion as Clary came into the room. She saw the initials on the box again: J.C.²⁹

จากบทบรรยายข้างต้นจะพบว่า ความทรงจำของคลารีคล้ายกับทะเลลึกเข้าหาตัวเธอ ภาพที่เธอจับได้คือเหตุการณ์ที่แม่พาเธอไปที่ไหนสักแห่ง โดยบรรยากาศล้อมรอบค่อนข้างมืด และดูน่ากลัว ทั้งยังดูไม่ออกกว่าคือสถานที่ใด หรือตัวละครกำลังเห็นภาพเหตุการณ์ใด เพราะไม่อาจเล่าออกมาเป็นเรื่องราวได้ สังเกตว่าลักษณะการบรรยายเป็นการอธิบายสิ่งต่าง ๆ ที่เห็นมากกว่า ทั้งห้องฟ้ามืด เมฆลอยต่ำ หลุม

²⁸ Clare, *City of Bones*, pp. 163-164.

²⁹ *Ibid.*, p. 199.

ว่างเปล่าบนพื้น โลงศพ ซ้ำแล้ว สิ่งเหล่านี้อาจบ่งบอกถึงความตาย แต่ก็ไม่สามารถบอกได้ว่าภาพที่เห็นเป็นการตายของใคร และภาพตัดไปยังแม่ที่กำลังร้องไห้ก่อนรีบปิดกล่อง คลารีเห็นภาพดังกล่าวแต่ไม่เข้าใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ทำให้คลารีสับสน หลังจากนั้นความทรงจำผุดขึ้นอย่างรวดเร็ว

The images came faster now, like the pages of one of those books where the drawings seemed to move when you flipped them. [...] she was in the park again, and green faeries, tiny as toothpicks, buzzed among the red flowers. She reached for one in delight, and her mother swung her up into her arms with a cry of terror. Then it was winter on the black street again, and they were hurrying, huddled under an umbrella, Jocelyn half-pushing and half - dragging Clary between the looming banks of snow. [...]³⁰

ภาพเหตุการณ์จากความทรงจำของคลารีเป็นภาพแบบกระจัดกระจาย ผสมปนเป ไม่ปะติดปะต่อและเป็นภาพที่ไม่ชัดเจนเหมือนเป็นเหตุการณ์ประกอบกันหลายเหตุการณ์จนไม่สามารถเชื่อมโยงเรื่องราวที่เข้าด้วยกันได้อย่างสมบูรณ์จะเห็นได้ว่าคลารีไม่เข้าใจสิ่งที่ตนเองเคยประสบพบเห็นมา อีกทั้งเป็นภาพความทรงจำที่ไม่มีเวลาชัดเจนว่าอะไรเกิดก่อนหลังหรือเกิดขึ้นเมื่อไหร่ สื่อให้เห็นถึงตัวละครที่ไม่อาจเชื่อมโยงความทรงจำกับตัวตนได้ ลักษณะเช่นนี้เป็นการแสดงให้เห็นบาดแผลในจิตใจของตัวละคร การที่มีความทรงจำขาด ๆ หาย ๆ เป็นสัญลักษณ์ของบาดแผลความทรงจำ สิ่งที่สร้างบาดแผลในจิตใจให้แก่คลารีคือ ความทรงจำเหล่านั้นไม่ใช่สิ่งที่เธอต้องการจะลืม แต่เป็นความทรงจำที่แม่ต้องการให้ลืมเพื่อปกปิดตัวตนของเธอ และการต้องยอมรับว่าแท้จริงตัวเองและลูกสาวคือนักล่าเงาเป็นการต่อย้าบาดแผลให้โจเซลิน เนื่องด้วยทำให้เธอเหมือนย้อนกลับไปหาอดีตอีกครั้ง เพราะบาดแผลเกิดจากเหตุการณ์รุนแรงหรือโหดร้ายที่เคยประสบมา และย้อนกลับมาหลอกหลอนโจเซลินในลักษณะของความกลัวและความวิตกกังวลว่าจะต้องสูญเสียลูกอีกคนหนึ่งไปเช่นที่เคยเกิดในอดีต แต่บาดแผลในใจของโจเซลินกลับต้องกลายเป็นต้นเหตุแห่งบาดแผลในใจแก่คลารีด้วยเช่นกัน เพราะ

³⁰ Ibid, p. 200.

ไม่รู้ตัวตนที่แท้จริงของตนเอง ทำให้คลารีไม่สามารถนิยามตนเองได้ เพราะความจริงเธอไม่ใช่ คลาริสสา เพรย์แต่คือคลาริสสา มอร์เกินสเตอร์น

คลารีเป็นตัวละครที่เติบโตมากับแม่และไม่เคยรู้จักพ่อ ฉะนั้นตัวตนของคลารีจึงยึดโยงตัวเอง กับแม่ที่เป็นเพียงความสัมพันธ์ทางสายเลือดคนเดียวที่เธอรู้จัก ดังนั้นจะเห็นได้ว่าคลารีมีลักษณะนิสัย และความสามารถคล้ายแม่ของเธอคือการวาดภาพ แต่ความสามารถพิเศษที่แท้จริงของคลารีไม่ใช่แค่ การวาดภาพ การวาดภาพได้เป็นเพียงพื้นฐานของการสร้างลายรู้นั้นใหม่ซึ่งคือเครื่องหมายรูปต่าง ๆ ที่นักล่าเงาวาดลงบนตัวเพื่อความสามารถในการต่อสู้ การวาดภาพได้ของคลารีจึงเป็นการเชื่อมโยง เธอกับการเป็นนักล่าเงา ความสามารถเช่นนี้เป็นสิ่งพิเศษที่มีเพียงคลารีที่ทำได้ และเธอเองมารู้ความจริงทีหลัง

ดังนั้นการที่แม่จำกัดเธอให้อยู่เพียงแค่การวาดภาพทั่วไปจึงทำให้คลารีสูญเสียความสามารถที่ แท้จริงของตน ไม่ต่างจากการสูญเสียความเป็นตัวเองไป และเมื่อความจริงปรากฏว่าตัวตนของเธอ ไม่ใช่สิ่งที่เธอคิดเหมือนกับตัวตนของเธอถูกทำลายลง เธอไม่เคยรู้ที่มาของตนเอง แท้จริงแล้วตนเอง เป็นใคร ทำให้คลารีรู้สึกเหมือนชีวิตขาดอะไรบางอย่างไปเสมอ เพราะเธอถูกทำให้ลืมนั่นเองเป็น ใคร เธอจึงพยายามนิยามตัวเองอยู่เสมอ เช่นที่เธอบอกเงาว่า “My name is not ‘little girl’”³¹ ความจริงที่ว่าคลารีเป็นนักล่าเงาถูกเก็บกดไว้ในส่วนลึกของจิตใจมาโดยตลอด มันไม่ใช่สิ่งที่คลารี อยากลืม แต่มันคือสิ่งที่แม่อยากให้คลารีลืมเพราะต้องการกำจัดความทรงจำอันเลวร้ายออกไป ดังนั้น คลารีจึงพยายามค้นหาความทรงจำที่หายไป

"Will I get all my memories back then? Whatever was taken out of my head?" [...]

Clary folded her hands tightly in her lap, her fingers clamped together so hard that the tips turned white. "All my life I've felt like there was something wrong with me. Something

³¹ Ibid, p. 27.

missing or damaged. Now I know—" [...] "I don't care if I'm different," she said. "I just want to be who I really am."³²

การหาคำตอบจึงเป็นทางเดียวที่ทำให้คลารีค้นพบตัวตนที่แท้จริงซึ่งหายไป แต่ตราบที่คลารียังหาคำตอบไม่พบ ตัวละครจึงตั้งคำถามกับตัวเองเสมอว่าเธอเป็นใคร การตั้งคำถามเช่นนี้สะท้อนให้เห็นตัวตนที่ไม่มั่นคง อีกทั้งความสับสนที่เกิดขึ้นยังสะท้อนความสับสนของวัยรุ่นที่กำลังผ่านจุดเปลี่ยนเพื่อก้าวข้ามเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต ตัวตนของตัวละครวัยรุ่นจึงไม่ชัดเจนและต้องค้นหาตัวตนของตัวเอง ดังเช่นที่เธอกล่าวกับตัวเองว่า “Somebody's girlfriend,” she said. “Somebody's sister, somebody's daughter. All these things I never knew I was before, and I still don't really know what I am.”³³ คลารีจึงเป็นตัวละครที่ตกอยู่ในภาวะคลุมเครือ เพราะไม่สามารถค้นหาตัวตนที่แท้จริงได้ คลารี เพรย์ จึงเป็นตัวละครที่มีความเจ็บปวดทรมานใจจากการสูญเสียความเป็นตัวเอง และพยายามค้นหาตัวตนของตัวเองเพื่อเติมเต็มความทรงจำที่ขาดหาย

4.2.2 การปกปิดตัวตน: เจซ ไลต์วูด

เจซ ไลต์วูดหรือ โจนาธาน เฮอร์อนเดล (Jonathan Herondale) เป็นอีกตัวละครที่สูญเสียความเป็นตนเองตั้งแต่เกิด เขาตกเป็นเหยื่อของการกีดกันระหว่างเผ่าพันธุ์ตั้งแต่ยังอยู่ในครรภ์มารดา วาเลนไทน์ตัวละครร้ายทดลองให้เลือดเทวดาแก่แม่ของเจซขณะตั้งครรภ์ เพื่อหวังจะให้เจซกลายเป็นหนึ่งในนักรบในการทำสงคราม เมื่อแม่ของเขาเสียชีวิตขณะตั้งครรภ์วาเลนไทน์ผ่าท้องนำตัวเขาออกมา และเลี้ยงดูโดยหลอกว่าเขาเป็นพ่อโดยปลอมตัวเป็นไมเคิล เวย์แลนด์ (Michael Wayland) ทำให้เจซคิดมาตลอดว่าเขาคือลูกชายตระกูลเวย์แลนด์ เขาถูกเลี้ยงดูและฝึกให้กลายเป็นนักรบตั้งแต่เด็ก วาเลนไทน์ที่อ้างตัวว่าเป็นพ่อต้องการให้เจซเป็นนักรบที่แข็งแกร่ง เด็ดเดี่ยว ไร้ความเมตตา ครั้งหนึ่งวาเลนไทน์จึงฝึกให้เจซเลี้ยงเหยี่ยวเมื่อเขาอายุได้เพียง 6 ปี โดยให้ข้อกำหนดว่าต้องฝึกเหยี่ยวให้ทำตามคำสั่ง ในครั้งแรกเหยี่ยวไม่ค่อยชอบเจซ และตัวเขาเองก็ไม่ชอบมันเพราะเป็นสัตว์ที่มีนิสัยค่อนข้างดุ เขาพยายามฝึกให้มันเชื่อแต่นั้นเป็นสิ่งที่ยากสำหรับเหยี่ยวที่เติบโตอยู่ในป่า แต่เจซ

³² Ibid, pp. 246-247.

³³ Clare, *City of Ashes*, pp. 85-86.

พยายามเลี้ยงดูมันด้วยความรัก ความอ่อนโยน ในที่สุดเขาสามารถฝึกเหยี่ยวได้สำเร็จ จึงไปหาพ่อเพื่อแสดงความสำเร็จให้พ่อดูและหวังว่าพ่อจะภูมิใจ แต่พ่อหักคอเหยี่ยว

[...] he went to his father and showed him what he had done, expecting him to be proud.

"Instead his father took the bird, now tame and trusting, in his hands and broke its neck. 'I told you to make it obedient,' his father said, and dropped the falcon's lifeless body to the ground. 'Instead, you taught it to love you. Falcons are not meant to be loving pets: They are fierce and wild, savage and cruel. This bird was not tamed; it was broken.'

"Later, when his father left him, the boy cried over his pet, until eventually his father sent a servant to take the body of the bird away and bury it. The boy never cried again, and he never forgot what he'd learned: that to love is to destroy, and that to be loved is to be the one destroyed."³⁴

ฉากนี้เป็นเหตุการณ์ที่เจซเล่านิทานก่อนนอนให้คลาร์ฟัง ซึ่งเรื่องราวนี้เป็นเรื่องของตัวเขาเอง เหตุการณ์นี้สะท้อนให้เห็นว่าตัวละครถูกเลี้ยงดูมาอย่างโหดร้าย พ่ออาจไม่ได้ใช้ความรุนแรงทางกาย ในการเลี้ยงดูเจซ แต่การกระทำของพ่อเป็นการทำร้ายจิตใจ ทำให้เจซสูญเสียความเป็นตัวเองซึ่งคือ ความอ่อนโยน เจซต้องพยายามปกปิดความอ่อนโยนและแทนที่มันด้วยความแข็งกร้าวซึ่งไม่ใช่นิสัยที่แท้จริงของตน แต่เพราะเขาเป็นลูกชายซึ่งเป็นความหวังของผู้เป็นพ่อทำให้เจซต้องซ่อนความเป็นตัวเองและแสดงตนเป็นอื่น เจซจึงเป็นตัวละครที่สูญเสียความเป็นตัวเองตั้งแต่ต้น เพราะทั้งถูกหลอกว่าเป็นคนอื่นและถูกสิ่งแวดล้อมหล่อหลอมให้กลายเป็นสิ่งที่ตนไม่ได้เป็น จนกระทั่งพ่อของเขาถูกฆ่า เมื่ออายุได้สิบปี เจซต้องเผชิญกับเหตุการณ์โหดร้ายอีกครั้ง

³⁴ Clare, *City of Bones*, pp. 221-222.

"I was ten," Jace said. She turned to look at him. He was without expression. It always seemed like some color drained out of him when he talked about his father. "We lived in a manor house, out in the country. My father always said it was safer away from people. I heard them coming up the drive and went to tell him. He told me to hide, so I hid. Under the stairs. I saw those men come in. They had others with them. Not men. Forsaken. They overpowered my father and cut his throat. The blood ran across the floor. It soaked my shoes. I didn't move."³⁵

การเห็นพ่อถูกฆ่าต่อหน้าทำให้เกิดความเจ็บปวดทางใจอย่างมาก เจซเหมือนสูญเสียทุกอย่างในชีวิต เพราะเขาอยู่กับพ่อเพียงลำพังตั้งแต่เกิด หากคลารียัดโยงตนเองกับแม่ เจซเป็นตัวละครชายที่ยึดโยงตัวเองกับพ่อ หลังจากพ่อตายเจซถูกส่งมาเป็นบุตรบุญธรรมของครอบครัวไลต์วูดจึงได้ใช้นามสกุลนี้ เขาถูกเปลี่ยนตัวตนอีกครั้งแม้ครอบครัวไลต์วูดจะรักเจซ แต่ในบางครั้งเขาก็ยังรู้สึกว่าเป็นคนนอกและโดดเดี่ยวเพื่อนคนแรกในชีวิตเขาคืออเล็ก

"I didn't have friends," he said. "Besides my father. He was all I needed."

She stared at him. "No friends at all?"

He met her look steadily. "The first time I saw Alec," he said, "when I was ten years old, that was the first time I'd ever met another child my own age. The first time I *had* a friend."³⁶

³⁵ Ibid, p. 189.

³⁶ Ibid, p. 329.

นับเป็นเรื่องเจ็บปวดที่เขาเติบโตมาอย่างโดดเดี่ยวไม่มีเพื่อนในวัยเดียวกัน อีกทั้งยังถูกฝึกให้เป็นนักล่าเงาตั้งแต่เด็ก จากที่ผ่านมารับรู้ว่าตัวเองเป็นลูกไมเคิล เวย์แลนด์ เมื่อพ่อตายต้องกลายเป็นลูกบุตรีธรรมของครอบครัวโลด์วูด แต่ความสับสนในตัวตนของเจซยังไม่หมดเพียงเท่านี้ เพราะเขาพบว่า เป็นลูกชายของวาเลนไทน์ มอร์เกินสเตร็น เจซจึงถูกทำให้กลายเป็นทายาทของมอร์เกินสเตร็นซึ่งไม่ใช่ตัวตนที่จริงของเขาอีกครั้ง และสุดท้ายจึงได้พบว่าพ่อแม่ที่แท้จริงของเขาคือ สตีเฟนและเซลีนเฮรอนเดล เขาคือทายาทเฮรอนเดลคนสุดท้าย ในตอนจบของเรื่องเจซสับสนและไม่รู้ว่าตนควรใช้นามสกุลไหนดี เพราะเขาถูกหลอกซ้ำแล้วซ้ำเล่าทำให้ตัวตนของตัวเองสับสนตัวนี้ไม่ชัดเจน

4.2.3 การสูญเสียตัวตนในฐานะมนุษย์และนักล่าเงา

ไซมอน ลูอิส เป็นตัวละครสำคัญอีกตัวในเรื่อง เขาเป็นเพื่อนสนิทของคลารี่ตั้งแต่เด็ก เป็นมนุษย์ธรรมดาคนหนึ่งที่เขาเข้ามาพัวพันกับโลกนักล่าเงา ในตอนแรกเขาเข้ามาข้องเกี่ยวเพราะต้องการช่วยคลารี่ แต่การรู้จักโลกนักล่าเงาทำให้ชีวิตของเขาเปลี่ยนไป เพราะเขากัดฝักเลือดเลือด ทำให้ตนเองกลายเป็นผู้เป็นฝักเลือด ไซมอนเป็นอีกตัวละครที่สูญเสียตัวตนของตนเอง เขาไม่อาจกลับไปใช้ชีวิตแบบเดิมได้ ไม่สามารถโดนแดด รับประทานอาหารเช่นมนุษย์ ไซมอนผู้รับประทานมังสวิรัตตั้งแต่อายุ 10 ปี กลับต้องดื่มเลือดเพื่อประทังชีวิตและที่สุดคือไม่สามารถอาศัยอยู่กับครอบครัวได้

It was hard enough not eating around his family. [...] His mom was usually gone in the morning by the time he got up, the breakfast and lunch she'd lovingly prepared for him left out on the kitchen counter. He'd dump it into a trash bin on his way to school. Dinner was tougher. On the nights she was there, he had to push his food around his plate, pretend he wasn't hungry or that he wanted to take his food into his bedroom so he could eat while studying. Once or twice he'd forced the food down, just to make her happy, and spent hours in the bathroom afterward, sweating and retching until it was out of his system.

He hated having to lie to her. [...]³⁷

จากข้อความที่ยกมานี้แสดงให้เห็นว่า ไชมอนเป็นตัวละครที่สนิทกับแม่และรักครอบครัวมาก การที่ไม่สามารถรับประทานอาหารร่วมกับครอบครัว และการโกหกแม่จึงเป็นความเจ็บปวดของตัวละครอย่างยิ่ง เขาไม่สามารถบอกความจริงแม่ได้ เมื่อพยายามจะบอกความจริงกลับถูกปฏิเสธจากแม่ ดังที่จะเห็นจากบทสนทนาต่อไปนี้ “Her eyes were huge and dark in her white face. “What are you?” Simon felt sick. “I told you. I’m a vampire.” “You’re not my son. You’re not Simon.” She was shuddering. “What kind of living thing doesn’t have a pulse? What kind of monster are you? *What have you done with my child?*”³⁸ แม่ไม่เพียงปฏิเสธลูกชายเท่านั้น ยังมองลูกชายเป็นสัตว์ประหลาดทั้งยังสวดมนต์ไล่เขา ทำให้ไชมอนต้องสะกดจิตแม่ให้ลืมและออกจากบ้านไปอาศัยอยู่ที่อื่น เพราะไม่อาจทนเห็นแม่กลัวตนเองได้

ดังนั้นไชมอนจึงเป็นตัวละครมนุษย์ที่สูญเสียตัวตนความเป็นมนุษย์ของตนเองไป ซึ่งการสูญเสียความเป็นมนุษย์ของไชมอนเป็นผลกระทบจากการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์และชนชั้น เพราะผิดเลือดนำตัวไชมอนไปที่โรงแรมดุมอร์ตเพราะความเข้าใจผิด คิดว่าไชมอนเป็นพวกเดียวกัน แต่นักล่าเงาใช้อำนาจของเผ่าพันธุ์และชนชั้นที่อยู่เหนือกว่า รุกล้ำพื้นที่ของผิดเลือดแทนการเจรจา ปลอยตัวไชมอน ทำให้เกิดการต่อสู้และทำให้ไชมอนผู้ไม่เกี่ยวข้องกับกรณีการกีดกันดังกล่าวได้รับผลกระทบนี้ไปด้วย เขาไม่อาจใช้ชีวิตได้ปกติดังที่เคยเป็น ไม่สามารถทำตามหัวใจปรารถนา ต้องหลบซ่อนอยู่ในความมืด ต้องปกปิดความจริงที่เกิดขึ้นแก่ตนเอง เพราะสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่สังคมมองว่าไม่ใช่เรื่องปกติ ทุกครั้งที่ถูกแม่แสดงความหวาดกลัว รังเกียจ หรือถูกนักล่าเงาเรียกว่าผิดเลือด เป็นการตอกย้ำบาดแผลของไชมอนที่ไม่อาจกลับไปเป็นมนุษย์ได้อีกและต้องใช้ชีวิตอย่างหลบซ่อนตลอดไป

ลูเซียน เกรย์มาร์กเป็นตัวละครนักล่าเงาที่ถูกมนุษย์หมาป่ากัดทำให้กลายเป็นมนุษย์หมาป่า และถูกขับไล่ออกจากสังคมนักล่าเงา สะท้อนให้เห็นการสูญเสียตัวตนไป เขาไม่อาจใช้ชีวิตเช่นเดิมได้

³⁷ Clare, *City of Fallen Angels*, p. 40.

³⁸ Ibid, p. 69.

อีก กลับต้องเปลี่ยนแปลงตัวเองใหม่เพื่อให้สามารถเข้ากับฝูงมนุษย์หมาป่า ในช่วงแรกค่อนข้างลำบาก เพราะถึงเขาจะเป็นจ่าฝูงและเหล่าลูกฝูงให้ความเคารพ แต่อย่างไรก็ตามในสายตามนุษย์หมาป่าเขายังคงไม่ใช่พรรคพวกที่แท้จริง การปฏิบัติกับเขาในฐานะจ่าฝูงเป็นไปเพราะธรรมเนียมของมนุษย์หมาป่า เมื่อมีผู้ล้มจ่าฝูงคนเก่าได้ก็จะได้รับตำแหน่งจ่าฝูงแทน

[...] I returned to my pack, but I found no peace there.

Always there was a hollow aching inside me, and always I woke with her name unspoken on my lips. I was not the leader I had once been; I knew that much. I was just and fair, but remote; I could not find friends among the wolf-people, nor a mate. I was, in the end, too much human—too much Shadowhunter—to be at rest among the lycanthropes. I hunted, but the hunt brought no satisfaction [...]

แม้ลูเซียนจะเสียความเป็นนักล้าเงาและกลายเป็นมนุษย์หมาป่า แต่ตัวตนของเขายังคงก้ำกึ่ง เขาไม่อาจเป็นนักล้าเงาตามชาติกำเนิดได้ ถูกปฏิเสธจากสังคมนักล้าเงา ต้องออกมาใช้ชีวิตแบบที่ไม่เคยทำ ทั้งยังไม่สามารถเป็นมนุษย์หมาป่าที่แท้จริงได้อีก เพราะไม่ได้รับการยอมรับด้วยสายเลือดที่แท้จริงของเขาเป็นนักล้าเงา ลูเซียนเป็นอีกหนึ่งตัวละครที่ตกเป็นเหยื่อจากการกีดกันอันนำไปสู่สงครามของวาลเลนไทน์ ลูเซียนถูกเพื่อนรักอย่างวาลเลนไทน์ไล่ให้ไปฆ่าตัวตาย ถูกคนในครอบครัวคนเดียวคือพี่สาว ผลักไส อีกทั้งต้องเจ็บปวดทางกายที่ต้องกลายร่างเป็นหมาป่าอย่างไม่คุ้นเคย ความเจ็บปวดของลูเซียนคือบาดแผลที่เกิดจากการสูญเสียความเป็นตัวเองไป โดยเรื่องนี้เกิดขึ้นเพราะเขาไปล่ามนุษย์หมาป่าพร้อมกับวาลเลนไทน์ สิ่งที่เกิดขึ้นคืออุบัติเหตุที่ไม่อาจหลบเลี่ยง เพราะไม่มียาชนิดใดรักษาบาดแผลที่เกิดขึ้นกับเขาได้ และเขาจำต้องทนอยู่กับบาดแผลนี้ไปตลอดชีวิตที่เหลือ ทุกครั้งที่กลายร่างเป็นมนุษย์หมาป่าจึงเป็นการตอกย้ำบาดแผลจากอุบัติเหตุในอดีต ซึ่งการสูญเสียตัวตนของลูเซียนเป็นผลมาจากการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์และชนชั้น เพราะนักล้าเงาและชาวบาดาลต่างไม่ยอมรับซึ่งกันและ

³⁹ Clare, *City of Bones*, p. 422.

กัน ทำให้นักล่าเงาหลายพันธุ์อย่างลูเซียนใช้ชีวิตอย่างลำบาก เพราะไม่ได้รับการยอมรับจากทั้งสองเผ่าพันธุ์

ฮอดจ์ สตาร์กเวทเธอร์ เป็นอีกตัวละครที่ต้องสูญเสียตัวตนในฐานะนักล่าเงา เพราะการเข้าร่วมกลุ่มกับวาเลนไทน์ ทำให้เขาถูกลงโทษ โดนคำสั่งให้อยู่แต่เพียงในสถาบันที่นิวยอร์กเท่านั้น ฮอดจ์ไม่สามารถกลับบ้านเกิดคือเมืองแก้วได้ เมืองแก้วที่เปรียบเสมือนตัวตนการเป็นนักล่าเงาของเขา การถูกลงโทษของฮอดจ์ไม่ได้รับความยุติธรรม เนื่องจากเขามีความผิดสถานเดียวกับสามีภรรยาไลต์วูดที่ก่อการจลาจลในเมืองแก้วเช่นกัน แต่กลับถูกลงโทษหนักกว่าเพียงเพราะเขาไม่รู้จั๊กกับคนในตระกูลใหญ่ สะท้อนให้เห็นผลจากการกีดกันด้านชนชั้นที่ชนชั้นสูงมีสิทธิพิเศษเหนือกว่าชนชั้นกลาง

He said "You are thinking of the curse that binds me here, aren't you? You always assumed it was a vengeance spell cast by an angry demon or warlock. I let you think it. But it is not the truth. The curse that binds me was cast by the Clave."
[...]

"But the Lightwoods weren't punished," Clary said.
"Why not? They'd done the same thing you'd done."

"There were extenuating circumstances in their case—they were married, they had a child. Although it is not as if they reside in this outpost, far from home, by their own choice. We were banished here, the three of us—the four of us, I should say; Alec was a squalling baby when we left the Glass City. They can return to Idris on official business only, and then only for short times. I can never return. I will never see the Glass City again."⁴⁰

⁴⁰ Ibid, pp. 164-165.

การกล่าวว่า ไม่มีวันได้เห็นเมืองแก้วอีก สะท้อนให้เห็นความเจ็บปวดทางใจของฮอดจ์ เขาไม่เพียงขาดอิสรภาพแต่ไม่อาจกลับสู่พื้นที่หรือบ้านเกิดของตัวเองได้อีกซึ่งเป็นสิ่งเดียวที่เชื่อมโยงความเป็นนักล้าเงาของเขา เพราะการประจำอยู่ตามสถาบันสาขาต่าง ๆ แม้จะมีการจัดตั้งให้สถาบันคล้ายคลึงเมืองแก้วเพียงใด แต่ก็ไม่สามารถทดแทนกันได้ ด้วยเมืองแก้วเป็นเมืองศักดิ์สิทธิ์และเก่าแก่ เปรียบเสมือนจิตวิญญาณของนักล้าเงาทุกคน การโยกย้ายบ้านเกิดและโยกหาอดีตจึงเป็นบาดแผลในใจของตัวละคร เพราะการถูกกักขังให้อยู่แต่ในสถาบันนิวยอร์กมีอาจกลับสู่ถิ่นกำเนิดได้ เปรียบเสมือนเขาได้สูญเสียตัวตนการเป็นนักล้าเงาไป

“The past is nothing to you, not even another country as it is to the old, or a nightmare as it is to the guilty. The Clave laid this curse on me because I aided Valentine. But I was hardly the only member of the Circle to serve him—were the Lightwoods not as guilty as I was? Were not the Waylands? Yet I was the only one cursed to live out my life without being able to set so much as a foot outdoors, not so much as a hand through the window.”⁴¹

จากการบรรยายจะพบว่า ฮอดจ์ไม่สามารถแม้แต่จะยื่นร่างกายส่วนใดส่วนหนึ่งออกจากสถาบันได้ ชีวิตที่เหลือของเขาต้องอยู่แต่ในตึก ทำได้เพียงมองออกไปข้างนอกที่ผู้คนในเมืองลัวนมีอิสระ สิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ทำให้ฮอดจ์ยิ่งเจ็บปวด เพราะในขณะที่เห็นสามีภรรยาไรต์วูดยังสามารถกลับไปยังเมืองแก้วได้ ได้รับหน้าที่ทำภารกิจต่าง ๆ เขากลับต้องทำหน้าที่เป็นอาจารย์ให้กับเด็ก ๆ ไรต์วูด อยู่ในห้องสมุดคอยให้คำแนะนำและส่งเด็ก ๆ ออกทำภารกิจ ในขณะที่ตนเองทำได้เพียงรอคอยอยู่ที่สถาบันเท่านั้น ฮอดจ์ไม่สามารถออกไปทำหน้าที่ล่าปีศาจในฐานะนักล้าเงาเช่นที่คนอื่นทำได้ การถ่ายทอดความรู้ให้แก่กันกล้าเงารุ่นหลังจึงเป็นเหมือนเส้นทางเดียวที่เชื่อมโยงเขากับตัวตนนักล้าเงาและเมืองแก้ว การศึกษาดำร่าอย่างหนักเพื่อเป็นอาจารย์ให้เด็ก ๆ เป็นเพียงสิ่งเดียวที่ยึดโยงตัวเขากับการ

⁴¹ Ibid, p. 395.

เป็นนักร้อง แม้ไม่ได้ออกปฏิบัติงานนอกสถานที่ แต่การเป็นอาจารย์แสดงให้เห็นว่าตัวละครพยายามรื้อฟื้นตัวตนการเป็นนักร้องของและความเป็นมาของตนเอง พยายามส่งต่อสิ่งที่ขาดหายไปจากชีวิตให้แก่วัยรุ่นซึ่งจะเป็นอนาคตของเผ่าพันธุ์นักร้องต่อไป แม้ว่าการกระทำเช่นนี้จะสร้างความเจ็บปวดให้แก่เขา เพราะยังจมอยู่กับความเป็นนักร้องก็ยิ่งเป็นการย้ำซ้ำ ๆ ว่าตัวละครไม่อาจกลับไปเป็นตัวของตัวเองอย่างแท้จริงได้อีกครั้ง

บาดแผลจากการสูญเสียตัวตนของตัวละครเป็นผลจากสงครามการกีดกัน ซึ่งในแง่หนึ่งนับว่าเป็นการวิจารณ์การกีดกันที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิล แต่เนื่องจากพระคัมภีร์ไบเบิลเป็นหนังสือทางศาสนาที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงคำสอนทางศาสนาเป็นหลัก จึงไม่ได้กล่าวถึงบาดแผลจากการสูญเสียตัวตนของหลายชาติพันธุ์ แต่วรรณกรรมเป็นงานเขียนที่นำเสนอเรื่องราวของตัวละครที่มีโครงเรื่องที่มีปมปัญหาขัดแย้ง ดังนั้นวรรณกรรมชุดนี้จึงนำเสนอภาพบาดแผลจากการสูญเสียในแง่มุมต่าง ๆ เพื่อแสดงให้เห็นผลกระทบและการจัดการกับความสูญเสียนั้น

4.3 การเยียวยาบาดแผลทางใจ

จากหัวข้อย่อย 4.1 และ 4.2 จะเห็นภาพบาดแผลอันมีสาเหตุจากการกีดกันซึ่งทำให้เกิดความรุนแรง จึงส่งผลกระทบต่อตัวละครที่ก่อให้เกิดบาดแผลจากความทรงจำในอดีตและบาดแผลจากการสูญเสียครอบครัวและตัวตนไป ในหัวข้อนี้จะนำเสนอวิธีการการเยียวยาบาดแผลทางใจของตัวละครที่ฟื้นฟูสภาพจิตใจจากความเลวร้ายที่เคยประสบมาในอดีต ผู้ประพันธ์วรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* ได้นำเสนอการเยียวยาบาดแผลทางจิตใจเพื่อเป็นการขยายความต่อจากพระคัมภีร์ไบเบิลที่ไม่ได้กล่าวถึงการคลี่คลายปมปัญหาผ่านการเยียวยาบาดแผลของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการกีดกัน

4.3.1. การยอมรับตัวตน

การยอมรับสิ่งที่ตนเองเป็นอยู่ เป็นสิ่งหนึ่งที่จะช่วยเยียวยาบาดแผลในใจของตัวละครหลายตัวในวรรณกรรมชุดนี้ ช่วงแรกผู้ประพันธ์ได้นำเสนอการไม่สามารถยอมรับสิ่งที่ตนเป็นได้ด้วยสาเหตุหลายประการ สาเหตุแรกคือสภาพแวดล้อมที่เติบโตมาและการเลี้ยงดูจากครอบครัวมิได้หล่อหลอม

ให้ตัวละครเป็นเช่นนั้น ตัวละครตัวแรกคือ คลารี เพรย์ ตัวละครเอกหญิงของเรื่อง จากที่เคยกล่าวไปแล้วว่า คลารีเป็นตัวละครที่ถูกปิดบังความจริงเกี่ยวกับสายเลือดของเธอ ในช่วงต้นเรื่องคลารีจึงมีความสับสนอยู่เสมอ ในวรรณกรรมเล่ม *City of Bones* คลารีทะเลาะกับบ๊อบเล็ก เนื่องจากบ๊อบเล็กต้องการให้เธอออกไปจากสถาบัน เพราะเธอเป็นสามัญชนไม่ควรอยู่ที่นั่น คลารีจึงตอบกลับไปว่า “I’m not. I’m Nephilim—just like you.”⁴² แต่ในความเป็นจริงคลารีไม่ได้รู้สึกว่าเป็นนักรล่าเงาอย่างแท้จริง เธอไม่มีความหมายที่แท้จริงของการเป็นนักรล่าเงา ไม่รู้ว่ากลุ่มเผ่าพันธุ์นี้มีความเป็นมา มีวิถีชีวิตและสังคมวัฒนธรรมอย่างไร อีกทั้งยังไม่ได้รับการเลี้ยงดูและได้รับการฝึกเช่นนักรล่าเงาคนอื่น แต่คลารีได้เรียนรู้การเป็นนักรล่าเงาขณะที่เรื่องดำเนินไป จนกระทั่งเข้าใจและพิสูจน์ให้เห็นว่าตัวตนของเธอเป็นส่วนหนึ่งของโลกนักรล่าเงาอย่างแท้จริง ไม่ใช่เป็นเพียงเพราะการสืบทอดทางสายเลือดด้วยการปรับตัวและใช้ความสามารถของตนเองในการช่วยแก้ปัญหาการกีดกันที่เกิดขึ้น และปกป้องคนที่ผู้อื่นตามหน้าที่ของนักรล่าเงาอย่างสุดความสามารถ อีกทั้งคลารียังยอมรับความจริงว่าเธอคือลูกสาวของตระกูลมอร์เก็นสเตอร์น จากที่เคยปฏิเสธมาตลอดว่าวาเลนไทน์ไม่ใช่พ่อของเธอ ดังที่เธอบอกกับแม่ว่า “Look, I am Morgenstern. We can’t pretend I don’t have any of Valentine’s blood in me. I need to figure out a way to be partly a Morgenstern and to have that be all right, not to pretend I’m someone else[...].”⁴³ คำพูดนี้ปรากฏอยู่ในวรรณกรรมเล่มสุดท้ายคือ *City of Heavenly Fire* แสดงให้เห็นว่าในที่สุดคลารีสามารถก้าวข้ามผ่านบาดแผลในจิตใจเกี่ยวกับการตกเป็นลูกอาชญากรอย่างวาเลนไทน์ เธอเลิกที่จะปฏิเสธความจริงและยอมรับมัน เพราะคลารีเรียนรู้ว่าการยอมรับว่าตนเองคือคนในตระกูลมอร์เก็นสเตอร์นไม่ได้หมายความว่าเธอจะมีพฤติกรรมเช่นเดียวกับพ่อของเธอ

การยอมรับตัวตนหรือสิ่งที่ตนเองเป็นจึงช่วยเยียวยาบาดแผลในจิตใจของตัวละคร เห็นได้จากที่ตัวละครค่อย ๆ เรียนรู้สาเหตุของทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิต พยายามแก้ปัญหาที่ต้องเผชิญและทำความเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้น จนกระทั่งเลิกปฏิเสธความจริงและยอมรับตัวตนที่แท้จริงของตัวเอง ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่และใช้ชีวิตต่อไปในอนาคตโดยมองอดีตเป็นประสบการณ์

⁴² Ibid, p. 317.

⁴³ Clare, *City of Heavenly Fire*, p. 201.

4.3.2 การเยียวยาผ่านความรัก ความอบอุ่นจากครอบครัว

ตัวละครที่เยียวยาบาดแผลในจิตใจด้วยการได้รับการให้อภัยจากครอบครัวคือ โจนาธาน มอร์เกินสเตร็น ที่สุดท้ายเขายอมรับการเป็นโจนาธาน มอร์เกินสเตร็นผ่านความฝันที่เป็นการเชื่อมโยง เขากับครอบครัว การปรารถนาที่แท้จริงของโจนาธานคือการมีครอบครัวที่อบอุ่น เป็นผู้รักและได้รับความรักจากคนรอบตัว แต่เขากลับถูกทำให้อยู่ในสภาพไร้ตัวตนในสายตาของครอบครัว จากพ่อที่ไม่รักด้วยใจจริง แม้ที่พยายามปฏิเสธ น้องสาวที่ไม่เคยรู้ว่าเขาเป็นพี่ชาย ความฝันขณะที่เข้าสู่เมืองนรก จึงเป็นสิ่งที่ช่วยเยียวยาจิตใจอันบอบช้ำของโจนาธาน เยียวยาความรู้สึกที่เป็นส่วนเกินของครอบครัว เยียวยาการไม่ได้รับการยอมรับเพราะในความฝันเขาเป็นพี่ชาย เป็นลูกชายที่เป็นที่รักของครอบครัว ครอบครัวที่ปรากฏในความฝันจึงเป็นความปรารถนาส่วนลึกในใจของโจนาธานที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับกรรมสายเลือดปีศาจในตัว ดังที่ปรากฏในฉากนี้

“Jonathan’s eyes fluttered closed. “I dreamed of green place once,” he whispered. “A manor house and a little girl with red hair, and preparations for a wedding. If there are other worlds, then maybe there is one where I was a good brother and a good son.”⁴⁴

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

นอกจากนี้ความฝันยังย้ำเตือนให้โจนาธานไม่ลืมตัวตนภายในที่ยังคงมีความเป็นมนุษย์ เป็นเพียงเด็กที่ถูกกระทำจากผู้ใหญ่ซึ่งมีสาเหตุมาจากความขัดแย้งทางความคิดเรื่องการกีดกันและความรุนแรงในอดีต สิ่งที่โจนาธานโหยหาคือความรักจากแม่และในที่สุดเขาก็ได้รับความรักจริง ๆ จากแม่ในวาระสุดท้ายของชีวิต

“Mother?” Jonathan said. He was staring, almost as if he couldn’t quite focus his eyes on her. [...]

⁴⁴ Ibid, p. 546.

Jocelyn's face hardened, as if she were steeling herself to do something. She knelt down by Jonathan's head and drew him up into her lap. [...]⁴⁵

นี่เป็นครั้งแรกและครั้งเดียวที่โจเซลินแสดงความรักต่อโจนาธาน ถึงแม้เธอจะไม่พูดอะไร แต่การที่ได้หนุนตักแม่และการที่แม่สัมผัสตัวเขาโดยไม่คิดจะทำร้ายเป็นการช่วยเติมเต็มความปรารถนาของโจนาธานที่ต้องการความรักจากแม่มาตลอดชีวิต การแสดงความรักแม้เล็กน้อยจากแม่จึงเป็นการเยียวยาจิตใจอันบอบช้ำของโจนาธาน นอกจากนี้คำพูดของคลารีที่พูดกับโจนาธานก่อนเขาจะเสียชีวิตยังช่วยเยียวยาโจนาธานจากความรู้สึกผิด ดังที่บรรยายว่า

"I don't hate you," she said finally. "I hate Sebastian. I don't know you." [...]⁴⁶

"Valentine filled your veins with poison, and then he raised you to hate; you never had a choice. But the sword burned away all that. Maybe this is who you really are."

He took a ragged, impossible breath. "That would be a beautiful lie to believe," he said, and, incredibly, the ghost of smile, bitter and sweet, passed over his face. "The fire of Glorious burned away the demon's blood. All my life it has scorched my veins and cut at my heart like blades, and weighed me down like lead—all my life, and I never knew it. I never knew the difference. I've never felt so ... light," he said softly, and then he smiled, and closed his eyes, and died.⁴⁷

⁴⁵ Ibid, p. 541.

⁴⁶ Ibid, p. 546.

⁴⁷ Ibid, p. 547.

การที่คลาร์บอกวว่าเธอไม่เคยเกลียดโจนาธาน และการพยายามปลอมใจว่าเขาไม่ได้ผิด แต่ผิดที่ วาเลนไทน์ทำให้เขากลายเป็นปีศาจจากการทดลองและเลี้ยงเขามาด้วยความทารุณ การแสดง ความเห็นใจของคลาร์ริยังเป็นการเยียวยาและปลดปล่อยโจนาธานจากความรู้สึกผิด ทำให้หลังจากนั้น เขาจึงสามารถแสดงความรู้สึกและความปรารถนาที่แท้จริงจากตัวตนจริงที่ถูกกักขังอยู่ในร่างกาย ที่มีเลือดปีศาจ คำพูดที่ว่าไม่เคยรู้สึกเบาเช่นนี้มาก่อนเปรียบได้กับการที่บาดแผลในจิตใจของโจนาธาน ได้รับการเยียวยาแล้ว

เจซ ไลต์วูด เป็นอีกตัวละครที่ได้รับการเยียวยาจากครอบครัว ในตอนแรกเขาสับสนและไม่รู้ว่าตนเองคือใครจนกระทั่งเรื่องราวดำเนินไปถึงท้ายเรื่องเล่มที่สาม คือ *City of Glass* แต่การรับรู้ ตัวตนของตนเองไม่ได้ทำให้เจซมีตัวตนที่มั่นคงและไม่ได้ทำให้รู้สึกว่าเขาเป็นส่วนหนึ่งของ ครอบครัวเฮรอนเดล เมื่อภาคีเสนอให้เขาใช้นามสกุลเฮรอนเดลและมอบแหวนประจำตระกูลให้ ตัวละครจึงกลับไม่แน่ใจว่าเขาควรใช้นามสกุลนี้หรือไม่ เนื่องจากตัวตนของเจซถูกเปลี่ยนไปมาเสมอใน สายตาของคนรอบข้าง เขามีบาดแผลในจิตใจจากการถูกหลอกครั้งแล้วครั้งเล่า ทำให้รู้สึกไม่มั่นใจ หากต้องเปลี่ยนนามสกุลอีกครั้ง เพราะไม่รู้ว่าหากเปลี่ยนนามสกุลในครั้งนี้ เขาจะถูกสังคมสร้างตัวตน แบบใดให้ หรือการอยู่ในฐานะเจซ เฮรอนเดลจะทำให้ตัวตนของเขาเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร อีกทั้งในตอนแรกที่รู้ความจริงเจซรู้สึกเกลียดพ่อและไม่อยากใช้นามสกุลนี้ เนื่องจากเจซถูกทอดทิ้งจากผู้เป็น พ่อเสมอ ทั้งสติเฟื่องพ่อที่แท้จริงและวาเลนไทน์ในฐานะพ่อที่เลี้ยงเขามา

แต่สุดท้ายเมื่อเจซได้ไปยงค์หาสน์เฮรอนเดล คฤหาสน์หรือบ้านเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงเขากับ ครอบครัวตามสายเลือด ทำให้เจซตระหนักได้ถึงความรู้สึกที่แท้จริงของครอบครัว และรับรู้ได้ว่าพ่อไม่เคยทอดทิ้งเขาเขาจึงยอมรับตัวตนที่แท้จริงของตนเองคือการเป็น โจนาธาน เฮรอนเดล ดังนั้นแรกเริ่ม จะพบว่า วรรณกรรมชุดนี้นำเสนอภาพตัวละครตัวนี้ให้มีความสับสน ไม่มั่นคงในตัวตนของตัวเองจน ต้องปกปิดตัวตนที่แท้จริง ไม่ค่อยแสดงความอ่อนโยนซึ่งเป็นลักษณะนิสัยตั้งแต่เด็กให้ใครเห็น เพราะ ถูกวาเลนไทน์เลี้ยงมาเพื่อเป็นนักรบ มีจุดมุ่งหมายให้เจซเป็นอีกหนึ่งอาวุธในการทำสงคราม อีกทั้งยัง หลอกซ้ำแล้วซ้ำอีกเกี่ยวกับต้นกำเนิดของเขา ทำให้ตัวละครเจซสับสนไม่รู้ว่าตนเองควรยอมรับว่าเป็นลูกของใครหรือสมควรที่จะใช้นามสกุลใดแน่ แต่สุดท้ายผู้ประพันธ์ได้แสดงให้เห็นการเยียวยา บาดแผลทางจิตใจของเจซโดยให้เขาเข้าใจเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้น จากที่เจซเคยรู้สึกว่าเกลียดพ่อที่ แท้จริงที่เดินทางผิดไปเข้าร่วมกับวาเลนไทน์จนทำให้ตัวเขาตกเป็นเหยื่อของวาเลนไทน์ “This is

where I was born,” he said. “This is where my mother died, and Valentine cut me out of her body.”⁴⁸ แม้ว่าตอนนั้นยังเข้าไปในบ้านไม่ได้เพราะยังไม่ได้เปลี่ยนนามสกุลเป็นเฮรอนเดล แต่การกลับไปยังที่เกิดเหตุก็ทำให้ตัวละครได้กลับมา รื้อฟื้นอดีต และทำความเข้าใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นว่านั่นเป็นข้อผิดพลาดในอดีตที่ไม่สามารถกลับไปแก้ไขได้ แต่เขาสามารถทำให้เฮรอนเดล กลับมามีชีวิตอีกครั้งได้ในฐานะทายาทคนสุดท้าย การที่วาลเลนไทน์ผ่าตัดเขาออกมาจากตัวแม่ไม่ได้ทำให้เขาเปลี่ยนไปเป็นคนอื่น แต่ยังคงเป็นลูกหลานของเฮรอนเดล ดังจะเห็นจากบทสนทนา

“I think I want to be a Herondale,” he said abruptly.

[...]

“I don’t want to betray the Lightwoods,” he said.

“They’re my family. But I realized that if I don’t take the Herondale name, it’ll end with me.”

“It’s not your responsibility—”

“I know,” he said. “In the box, the one Amatis gave me, there was a letter from my father to me. He wrote it before I was born. I read it a few times. The first times I read it, I just hated him, even though he said he loved me. But there were a few sentences I couldn’t get rid of in my head. He said, ‘*I want you to be a better man than I was. Let no one else tell you who you are or should be.*’” He tipped his head back, as if he could read his future in the curl of the manor’s eaves. “Changing your name, it doesn’t change your nature. Look at Sebastian—Jonathan. Calling himself Sebastian didn’t make any difference in the end. I wanted to spurn the Herondale name because I thought I hated my father, but I don’t hate him. He might have been weak and have made the wrong decisions, but he knew it. There’s no reason for me to hate him. And there have been generations of Herondales before him—it’s a family

⁴⁸ Ibid, p. 584.

that’s done a lot of good—and to let their whole house fall just to get back at my father would be a waste.”

“That’s the first time I’ve heard you call him your father and sound like that,” Clary said. “Usually you only say it about Valentine.”⁴⁹

สุดท้ายแล้วผู้ประพันธ์แสดงให้เห็นว่าตัวละครเจซพิสูจน์ให้เห็นว่า เขามีสิทธิ์ที่จะเลือกเดินทางของตัวเอง เจซเยียวยาบาดแผลตนเองโดยการกลับไปยังที่ที่ทุกอย่างเริ่มต้นขึ้นนั่นคือบ้านที่เขาเกิด ยอมรับการเป็นเฮรอนเทลและให้อภัยพ่อ เพราะแม้พ่อจะเลือกทางผิดแต่ความผิดนั้นไม่เกี่ยวกับบรรพบุรุษของเขาและไม่เกี่ยวกับตัวเขา มันเป็นเหตุการณ์ที่ผ่านไปแล้วและไม่สามารถแก้ไขได้ แต่สิ่งที่ทำได้คือตัวละครตระหนักได้ว่าเขาสามารถเลือกทางที่ถูกต้องและเลือกที่จะเป็นคนดีได้ ดังนั้นบาดแผลในใจของเจซจึงได้รับการเยียวยาให้หายในตอนจบของเรื่อง

นอกจากนี้จะพบว่า แม้เจซจะไม่รู้จักพ่อแม่ที่แท้จริง แต่เจซมีครอบครัวไลท์วูดที่รักเขาและคอยอยู่เคียงข้างเสมอ ซึ่งนั่นเป็นการเยียวยาจิตใจของเจซเช่นกัน ดังที่เจซบอกกับวาเลนไทน์ว่า “All you’ve ever done is hurt me! It was the Lightwoods who protected me.”⁵⁰ หรือครอบครัวไลท์วูดช่วยกันปกป้องเจซไม่ให้ถูกพาไปลงโทษที่ไอตริส

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

“Jace isn’t our friend,” said Isabelle. “He’s our brother.” [...]

“Complicit ?” To everyone’s surprise, it was Robert Lightwood who had spoken. “The girl was just trying to keep you from shattering our family. For God’s sake, Imogen, these are all just children—” [...]

⁴⁹ Ibid, pp. 584-585.

⁵⁰ Clare, *City of Ashes*, p. 96.

Maryse's thin fingers twisted as her hands worked at each other. "And Jace," she said. "What's going to happen to him?"⁵¹

คำพูดของอิซาเบล โรเบิร์ตและแมรีส ไลต์วูดที่พยายามปกป้องเจซ ทำให้เจซรู้ว่าเขาไม่ได้อยู่ตัวคนเดียว แต่มีครอบครัวที่คอยดูแลใส่ใจ รักและเป็นห่วงเสมอ โรเบิร์ตที่ปกติไม่ค่อยพูดแสดงความคิดเห็น แต่เมื่อเห็นว่าเจซกำลังจะถูกลงโทษ เขาจึงออกมาปกป้องลูกสาวและรวมถึงเจซด้วย อีกทั้งแมรีสที่ดูแลเจซในฐานะแม่มาตลอดยังแสดงความห่วงใย การได้รับความรักจากคนในครอบครัวจึงเป็นสิ่งที่เยียวยาสภาพจิตใจที่สับสนของตัวละครเจซจากที่รู้สึกว่าจะตนเองถูกทอดทิ้งจากพ่อ นอกจากนี้จะพบว่าคนที่ช่วยเยียวยาสภาพจิตใจอันบอบช้ำของเจซได้ดีที่สุดคือ แมรีสแม่บุญธรรมที่เลี้ยงเขามาตั้งแต่อายุสิบปีและรักเขาเหมือนลูก แมแมรีสจะแสดงออกโดยการไล่เจซออกจากสถาบันเมื่อรู้ว่าเขาเป็นลูกชายวาลเลนไทน์ แต่การไล่เจซไปมีเหตุผลเพราะเป็นห่วงว่าเจซจะถูกลงโทษ แสดงให้เห็นความรักของแม่ที่มีต่อเจซ แมไม่ใช่มแม่แท้ ๆ ผู้ประพันธ์นำเสนอให้เห็นความรักระหว่างคนในครอบครัว และการนิยามคำว่า ครอบครัวไม่จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์ทางสายเลือด เจซได้รับความรักจากแมรีสในฐานะที่เขาเป็นลูกชายคนหนึ่ง แมรีสอยากปกป้อง จึงเป็นการเยียวยาบาดแผลในใจของเจซที่เคยถูกทอดทิ้งจากวาลเลนไทน์ สังเกตจากที่เจซบอกว่าเขาจะไม่ไปจากสถาบัน เพราะตอนนั้นเขารู้แล้วว่าแมรีสทำเพื่อปกป้อง ทำให้ตัวละครไม่รู้สึกว่าจะตนเองถูกทอดทิ้งจากครอบครัวซ้ำอีก อีกเหตุการณ์ที่ตอกย้ำว่าเจซได้รับความรัก ความอบอุ่นในการเยียวยาบาดแผลทางใจคือเมื่อแมรีสขอร้องให้เขาอยู่ที่สถาบัน

"I don't expect you to forgive me," Maryse said. "But if you'd stay for Isabelle and Alec and Max, I'd be so grateful--"

It was the wrong thing to say. "I don't want your gratitude," Jace said, and turned back to the duffel bag. There was nothing left to put in it. He tugged at the zipper.

⁵¹ Ibid, pp. 270-271.

“*A la claire fontaine,*” Maryse said, “*m'en allant promener.*”

He turned to look at her. “What?”

“*Il y a longtemps que je t'aime. Jamais je ne t'oublierai*—it's the old French ballad I used to sing to Alec and Isabelle. The one you asked me about.” [...]

Maryse looked to him almost as she had when he was ten years old, as if she had not changed at all in the past seven years. She looked severe and worried, anxious—and hopeful. She looked like the only mother he'd ever known.

“You were wrong that I never sang it to you,” she said.

“It's just that you never heard me.”⁵²

จากบทสนทนาจะพบว่า คำพูดของแมรีสในฐานะแม่ช่วยปลอบประโลมบาดแผลในจิตใจอันเจ็บปวดของเจซได้เพราะเจซรักแมรีสเหมือนแม่ เนื่องจากเขาไม่เคยมีแม่คอยดูแล ก่อนหน้าที่จะมาอยู่กับครอบครัวไลต์วูดมีเพียงวาเลนไทน์ที่เลี้ยงดูเขามา การที่แมรีสแสดงท่าทางโกรธเมื่อรู้ว่าเจซเป็นลูกชายของวาเลนไทน์และไล่เขาออกจากสถาบันกลายเป็นการสร้างบาดแผลในจิตใจให้เจซ ทำให้รู้สึกเป็นส่วนเกินที่แม่ไม่ต้องการ แต่ความจริงแล้วแมรีสทำทุกอย่างเพื่อปกป้องไม่ให้เจซถูกลงโทษ เพลงที่แมรีสร้องให้เขาฟังจึงเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นความรักของแม่ที่มีต่อลูกอย่างแท้จริงโดยไม่มีข้อสงสัย แม้เจซไม่เคยได้ยินหรือจำเพลงนี้ได้ แต่เขาเข้าใจภาษาฝรั่งเศส ดังนั้นเจซเข้าใจความหมายของเพลงที่แมรีสร้องซึ่งแปลเป็นภาษาอังกฤษว่า “Love have I loved you / Never will I forget you.”⁵³ แมรีสต้องการสื่อให้เห็นความรักที่แม่มีต่อลูก เพราะในสายตาของแมรีส เจซไม่ใช่แค่ลูกบุญธรรม แต่เธอรักเจซเหมือนลูกแท้ ๆ ดังที่จะเห็นได้ว่า แมรีสทำทุกอย่างเพื่อปกป้องเจซให้ปลอดภัย เสียงร้องเพลงของแมรีสจึงเป็นสิ่งที่เยียวยาบาดแผลในจิตใจของเจซ

⁵² Ibid, pp. 397-398.

⁵³ Spencer, *Navigating the Shadowhunter World: The Unofficial Guide to Cassandra Clare's the Mortal Instruments*, p. 79.

อีกตัวละครคือ อิโมเจน เฮอร์อนเดล ซึ่งมีบาดแผลจากการสูญเสียคนในครอบครัวทั้งหมดไป ตัวละครตัวนี้ได้รับการเยียวยาบาดแผลก่อนเสียชีวิตว่า เจซคือหลานชายของเธอ เมื่อเธอเห็นแผลเป็นบนไหล่ของเจซ ซึ่งเป็นรอยแผลเฉพาะของทายาทตระกูลเฮอร์อนเดลเท่านั้น

“The scar. This scar, here on your shoulder.” [...]

Breath hissed through the Inquisitor’s teeth. “It can’t be,” she murmured. “You can’t be—”⁵⁴ [...]

There was no answer. The Inquisitor had slumped back against the deck, her eyes wide open and staring, her mouth curved into what almost looked like a smile.⁵⁵

การได้รู้ความจริงว่าหลานชายซึ่งเป็นคนสุดท้ายในครอบครัวยังมีชีวิตอยู่เป็นการเยียวยาสภาพจิตใจอันบอบช้ำของอิโมเจนทำให้เธอเหมือนกลับมามีความหวังอีกครั้ง ดังนั้นอิโมเจนจึงช่วยชีวิตเจซได้โดยไม่ลังเล การยิ้มครั้งสุดท้ายขณะที่เสียชีวิตเป็นการบ่งบอกว่าบาดแผลในใจของอิโมเจนได้รับการเยียวยา แม้บาดแผลทั้งหมดไม่สามารถรักษาได้ แต่อย่างน้อยการที่รู้ว่าทายาทของตนเองยังมีชีวิตอยู่ ความผิดหวังที่ไม่เคยพบหน้าหลานเพราะคิดว่าเขาตายในท้องแม่ เป็นความเจ็บปวดทรมานอย่างมาก การรู้ความจริงว่าคนในครอบครัวยังมีชีวิตอยู่จึงเป็นหนทางการเยียวยาของตัวละคร

ตัวละครกลุ่มสุดท้ายที่ได้รับการเยียวยาจากความรัก ความอบอุ่นจากครอบครัวคือ เด็ก ๆ ครอบครัวแบล็กธอร์น แม่ต้องสูญเสียพ่อ พี่สาวถูกแยกให้ไปอยู่ที่อื่นและพี่ชายถูกจับตัวไปยังไม่รู้อนาคตว่าจะได้กลับมาหรือไม่ แต่เด็ก ๆ ครอบครัวแบล็กธอร์นยังมีอาที่พร้อมจะดูแลพวกเขาแทนพ่อ และพยายามปกป้องพวกเขาในฐานะครอบครัวคนหนึ่ง

⁵⁴ Clare, *City of Ashes*, p. 359.

⁵⁵ *Ibid*, p. 361.

[...] “I am Arthur Blackthorn, Andrew Blackthorn’s brother,” he said. His accent was British; Emma always forgot that Julian’s father had originally come from London. He had lost his accent years before. “I will be moving into the Los Angeles Institute as soon as possible and bringing my nieces and nephews with me. The children will be under my protection.” [...]

“While I’m sure we’re all immeasurably relieved that you’ll be looking after the Blackthorn children,” said Luke, “Helen is one of them. Are you saying, by claiming responsibility for the younger siblings, that you agree that her Marks should be stripped?”

Arthur Blackthorn looked horrified. “Not at all,” he said. “My brother may not have been wise in his . . . dalliances . . . but all records show that the children of Shadowhunters are Shadowhunters. As they say, ut incepit fidelis sic permanet.”

Julian slid down in his seat. “More Latin,” he muttered. “Just like Dad.”

“What does it mean?” Emma asked.

“‘She begins loyal and ends loyal’—something like that.”⁵⁶

จากฉากนี้แสดงให้เห็นว่า อาเธอร์เป็นตัวแทนของพ่อเด็ก ๆ แบล็กธอร์น ไม่ใช่เพียงเพราะมีสายเลือดเดียวกัน แต่อาเธอร์มีลักษณะที่คล้ายพ่อของเด็ก ๆ มาก ทั้งสำเนียงการพูดแบบอังกฤษ การชอบอ้างคำพูดภาษาละติน ดังที่จูเลียนเป็นคนบอกว่าอาเธอร์มีพฤติกรรมเหมือนพ่อของเขา ซึ่งนั่นเป็นสัญญาณที่ดีว่าเด็ก ๆ ครอบครัวแบล็กธอร์นจะกลับมาเป็นครอบครัวได้อีกครั้งผ่านการเอาใจใส่ของอาเธอร์ที่ตัวแทนของพ่อ อีกทั้งยังแสดงการปกป้องเฮเลนไม่ให้ถูกลงโทษด้วยการริบลาयरูน เพราะ

⁵⁶ Clare, *City of Heavenly Fire*, pp. 571-572.

เฮเลนไม่ได้กระทำความผิดใด เป็นเครื่องยืนยันได้ว่าอาเธอร์จะสามารถดูแลหลาน ๆ แทนพี่ชายและเป็นครอบครัวของพวกเขาได้อย่างสมบูรณ์

4.3.3 การเล่าความจริง

บาดแผลทางจิตใจหลังสงครามเป็นสิ่งที่ยากจะลืมเลือนและเป็นเหตุการณ์ที่ผู้ประสบภัยไม่สามารถพูดออกมาได้โดยง่ายเพราะเป็นการย้ำเตือนถึงเหตุการณ์รุนแรงในอดีตที่เกิดขึ้นกับตนเองราวกับต้องเผชิญสถานการณ์นั้นอีก ดังนั้นเพื่อหลีกเลี่ยงการหวนกลับไประลึกถึงเหตุการณ์ที่สร้างบาดแผลให้ตนเอง ผู้ประสบภัยจึงเลือกที่จะไม่กล่าวถึงเรื่องดังกล่าวอีก

โจเซลินเป็นตัวละครหนึ่งที่ได้รับผลกระทบนั้น เหตุการณ์ที่ตัวละครเผชิญเมื่อยังเป็นนักล้าเงาที่โหดร้าย รุนแรง และทำร้ายจิตใจของโจเซลินอย่างมากดังที่ได้กล่าวไปข้างต้นว่า โจเซลินตัดขาดจากการเป็นนักล้าเงา ใช้ชีวิตอย่างสามัญชน แต่สุดท้ายเธอก็ไม่อาจปฏิเสธความเป็นนักล้าเงาและความจริงที่เคยเกิดขึ้นได้ โจเซลินจึงเป็นตัวละครที่เยียวยาตัวเองผ่านการเล่าเรื่องราวความจริงในอดีตที่ปกปิดมาตลอดให้คลาร์ฟิ่ง แม้จะเป็นอดีตที่เจ็บปวดและยากที่จะพูดถึงมันอีกครั้ง ดังที่บรรยายไว้ในฉากนี้

[...] Jocelyn glanced at her daughter. “Now, Clary, would it be all right for us to talk for a moment? Alone?”⁵⁷

[...]

“Clary,” Jocelyn said at last, very softly. “I am so sorry.”

[...]

“And now you have.” Jocelyn sounded wistful. “And you have every reason to hate me.”

[...]

⁵⁷ Clare, *City of Glass*, p. 355.

“Don’t trust me,” said Jocelyn. “I can’t blame you. I should have told you the truth.” She touched Clary’s shoulder lightly and seemed encouraged when Clary didn’t move away. “I can tell you I did it to protect you, but I know how that must sound. [...]”⁵⁸

การปิดบังความจริงทำให้โจเซลินกลัวว่าคลารีจะเกลียดและไม่ไวใจเธออีกต่อไป โจเซลินจึงตัดสินใจเล่าความจริงให้คลารีฟัง การเล่าความจริงอาจทำให้เจ็บปวดอีกครั้ง แต่ความรู้สึกผิดทำให้มีความอึดอัด ดังนั้นการเล่าความจริงจึงเป็นทางออกของการเยียวยาบาดแผลในใจตัวละคร เพราะหลังจากได้พูดความจริง อธิบายเหตุผลของการกระทำให้คลารีซึ่งมีความสำคัญต่อโจเซลินมาก ทำให้โจเซลินได้คลี่คลายปัญหาในใจรู้สึกเหมือนได้ปลดปล่อยความทรงจำอันเลวร้ายออกไป

[...]I thought you would be safe if only I could keep that world hidden from you. I never thought about trying to protect you by helping you to be strong and to fight.” She sounded sad. “But somehow you got to be strong anyway. Strong enough for me to tell you the truth, if you still want to hear it.”[...] จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

“I talked to Luke. He thought you should know what I have to tell you. The whole story. All of it. Things I’ve never told anyone, never told him, even. I can’t promise you that the whole truth is pleasant. But it is the truth.”

“I want to know everything.”

⁵⁸ Ibid, p. 356.

“Everything...” Jocelyn took a deep breath. “I don’t even know where to start.”⁵⁹

การเล่าความจริงเป็นสิ่งที่ยากลำบาก เพราะทำให้ตัวละครเหมือนย้อนกลับไปเผชิญสถานการณ์ฝังใจอีกครั้ง แต่อย่างไรก็ตามโจเซลินเลือกที่จะเล่าเรื่องราวของเธอและวาเลนไทน์ให้คลารีฟังทั้งหมด ตั้งแต่แต่งงาน เธอช่วยเขาทำงานในชุมกำลั้ง เพราะเริ่มมาจากอุดมการณ์ต้องการเปลี่ยนแปลงการปกครองให้เป็นไปในทางที่ดีขึ้น จนกระทั่งตั้งท้องโจนาธานและเริ่มเห็นสิ่งผิดจากวาเลนไทน์ โจเซลินเล่าถึงการรู้ความจริงว่าวาเลนไทน์ใช้เลือดปีศาจทดลองกับลูก เธอเล่าถึงความรู้สึกขณะที่อ่านผลการทดลองซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่เคยเล่าให้ใครฟัง การเล่าความจริงและบอกเหตุผลการหนีจากสังคมนักล่าเงาให้คลารีฟังเป็นการระบายสิ่งที่เก็บกดในใจมาตลอดสิบกว่าปีที่ละทิ้งการเป็นนักล่าเงาไป ซึ่งจะยกตัวอย่างตอนที่โจเซลินบรรยายขณะเจอห้องทดลองของวาเลนไทน์

“That night I was woken by the sound of a baby crying. I sat bolt upright, alone in the bedroom. Valentine was out at a Circle meeting, so I had no one to share my amazement with. Jonathan, you see, never cried—never made a noise. His silence was one of the things that most upset me about him. I dashed down the hall to his room, but he was sleeping silently. Still, I could hear a baby crying, I was sure of it. I raced down the stairs, following the sound of the crying. It seemed to be coming from inside the empty wine cellar, but the door was locked, the cellar never used. But I had grown up in the manor. I knew where my father hid the key....”

Jocelyn didn’t look at Clary as she spoke; she seemed lost in the story, in her memories. “I never told you the story of Bluebeard’s wife, did I, when you were a little girl? The

⁵⁹ Ibid, p. 358.

husband told his wife never to look in the locked room, and she looked, and found the remains of all the wives he had murdered before her, displayed like butterflies in a glass case. I had no idea when I unlocked that door what I would find inside. If I had to do it again, would I be able to bring myself to open the door, to use my witchlight to guide me down into the darkness? I don't know, Clary. I just don't know.⁶⁰

จากที่ตัวละครเล่า สังเกตได้ว่าตัวละครมีความอึดอัด กังวลเหมือนกับหลุดเข้าไปสู่ช่วงเวลาอดีตที่เกิดเหตุอีกครั้ง การเล่าเหตุการณ์นี้ของตัวละครทำให้รับรู้ได้ว่าขณะนั้นโจเซลีนหวาดกลัวกับสิ่งที่เธอไม่รู้ว่าจะต้องเจออะไรอยู่ในห้องเก็บไวน์ จึงเปรียบเทียบกับนิทานเรื่อง *Bluebeard* ที่สามีห้ามภรรยาไม่ให้เปิดห้องเก็บของ แต่สุดท้ายภรรยา รู้ความจริงว่าในห้องเก็บของที่ศพภรรยาคนก่อน ๆ การเล่านิทานเรื่องนี้เป็นการเชื่อมโยงอารมณ์ความรู้สึกของโจเซลีนในขณะนั้น สะท้อนให้เห็นความกลัวในจิตใจและสะท้อนใจอย่างมากของตัวละคร แต่โจเซลีนยังคงเล่าต่อไปว่าห้องเก็บไวน์กลายเป็นห้องทดลองของวาเลนไทน์ที่จับชาวบาดาลมาทดลอง รวมถึงพบว่าตัวเธอและโจนาธานเป็นหนึ่งใน

การทดลอง

“The smell—oh, the smell down there, like blood and death and rot. Valentine had hollowed out a place under the ground, in what had once been the wine cellar. It wasn't a child I had heard crying, after all. There were cells down there now, with things imprisoned in them. Demon-creatures, bound with electrum chains, writhed and flopped and gurgled in their cells, but there was more, much more—the bodies of Downworlders, in different stages of death and dying. There were werewolves, their bodies half- dissolved by silver powder. Vampires held

⁶⁰ Ibid, pp. 364-365.

head-down in holy water until their skin peeled off the bones.
Faeries whose skin had been pierced with cold iron.

“Even now I don’t think of him as a torturer. Not really. He seemed to be pursuing an almost scientific end. There were ledgers of notes by each cell door, meticulous recordings of his experiments, how long it had taken each creature to die. There was one vampire whose skin he had burned off over and over again to see if there was a point beyond which the poor creature could no longer regenerate. It was hard to read what he had written without wanting to faint, or throw up. Somehow I did neither.”⁶¹

“There was more, much more. I clawed at the pages, my fingers trembling, my mind racing back, seeing the mixtures Valentine had given me to drink each night, the nightmares about being stabbed, choked, poisoned. But I wasn’t the one he’d been poisoning. It was Jonathan. Jonathan, whom he’d turned into some kind of half-demon thing. And that, Clary—that was when I realized what Valentine really was.”⁶²

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

โจเซลินเล่าภาพเหตุการณ์ได้อย่างชัดเจน และจดจำรายละเอียดได้เป็นอย่างดี ทั้งลักษณะการทดลอง สภาพชาวบาดาลที่ถูกนำมาทดลอง แม้กระทั่งกลิ่น รวบรวมว่าเธอกลับไปอยู่ในสถานการณืนั้นอีกครั้ง รวมถึงตอนที่รู้ว่าตนเองดื่มเลือดปีศาจจนทำให้เกิดผลข้างเคียงคือฝันร้าย โจเซลินจดจำภาพที่เห็นและความรู้สึกขณะนั้นเหมือนไม่เคยลบมันออกไปจากความทรงจำได้ แม้ว่าเวลาผ่านไปสิบกว่าปี

⁶¹ Ibid, p. 365.

⁶² Ibid, p. 366.

การเล่าความจริงจึงเป็นเหมือนการระบายความคับข้องใจออกมา เพราะเป็นสิ่งที่เธอไม่เคยเล่าในใครฟัง และเก็บความเจ็บปวดจากการถูกสามีทำร้ายจิตใจไว้กับตนเองตลอดมา ดังที่จะเห็นว่าโจเซลีนเล่าอย่างละเอียด

[...] “After Luke died, it was like I fell into a black pit. I spent months in my bedroom, sleeping all the time, eating only because of the baby. Mundanes would call what I had depression, but Shadowhunters don’t have those kinds of terms. Valentine believed I was having a difficult pregnancy. He told everyone I was ill. I was ill—I couldn’t sleep. I kept thinking I heard strange noises, cries in the night. Valentine gave me sleeping drafts, but those just gave me nightmares. Terrible dreams that Valentine was holding me down, was forcing a knife into me, or that I was choking on poison. In the morning I’d be exhausted, and I’d sleep all day. I had no idea what was going on outside, no idea that he’d forced Stephen to divorce Amatis and marry Céline. I was in a daze. And then...” Jocelyn knotted her hands together in her lap. They were shaking. “And then I had the baby.”

She fell silent, for so long that Clary wondered if she was going to speak again. Jocelyn was staring sightlessly toward the demon towers, her fingers beating a nervous tattoo against her knees. [...]⁶³

การเล่าเรื่องเหล่านี้สะท้อนให้เห็นสภาพจิตใจของตัวละครที่ต้องกลับไปคิดถึงเหตุการณ์โหดร้ายอีกครั้ง อาการมือสั่นระหว่างเล่า หรือการนั่งเงียบไปเหมือนตกอยู่ในภวังค์ที่ตัวละครแสดงออกมาเป็นสิ่งที่ทำให้เห็นได้ชัดว่าบาดแผลที่เกิดขึ้นเป็นบาดแผลที่ใหญ่และตัวละครต้องเผชิญกับเหตุการณ์นั้นเพียง

⁶³ Ibid, pp. 361-362.

ลำพัง แต่การเล่าความจริงให้คลารี่ฟังครั้งนี้ทำให้โจเซลีนมิได้กลับไปเผชิญสถานการณ์นั้นเพียงลำพัง แต่มีคลารี่ที่คอยรับฟังอยู่เป็นเพื่อน เข้าใจ เห็นใจโจเซลีนว่าเธอต้องผ่านอะไรมาบ้าง รวมถึงเหตุผลที่โจเซลีนตัดสินใจปิดบังทุกอย่าง เพราะไม่ต้องการให้คลารี่พบกับเหตุการณ์เช่นตนเอง

การเล่าเรื่องจึงเป็นการเยียวยาบาดแผลทางใจที่ได้ปลดปล่อยตนเองจากความรู้สึกผิดที่ปิดบัง ลูกและความเจ็บปวดทางใจ การเล่าเรื่องทั้งหมดให้คลารี่ฟังจึงคล้ายกับการย้อนกลับไปมองอดีตอีกครั้ง เพื่อทำความเข้าใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น แทนที่จะวิ่งหนีความเจ็บปวดไปตลอดอย่างที่เคยทำ อีกทั้งการย้อนกลับไปสู่เหตุการณ์เหล่านั้น นอกจากจะทำให้เข้าใจประสบการณ์บาดแผลแล้ว ยังเป็นการบอกกับตนเองว่า สิ่งนั้นคืออดีตที่ผ่านไปแล้ว และรับรู้ว่าการณ์นั้นไม่สามารถกลับมาทำร้ายจิตใจของตัวละครได้อีกต่อไป และสิ่งสำคัญคือตัวละครได้เรียนรู้จากประสบการณ์การใช้ชีวิตในโลกสามัญชน และความผิดพลาดที่ทำให้คลารี่ต้องเผชิญปัญหาโดยที่แม้ว่าโจเซลีนไม่เคยเตรียมพร้อมให้คลารี่รับมือการสถานการณ์ฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้น การปกปิดทุกอย่างทำให้คลารี่ต้องเสี่ยงอันตราย ต้องแก้ไขปัญหาที่ไม่รู้ต้นสายปลายเหตุ ไม่รู้ว่าตนเองต้องทำอะไรกับสถานการณ์เหนือความคาดหมายที่เกิดขึ้น การเล่าความจริงจึงทำให้โจเซลีนได้ทบทวน ทำความเข้าใจ ยอมรับความจริงที่เกิดขึ้นว่ามันเป็นเพียงอดีตที่จบไปแล้ว ดังที่จะเห็นได้จากที่โจเซลีนไม่ไปโปรยกระดูกโจนาธาน “[...] at the last moment Jocelyn had refused, saying that she had bidden good-bye to her son a long time ago and that this was Clary’s time. [...]”⁶⁴ เธอจึงสามารถก้าวข้ามความบาดแผลในใจได้ในที่สุด เหมือนที่เธอได้ทำใจยอมรับการจากไปของลูกชาย เพราะเธอได้บอกลาลูกชายแล้ว แม้ว่าการเล่าเรื่องอดีตจะทำให้ต้องกลับไปเผชิญหน้ากับเหตุการณ์เหล่านั้นอีกครั้ง แต่ก็ทำให้ตัวละครได้เรียนรู้จากความผิดพลาดในอดีตและเลือกที่จะใช้ชีวิตต่อไปในอนาคต

4.3.4 การเยียวยาผ่านความฝัน

ในตอนต้นของบทที่ 4 ได้นำเสนอว่า บาดแผลอาจย้อนกลับมาในรูปแบบของความฝันเพราะเป็นความทรงจำที่อยู่ในจิตใต้สำนึก แต่ทั้งนี้ผู้ประพันธ์ได้นำเสนอให้เห็นว่า ความฝันเป็นสิ่งที่ช่วยเยียวยาบาดแผลในจิตใจได้เช่นกัน เพราะความฝันไม่เพียงดึงความทรงจำที่โหดร้ายกลับมา แต่

⁶⁴ Clare, *City of Heavenly Fire*, p. 574.

บางครั้งจิตใต้สำนึกก็ดึงเอาความปรารถนาส่วนลึกของจิตใจมาแสดงให้เห็นรูปแบบความฝันเพื่อบรรเทาความเจ็บปวดและทำให้ตัวละครได้คิดทบทวนถึงบาดแผลในใจ ดังในตอนที่ว่าตัวละครคลารีและเพื่อน ๆ เดินทางเข้าไปยังเมืองนรก ผู้ประพันธ์ได้กล่าวถึงความปรารถนาในใจของตัวละครออกมา ซึ่งขอยกตัวอย่างจากตัวละครดังนี้

คลารี เพรย์ เธอฝันว่ายืนอยู่หน้าบ้านตระกูลแฟร์ไชลด์ วาเลนไทน์พ่อของเธอคือวีรบุรุษหลังจากที่เขาเสียชีวิตในสงคราม แม่จึงแต่งงานกับลูเซียน เธอมีโจนาธานเป็นพี่ชายที่แสนดี มีน้องสาวอีกหนึ่งคนและกำลังจะแต่งงานกับเจซ

[...] His name is Jonathan and he is your brother; he has always protected you.

“Clary,” he said again, “you’re not going to believe—”

“Jonathan!” a small voice trilled, and Clary turned her wondering eyes to see a little girl dashing across the grass. She had red hair, the same shade as Clary’s, and it flew out behind her like a banner. [...] ⁶⁵

“Val?” Clary echoed. But of course, her name is Valentina, said the whispering voice in the back of her head. Valentine Morgenstern was a great hero of the war; he died in battle against Hodge Starkweather, but not before he had saved the Mortal Cup, and the Clave along with it. When Luke married your mother, they honored his memory in the name of their daughter. [...]

[...] He’s your brother. He’s your brother, and he’s always taken care of you. “Right,” he said. “Like I didn’t have to suffer through years of ‘Oooh, Jace is so cute. Do you think he liikes me?’ ” ⁶⁶

⁶⁵ Ibid, p. 332.

⁶⁶ Ibid, pp. 333-334.

ในความฝันของคลารี เธอไม่เพียงมีโจนาธานเป็นพี่ชาย แต่เขายังเป็นพี่ชายที่รักน้องมาก ดูจากความเอาใจใส่ ความทุ่มเทให้แก่ น้องสาว เช่น การทำเค้กแต่งงาน การเล่นกับน้องคนเล็ก แสดงให้เห็นการดูแล ความห่วงใย นอกจากนี้ยังมีนิสัยสนุกสนาน ต่างจากโจนาธานในความจริง อีกทั้งยังมีครอบครัวที่อบอุ่น พี่น้องสนิทสนมกันเป็นอย่างดี ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่คลารีปรารถนาคือการมีครอบครัวที่อบอุ่นพร้อมหน้าไม่ใช่ครอบครัวที่วุ่นวาย พ่อและพี่ชายเป็นผู้ก่อการร้าย ไม่เคยมีความสัมพันธ์เช่นคนครอบครัว ความฝันทำให้คลารีเข้าใจและยอมรับความจริงว่า สิ่งที่เราปรารถนานั้นเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ไม่ได้เพราะคลารีไม่สามารถย้อนกลับไปแก้ไขได้ และคลารีต้องอยู่กับปัจจุบันเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ความฝันจึงเป็นการช่วยให้ตัวละครก้าวข้ามผ่านบาดแผลในใจจากการมีครอบครัวที่มีปัญหา

อีกตัวละครที่ใช้ความฝันเป็นเครื่องมือในการเยียวยาจิตใจคือ อีซาเบล ไลต์วูด ความฝันของเธอเป็นภาพที่เธอได้อยู่กับไซมอนในวันเกิด มีครอบครัวที่อบอุ่นพ่อแม่ไม่ได้ทะเลาะกัน อเล็กอยู่กับแม็กกี้ส้อย่างเป็นปกติ มีเพื่อน ๆ มาแสดงความยินดี รวมถึงแม็กกี้ซึ่งน้องชายที่เสียชีวิตไปในสงคราม

[...] Robert had his arms around Maryse, who was leaning back against him, looking on proudly and contentedly as Magnus, one hand ruffling Alec's hair, tried to convince Max to put on a party hat. Max, with all the self-possession of a nine-year-old, was having none of it. He waved away Magnus's hand impatiently and said, "Izzy, I made the sign. Did you see the sign?"

Izzy glanced over at the hand-lettered sign, now liberally smeared with frosting, on the table. Clary winked at her. "It's awesome, Max; thank you."⁶⁷

จากความฝันนี้ทำให้อีซาเบลได้พบกับแม็กกี้ซ็อกครั้ง หลังจากที่เราคิดว่าทุกอย่างคือความผิดของเธอ แต่แม็กกี้ในความฝันไม่ได้โกรธ แม็กกี้ยังคงเป็นน้องชายที่รักเธอ แม้ว่าแม็กกี้จะบอกกับอีซาเบลว่าเขาอายุเก้าปี

⁶⁷ Ibid, p. 339.

“Baby,” she whispered. “My Max, my baby brother, please, please stay.”

“I’ll always be nine,” he said, and touched her face. His fingers passed through her, as if he were passing his hand through smoke. “Isabelle?” he said in a fading voice, and disappeared.

Isabelle felt her knees give. She sank to the ground. There was no laughter around her, no pretty tiled kitchen, only gray, powdery ash and blackened rock. She put up her hands to stop her tears.⁶⁸

การที่แม็กซีในความฝันบอกอิชเบลว่าเขาจะอายุเก้าปีไปตลอด เป็นการเตือนสติอิชเบลให้ตระหนักและยอมรับความจริงที่เกิดขึ้นว่าแม็กซีไม่อาจกลับมาใช้ชีวิตอีกได้ และเธอเองยังต้องดำเนินชีวิตต่อไป ดังที่จะเห็นได้ว่าตัวละครลุกขึ้นเช็ดน้ำตา แสดงให้เห็นว่าอิชเบลเรียนรู้ที่จะเติบโตไปเป็นผู้ใหญ่ที่เข้มแข็งและดำเนินชีวิตต่อไป แม้ว่าจะต้องเผชิญสถานการณ์สูญเสียอย่างร้ายแรง เพราะเธอได้ก้าวข้ามผ่านบาดแผลในใจไปได้แล้ว

ตัวละครสุดท้ายที่เยียวยาบาดแผลทางใจผ่านความฝันคือ อเล็ก ไลด์วูด ตัวละครตัวนี้มีบาดแผลจากการไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมเพราะเป็นตัวละครเพศที่สาม ความฝันของอเล็กจึงเป็นการเติมเต็มความปรารถนาส่วนลึกที่ได้รับการยอมรับจากครอบครัวและคบกับแม็กนัสได้อย่างเปิดเผย

“We gather here today,” said Robert, reaching out his arms expansively, “to honor my son, Alexander Gideon Lightwood, who has single-handedly destroyed the forces of the Endarkened and who defeated in battle the son of Valentine Morgenstern. [...] My son has both. He is strong in courage, and

⁶⁸ Ibid, p. 340.

strong in love. Which is why I also wanted to share our other good news with you. As of yesterday, my son became engaged to be married to his partner, Magnus Bane—”⁶⁹

ในความฝันเขาเป็นนักรบที่มีความสามารถ สร้างความภาคภูมิใจให้แก่พ่ออย่างมาก อีกทั้งยังได้รับการยอมรับจากพ่อเรื่องตัวตนเพศที่สามของเขาอีกด้วย แต่สุดท้ายอเล็กได้สติจากเสียงแม็กนัสที่บอกว่า นี่เป็นความฝันไม่ใช่ความจริง ซึ่งเป็นการทำให้อเล็กสูญเสียหลุดออกจากความฝันนั้น และยอมรับความจริงว่า แม้สังคมนักล่าเงาอาจจะยังไม่ยอมรับเพศที่สามอย่างเต็มที่ แต่อเล็กและแม็กนัสสามารถพยายามแสดงให้เห็นถึงความจริงใจต่อกัน เพื่อพิสูจน์ให้เห็นว่าการรักเพศเดียวกันไม่ได้เป็นภัยต่อสังคม และไม่ได้เครื่องกำหนดการกระทำดีหรือร้ายของพวกเขา

วรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* ได้นำเสนอประเด็นความรุนแรงที่ก่อให้เกิดบาดแผลทั้งทางร่างกายและทางจิตใจแก่ตัวละครจากการสูญเสียคนในครอบครัวทำให้เกิดเป็นประสบการณ์เลวร้ายฝังใจอันเกิดจากความคิดเห็นที่แตกต่างของคนในสังคม ทำให้มนุษย์ในสังคมสร้างความรุนแรงต่อกัน โดยการกีดกันหรือทำร้ายกลุ่มคนที่สังคมมองว่าต่างให้ออกไปจากสังคม ซึ่งวรรณกรรมชุดนี้สะท้อนให้เห็นปัญหาการก่อกองครวมล้างเผ่าพันธุ์ การกีดกันชนชั้น การไม่ยอมรับเพศที่สามซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่สร้างบาดแผลให้แก่คนในสังคมทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ทั้งเพศหญิงและเพศชายผ่านตัวละครที่ต้องเสียครอบครัวและสูญเสียตัวตน แต่อย่างไรก็ตามผู้ประพันธ์ได้นำเสนอการเยียวยาจิตใจของตัวละครผ่านการเชื่อมความสัมพันธ์ของครอบครัว จะสังเกตว่าตัวละครทุกตัวล้วนแล้วแต่เยียวยาจิตใจโดยการปรับความสัมพันธ์กับครอบครัวให้ดีขึ้น ทั้งคลารีที่ยอมรับการเป็นมอร์เก็นสเตอร์นหรือการทำความเข้าใจเรื่องที่เกิดขึ้นกับแม่ การยอมรับนามสกุลเฮรอนเดลของเจซ การได้รับความรัก ความอบอุ่นจากครอบครัว และการเยียวยาผ่านความฝันที่สุดท้ายแล้วแสดงให้เห็นถึงความต้องการเชื่อมโยงกับครอบครัว นั่นคือสะท้อนความปรารถนาในใจของตัวละครที่สุดท้ายแล้วสิ่งที่เยียวยาบาดแผลทางจิตใจได้ดีที่สุดคือครอบครัว

⁶⁹ Ibid, p. 341.

จากที่กล่าวมาทั้งหมดนี้จะพบว่า ประเด็นเรื่องบาดแผลและการเยียวยาเป็นประเด็นที่ผู้ประพันธ์ขยายความเพิ่มเติมในแง่บวกต่อจากการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ ชนชั้น และเพศที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิล เพราะพระคัมภีร์ไบเบิลเป็นตัวแทนทางศาสนามีเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของศาสนาและคำสั่งสอน ดังนั้นพระคัมภีร์ไบเบิลไม่จำเป็นต้องเสนอการคลี่คลายปัญหาหรือเยียวยาแก้ไขสิ่งที่เกิดขึ้น แต่วรรณกรรมต่างจากพระคัมภีร์ไบเบิล เพราะ *The Mortal Instruments* เป็นวรรณกรรมเยาวชนแนวฮีโรอิกแฟนตาซีจึงจำเป็นต้องเสนอวิธีการคลี่คลายปมขัดแย้งในเรื่อง ซึ่งเป็นไปตามลักษณะของตัวละครฮีโร่ที่ต้องเอาชนะภารกิจ นำความสงบสุขกลับคืนสังคม อีกทั้งวรรณกรรมชุดนี้เป็นวรรณกรรมประเภทเยาวชน ซึ่งเป็นวรรณกรรมที่ถูกแต่งขึ้นเพื่อจุดประสงค์ให้ผู้อ่านเยาวชนได้เรียนรู้ที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่และสามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างราบรื่น วรรณกรรมเยาวชนจึงต้องมีการนำเสนอทางออกของปัญหาในเรื่อง เพื่อเป็นตัวอย่างให้เยาวชนศึกษาและสามารถนำไปปรับใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ต้องเผชิญ และสามารถก้าวข้ามปัญหาอุปสรรคเหล่านั้นไปได้

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป: จากการกีดกัน ความรุนแรงสู่บาดแผลและการเยียวยา

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวรรณกรรมเยาวชนแนวฮีโรอิกแฟนตาซีชุด *The Mortal Instruments* ของคาสซานดรา แคลร์ ในฐานะบทวิจารณ์พระคัมภีร์ไบเบิล โดยนำเสนอประเด็นการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ ชนชั้นและเพศ จากการศึกษาพบว่า วรณกรรมชุดนี้นำเสนอความแตกต่างจากพระคัมภีร์ไบเบิลซึ่งมีเนื้อหาเฉพาะเกี่ยวกับการกำเนิดศาสนาและคำสอน เนื่องจากพระคัมภีร์ไบเบิลเป็นคัมภีร์ทางศาสนาที่มุ่งเน้นให้ผู้อ่านเข้าใจประวัติความเป็นมา ความลำบากของชาวอิสราเอลตลอดการอพยพไปยังดินแดนที่พระเจ้ามอบให้ ความศรัทธาและพระวอนของพระเจ้า ดังนั้นพระคัมภีร์ไบเบิลจึงอาจไม่มีหน้าที่ในการนำเสนอสภาพบาดแผลจากความรุนแรงและการเยียวยาบาดแผลที่เกิดขึ้น กล่าวคือการดำเนินเรื่องของพระคัมภีร์ไบเบิลแตกต่างจากงานวรรณกรรมจึงไม่จำเป็นต้องมีการคลี่คลายปมขัดแย้ง และนำเสนอทางออกหรือนำเสนอจุดจบของเรื่องที่สวยงาม เพราะมีจุดประสงค์ในการเขียนที่แตกต่างกัน

ในขณะที่วรรณกรรมชุดนี้เป็นวรรณกรรมเยาวชนแนวฮีโรอิกแฟนตาซี ซึ่งมีจุดประสงค์ให้ผู้อ่านโดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนได้เรียนรู้การดำเนินชีวิตในช่วงวัยเปลี่ยนผ่านเป็นผู้ใหญ่ การดำเนินเรื่องจึงต้องมีการคลี่คลายปมปัญหาและนำเสนอหนทางการเยียวยาแก้ไขปมขัดแย้งที่ก่อให้เกิดบาดแผลเพื่อเป็นกรณีตัวอย่างให้ผู้อ่านได้ศึกษาสามารถนำไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต เพื่อจะได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ การศึกษาวรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* แสดงให้เห็นประเด็นการกีดกัน ความรุนแรงและการเยียวยาที่ปรากฏในวรรณกรรมในฐานะการวิจารณ์และการคลี่คลายปมปัญหาว่าด้วยการกีดกันและความรุนแรงที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิล โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

วรรณกรรมแฟนตาซีชุด *The Mortal Instruments* ได้นำเสนอการวิจารณ์การกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ อันมีสาเหตุมาจากความขัดแย้งด้านทัศนคติที่แตกต่างของเผ่าพันธุ์นี้กล้าเงา โดยมีจุดเริ่มต้นจากการกีดกัน ซึ่งก่อให้เกิดความไม่เท่าเทียม การกดขี่ เหยียดหยามและไม่ให้การยอมรับในสังคม ซึ่ง

วรรณกรรมโต้แย้งให้เห็นผลเสียและตอบโต้แนวคิดการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ ด้วยการนำเสนอวิธีการอยู่ร่วมกันอย่างสันติผ่านกระบวนการยุติธรรมที่ทุกเผ่าพันธุ์ร่วมกันก่อตั้งภาคีหรือรัฐบาลในการปกครอง การกีดกันชนชั้นวรรณกรรมชี้ให้เห็นการกีดกันโดยใช้สายเลือดเป็นเกณฑ์กำหนดอำนาจ โดยในวรรณกรรมชุดนี้แบ่งชนชั้นคือ นักล่าเงาอ้างว่าตนเองมีสายเลือดบริสุทธิ์จึงสูงส่งกว่าสายพันธุ์อื่น นักล่าเงาจึงเปรียบเสมือนชนชั้นสูงที่มีอภิสิทธิ์อยู่เหนือนักล่าเงาอื่น นอกจากนี้ยังพบการใช้อำนาจของผู้ปกครองในทางมิชอบด้วยการกดขี่ บีบบังคับให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำการบางอย่างที่ไม่เหมาะสม ทำให้ผู้ที่มีอำนาจน้อยกว่าไม่มีอิสระในความคิดและการกระทำของตนเอง ซึ่งแสดงให้เห็นความเหลื่อมล้ำในสังคม ทว่าผู้ประพันธ์ได้นำเสนอผู้ถูกกีดกันด้านชนชั้นพยายามตอบโต้เพื่อแสดงให้เห็นจุดยืนและอำนาจทางสังคมที่มีเช่นเดียวกัน รวมถึงการนำเสนอตัวละครเอกที่มีความคิดต่าง เป็นการโต้ตอบแนวคิดความไม่เสมอภาคทางชนชั้นโดยวรรณกรรมเสนอทางออกในการอยู่ร่วมกันผ่านความสามัคคีและการอยู่ภายใต้กฎกติกาเดียวกัน

วรรณกรรมได้สะท้อนให้เห็นถึงประเด็นการกีดกันทางเพศรวมถึงความไม่เท่าเทียมระหว่างผู้ชายและผู้หญิงอันเป็นการวิจารณ์แนวคิดปิตาธิปไตยที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิล วรรณกรรมชุดนี้จึงนำเสนอตัวละครหญิงที่เป็นตัวของตัวเองโดยใช้ความเป็นหญิงและความเป็นแม่ในการตอบโต้อำนาจของผู้ชาย นอกจากนี้วรรณกรรมชุดนี้ยังวิจารณ์แนวคิดการกีดกันคนรักเพศเดียวกันที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิล ซึ่งมีการกล่าวถึงกรณีคนรักร่วมเพศว่า เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจและไม่เป็นที่ยอมรับ วรรณกรรมเรื่องนี้เสนอให้เห็นว่า การรักคนเพศเดียวกันไม่ได้เป็นเรื่องที่เลวร้าย แต่เป็นรสนิยมส่วนตัว และการรักคนเพศเดียวกันไม่ได้ก่อให้เกิดอันตรายต่อใคร กล่าวคือมนุษย์จะดีหรือไม่ดีไม่ได้อยู่ที่เพศสถานะแต่วัดคุณค่ากันด้วยความดีของตัวบุคคล ตัวละครเพศที่สามในเรื่องนี้จึงแสดงให้เห็นความรักที่มั่นคงและการร่วมกันฝ่าฟันอุปสรรคไปด้วยกัน ไม่ต่างจากความรักของผู้หญิงและผู้ชาย

นอกจากนี้ยังพบว่าความรุนแรงอันเกิดจากการกีดกันดังกล่าวส่งผลกระทบให้เกิดบาดแผลทั้งทางกาย และที่ร้ายแรงคือการเกิดบาดแผลทางใจอันเป็นเหตุการณ์ร้ายแรงที่ฝังใจยากจะลืมเลือน ดังที่จะพบว่าใน *The Mortal Instruments* สะท้อนให้เห็นบาดแผลของตัวละครอันเนื่องมาจากความรุนแรงที่เกิดจากการกีดกันด้านเผ่าพันธุ์ ชนชั้นและเพศ จนนำไปสู่สงคราม ทำให้เกิดการสูญเสียคนในครอบครัว และการสูญเสียตัวตน

อย่างไรก็ตามผู้ประพันธ์ได้นำเสนอทางออกคือการเยียวยาบาดแผลของตัวละครผ่านการตระหนักถึงความสำคัญของความสัมพันธ์ในครอบครัว ดังนั้นจึงจะพบว่าตัวละครส่วนใหญ่เยียวยาตัวเองด้วยการเชื่อมโยงตนเองกับคนในครอบครัว เพื่อปรับความเข้าใจกัน ให้อภัยกัน และยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้น ใช้ประสบการณ์จากอดีตเป็นบทเรียนในการดำเนินชีวิตติดไปในอนาคต นอกจากนี้ยังชี้ให้เห็นการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อคนในสังคมเพื่อสนับสนุนการอยู่ร่วมกันอย่างเท่าเทียมและยอมรับความแตกต่าง ซึ่งเป็นจุดสำคัญที่แสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างวรรณกรรมชุด *The Mortal Instruments* กับพระคัมภีร์ไบเบิลที่ด้วยวัตถุประสงค์ที่แตกต่างจึงนำเสนอเพียงภาพของการกีดกันโดยไม่ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่การกีดกันดังกล่าวมีต่อการพัฒนาการของตัวละคร เช่นเดียวกับวรรณกรรมเยาวชนแนวฮีโรอิกแฟนตาซี ซึ่งมีพันธกิจสำคัญในการหล่อหลอมให้ตัวละครเยาวชนได้เติบโตเป็นคนที่มีคุณภาพผ่านการเดินทางและการต่อสู้ของตัวละครเอก

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวรรณกรรมแนวแฟนตาซีชุด *The Mortal Instruments* ของคาสซานดรา แคลร์ พบว่ายังมีประเด็นที่น่าสนใจในการศึกษาอีกมาก นอกจากการศึกษาวรรณกรรมชุดนี้ในฐานะการวิจารณ์พระคัมภีร์ไบเบิล เรายังอาจศึกษาเปรียบเทียบนวนิยายชุดนี้กับวรรณกรรมเยาวชนแนวฮีโรอิกแฟนตาซีเรื่องอื่น ๆ อาทิ *Harry Potter* ว่ามีความเหมือนและแตกต่างในการสร้างเหตุการณ์ตัวละคร และโลกแฟนตาซีอย่างไร และสะท้อนบริบทสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันอย่างไร นอกจากนี้ *The Mortal Instruments* เป็นเพียงหนึ่งในวรรณกรรมชุด *The Shadowhunter Chronicles* ซึ่งวรรณกรรมเรื่องอื่น อาจมีประเด็นที่สามารถศึกษาในแง่ของวรรณกรรมที่เป็นบทวิจารณ์พระคัมภีร์ไบเบิลเพิ่มเติมได้ ผู้วิจัยหวังว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นแนวทางเปิดประเด็นวรรณกรรมเยาวชนเปรียบเทียบในอนาคตต่อไปได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายการอ้างอิง

ภาษาอังกฤษ

- Beginning and End. "The Mortal Instruments: City of Bones – Satanic Nephilim Deception [Online]." Available from : <http://beginningandend.com/the-mortal-instruments-city-of-bones-satanic-nephilim-deception/>. [August 10, 2015]
- Borghols Herrera, Diana Aileen. "Developing the Modern Heroine of Fantasy Literature: An Examination of Lyra from His Dark Materials and Clary from the Mortal Instruments." Master's thesis, The University of Texas-Pan American, 2014.
- Clare, Cassandra. *City of Ashes*, 3rd ed. London: Walker Books, 2015.
- . *City of Bones*, 3rd ed. London: Walker Books, 2015.
- . *City of Fallen Angel*, 3rd ed. London: Walker Books, 2015.
- . *City of Glass*, 3rd ed. London: Walker Books, 2015.
- . *City of Heavenly Fire*, 3rd ed. London: Walker Books, 2015.
- . *City of Lost Souls*, 3rd ed. London: Walker Books, 2015.
- . "Home [Online]." Available from : <https://www.cassandraclare.com/>. [June 1, 2018]
- . "My Bio [Online]." Available From: <http://www.cassandraclare.com/about/>. [June 1, 2018]
- . "Where Do the Names of Characters and Places in Your Books Come From? [Online]" Available from : <https://www.cassandraclare.com/faq/name/>. [June 1, 2018]
- Clare, Cassandra, OverDrive, and Inc. *Shadowhunters and Downworlders: A Mortal Instruments Reader*. New York: BenBella Books, Inc., 2013.
- Clute, John, and John Grant. *The Encyclopedia of Fantasy*. London: Orbit, 1999.
- Emerson, Micheal O., and David Hartman. "The Rise of Religious Fundamentalism." *Annual Review of Sociology* Vol. 32 (2006).

- Friedman, Olivia. "The Jewish Undertones of 'the Mortal Instruments' Series [Online]." Available from : <http://jewcy.com/jewish-news/the-jewish-undertones-of-the-mortal-instruments-series#sthash.UcXilmV4.dpuf>. [August 10, 2015]
- Gates, Pamela S, Susan B Steffel, and Francis J Molson. *Fantasy Literature for Children and Young Adults*. Lanham, Md: Scarecrow, 2003.
- GLMA. "2010 Georgia Peach Book Award for Teen Readers Winner Announced [Online]." Available from : <https://glma.wordpress.com/2010/04/07/peachaward/>. [August 10, 2015]
- "Glorious [Online]." Available from : <http://shadowhunters.wikia.com/wiki/Glorious>. [June 1, 2018]
- Gresh, Lois H. *The Mortal Instruments Companion City of Bones, Shadowhunters, and the Sight: The Unauthorized Guide*. New York: St. Martin's Griffin, 2013.
- Hunt, Peter. *Understanding Children's Literature: Key Essay from the Second Edition of the International Companion Encyclopedia of Children's Literature*, 2nd ed. London: Routledge, 2005.
- Lynch-Brown, Carol, and Carl M. Tomlinson. *Essentials of Children's Literature*, 2nd ed. Boston: Allyn and Bacon, 1996.
- "Parabatai [Online]." Available from : <http://shadowhunters.wikia.com/wiki/Parabatai>. [June 1, 2018]
- Robert Plank, D. S., and Hans Joachim Alpers. "Loincloth, Double Ax, and Magic: "Heroic Fantasy" and Related Genres," *Science Fiction Studies* ". Vol. 5, no. 1 (March 1978).
- Russell, David L. *Literature for Children: A Short Introduction*, 5th ed. Boston: Pearson, 2005.
- Spencer, Liv. *Navigating the Shadowhunter World: The Unofficial Guide to Cassandra Clare's the Mortal Instruments*. Toronto, Ontario: ECW Press, 2013.
- The Holy Bible: English Standard Version*. London: Harper Collins, 2012.
- YALSA. "The 2008 Teens' Top Ten [Online]." Available from : <http://www.ala.org/yalsa/teenreading/teenstopten/ttt2008>. [August 10, 2015]

คมปทิต สกุลหวง. "ย้อนรอยปมขัดแย้ง 'อิสราเอล-ปาเลสไตน์' หนึ่งในปัญหาตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ที่ปะทุได้ทุกเมื่อ [ออนไลน์]." สำนักข่าว THE STANDARD, แหล่งที่มา : <https://thestandard.co/the-israel-palestine-conflict/>. [1 มิถุนายน 2561]

จอร์จ เฟอร์กูสัน. *เครื่องหมายและสัญลักษณ์ในคริสต์ศิลป์*, พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: อมรินทร์, 2556.

ภูมิ น้าวล. "แต่ภรรยาของลือท: สตรีที่เลื่อนหายไปในโลกของบุรุษ." *อ่าน* (2554).

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

เรื่องย่อวรรณกรรมชุด *The Mortal Instrument*

วรรณกรรมเล่มแรก *City of Bones* เล่าถึงคลารี เพรย์เด็กสาววัยรุ่นในเมืองแมนฮัตตัน คินหนึ่งเธอไปเที่ยวผับกับเพื่อนสนิทไซมอน ลูอิส และบังเอิญเห็นเหตุการณ์ฆาตกรรมซึ่งศพของเหยื่อหายไปที่ต่อหน้า เธอได้รับคำตอบจากฆาตกรว่านั่นคือปีศาจ ต่อมาเธอพบเจซ ไลต์วูด เด็กหนุ่มหนึ่งในกลุ่มฆาตกรที่บอกว่าตนเองเป็นนักล้าเงา หลังจากนั้นโจเซลินแม่ของเธอหายตัวไปอย่างลึกลับ เจซจึงพาคลารีไปยังสถาบันนักล้าเงา คลารีรู้ความจริงว่าตนเองเป็นนักล้าเงาซึ่งแม่ปิดบังไว้ เธอจึงเดินทางสู่เมืองกระดุกเพื่อตามหาความทรงจำที่หายไป และพบว่าเธอถูกเวทมนต์ลบความทรงจำจากพอมดแม็กนัส เบน คลารีขอให้แม็กนัสช่วยนำความทรงจำกลับคืนมาแต่ไม่สามารถทำได้ หลังจากกลับมายังสถาบันนักล้าเงาเธอพบคำตอบว่าแม่ถูกวาเลนไทน์ มอร์เก็นสเตอร์นลักพาตัวไปและตนเองเป็นลูกสาวของวาเลนไทน์ ชายผู้ต้องการใช้ถ้วยมรตัยเพื่อกวาดล้างชาวบาดาลและปีศาจให้หมดไปจากโลก ซึ่งตอนนี้ถ้วยมรตัยถูกโจเซลินซ่อนไว้ คลารีตามหาถ้วยนั้นจนพบแต่กลับถูกฮอดจ์ สตาร์กเวทเธอร์อดีตลูกสมุนของวาเลนไทน์หักหลังเอาถ้วยมรตัยส่งให้วาเลนไทน์เพื่อแลกกับการเป็นอิสระจากคำสาปที่ภาคิลิงโทซหลังจบสงครามเมื่อสิบกว่าปีก่อน วาเลนไทน์นำถ้วยมรตัยและเจซไป คลารีออกตามหาเจซโดยมีลูกซึ่งแท้จริงคือมนุษย์หมาป่าคอยช่วย พวกเขาบุกไปช่วยเจซและโจเซลิน ระหว่างการต่อสู้ทำให้คลารีรู้ความจริงว่าเธอและเจซเป็นพี่น้องกัน วาเลนไทน์พยายามโน้มน้าวให้เจซร่วมมือกับตนแต่เจซปฏิเสธ สุดท้ายแล้วคลารีได้ร่างแม่ที่นอนเป็นเจ้าหญิงนิทรากลับมาและเจซปล่อยให้วาเลนไทน์หนีไปเพราะไม่กล้าทำร้ายพ่อ

วรรณกรรมเล่มที่สอง *City of Ashes* เป็นเรื่องราวต่อจากเล่มแรกเมื่อวาเลนไทน์หนีไปได้ เขาคิดแผนการใหญ่ในการขโมยดาบแมลลาร์ทซ์หนึ่งในอุปกรณ์มรตัยสามชิ้น ดาบนีมีอำนาจในการควบคุมปีศาจได้ เขาพยายามรวบรวมเลือดของเด็กชาวบาดาล ได้แก่ ภูต แวมไพร์ มนุษย์หมาป่า และพอมดแม่มดเพื่อทำพิธีปลุกดาบซึ่งเขาตั้งใจจะเรียกปีศาจมาโจมตีภาคี ขณะที่อีกด้านหนึ่งเจซถูกแมริสไลต์วูดแม่บุญธรรมไล่ออกจากสถาบัน เพราะเธอกลัวว่าลูกจะถูกสอบสวนว่าให้ความร่วมมือกับวาเลนไทน์ก่อนสงคราม อย่างไรก็ตามเจซยืนยันว่าจะอยู่ในเจ้าหน้าที่จากภาคีสอบสวน โดยภาคีส่งอิโมเจน เฮอร์อนเดลหญิงมีอายุผู้สูญเสียทุกคนในครอบครัวในสงครามที่วาเลนไทน์ก่อขึ้นเมื่อสิบกว่าปีก่อน เธอรีบแจ้งเจซและส่งเขาไปซังยังคุกของเมืองกระดุก วาเลนไทน์บุกเข้าไปยังเมืองกระดุกเพื่อขโมยดาบ เขาฆ่าภารตาวีเวกผู้ดูแลสถานที่นั้นและเผาเมืองกระดุกกลายเป็นเถ้า อิโมเจนต้องการใช้

เจซเป็นเครื่องต่อรองให้วาเลนไทน์คืนอุปกรณ์มรดกโดยยื่นข้อเสนอว่า หากไม่คืนจะฆ่าเจซแต่ วาเลนไทน์ไม่สนใจข้อเสนอนั้น ไชมอนเพื่อนสนิทของคลารีกลายเป็นผีดูดเลือดเพราะตอนที่ถูกผีดูดเลือดพาตัวไปเขากัดมือผีดูดเลือดทำให้ได้รับเชื้อ เขาถูกวาเลนไทน์จับตัวไปพร้อมกับมายาเด็กสาว มนุษย์หมาป่า คลารี เจซ ลุคและแม็กนัสจึงไปช่วย เมื่อแมริสรู้ข่าวเธอก็จึงขอกำลังเสริมและไปช่วยลูกชายบุญธรรมของเธอบนเรือกลางแม่น้ำ อิโมเจน เฮอร์อนเดลเสียชีวิตเพื่อช่วยเจซจากปีศาจ ก่อนตายเธอบอกบางอย่างกับเจซซึ่งทำให้เขาสับสนที่มาของตนเอง คลารีถูกปีศาจจับตัวไปให้วาเลนไทน์ เจซเจอไชมอนที่ถูกดูดเลือดจนหมดตัวจึงให้เลือดไชมอนทำให้เขากลับมามีชีวิตอีกครั้ง วาเลนไทน์โกรธที่ลูกชายช่วยชาวบาดาลและสั่งให้เจซฆ่าไชมอนเสีย แต่เจซไม่ทำตาม คลารีหลุดจากการจับกุมของพ่อและใช้ดินสอหินเขียนลายรูขนขึ้นใหม่ซึ่งเป็นความสามารถพิเศษของเธอทำให้เรือพังพินาศ วาเลนไทน์จึงหนีไปได้อีกครั้ง หลังจากนั้นไชมอนกลายเป็นผีดูดเลือดที่โดนแสงแดดได้เพราะเลือดเทวดาในตัวเจซ ส่วนคลารีพบมาดเดอเลน แบลฟลอร์ซึ่งอ้างว่าเป็นเพื่อนของโจเซลินและรู้วิธีถอนคำสาป

วรรณกรรมเล่มที่สาม *City of Glass* คลารีเดินทางไปเมืองแก้วเพื่อตามหาพ่อมดเฟลต์ด้วยความช่วยเหลือจากเซบาสเตียนนักล่าเงาที่เธอเพิ่งรู้จัก แต่เฟลต์เสียชีวิตแล้ว เธอจึงต้องนำตำราเวทมนต์ไปให้แม็กนัสช่วยปรุงยา ขณะที่ไชมอนที่ต้องมาเมืองแก้วเพราะอุบัติเหตุถูกขังคุก คลารีและเจซพบตำราเวทมนต์และห้องทดลองของวาเลนไทน์ที่ขังเทวดาและชาวบาดาลไว้เพราะต้องการนำความสามารถของเผ่าพันธุ์อื่นมาเพิ่มพลังให้ตนเอง วาเลนไทน์ประกาศจะยึดอำนาจจากภาคีและส่งกองทัพปีศาจบุกเมืองแก้ว ลุคจึงเจรจากับภาคีให้ชาวบาดาลเข้ามาช่วยทำสงครามแต่ภาคีปฏิเสธระหว่างนั้นคลารีและเพื่อน ๆ ช่วยไชมอนออกจากคุก พวกเขาพบฮอดจ์ติดคุกอยู่ข้างห้องไชมอน ฮอดจ์รู้ว่าวาเลนไทน์จะเรียกเทวดาราเซียลจึงเตือนภาคีแต่ไม่มีใครไม่เชื่อ ขณะนั้นเซบาสเตียนบุกเข้ามาฆ่าฮอดจ์และหลบหนีไป หลังจากนั้นคลารีคิดรื้อผูกพันซึ่งจะเชื่อมโยงสิ่งทีความสามารถของชาวบาดาลกับนักล่าเงาด้วยกันเพื่อให้เกิดความแข็งแกร่งในการต่อสู้มากยิ่งขึ้น เมื่อโจเซลินฟื้น เธอเล่าทุกอย่างให้คลารีฟังรวมถึงโจนาธานตัวจริงคือเซบาสเตียนไม่ใช่เจซ ส่วนเจซตามจนพบเซบาสเตียนกับวาเลนไทน์และรู้ความจริงจากเซบาสเตียนว่าตัวเองไม่ใช่โจนาธาน มอร์เก็นสเตอร์น เซบาสเตียนถูกเจซฆ่าตาย ที่เมืองแก้วคลารีแอบตามวาเลนไทน์ไปที่ทะเลสาบลินน์ วาเลนไทน์ตั้งใจจะฆ่าคลารีเพื่อใช้เลือดสังเวยเรียกเทวดาราเซียล แต่เจซเข้ามาขวางจึงถูกฆ่าแทน ระหว่างทำพิธีคลารีแอบวาดรูบทับ

บนรถของวาเลนไทน์ทำให้เทวดาไม่ทำตามคำขอของวาเลนไทน์ วาเลนไทน์ถูกเทวดาราเซียลฆ่า เพราะเขาจับเทวดามาทดลอง และให้คลาริซอพรได้หนึ่งข้อตามกฎ คลาริซจึงขอให้เจซมีชีวิตอีกครั้ง หลังจากวาเลนไทน์ตายเจซรู้ความจริงว่า ตนเองคือลูกชายของสติเฟิน เฮอร์อนเดลกับภรรยาคนใหม่ เมื่อสงครามจบภาคีจัดงานฉลองชัยชนะร่วมกับชาวบาดาล

วรรณกรรมเล่มที่สี่ *City of Fallen Angels* มีการตายของทารกซึ่งศพมีลักษณะประหลาด ไม่เหมือนมนุษย์เกิดขึ้นในเมือง คลาริได้เบาะแสจากศพทารกและพบว่ามีการสร้างทารกแบบ โจนารานขึ้น ขณะที่เจซกลับมาใช้ชีวิตอีกครั้งแต่มีพฤติกรรมแปลกไป เขาต้องทำพิธีเกิดใหม่เพราะเขา ตายไปแล้ว จึงต้องอยู่ทำพิธีที่เมืองกระดุกลำพัง ในงานแต่งงานของโจเซลินและลูค ราซินีถูกส่งคนเอา กระดิงมาให้คลาริหากต้องการความช่วยเหลือ เมื่อเจซกลับจากเมืองกระดุก เขาว่าดรูนยอมจำนนให้ คลาริและลักพาตัวเธอไป มอร์รินเด็กสาวที่ถูกไซมอนกัดกลายเป็นผีดูดเลือดพาไซมอนไปพบปีศาจ ลิลิธ ลิลิธต้องการให้ไซมอนกัดเซบาสเตียนเพื่อให้เขาฟื้นอีกครั้งและจะทำพิธีผ่าแผ่ระหว่าง เซบาสเตียนกับเจซโดยจับคลาริเป็นตัวประกัน ไซมอนไม่ยอม รุนลายคาอินที่คลาริवादไว้ให้จึงฆ่าลิลิธ ทำให้เจซหลุดออกจากมนต์สะกดได้ทุกคนจึงปลอดภัย แต่ขณะที่ทุกคนลงไปพบภาคีที่มาตรวจสอบ พื้นที่ เจซเป็นคนผ่าศพเซบาสเตียน เขายังคงถูกเลือดลิลิธควบคุมอยู่ เซบาสเตียนจึงใช้จิตเรียกเจซทำ พิธีผ่าแผ่ต่อจนเสร็จ ทำให้ทั้งสองกลายเป็นหนึ่งเดียวกัน เมื่อทุกคนมาถึงสถานที่เกิดเหตุก็พบว่าเจซ และเซบาสเตียนหายตัวไป

วรรณกรรมเล่มที่ห้า *City of Lost Souls* ภาคีไม่ยอมออกตามหาเจซ คลาริจึงขอให้ราซินีถูก ช่วย ราซินีถูกยื่นข้อเสนอให้คลารินำแหวนภูตที่นั่นกล้าเงาเก็บไว้มาแลกเปลี่ยน เจซและเซบาสเตียนมา หาคลาริที่บ้านตอนกลางคืนเพื่อชวนไปอยู่ด้วย จึงพบโจเซลินเธอพยายามจะฆ่าเซบาสเตียนแต่คลาริ ห้ามไว้ คลาริขโมยแหวนภูตมาได้เธอตัดสินใจจะไปอยู่กับเจซเพื่อสืบเรื่องที่พวกเขา กำลังจะทำโดย มอบแหวนวงหนึ่งให้ไซมอนเพื่อใช้ติดต่อกัน เซบาสเตียนบอกคลาริว่าเขาต้องการล่อปีศาจทั้งหมดมา และฆ่าพร้อมกัน และเขาไม่ได้มีความคิดเหมือนพ่อที่ต้องการฆ่าชาวบาดาล สุดท้ายคลาริรู้ว่าเซบาสเตียนโกหก เมื่อเจซถูกทำให้เป็นหนึ่งเดียวกับเซบาสเตียน เขาสูญเสียความเป็นตัวเอง พวกเขา วางแผนสร้างถ้ำมรตัยขึ้นอีกใบบนโดยมีชื่อว่าถ้ำนรกานต์และใช้เลือดของลิลิธแทนเลือดเทวดาทำให้ คนตีกลายเป็นปีศาจไร้จิตใจกลายเป็นนักล่าเงาทมิฬ อะเมทิสถูกจับตัวมาและเป็นคนแรกที่โดน ทดลอง คลาริพยายามขัดขวางแผนการนี้เธอส่งข่าวให้ไซมอน ภาคีส่งกำลังมาช่วยโดยไซมอนมาพร้อม

กับดาบกลอเรียสที่ทำพิธีขอมมาจากเทวดาราเซี่ยลเพื่อใช้แยกเจซและเซบาสเตียนออกจากกัน คลารี่ใช้ดาบแทงเจซแยกเขาออกจากเซบาสเตียน ร่างเจซไหม้ ดาบสลายหายไป แต่เจซยังไม่ตายเพียงแต่มีไฟสวรรค์อยู่ในตัว ส่วนเซบาสเตียนหลบหนีไปได้อีกครั้งและส่งจดหมายมาชมชู้ภาคว่าเขาจะกลับมา

วรรณกรรมเล่มสุดท้าย *City of Heavenly Fire* เซบาสเตียนและพวกบุกสถาบันนักล่าเงาทุกแห่งนักล่าเงาถูกฆ่าตายหรือถูกเปลี่ยนเป็นนักล่าเงาทมิฬหมด มีเพียงสถาบันแอลเอเท่านั้นที่มีเด็ก ๆ รอดชีวิต คือเด็กครอบครัวแบล็กธอร์นและเอ็มมา คาร์สเตอร์ส เมื่อสถาบันถูกบุกหลายแห่งภาคว่าจึงสั่งอพยพนักล่าเงาทุกคนเข้าเมืองแก้วเพื่อความปลอดภัย ไชมอนถูกผีดูดเลือดจับตัวไปได้รับความช่วยเหลือจากราฟาเอลให้ไปเมืองแก้ว อีกด้านหนึ่งเซบาสเตียนพยายามบุกสถาบันลอนดอนแต่ไม่สำเร็จจึงหันไปทำลายศูนย์ผู้พิทักษ์แทน และประกาศว่าหากชาวบาดาลไม่ร่วมมือกับเขาต้องพบจุดจบเดียวกัน ซึ่งเบื้องหลังการบุกสถาบันต่าง ๆ แท้จริงแล้วมีภูตร่วมมือด้วย ขณะเดียวกันลูคียาก็ให้ทุกคนร่วมมือกันจึงจัดการประชุมแต่ถูกภูตวางยาในอาหาร ตัวแทนของชาวบาดาลจึงถูกจับไปยังเอโดมดินแดนแห่งนรก เจซ คลารี่และเพื่อน ๆ จึงไปยังเอโดม คลารี่ได้ดึงไฟสวรรค์ในตัวเจซออกมาเก็บไว้ในดาบซึ่งมีเพียงเธอเท่านั้นที่ใช้ได้ พวกเขาเดินทางไปจนพบเซบาสเตียนยื่นข้อเสนอจะไม่ฆ่าทุกคนหากคลารี่ยอมอยู่กับเขา เพราะขณะนั้นเขาให้พรรคพวกบุกเมืองแก้วแล้วและมีท่าทีว่าจะชนะ คลารี่ตอบตกลง และใช้ดาบไฟสวรรค์แทงเซบาสเตียนทำให้เขากลับเป็นมนุษย์ (โจนาธาน) เขากล่าวขอโทษแม่และน้องสาวก่อนจะตาย แต่ตอนนี้ทุกคนออกจากเอโดมไม่ได้ แม็กนัสจึงเรียกอัสมิเดียสเจ้าชายแห่งนรก พ่อของเขามาเพื่อส่งทุกคนกลับโลกโดยแลกกับความอมตะของไชมอน แต่ไชมอนจะกลับเป็นมนุษย์เหมือนเดิม และจะลืมทุกอย่างที่เคยเกิดขึ้นรวมถึงเพื่อนสนิทอย่างคลารี่ด้วย ทุกคนจึงกลับสู่เมืองแก้วโดยปลอดภัย หลังจากสงครามภาคีตั้งสภาโดยมีตัวแทนทุกเผ่าพันธุ์ในการร่วมประชุมตัดสินโทษแก่ชาวภูตที่ทรยศ ในที่สุดโจเซลีนก็ได้แต่งงานกับลูคโดยมีเพื่อน ๆ จากทุกเผ่าพันธุ์มาร่วมแสดงความยินดี อีซาเบลและแม็กนัสพยายามรื้อฟื้นความทรงจำของไชมอนอีกครั้ง แต่แม้สงครามจะผ่านพ้นไปแล้วแม็กนัส เบนพ่อมดผู้อยู่บนโลกมาหลายร้อยปีก็ยังคงกังวลว่าความวุ่นวายนี้สงบลงแล้วจริงหรือ

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวแพรวพลอย ณ เชียงใหม่ เกิดเมื่อวันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2533 สำเร็จการศึกษา
ระดับปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในปีการศึกษา
2554 และเข้าศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2557

